

ADVERTIMENT: La versió informàtica dels textos de les actes de les sessions realitzades per l'Ajuntament en Ple s'ofereixen a través d'Intranet amb finalitats exclusivament informatives, i es troben transcrits en els llibres habilitats legalment, protocol·litzats amb la rúbrica del President i el segell de la Corporació, que en tot cas prevalen en cas de divergència amb la versió electrònica. El present document és una versió de l'Acta de la reunió realitzada per l'Ajuntament en Ple en la data que s'indica, de la qual s'han extret les referències a dades que puguin afectar el dret a la intimitat o altres dades de caràcter personal que no comptin amb el consentiment de les persones afectades o amb habilitació en una norma amb rang legal.

**ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA REALITZADA PER L'AJUNTAMENT EN PLE EL DIA
26 DE NOVEMBRE DE L'ANY 2015 - SESSIÓ NÚM. 15/2015 -**

ALCALDE - PRESIDENT

SR. JORDI BALLART i PASTOR

REGIDORS/ES ASSISTENTS

SR. AMADEU AGUADO MORENO
SR. DAVID AGUINAGA ABAD
SR. ISAAC ALBERT AGUT
SR. MARC ARMENGOL PUIG
SR. CARLES CABALLERO PEÑA
SR. NOEL DUQUE ALARCON
SR. JORDI FLORES BORNAO
SR. JOSEP FORN CADA FALCH
SR. JAVIER GONZÁLEZ DELGADO
SR. MARC GRAU SOLES
SRA. CARME LABÒRIA ROJAS
SRA. MERITXELL LLUÍS VALL
SR. EMILIANO MARTÍNEZ NAVARRO
SR. JAVIER MARTÍNEZ RAMÍREZ
SR. XAVIER MATILLA AYALA
SRA. LLUÏSA MELGARES AGUIRRE
SRA. MARTA MUNTANYOLA PABLO
SR. DANI NART JUANES
SRA. CARMEN ORTUÑO APARCERO
SRA. MARIA RAMBLA AMAT
SRA. ROSA MARIA RIBERA MITJAVILA
SRA. ANNA RIUS ULLDEMOLINS
SR. MIQUEL SÀMPER RODRÍGUEZ
SRA. MARIA SIRVENT ESCRIG
SR. GABRIEL TURMO SAINZ
SR. ALFREDO VEGA LÓPEZ

SECRETARI GENERAL Accidental

SR. ISIDRE COLÀS i CASTILLA

Al Saló de Plens de la Casa Consistorial de la ciutat de Terrassa, a vint-i-sis de novembre de l'any dos mil quinze, es reuneix l'Ajuntament en Ple per realitzar en primera convocatòria Sessió Ordinària, sota la Presidència de l'Il·lm. Sr. Alcalde-President de la Corporació, Jordi Ballart i Pastor.

Assisteixen els Regidors i Regidores que al marge s'anomenen, assistits tots ells pel Sr. Isidre Colàs i Castilla, Secretari General Accidental de la Corporació.

També hi és present el Sr. Fèlix Gómez i Munné, Interventor de Fons Municipal.

Oberta la sessió per la Presidència, quan són les sis de la tarda del dia de la data, es procedeix en primer lloc a mantenir un minut de silenci en record a les víctimes mortals dels recents atemptats.

Tot seguit es procedeix a l'aprovació de l'esborrany de l'Acta de la reunió realitzada el dia 29 d'octubre d'enguany (número 13/2015), el qual és aprovat amb el vot favorable de tots els Regidors i Regidores presents, llevat del Sr. Turmo, que s'absté per no haver estat present, per motius de salut, en l'esmentada reunió.

Tot seguit es procedeix a la substanciació dels assumptes que conformen l'Ordre del Dia de la present sessió, començant per aquells que componen la seva PART RESOLUTIVA.

ÀREA DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT

Epígraf 2) Aprovació de l'Addenda al conveni entre l'Ajuntament de Terrassa, l'Agència de l'Habitatge de Catalunya i la Societat Municipal d'Habitatge de Terrassa, SA, i aprovació dels seus annexos: protocol d'actuacions, model de contracte de lloguer a subscriure entre la SMHT i l'afectat, i relació d'habitatges reservats per l'actuació d'esponjament de Ca n'Anglada, propietat de la SMHT.

Pren la paraula el Sr. Armengol, qui explica que el que es presenta a l'aprovació del Ple és l'Addenda al Conveni signat el 21 de desembre de 2012, que regula els mecanismes i procediments per materialitzar les aportacions econòmiques compromeses per l'Agència de l'Habitatge i l'Ajuntament per a l'esponjament de Ca n'Anglada. El Sr. Armengol afegeix que aquestes aportacions es van concretar en sis milions d'euros, a pagar per meitats entre les dues administracions, en un primer conveni del setembre de 2012, i en tres milions, també per meitats, en un segon conveni del novembre del 2014. Amb els sis milions d'euros gairebé es va completar la primera fase. Amb els tres milions d'euros s'han acabat les operacions pendents de la primera fase, es preveu poder completar la segona fase, i alhora poder oferir solucions provisionals o definitives als propietaris ocupants amb dret a real·lotjament de la tercera i darrera fase de l'esponjament, que no disposa encara de finançament. Al mes de juliol el Ple municipal va aprovar dos models de conveni que preveuen, precisament, solucions provisionals a propietaris ocupants, amb dret a real·lotjament i sense càrregues hipotecàries, en la darrera fase de l'esponjament. El primer model de conveni regula la futura adquisició de mutu acord de l'habitatge afectat, amb real·lotjament anticipat en un habitatge propietat de la Societat Municipal d'Habitatge. Per acollir-se a aquest model, els afectats hauran d'acreditar problemes de manca d'habitabilitat, de salut, mobilitat, o altres causes anàlogues. El segon model regula la futura adquisició de mutu acord de l'habitatge afectat, amb real·lotjament anticipat, per compte i càrrec de l'afectat. Els mecanismes i procediments necessaris per fer efectives les aportacions econòmiques i les despeses que es desprenen d'aquests dos models de conveni no es troben regulats en el conveni de desembre de 2012. Per aquest motiu, i amb aquest objectiu, és necessari ampliar el contingut d'aquest conveni, amb l'Addenda que es proposa avui al Ple. El Sr. Armengol explica tot seguit el contingut dels tres annexos que acompanyen l'Addenda. Els dos models de conveni, amb el seu contingut ajustat a les previsions a l'Addenda, s'han ajustat al següent contingut. En el primer, relatiu al real·lotjament provisional a Torressana, s'efectua un aclariment de les causes justificatives, es fa referència al protocol, s'amplia el termini per formalitzar davant el notari l'actuació definitiva, i es modifica la relació contractual de l'afectat amb la Societat Municipal d'Habitatge, que passa a ser de lloguer enlloc de precari. En el segon conveni, el que regula el real·lotjament a compte i càrrec de l'afectat, es corregeix l'omissió del model de juliol sobre la possibilitat de què l'afectat triï l'opció definitiva de real·lotjament en el mercat secundari, i s'aclareixen els requisits per avançar el seu real·lotjament en aquesta modalitat. No caldrà el compliment de cap condició específica, si bé les sol·licituds hauran de ser motivades. El Sr. Armengol afegeix que a la vista de la previsió de què no siguin suficients per a l'actuació els habitatges de què disposa la Societat d'Habitatge, l'Addenda preveu la possibilitat d'incorporar més habitatges per la via de l'exercici del dret de tempteig i retracte. Finalment, l'Addenda preveu prorrogar la vigència en trenta-sis mesos més, prorrogables fins a l'assoliment dels objectius de la remodelació.

Intervé seguidament el Sr. Turmo, qui anuncia que el vot del Grup del PPC serà favorable a l'Addenda. Per a aquest Grup, les actuacions d'esponjament de Ca n'Anglada són prioritàries, des d'una vessant urbanística i també des d'una vessant de política d'habitatge social.

Es tracta d'avançar en el procés de real·lotjament provisional dels ocupants de la tercera fase de l'esponjament, d'avançar en aquest projecte, que suposarà una indubtable millora urbanística per a la part nord del barri de Ca n'Anglada.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

Primer.- APROVAR l'Addenda al Conveni signat en data 21 de desembre de 2012, formalitzada en data 3 de novembre de 2015 entre l'Ajuntament de Terrassa, l'Agència de l'Habitatge de Catalunya i la Societat Municipal d'Habitatge de Terrassa, SA.

Segon.- APROVAR els següents annexos, que acompanyen a l'Addenda:

- ANNEX 1.- protocol de procediment per a la valoració dels requisits per accedir a un habitatge de real·lotjament provisional.

- ANNEX 2.- model de contracte de lloguer a subscriure entre els afectats de la tercera fase (Blocs 1 a 4) de la remodelació del PA2 MPOUM Ca n'Anglada i la Societat Municipal d'Habitatge de Terrassa.

- ANNEX 3.- Relació d'habitatges reservats per l'actuació d'esponjament de Ca n'Anglada, propietat de la Societat Municipal d'Habitatge de Terrassa.

Tercer.- APROVAR les rectificacions dels models de conveni d'avançament de real·lotjament provisional, aprovats pel Ple de l'Ajuntament en data 23 de juliol de 2015, que s'adjunten com annex 4 i 5, necessàries per tal d'ajustar-los al contingut de l'Addenda que s'aprova en el dispositiu primer.

Quart.- FACULTAR al Tinent d'Alcalde de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat, o a qui el substitueixi en el seu càrrec, per a l'adopció dels acords que resultin necessaris per a l'efectivitat dels presents acords, així com de modificació, ajust i/o rectificació de la proposta d'Addenda que s'aprova en l'anterior acord, sempre que no s'alteri el contingut essencial de la mateixa.

Cinquè.- PUBLICAR l'Addenda que s'aprova mitjançant l'acord primer en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, de conformitat amb allò establert a l'article 110.3 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim i de procediment de les administracions públiques de Catalunya

Sisè.- NOTIFICAR el contingut d'aquests acords a l'Institut Català del Sòl, a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya i a la Societat Municipal d'Habitatge.

Epígraf 3) Aprovació de les tarifes i els corresponents suplementes del servei d'auto-taxi de Terrassa per a l'any 2016, amb efectes des del dia 22 de desembre de 2015.

Pren la paraula el Sr. Armengol per tal d'explicar el present expedient. Com cada any, el Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Unió Local de Terrassa, va presentar un escrit, en data 16 de novembre, sol·licitant a aquest Ajuntament la revisió de les tarifes del servei del taxi per a l'any 2016. Els altres representants del col·lectiu del servei d'auto-taxi de Terrassa, TOP Taxi Terrassa i l'Associació Nou Taxi Terrassa, s'afegeixen a la proposta presentada per l'"Stac". La proposta presentada contempla només la modificació de la tarifa de la baixada de bandera del Mòdul 1, aplicable de 7 hores a 21 hores, de dilluns a divendres, de 2,70 € a 2,75 €. Això suposa un

increment individual del 0,05% i d'un 1,85%. Però les variacions de les tarifes del servei s'analitzen de forma ponderada, i d'aquí que es parli d'un increment màxim de la tarifa mitjana ponderada autoritzada per la Comissió de Preus de Catalunya del 0,6%. Pel que fa al municipi de Terrassa, per a l'any 2016, es proposa un increment mitjà de les tarifes del servei d'auto-taxi del 0,54%, per sota del percentatge autoritzat del 0,6%. Es mantenen congelats els suplementes que no entren en el càlcul de la tarifa mitjana ponderada.

El Sr. Turmo posa de manifest que del que s'està parlant és d'un increment de només cinc cèntims de la baixada de bandera, i la congelació de la resta de tarifes i suplementes. El Sr. Turmo ja va exposar en el marc de la Comissió Informativa que hagués preferit la congelació de tots els conceptes, tenint en consideració, a més, que la variació de l'IPC interanual ha estat negativa. Però l'increment plantejat és baix en termes absoluts. El Sr. Turmo valora la proposta realitzada pel col·lectiu de taxistes, que ha estat un dels sectors més colpejats per la crisi. Per tant, el vot del Grup del PPC serà favorable a la proposta.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	.....	ABSTENCIÓ
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	A FAVOR
CUP	(1 vot)	.....	ABSTENCIÓ
PPC	(1 vot)	.....	A FAVOR

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER.- Aprovar les tarifes i els corresponents suplementes del servei d'auto-taxi per a l'any 2016, IVA exclòs, per a la seva aplicació, amb efectes des del dia 22 de desembre de 2015 i que es detallen a continuació:

2016	
sense IVA	
Component Tarifari:	
Mòdul 1:	
BB	2,5000
Km	0,9909
HE	18,3727
Mòdul 2:	
BB	2,6982
Km	1,0818
HE	18,4182
Mòdul 3:	
BB	3,4780
Km	1,3145
HE	18,4182
Suplements:	
Recollida a domicili	2,1247
Maleta, paquets o embal.	0,8796
Gossos	0,8796
Festes	1,5900

Mòdul 1: de 7h a 21 hores de dilluns a divendres.

Mòdul 2: de 0h a 7h de dilluns a divendres i de 21h a 24h de dilluns a dijous i de 21h a 22h els divendres i de 7h a 21h els dissabtes, diumenges i festius.

Mòdul 3: els divendres de 22h a 24h, les vigílies de festius de 21h a 24h, i els dissabtes, diumenges i festius de 0h a 7h i de 21h a 24h.

Observacions:

El suplement per gossos, maleta, paquets o embalatges serà gratuït per gossos pigall, cotxes de nens i cadira de rodes.

Suplement per Festes:

La seva aplicació es concreta de la manera següent:

- Nit de Sant Joan (24 de juny): el dia 23.06, de 21 a 24h i el dia 24.06, de 0 a 7h.
- Nit de Nadal (24 de desembre): el dia 24.12, de 21 a 24h i el dia 25.12, de 0 a 7h.
- Nit de Cap d'Any (31 de desembre): el dia 31.12, de 21 a 24h i el dia 1.01, de 0 a 7h.

SEGON.- Publicar l'acord anterior en el BOP i a la premsa.

TERCER.- Comunicar l'acord primer d'aquest dictamen a la Comissió de Preus de Catalunya als efectes adients, al Sindicat del Taxi de Catalunya, Unió Intercomarcal de Terrassa, a l'Associació Nou Taxi Terrassa i a TOP Taxi Terrassa.

ÀREA DE SERVEIS GENERALS I GOVERN OBERT

Epígraf 4) Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres a les quals s'ha atorgat llicència municipal, i determinar la bonificació en la quota de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	ABSTENCIÓ
ERC-MES	(4 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	A FAVOR
CUP	(1 vot)	.....	ABSTENCIÓ
PPC	(1 vot)	.....	A FAVOR

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal, que a continuació s'indiquen, i determinar que gaudiran de les bonificacions en la quota de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres, que en cada cas s'indicarà.

Annex	Concepte d'aplicació bonificació	Import total bonificat
1	obres que siguin declarades d'especial interès o utilitat municipal per concórrer circumstàncies socials, culturals, històric-artístiques, ambientals, o de fomentar de l'ocupació que justifiquin la declaració.	2.333,87€
2	obres promogudes per l'Estat, la Comunicat Autònoma o la pròpia administració municipal, directament o mitjançant un ens depenents, per tal de ser destinades a satisfer serveis públics i/o d'interès públic	8.866,06€
3	obres executades per iniciativa pública referents a habitatges de protecció oficial o habitatges declarats protegits quan més del 80% de la superfície destinada a habitatge estigui acollida al règim de protecció oficial	
4	per ser obres de reparació i rehabilitació d' edificis continguts en les fitxes del Catàleg del Pla especial de protecció d' edificis i conjunts històric-artístics, quan afectin els elements protegits de l' edifici.	69,83€
5	obres en què concorrin circumstàncies de foment de l'ocupació	
6	per ser obres d' arranament i embelliment de façanes.	2.001,85€
7	per ser obres de rehabilitació afectats per patologies	306,60€

	estructurals	
8	per ser instal·lacions de plaques solars, panells fotovoltaics i receptors d' energies eòliques.	
9	per ser obres destinades a la millora o sostenibilitat del medi ambient	
10	per ser obres realitzades per particulars en immobles d'ús residencial que siguin o hagin de ser el seu habitatge habitual i que tinguin una antiguitat superior a 25 anys.	950,46€

SEGON.- No declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 11, en considerar que no concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2 del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2 de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres no gaudiran de bonificació de la quota de l'esmenta't impost.

TERCER.- Doni's trasllat de l'acord anterior a tots els interessats, i efectui's la publicació corresponent en el Butlletí Oficial de la Província

Epígraf 5) Aprovació de l'expedient de transferència de crèdit número 14 del Pressupost de 2015.

Pren la paraula el Sr. Vega, qui comença explicant el concepte de transferència de crèdit: destinar uns diners que es creu que no es necessitaran, especialment a aquestes alçades de l'exercici, i aportar-los a aquells conceptes on hi ha necessitats sobrevingudes o una major despesa. Això és el que es proposa avui. Les partides de les quals es proposa treure recursos són especialment les de càrrega financera, degut als baixos interessos actuals, d'estalvis diversos en diferents àrees i serveis, d'alguna reserva de crèdit i d'alguna reposició d'edificis, en concret d'un pla de masoveria urbana que no es preveu dur a terme enguany. La destinació d'aquests recursos és la de necessitats sobrevingudes o una major despesa. En aquest cas, una bona part de 1,43 milions i escaig del conjunt de la transferència, es destinarà a suplementar el 25% de la paga extraordinària que el govern de l'Estat ha autoritzat pagar enguany. També es destinarà una part a major despesa en cultura i en benestar social, així com a Eco-Equip, tant pel pagament de l'increment del cànon d'abocament de residus, que s'ha produït enguany i que no estava pressupostat, com també per algun pla de suport a la recollida, que es va produir al mes de juliol. També es destinarà una part a la Societat Municipal de Comunicació, fruit de la major activitat de les campanyes electorals. Es destinaran també alguns recursos a un pla pilot del Mercat de la Independència, a l'Àrea de polítiques de gènere, i a l'adequació de l'espai de l'antiga AEG per a la instal·lació de l'escola de circ Tub d'Assaig.

Pren la paraula el Sr. Turmo, qui posa de manifest que la major part d'aquest expedient es destina a pagar al personal d'aquest Ajuntament una part de la paga extra suspesa al desembre de 2012. El Sr. Turmo es mostra d'acord amb aquesta finalitat. Però el problema és que l'expedient inclou altres partides que el Grup del PPC no comparteix. Una d'elles, de més de 2.000 €, es destina als càrrec electes i els Grups municipals. El Grup del PPC va demanar una ampliació d'informació. Sembla ser, tot i que aquesta informació no s'ha facilitat, que aquesta despesa està vinculada als càrrecs eventuais. El Grup del PPC és contrari a l'existència de càrrecs de confiança, per l'elevat cost econòmic que tenen per a l'Ajuntament. Es destinen més de 500.000 € a diferents

societats municipals, la qual cosa el Grup del PPC no comparteix. És coneguda la posició d'aquest Grup en relació a l'estructura societària municipal i sobre determinades aportacions que s'hi fan a algunes societats, sense les quals tindrien un pressupost desequilibrat. Per aquests motius, el Grup del PPC no pot votar a favor de l'expedient de transferència de crèdit. Però no votarà en contra perquè fonamentalment suposa el retorn d'una part de la paga extra del 2012 als treballadors municipals, la qual els hi correspon. També perquè hi ha partides destinades a millorar els recursos socials. Per tant, el vot final del Grup del PPC serà d'abstenció.

La Sra. Sirvent anuncia que el Grup de la CUP s'abstindrà en aquest dictamen. Per una banda, s'ha de fer front a determinats pagaments i fer determinades transferències. Però s'ha constatat, a partir d'alguns informes, que hi ha determinades dinàmiques que no són prou rigoroses en relació a les exigències que se'n deriven de la normativa pressupostària. La Sra. Sirvent es refereix a l'informe de petició de generació de crèdit del servei de Cultura. Aquest informe genera dubtes. La Sra. Sirvent espera que es posin en marxa els procediments adequats per filar prim en aquest assumpte.

El Sr. González anuncia que el Grup de C's votarà a favor del present dictamen. No obstant, el Sr. González considera, respecte aquestes transferències de crèdit, que aproximadament en el seu 90% es destinaran al pagament de part de la paga extra de 2012 del personal municipal, que hi ha partides de manteniment que s'han desviat per pagar despeses de cultura. Això no és la primera vegada que passa enguany, que en qüestions que no són de primera necessitat, com ara algunes de l'àrea de Cultura, se sobrepassi el pressupost d'enguany i s'hagin de suplementar. El Sr. González destaca que la nova partida de comunicació està fora de lloc, ja que la Societat Municipal té pèrdues molt importants. El Grup de Ciutadans farà propostes, de cara a l'any vinent, per tal que aquest endeutament no sigui tan important.

El Sr. Albert comença assenyalant que el Grup d'ERC-MES està a favor de les transferències de crèdit. El Pressupost municipal és un element viu, que durant l'any experimenta diferents situacions que poden provocar la necessitat de transferir crèdit d'unes partides a unes altres. De totes maneres, el Sr. Albert posa de manifest que en aquest expedient hi ha molts conceptes, i caldria separar el gra de la palla. El Sr. Albert critica que en el marc de la Comissió Informativa de Cultura s'hagués demanat informació sobre la transferència de crèdit a aquesta àrea municipal, i que es digués que això ja s'explicaria a la Comissió d'Hisenda. I que quan es va preguntar a la d'Hisenda es digués que aquest és un tema de cultura. El Sr. Albert afegeix que el que es necessita és informació. Quan es miren els informes, n'hi ha alguns en els quals no es dona informació, i no es coneix què és el que ha passat. El Sr. Albert intueix, però, el que ha passat, i no li agrada gens. Hi ha una dinàmica de gestió que porta a pensar que les transferències de crèdit ho poden solucionar tot. El Grup d'ERC-MES s'abstindrà en la votació de l'expedient, perquè entén que les factures s'han de pagar, però no hi ha una operativa del tot correcta. També és cert que els pressupostos es gasten de moltes maneres, i demanar una transferència de crèdit per ajuts d'urgència és més fàcil que demanar-los per a una altra actuació. Però els diners s'acaben gastant en actuacions que no estan pressupostades. Aquest és el problema més important. El Sr. Albert entén el concepte de transferència de crèdit, però demana que la informació del perquè es produeix s'expliqui en l'àrea adequada, en la que hi ha mancança de recursos per poder pagar factures, i no a la Comissió Informativa d'Hisenda, en la qual només es duu a terme l'operativa per solucionar el forat que d'altres han generat.

El Sr. Emiliano Martínez anuncia que el Grup de TeC s'abstindrà en la votació, tot entenent les transferències, entenent que el Pressupost municipal és una eina viva que evoluciona en funció de les circumstàncies, i que les factures s'han de pagar. Però el Grup de TeC vol saber

exactament perquè es produeixen aquestes factures pendents de pagament. Pel que fa a l'Àrea de Cultura, s'han produït diverses situacions d'increment dels costos, un increment de les accions però sense partida pressupostària. El Sr. Martínez demana que es donin les oportunes explicacions en la Comissió Informativa de Cultura sobre perquè s'estan produint aquestes situacions, i que també s'informi en la Comissió d'Hisenda. Cal revisar i replantejar què està succeint en aquesta àrea, quins projectes s'estan desenvolupant i que generen aquests increments. El Grup de TeC considera que les transferències s'han d'acceptar per tal d'ajustar els moviments i la l'evolució del Pressupost, i també per tal que els treballadors recuperin el 26% de la paga extra pendent. El Grup de TeC també comparteix els recursos destinats als serveis socials.

El Sr. Vega agraeix la postura constructiva de la majoria de Grups municipals, així com el vot favorable del Grup de Ciutadans. Els Grups municipals demanen rigor. L'Ajuntament de Terrassa és un exemple de rigor en els temes econòmics. Això no vol dir que a vegades poden presentar-se determinades situacions d'una major necessitat en un moment donat. Això ho han de justificar els informes, no l'expedient de transferència, que consisteix en passar uns recursos d'unes partides a d'altres. Cada vegada que es presenta una factura a l'Ajuntament, sobretot si ha tingut una anomalia en la seva gestió, ha de venir acompanyada d'un informe del servei i de l'informe de la Intervenció municipal. I en funció d'això s'actua. I quan no hi ha les explicacions suficients es demanen responsabilitats. Per això aquest Ajuntament és rigorós, i és com actua sempre. Això no vol dir que en una organització tan gran com la de l'Ajuntament de Terrassa a vegades es puguin produir, per diferents raons, algunes situacions que requereixen una major justificació. El Sr. Vega avança que es donaran totes les explicacions pertinents.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	ABSTENCIÓ
ERC-MES	(4 vots)	.....	ABSTENCIÓ
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	A FAVOR
CUP	(1 vot)	.....	ABSTENCIÓ
PPC	(1 vot)	.....	ABSTENCIÓ

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER: Aprovar l'expedient número 14 de transferència de Crèdit per import de 1.438.501,69 EUROS amb el següent detall

ALTA Aplicacions pressupostàries

3466 23106 12000	Retribucions bàsiques grup A1 serveis a les dones	2.808,10
3466 23106 12006	Retribucions bàsiques triennis serveis a les dones	193,06
3466 23106 12100	Retribucions complement de destí serveis a les dones	1.597,11
3466 23106 12101	Retribucions complement específic serveis a les dones	2.976,58
3466 23106 12103	Retribucions altres complements serveis a les dones	234,01
3466 23106 15000	Productivitat serveis a les dones	1.186,42
0000 92001 16000	Coordinació i Serveis Centrals Àrea	2.056,90
0111 91201 16000	Gabinet d'Alcaldia	4.668,64
0111 91202 16000	Càrrecs electes i grups municipals	2.328,90
0463 49101 16000	Funcionament Servei Comunicació	1.446,31
0464 92401 16000	Gestió i Administració	6.030,21

0464 92403 16000	Dinamització territorial i subvencions	344,03
0467 91203 16000	Solidaritat i Cooperació Internacional	474,40
0468 92503 16000	Suport al Síndic de Greuges	223,57
0491 49106 16000	Societat Municipal de Comunicació	289,79
0752 43901 16000	Relacions europees i internacionals	483,21
1000 92002 16000	Coordinació i Serveis Centrals Àrea	4.254,57
1222 13001 16000	Serveis administratius policia i via publica	4.538,45
1222 13201 16000	Policia Municipal	35.294,10
1222 13501 16000	Protecció civil i prevenció d'incendis	579,65
1224 13301 16000	Manteniment de la senyalització	808,43
1224 13402 16000	Gestió de Mobilitat	1.444,81
1414 31101 16000	Protecció de la Salut	1.324,89
1432 15105 16000	Gestió del sòl	1.145,55
1432 15108 16000	Protecció de la legalitat urbanística	697,34
1432 15109 16000	Llicències	3.912,44
1432 15110 16000	Planejament Urbanisme	1.786,64
1432 15111 16000	Administració Urbanisme	1.524,59
1433 15101 16000	Redacció de Projectes	3.522,22
1433 15102 16000	Direcció d'Obres	1.170,46
1437 32702 16000	Dinamització Comunitats Veïns PB Maurina (Personal)	447,49
1438 17101 16000	Manteniment Jardineria	5.298,54
1511 15301 16000	Despeses gestió personal	1.942,36
1511 15302 16000	Manteniment Via Pública	4.409,59
1533 16002 16000	Cicle de l'aigua	878,62
1533 16231 16000	Gestió de Residus	935,54
1533 17001 16000	Serveis Generals Medi Ambient	1.166,51
1533 17201 16000	Medi Natural	1.002,29
1533 17202 16000	Informació i Educació Ambiental	756,33
1533 17211 16000	Qualitat ambiental	1.443,37
1533 31102 16000	Laboratori Municipal	977,76
2000 92003 16000	Coordinació i Serveis Centrals Àrea	89.826,79
2000 92004 16000	Serveis Jurídics i Secretaria General	3.417,98
2000 92302 16000	Població, Estadística i Cartografia	1.230,78
2000 92311 16000	Padró d'Habitants	601,79
2000 93302 16000	Contractació i logística	1.564,35
2000 93303 16000	Patrimoni i manteniment	1.836,37
2121 33221 16000	Arxiu Administratiu	1.134,99
2121 92005 16000	Manteniment SSII, Infraestructura i Programari	5.511,21
2121 92006 16000	Innovació, actualització Tecnològica i Administració electrònica	611,77
2122 92007 16000	Prevenició de riscos laborals	620,11
2122 92008 16000	Gestió de Recursos Humans	6.100,96
2122 92009 16000	Formació	1.095,82
2611 92501 16000	Atenció ciutadana i notificació	3.913,41
2611 92502 16000	Atenció als ciutadans, 010 i OACS	3.950,01
2611 93201 16000	Gestió Tributària	3.769,98
2611 93202 16000	Cadastre	838,51
2611 93203 16000	Inspecció	1.442,27
2611 93204 16000	Recaptació	2.718,69
2612 93101 16000	Servei Econòmic, financer i de Control Intern	2.587,55
2612 93102 16000	Intervenció Municipal	1.808,01
2612 93401 16000	Gestió del deute i de la tresoreria	1.298,28
3000 92010 16000	Coordinació i Serveis Centrals Àrea	4.620,21
3313 23101 16000	EAIA	1.816,04
3313 23102 16000	Servei bàsic d'atenció social	17.310,57

3313 23104 16000	Servei d'atenció domiciliària	1.890,84
3314 23109 16000	Polítiques socials d'habitatge	1.406,77
3413 31103 16000	Promoció de la salut	1.125,96
3413 31201 16000	Centre de dia en salut mental	717,32
3422 32001 16000	Serveis Centrals d'Educació	2.919,39
3422 32002 16000	Suport a la Formació i Orientació Professional	692,60
3422 32003 16000	Promoció i innovació educativa	1.385,34
3422 32004 16000	Manteniment i projectes d'obres dels equipaments educatius	5.923,09
3422 32301 16000	Suport i desenvolupament del primer cicle de l'educació infantil (0-3 anys)	13.852,86
3422 32303 16000	Serveis als equipaments educatius cogestionats (CEIP)	293,04
3422 32402 16000	Formació permanent d'adults i ensenyaments artístics i musicals	23.862,38
3422 32501 16000	Suport a l'escolarització	663,92
3451 33001 16000	Administració general de cultura	3.144,27
3451 33211 16000	Biblioteques i lectura	5.778,23
3451 33222 16000	Arxiu	607,89
3451 33301 16000	Museus	2.004,10
3452 34001 16000	Administració general d'esports	651,24
3452 34101 16000	Activitats esportives, ajuts entitats i esport escolar	390,54
3452 34201 16000	Equipaments esportius de gestió directa	3.201,92
3460 32704 16000	Ciutadania i Drets Civils	2.374,58
3461 33409 16000	Gent Gran	1.416,88
3465 33404 16000	Dinamització i Participació juvenil	1.739,53
3466 23106 16000	Quotes seguretat social servei a les dones	3.654,00
3466 23107 16000	Servei d'igualtat d'oportunitats	814,84
4000 92011 16000	Coordinació i Serveis Centrals Àrea	1.288,88
4322 24101 16000	Servei d'ocupació	1.009,77
4423 49201 16000	Gestió del coneixement	419,88
4623 43101 16000	Promoció comercial	619,12
4623 43123 16000	Genèric Mercats	1.050,60
4623 43201 16000	Promoció turística	1.641,27
4623 43302 16000	Legalització d'activitats	3.086,08
4623 43303 16000	Emprenedoria i economia social	261,10
4623 49301 16000	Consum	878,44
4753 42202 16000	Parc Audiovisual	933,84
4753 42203 16000	Promoció de la ciutat, innovació i Orbital 40	644,46
5000 92012 16000	Coordinació i Serveis Centrals Area	585,77
3451 33407 22100	Energia elèctrica arts escèniques	5.000,00
3451 33407 22609	Activitats Culturals arts escèniques	15.000,00
3313 23104 22799	Altres Treballs Altres Empreses Atenció Domiciliària	33.000,00
3451 33407 22799	Altres Treballs Altres Empreses arts escèniques	20.000,00
3451 33801 22799	Altres Treballs Altres Empreses cultura popular	60.000,00
4623 43121 22799	Altres Treballs Altres Empreses Mercat Independència	11.000,00
4322 24102 44000	Aportació a Foment de Terrassa	84.148,11
4322 24102 44000	Aportació a Foment de Terrassa	37.941,82
0491 49106 44900	Aportació Societat Mpal Comunicació	58.878,79
1224 13302 44900	Aportació Egarvia	37.939,77
1442 16211 44900	Aportació Eco Equip Recollida	219.991,99
1442 16301 44900	Aportació Eco Equip Neteja	228.700,00
4753 42202 44900	Aportació a Parc Audiovisual de Catalunya	4.740,24
3313 23102 48000	Subvenció famílies necessitades Benestar Social	61.000,00
1433 93305 63200	Reposició edificis ús múltiple. Codi 15019 Tub d'Assaig	200.000,00
TOTAL		1.438.501,69

BAIXA. Aplicacions pressupostàries

1222 13201 16000	Quotes seguretat social policia municipal	11.000,00
2122 92008 16000	Seguretat Social Gestió Recursos Humans	1.555,02
2122 92008 16000	Seguretat Social Gestió Recursos Humans	1.011,99
2000 93303 20200	Lloguers d'edificis	61.000,00
1438 17101 21000	Reparació Infraestructura Manteniment Jardineria	4.326,96
1511 15302 21000	Reparació Infraestructura Manteniment Via Pública	24.438,87
1533 17201 21000	Reparació Infraestructura Medi Natural	926,75
3451 33211 21200	Reparació i conservació edificis Biblioteques i Lectura	560,86
3452 34201 21200	Reparació i conservació edificis Equipaments Esportius	495,87
3422 32402 21600	Reparació equips procés informació Educació	5.000,00
3422 32001 22009	Altres material no inventariable serveis centrals Educació	4.000,00
1436 16501 22100	Energia elèctrica Enllumenat Públic	118.000,00
1438 17101 22101	Subministrament aigua jardineria GEP	100.000,00
3422 32303 22102	Gas equipaments educatius cogestionats (CEIPS)	39.495,00
3466 23107 22609	Activitats culturals i esportives serv. Igualt. oportunitats	307,50
0464 92401 22699	Altres despeses diverses gestió i administració	576,16
1533 17001 22699	Altres despeses diverses serveis generals Medi Ambient	580,68
3000 92010 22699	Altres despeses diverses coord. i serv.centrals àrea 3	268,13
3313 23102 22699	Despeses diverses Serv. Bàsics Atenció Social	3.407,89
3313 23103 22699	Altres despeses diverses projectes suport s. Socials	993,16
3451 33001 22699	Despeses diverses Administració general Cultura	268,13
3451 33211 22699	Despeses diverses Biblioteques i Lectura	307,50
3460 32704 22699	Despeses diverses Ciutadania i Drets Civils	536,27
3465 33404 22699	Activitats despeses diverses dinamització i participació	307,50
3465 33701 22699	Altres despeses diverses Baumann Servei Jove	215,44
4623 43303 22699	Altres despeses diverses Emprenedoria i Economia Social	1.384,14
2121 92005 22799	Altres treballs altres empreses tecnologia	65.000,00
3000 92010 22799	Altres treballs altres empreses Coordinació i Direcció d'Àrea	36.700,41
3413 31103 22799	Altres treballs altres empreses Promoció de la Salut	10.000,00
3422 32402 22799	Altres treballs altres empreses Formació	6.000,00
3460 32704 22799	Altres treballs altres empreses Ciutadania i D.Civils	479,44
2011 01101 31100	Despeses de formalització, modificació i cancel·lació deute	180.000,00
3422 32004 44000	Subv.Foment Ocupació-Mant.Proj.Obres Edif.Educatius	8.295,08
3422 32303 44000	Subvencions per foment de l'ocupació	3.062,94
1000 15221 48900	Altres transferències sense finalitat de lucre vivenda	48.000,00
1433 93305 63200	Reposició edificis ús múltiple. Codi 15010 Masoveria Urbana	200.000,00
2011 01101 91300	Amortització préstecs a llarg termini fora del sector públic	500.000,00
TOTAL		1.438.501,69

SEGON: Procedir a l'exposició al públic de l'expedient per un període de quinze dies hàbils d'acord amb el que disposen els articles 169, 170, 171 o 179.2 i 169.1 de la LRHL, entenent-se definitiva la seva aprovació si transcorregut aquest termini no hi ha reclamacions.

Epígraf 6) Aprovació de l'expedient de crèdit extraordinari número 2 del Pressupost de 2015.

El Sr. Vega recorda que en la liquidació del Pressupost de 2014, degut sobretot a unes partides d'ingressos extraordinaris i a un exercici de contenció, d'austeritat i d'eficiència, especialment en temes de consums, es va produir un superàvit d'una mica més de vuit milions. La llei estableix que aquests recursos han d'anar o bé a reduir deute o bé a inversions financerament sostenibles. Es tracta d'una sèrie de partides que el Ministeri d'Administracions Públiques considera que són financerament sostenibles, tot i que la formulació del terme no aporta informació

sobre el seu contingut. En base a això, ja es va fer una primera aportació, en forma d'obres, de millores de patrimoni, etc., dins del concepte d'inversions financerament sostenibles, per import de 4,5 milions d'euros. La condició és que les obres s'han d'adjudicar abans del 31 de desembre. En aquests moments, la partida restant, 3,7 milions d'euros, és la que es dedicarà a reducció de deute. Una part anirà a un crèdit de l'Ajuntament, que es considera que és el que té uns interessos més perjudicials. La resta anirà a amortitzar quatre crèdits de la Societat Municipal d'Habitatge, els que tenen els interessos més elevats, i els que interessa amortitzar el més aviat possible. Si aquest expedient s'aprova, es crearà un estalvi per al proper exercici de 850.000 € en interessos.

El Sr. Turmo comença dient que prefereix parlar de romanent de tresoreria, que és el terme tècnic correcte, que no pas de superàvit. En aquest cas es tracta de prop de quatre milions d'euros, que només es poden destinar a inversions financerament sostenibles (aquesta és l'expressió adient, que el que pretén, amb la reforma normativa que es va dur a terme, és garantir que no hi hagi desequilibris econòmics), o bé a reduir l'endeutament. En aquest cas es destinen prop de quatre milions d'euros a reduir deute. El problema és que la major part es destina a reduir deute de la Societat d'Habitatge. La posició del Grup del PPC és prou coneguda: no comparteix la gestió d'aquesta societat, que l'ha deixat en una situació de difícil viabilitat, i que només s'aguanta pels milions que hi destina i destinarà l'Ajuntament, dins del pla de viabilitat. El problema per a l'equip de govern ara és que el deute de la Societat d'Habitatge es consolida amb el de l'Ajuntament. Els canvis normatius que s'han introduït tenen una lògica, perquè en definitiva es tracta d'una societat íntegrament municipal. En no consolidar abans el deute possibilitava un increment de l'endeutament, que finalment sempre repercutia a les arques municipals. Per això ara venen les presses. El Grup del PPC mai podrà, per principis, estar en contra de reduir el deute, però no pot votar a favor, ja que es tracta d'un deute fruit de la mala gestió d'una societat municipal enfonsada econòmicament, i que seguirà suposant un cost de milions d'euros per a la ciutat. Això és fruit de l'immobilisme de l'equip de govern a l'hora de buscar alternatives, com un altre Grup municipal de l'oposició, durant el mandat anterior, va plantejar.

La Sra. Sirvent anuncia que el Grup de la CUP s'abstindrà, tot lamentant que la llei no permeti destinar aquests recursos, que ara es dediquen a eixugar deute, a d'altres partides, com ara la cobertura de drets socials, i que s'hagi de prioritzar l'amortització del deute per davant de l'atenció a les necessitats col·lectives més bàsiques. Això no és de rebut, sobretot quan ja s'hi ha destinat prou capital públic al rescat de la banca. La Sra. Sirvent planteja que es tracta de prendre una decisió entre l'article 24.2 de l'Estatut d'Autonomia, o bé l'article 135 de la Constitució: les persones o els banquers.

El Sr. González planteja en primer lloc un interrogant, ja que no entén com poden sobrar vuit milions d'euros en la liquidació del Pressupost de 2014. Si han sobrat tants diners és, per una part, perquè el PSC no es conté a l'hora d'incrementar els impostos i les taxes, i perquè escanya les partides pressupostàries. Aquelles que tenen una destinació social o que afecten a la inversió estan infravalorades en el Pressupost, i això és el que permet que sobri un marge tant gran en el moment de la liquidació. El Sr. González afegeix que això succeeix a pocs ajuntaments. El Grup de Ciutadans sí entén la necessitat de cancel·lar deute. La raó és que l'Ajuntament de Terrassa en té molt. El seu nivell d'endeutament és del 90%. Quan s'ha de demanar permís per tot al Ministre Sr. Montoro és perquè un cert nivell d'intervenció sí pateix l'Ajuntament de Terrassa. Per tant, el Grup de Ciutadans votarà a favor del dictamen, però entenent que és el mal menor, que els 850.000 € d'estalvi en els interessos podran revertir en un pressupost ordinari més folgat per a l'any vinent. Cal tenir en compte un fet molt important pel que fa al Pressupost de l'any vinent: la inversió. La inversió és imprescindible, perquè sense inversió i sense generació de recursos no es poden atendre

les circumstàncies socials. Si és possible amortitzar deute, i si es canvia deute dolent o car per deute barat, hi haurà més marge a l'hora de demanar crèdits.

El Sr. Albert comença posant de manifest que ens trobem davant un fet consumat, que és que hi ha poc marge per trobar, a aquestes alçades, inversions financerament sostenibles, la qual cosa permetria no haver de destinar tota la partida a rebaixar deute. Però mai se sap quin serà el romanent final que hi haurà, tot i que sempre se'n genera. Tenir preparades algunes alternatives per no haver de destinar tota la partida a amortitzar deute fóra quelcom interessant. A finals de novembre no hi ha marge, i per això es justifica que tots aquests recursos es destinin a reduir deute. Però al mes de juliol, o al setembre, ja es pot treballar en alguna alternativa, sabent que s'acabarà l'any amb romanent i es podrà fer alguna operació que pugui repercutir de forma directa en les persones, i no pensar només en els banquers i en el deute municipal.

El Sr. Emiliano Martínez entén que s'ha d'ajustar i afinar molt més el Pressupost, per poder cobrir les necessitats i donar una major atenció a les persones. Els pressupostos han d'estar ajustats per assolir-ho. Que hi hagi vuit milions de superàvit, i que es destini més del 40% a pagar deute, tenint en compte la quantitat de persones aturades que hi ha a la ciutat, més de la meitat de les quals no estan cobrant cap mena d'ingrés, és un greu problema que té Terrassa i que cal saber atendre. En canvi, degut a la llei del Ministre Montoro, s'ha de continuar rescatant als bancs. El Sr. Martínez espera que d'aquí un mes aquesta situació canviï. Però, mentrestant, cal afinar millor el Pressupost, per assolir que els romanents siguin els menors possibles, que els recursos estiguin més ajustats per cobrir despesa social, i que es pugui recuperar una part del patrimoni, l'habitatge, en el qual s'ha invertit, per poder atendre les necessitats de les persones. El Grup de TeC s'abstindrà en la votació del dictamen.

El Sr. Vega pregunta al Sr. Albert si pensa realment que l'Ajuntament de Terrassa s'ha distingit per la defensa dels bancs. Més aviat s'ha distingit per iniciar diverses lluites en un sentit molt contrari. El que diu el Sr. Albert, a banda d'això, és força raonable. Quan es preveu una liquidació positiva s'han de tenir alternatives. Però el Sr. Albert sap que els serveis estan dimensionats, amb una estructura, per allò que gestionen habitualment. Quan se'ls hi dóna una partida extraordinària, sobretot en aquest cas l'Àrea de Territori, tenen problemes de gestió. Les liquidacions, normalment, es presenten al Ple de març o d'abril, i ja aleshores es van adjudicar partides de romanent, per import de 4,5 milions. La feina es va fer, i es va fer bé. El Sr. González ha preguntat perquè es produeix aquest romanent. El Sr. Vega ja ho ha explicat. El 50% venia de majors ingressos, associats a determinades plusvàlues que ja es preveia que serien excepcionals. El Sr. Vega, com a Regidor d'Hisenda, havia de ser prudent a l'hora de consolidar o no aquests ingressos. Per altra banda, s'han aplicat mesures d'eficiència, sobretot pel que fa als consums. També s'ha fet una política de gestió rigorosa. Per tots aquests motius es va produir el romanent. Pel que fa a la intervenció del Sr. Turmo, el Sr. Vega puntualitza que el que ha dit, respecte a les inversions financerament sostenibles, és que el nom del concepte no es correspon al seu contingut. En relació a determinades obres a la ciutat, s'ha hagut de preguntar al Ministeri si entraven o no dins d'aquest concepte. El Sr. Vega no s'hi ha posicionat en contra. El Sr. Vega recorda, per altra banda, que el Sr. Turmo va aprovar en aquest Ple la concessió de crèdits per a la construcció d'habitatges per part de la Societat Municipal. El Grup del PPC va votar a favor. En aquell Ple, a més, va plantejar que el govern era covard perquè no en construïa més. Després va venir la crisi. Ara el Sr. Turmo diu que la Societat d'Habitatge no té capacitat de gestió. L'alternativa que es proposava en el mandat anterior consistia en deixar la ciutat sense aquest parc d'habitatges i sense capacitat de fer política social d'habitatge. Això és el que ha passat a la Comunitat de Madrid, que va malvendre els habitatges públics a fons voltors, anul·lant així la política d'habitatge social. A Terrassa no s'està fent. En una recent sessió plenària es va acordar mantenir el parc d'habitatges,

amb un preu de lloguer social, que és la seva destinació actual. I això fa que les despeses de la Societat d'Habitatge encara s'incrementin més. La Societat d'Habitatge fa una funció social. La gestió pot passar o bé per malvendre el patrimoni o bé per fer les aportacions de recursos necessaris. Això últim és el que s'està fent, per tal de conservar el parc d'habitatges.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	ABSTENCIÓ
ERC-MES	(4 vots)	.....	ABSTENCIÓ
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	A FAVOR
CUP	(1 vot)	.....	ABSTENCIÓ
PPC	(1 vot)	.....	ABSTENCIÓ

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER: Aprovar l'expedient número 2 de crèdit extraordinari per import de 3.786.755,53 EUROS amb el següent detall

INGRESSOS

9999/92999/87000 Romanent de Tresoreria per despeses generals 3.786.755,53

DESPESES

2011/01101/91301 Amortització extraordinària de crèdits per aplicació de superàvit 333.333,36

1431/15211/74000 Aportació extraordinària a la Societat Municipal d'Habitatge per amortització extraordinària de crèdits per aplicació de superàvit 3.453.422,17

TOTAL 3.786.755,53

SEGON: Procedir a l'exposició al públic de l'expedient per un període de quinze dies hàbils d'acord amb el que disposa l'article 177.2 i 169.1 de la LRHL, entenent-se definitiva la seva aprovació si transcorregut aquest termini no hi ha reclamacions.

Epígraf 7) Autorització de la compatibilitat amb altres activitats públiques i/o privades, de diferents treballadors i treballadores municipals. [5 dictàmens]

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	A FAVOR
CUP	(1 vot)	.....	ABSTENCIÓ

PPC (1 vot) ..... ABSTENCIÓ

El contingut dels dictàmens aprovats és el següent:

7.1.

PRIMER.- Autoritzar a [...] la compatibilitat per tal d'exercir altra activitat privada, en aquest cas com a formadora per un màxim de dues hores setmanals, de conformitat amb el que estableix la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les Administracions Públiques i normativa concordant i d'acord amb la seva sol·licitud.

SEGON.- Condicionar l'autorització de l'apartat anterior al compliment de les següents condicions:

1. Que l'activitat no requereixi o pugui requerir coincidència o presència de l'interessat/da amb l'horari que tingui atribuït a l'Ajuntament.
2. Que l'activitat no requereixi cap tipus de control, ajut o permís de la Corporació.
3. Que la jornada de l'activitat per la qual es demana la compatibilitat sigui, com a màxim el 50% de la jornada ordinària establerta a aquesta Corporació.
4. Que la quantitat total percebuda per ambdues activitats no superi la remuneració prevista legalment per al seu grup de classificació.
5. Que respecti la normativa d'incompatibilitats vigent.
6. Que comuniqui qualsevol modificació posterior a les dades avui declarades incorrent en la responsabilitat prevista a la normativa vigent en cas de no fer-ho.

TERCER.- Notificar aquests acords a la interessada.

7.2.

PRIMER.- Autoritzar [...] la compatibilitat per tal d'exercir altra activitat pública, en aquest cas per col·laborar tècnicament amb el Consorci Català pel Desenvolupament Local per un màxim de tres hores setmanals, de conformitat amb el que estableix la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les Administracions Públiques i normativa concordant i d'acord amb la seva sol·licitud.

SEGON.- Condicionar l'autorització de l'apartat anterior al compliment de les següents condicions:

1. Que l'activitat no requereixi o pugui requerir coincidència o presència de l'interessat/da amb l'horari que tingui atribuït a l'Ajuntament.
2. Que l'activitat no requereixi cap tipus de control, ajut o permís de la Corporació.
3. Que la jornada de l'activitat per la qual es demana la compatibilitat sigui, com a màxim el 50% de la jornada ordinària establerta a aquesta Corporació.
4. Que la quantitat total percebuda per ambdues activitats no superi la remuneració prevista legalment per al seu grup de classificació.
5. Que respecti la normativa d'incompatibilitats vigent.
6. Que comuniqui qualsevol modificació posterior a les dades avui declarades incorrent en la responsabilitat prevista a la normativa vigent en cas de no fer-ho.

TERCER.- Notificar aquests acords a l'interessat.

7.3.

PRIMER.- Autoritzar a [...] la compatibilitat per tal d'exercir altra activitat privada, en aquest cas com a formadora i organitzadora d'events per un màxim de cinc hores setmanals, de conformitat amb el que estableix la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les Administracions Públiques i normativa concordant i d'acord amb la seva sol·licitud.

SEGON.- Condicionar l'autorització de l'apartat anterior al compliment de les següents condicions:

1. Que l'activitat no requereixi o pugui requerir coincidència o presència de l'interessat/da amb l'horari que tingui atribuït a l'Ajuntament.
2. Que l'activitat no requereixi cap tipus de control, ajut o permís de la Corporació.
3. Que la jornada de l'activitat per la qual es demana la compatibilitat sigui, com a màxim el 50% de la jornada ordinària establerta a aquesta Corporació.
4. Que la quantitat total percebuda per ambdues activitats no superi la remuneració prevista legalment per al seu grup de classificació.
5. Que respecti la normativa d'incompatibilitats vigent.
6. Que comuniqui qualsevol modificació posterior a les dades avui declarades incorrent en la responsabilitat prevista a la normativa vigent en cas de no fer-ho.

TERCER.- Notificar aquests acords a la interessada.

7.4.

PRIMER.- Autoritzar [...] la compatibilitat per tal d'exercir altra activitat pública, en aquest cas com a professor universitari per un màxim de deu hores setmanals, de conformitat amb el que estableix la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les Administracions Públiques i normativa concordant i d'acord amb la seva sol·licitud.

SEGON.- Condicionar l'autorització de l'apartat anterior al compliment de les següents condicions:

1. Que l'activitat no requereixi o pugui requerir coincidència o presència de l'interessat/da amb l'horari que tingui atribuït a l'Ajuntament.
2. Que l'activitat no requereixi cap tipus de control, ajut o permís de la Corporació.
3. Que la jornada de l'activitat per la qual es demana la compatibilitat sigui, com a màxim el 50% de la jornada ordinària establerta a aquesta Corporació.
4. Que la quantitat total percebuda per ambdues activitats no superi la remuneració prevista legalment per al seu grup de classificació.
5. Que respecti la normativa d'incompatibilitats vigent.
6. Que comuniqui qualsevol modificació posterior a les dades avui declarades incorrent en la responsabilitat prevista a la normativa vigent en cas de no fer-ho.

TERCER.- Notificar aquests acords a l'interessat.

7.5.

PRIMER.- Autoritzar [...] la compatibilitat per tal d'exercir altra activitat pública, en aquest cas com a càrrec electe a l'Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda amb dedicació parcial, de conformitat amb el que estableix la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les Administracions Públiques i normativa concordant i d'acord amb la seva sol·licitud.

SEGON.- Condicionar l'autorització de l'apartat anterior al compliment de les següents condicions:

1. Que l'activitat no requereixi o pugui requerir coincidència o presència de l'interessat/da amb l'horari que tingui atribuït a l'Ajuntament.
2. Que l'activitat no requereixi cap tipus de control, ajut o permís de la Corporació.
3. Que la jornada de l'activitat per la qual es demana la compatibilitat sigui, com a màxim el 50% de la jornada ordinària establerta a aquesta Corporació.
4. Que la quantitat total percebuda per ambdues activitats no superi la remuneració prevista legalment per al seu grup de classificació.
5. Que respecti la normativa d'incompatibilitats vigent.
6. Que comuniqui qualsevol modificació posterior a les dades avui declarades incorrent en la responsabilitat prevista a la normativa vigent en cas de no fer-ho.

TERCER.- Notificar aquests acords a l'interessat i a l'Ajuntament de Sant Perpètua de Mogoda.

ÀREA DE CULTURA, INNOVACIÓ I PROJECCIÓ DE LA CIUTAT

Epígraf 8) *Aprovació de la minuta del conveni de col·laboració entre el Consell Comarcal del Vallès Occidental i l'Ajuntament de Terrassa per a la transferència econòmica corresponent a la gestió de l'Arxiu Comarcal del Vallès Occidental durant l'any 2015.*

El Sr. Aguado recorda que el conveni amb la Generalitat per a la gestió de l'Arxiu Comarcal es remunta a l'any 1982. Aquest conveni vas ser vigent fins l'any 2010, i a partir d'aleshores s'han fet addendes per a la renovació de les subvencions, que arriben a través del Consell Comarcal i que aquest adreça després a l'Ajuntament de Terrassa. Amb la impossibilitat legal d'incrementar les plantilles, la Generalitat, d'acord amb el Consell Comarcal i el propi Ajuntament, en el seu moment va acordar que el propi director de l'Arxiu Històric de Terrassa assumís també la direcció de l'Arxiu Comarcal, i que a través de la subvenció de 60.000 € es destinessin 6.000 € per complementar la tasca professional de l'actual arxiu local, i continuar assumint les responsabilitats de l'Arxiu Comarcal.

El Sr. Aguinaga anuncia que el Grup de Ciutadans s'abstindrà, ja que considera que si bé aquesta dotació econòmica simplifica i optimitza els recursos, discrepa de les funcions dels consells comarcals. Les tasques dels consells la poden dur a terme els municipis, la qual cosa suposaria un estalvi de 5.000 euros cada cop que es reuneixen.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	.....	ABSTENCIÓ
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR

Ciudadans (3 vots) ..... ABSTENCIÓ
 CUP (1 vot) ..... ABSTENCIÓ
 PPC (1 vot) ..... ABSTENCIÓ

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER.- Aprovar la minuta del conveni de col·laboració entre el Consell Comarcal del Vallès Occidental i l'Ajuntament de Terrassa per la transferència econòmica 2015 corresponent a la gestió de l'Arxiu Comarcal del Vallès Occidental, que s'adjunta a l'expedient.

SEGON.- Acceptar l'aportació de 25.006,88 € que fa el Consell Comarcal del Vallès Occidental per a la gestió de l'Arxiu Comarcal del Vallès Occidental.

TERCER.- Ingressar l'import de 25.006,88 €, als compte pressupostari 3451.45060.33222.

QUART.- Tramitar la generació de crèdit a Capítol I del pressupost municipal, dels 6.000,00 € corresponents al complement de direcció del director de l'Arxiu, per tal de fer efectiu el seu pagament.

CINQUÈ.- Adscriure al projecte de l'Arxiu Històric de Terrassa – Arxiu Comarcal del Vallès Occidental el personal següent amb el percentatge de dedicació que es relaciona, el qual té consideració de despesa elegible:

	NOM	LLOC DE TREBALL	%
CULTURA	Joan Soler Jiménez	Director Arxiu	100
	Josep Lluís Lorca Simón	Tècnic auxiliar	100
	M. Josefa Ariño Lacambra	Ajudant de serveis	100
	Maria Sánchez Salas	Conserge auxiliar	100

L'adscripció d'aquest personal és susceptible de canvi en funció del desenvolupament del projecte.

SISÈ.- Donar compte del contingut d'aquests acords als interessats.

ÀREA DE DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC, INDÚSTRIA I OCUPACIÓ

Epígraf 9) *Proposant donar suport al manifest “Cap a una xarxa de municipis per l'economia social i solidària” resultant de la primera Trobada Internacional de Municipalisme i Economia Solidària i a la constitució d'una xarxa de municipis per l'economia social i solidària.*

Pren la paraula el Sr. Sàmper, qui informa que en aquest expedient es plantegen, bàsicament, tres qüestions. Per una banda, donar suport al Manifest Cap a una xarxa de municipis per l'economia social i solidària. En segon lloc, contribuir al creixement de l'economia social, de forma general però de forma especial a Terrassa. I, en tercer lloc, impulsar la creació d'una xarxa de municipis per una economia social i solidària. Terrassa té un històric important pel que fa a aquesta economia social. Ja des de la creació de l'Oficina d'atenció a l'empresa, al març de 2013, es va posar en marxa un servei d'atenció a l'economia social. L'aposta ve des del primer moment en què es va crear una oficina d'atenció a l'empresa, donant un mateix tracte a l'economia social i a

l'economia ordinària. D'altra banda, el nostre teixit social i empresarial ha creat una bona xarxa d'economia social. El Sr. Sàmper en destaca algunes d'aquestes empreses, que posen de manifest que moltes han optat per aquesta opció econòmica, que defuig del mercantilisme i de l'economia ordinària. A Terrassa hi ha també 138 fundacions i associacions amb activitat productiva, 6 centres especials de treball, i 184 societats laborals. Terrassa, tanmateix, està col·laborant amb la Xarxa d'innovació social del Vallès, impulsada pel propi Ajuntament de Terrassa i pel Consell Comarcal del Vallès Occidental, amb la intenció de coordinar entorn a l'acció de l'economia social tots els municipis del Consell Comarcal. També col·labora en dos programes, *Aracoop*, impulsat pel Departament d'Empresa i Ocupació de Catalunya, en el context de *Catalunya Emprèn*, amb la intenció d'ampliar cada dia més l'àmbit de l'economia social. També participa en el programa *Municipi Cooperatiu*, promogut per la Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya, que fomenta la cultura cooperativa. L'Ajuntament vol donar suport i avançar cap a una xarxa de municipis per l'economia social i solidària, per treballar en xarxa i aprofitar-ne aquest treball. L'Ajuntament vol refermar el seu compromís amb l'economia social, en totes i cadascuna de les seves formes. El Sr. Sàmper es refereix també al món de la responsabilitat social corporativa o empresarial, amb conceptes superiors com ara l'ètica empresarial, la transparència o les pràctiques socialment responsables. L'Ajuntament vol intentar inserir en la nova empresa que vingui a Terrassa, i en el bon govern de l'alta direcció del personal, valors com ara l'acceptació dels bons criteris mediambientals, de la bona acció social i de la bona acció de mercat. Amb el present dictamen, l'equip de govern comença a explicar accions de com entén que ha de ser la promoció econòmica de futur a la ciutat, i en quins valors socials, personals i polítics intentarà sustentar l'economia, la indústria i l'ocupació durant tot aquest mandat, amb la col·laboració dels Grups polítics municipals, als quals el Sr. Sàmper demana les seves aportacions.

El Sr. Turmo entén que les polítiques que afavoreixen la creació de llocs de treball són les millors polítiques socials que es poden dur a terme. Per tant, per al Grup del PPC la prioritat han de ser les polítiques de promoció de l'activitat econòmica, que és la veritable generadora d'ocupació, i que integra plenament el qualificatiu de social. Impulsar altres àmbits d'actuació, com ha exposat el Sr. Sàmper, és necessari i és un actiu més. El Sr. Turmo entén, però, que no hi ha cap canvi des de l'equip de govern per la promoció de l'activitat econòmica en el sentit que es venia fent fins ara, i tenint en consideració que la xarxa no està creada. El Sr. Turmo destaca que s'hagi matisat l'acord tercer del dictamen, la qual cosa permetrà, com així ho va demanar, el vot favorable del Grup del PPC, en el sentit de plantejar impulsar una xarxa de municipis per una economia social i solidària, i no de la xarxa que es podria confondre amb els assistents a la Trobada de Municipis. Perquè una altra qüestió seria qui integra la xarxa i quins municipis l'impulsen. El Sr. Turmo espera que sigui l'Ajuntament de Terrassa, i els ajuntaments que vagin des de posicions de centre-esquerra a liberals, els qui impulsin aquesta xarxa i en siguin protagonistes, front d'altres ajuntaments que estan demostrant, malauradament, amb les seves polítiques, que estan obstaculitzant la promoció de l'activitat econòmica. Donat que aquesta xarxa encara no està definida, i l'Ajuntament de Terrassa no està entre aquests ajuntaments governats per formacions d'extrema esquerra, el Grup del PPC donarà suport al dictamen.

La Sra. Sirvent assenyala que parlar d'*una xarxa* o de *la xarxa*, són matisos que no acaba de comprendre. Els ajuntaments que participen d'aquesta xarxa no són de centre-esquerra o liberals. La CUP donarà suport a la present proposta, tot i que serà un sí crític, ja que no vol que quedi només en una declaració intencions. Adherir-se a la xarxa no és un fi en si mateix, sinó una eina per fomentar el cooperativisme i l'economia social i solidària a Terrassa. La Sra. Sirvent anuncia que al mes de desembre el Grup de la CUP presentarà una Proposta de Resolució per tal d'establir mesures a favor d'aquesta economia.

El Sr. Sàmper manifesta que vol entendre l'economia, la promoció econòmica i la indústria de Terrassa com un tot, en el que hi càpiga tot, sent conscient del què significa l'economia social dins l'economia en general. L'economia social és aproximadament un 10% del conjunt de l'economia, del conjunt del PIB. A Espanya hi ha 42.684 entitats, que ocupen 2,5 milions de persones. Per tant, pensar erròniament que amb aquests percentatges se substituirà el 90% restant és un error. El fet d'apostar, de forma sensata i creïble, per l'economia social en cap cas significa deixar al marge l'economia ordinària. El Sr. Sàmper afegeix que l'economia social genera un 25% més que l'ordinària de contractes indefinits. Això s'ha de tenir en compte. La destrucció d'ocupació durant l'any passat en l'economia ordinària va ser del 15%, mentre que la destrucció d'ocupació en l'economia social va ser del 2%. Per tant, és evident que s'ha d'apostar per l'economia social. El Sr. Sàmper manifesta, però, que aquesta serà una part del conjunt, en la qual l'Ajuntament hi creu i que vol fomentar, però l'economia que també cal potenciar és l'ordinària. Pel que fa a la intervenció de la Sra. Sirvent, el Sr. Sàmper li demana que no pensi que aquesta qüestió quedarà en un calaix. El Sr. Sàmper ja ha donat abans dades sobre les cooperatives, fundacions o societats laborals que hi ha a la ciutat. No es pot dir que fins ara no s'hagi vingut fent una bona tasca en aquesta matèria.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER,- Donar suport al manifest "Cap a una xarxa de municipis per l'economia social i solidària" resultant de la primera Trobada Internacional de Municipalisme i Economia Solidària i a la constitució d'una xarxa de municipis per l'economia social i solidària, el tenor literal de la qual es transcriu a continuació:

CAP A UNA XARXA DE MUNICIPIS PER L'ECONOMIA SOCIAL I SOLIDÀRIA

En aquesta època de crisi i de transició, en què les polítiques públiques de promoció econòmica i d'ocupació aplicades fins ara es revelen insuficients, és l'hora d'explorar un nou model de desenvolupament territorial que mobilitzi millor els recursos endògens i prioritzï les dimensions socials, ambientals i humanes de l'economia a fi de resoldre més eficaçment les necessitats de la ciutadania.

El fet que les iniciatives de l'anomenada economia social i solidària neixin per l'empenta dels mateixos veïns i veïnes, no prioritzïn el lucre sinó la satisfacció de necessitats i la utilitat social, s'organitzïn de manera democràtica i actuïn amb compromís social i ambiental les fa especialment indicades per ser un bon aliat per impulsar des dels ajuntaments i altres ens locals aquest nou model de desenvolupament territorial.

En aquests darrers anys, aquesta nova manera de fer economia i de fer empresa ha crescut quantitativament, s'ha diversificat i mostra un gran dinamisme. A Catalunya tenim milers d'iniciatives de tota mena: cooperatives agràries i industrials, però també moltes d'altres que donen serveis a les persones i les empreses, cooperatives que agrupen comerciants i altres professionals, grups de consum agroecològic, projectes d'economia col·laborativa, entitats de comerç just i de turisme responsable, associacions i fundacions que treballen en el camp social, finances ètiques, empreses d'inserció, horts comunitaris, bancs de terres, grups de cria compartida, bancs de temps, monedes socials, etc.

A més, molts projectes de l'economia social i solidària neixen per resoldre necessitats d'una col·lectivitat concreta; les persones que els impulsen acostumen a viure en el mateix territori on fan l'activitat, com també els seus proveïdors i col·laboradors; sovint donen suport a activitats socials i culturals de l'entorn, i els beneficis econòmics que en resulten tendeixen a circular dins el territori. De fet, podem considerar que aquestes iniciatives ja són agents de desenvolupament local; perquè

creen llocs de treball a la localitat i els mantenen, perquè faciliten serveis locals a productors, consumidors i treballadors, i perquè tot això ho fan, a més, promovent l'acció ciutadana i reforçant els vincles comunitaris.

Per totes aquestes consideracions, els ajuntaments sotassignats manifestem la nostra voluntat de contribuir al creixement de l'economia social i solidària als nostres municipis i de fer-ho des del diàleg permanent amb els seus actors i des de la creació d'espais comuns entre nosaltres que ens permetin compartir línies de treball, bones pràctiques, reflexions, activitats i recursos.

Amb l'objectiu d'aprofundir en aquesta col·laboració i crear eventualment una xarxa de municipis per l'economia social i solidària, acordem de celebrar una propera trobada en el primer semestre de l'any següent. L'organització d'aquesta trobada correspondrà a l'Ajuntament de Badalona.

SEGON,- Manifestar la voluntat de contribuir al creixement de l'economia social i solidària als nostres municipis i de fer-ho des del diàleg permanent amb els seus actors i des de la creació d'espais comuns entre els diferents Ajuntaments que ens permetin compartir línies de treball, bones pràctiques, reflexions, activitats i recursos.

TERCER,- Impulsar una xarxa de municipis per una economia social i solidària i participar activament en les reunions que es realitzin a tal efecte.

QUART,- Notificar el contingut d'aquest acord als interessats i als departaments que correspongui per la seva tramitació.

ÀREA DE DRETS SOCIALS I SERVEIS A LES PERSONES

Epígraf 10) Ratificació de la Resolució número 9450, de 4 de novembre 2015, aprovant el conveni de col·laboració subscrit amb el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya per a la realització d'obres a diversos centres escolars.

Pren la paraula la Sra. Ribera, qui comença explicant el marc normatiu que regula les competències locals pel que fa al servei de manteniment i projectes a les escoles, tant per part de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya com de la Llei reguladora de les bases de règim local. D'acord amb el marc legislatiu, que estableix que els municipis exerciran com a competències pròpies la conservació, manteniment i vigilància dels edificis de titularitat local destinats a centres públics d'educació, el Servei de manteniment i projectes té la missió d'oferir equipaments de màxima qualitat, garantint la conservació, el manteniment i la vigilància dels centres educatius de la ciutat, d'acord amb les competències assignades per llei als ajuntaments, disposant del personal necessari per a la correcta execució d'aquestes prestacions i gestionant amb la màxima eficàcia possible tant el personal com els serveis contractats, inclosa la cobertura de les necessitats de les escoles en quant a subministraments. En relació a les actuacions de manteniment, els edificis escolars necessiten d'aquestes intervencions, per assegurar la preservació al llarg del temps de les prestacions inicials per a les quals foren construïts. Cal cobrir tots els àmbits del manteniment: preventiu, normatiu, correctiu, conductiu i substitutiu. L'Ajuntament de Terrassa s'encarrega del manteniment de 55 edificis relacionats amb l'àmbit educatiu. En funció de la complexitat i de la magnitud de les intervencions, s'actua amb recursos municipals propis o amb recursos externs, contractant serveis externs, o amb plans d'ocupació. El motiu del conveni amb la Generalitat té a veure amb el pressupost assignat al Servei de manteniment i projectes del Servei d'Educació, i es distribueix d'acord amb la disponibilitat anual, les necessitats aparegudes durant l'exercici i la prioritització de l'àmbit competencial municipal. D'aquesta manera, i en compliment dels requisits normatius, la Sra. Ribera informa que es dona compliment en primer lloc a la totalitat del manteniment, amb

especial atenció al manteniment normatiu. A partir d'aquí, i sempre d'acord amb la prioritat competencial, i si el pressupost ho permet, es fan d'altres actuacions, que podrien entrar en l'àmbit de la conservació, com ara les de reformes, conservacions i millores. Atès que el volum de demandes de manteniment de les escoles actualment supera el pressupost disponible, el criteri que impera és el de la seguretat, d'acord amb els criteris tècnics respecte a les situacions de risc per als infants. Davant la impossibilitat pressupostària de fer algunes intervencions, com ara la substitució de cobertes de fibrociment o de pavimentació de les pistes esportives, es va estudiar la possibilitat de fer-les a càrrec del romanent de 2014. Des del Servei d'Educació s'estima que no es poden fer amb romanents d'un exercici anterior, perquè no compleixen el requisit legal de ser inversions financerament sostenibles, atès que les escoles infantils i de primària no es poden considerar edificis de propietat municipal. Finalment s'ha arribat a la conclusió de què la fórmula més adequada per donar cobertura legal a les intervencions és mitjançant un conveni amb el Departament d'Ensenyament de la Generalitat, segons el qual s'estableixin els mecanismes de col·laboració entre les dues administracions. Segons aquest conveni, l'import d'execució de les obres és de 411.480,06 €, dels quals l'Ajuntament se'n farà càrrec d'un 31,47%, és a dir 129.496,68 €. La Generalitat de Catalunya aportarà un 68,53%, és a dir la resta.

L'Ajuntament en Ple aprova per unanimitat dels Regidors i Regidores presents la ratificació dels acords següents:

PRIMER.- Aprovar el conveni de col·laboració subscrit entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya mitjançant el Departament d'Ensenyament i l'Ajuntament de Terrassa, per a la realització d'obres a diversos centres d'aquesta localitat durant l'any 2015.

SEGON.- De conformitat amb l'acord anterior establir com a import per a la realització de les obres relacionades a l'Annex 1 del Conveni, el de CENT VINT-I-NOU MIL QUATRE-CENTS NORANTA-SIS EUROS AMB SEIXANTA-VUIT CÈNTIMS (129.496,68 €) que anirà a càrrec de la Partida pressupostària 3422.32303.63200 del pressupost del 2015.

TERCER.- Elevar el contingut d'aquesta Resolució a l'Excm. Ajuntament Ple, per a la seva ratificació.

Epígraf 11) Ratificació de la Resolució número 9584, de 28 d'octubre, acceptant i aprovant el Protocol DualVet, adreçat a la sensibilització sobre els avantatges de la formació i de la formació professional qualificada com a factors claus d'ocupació.

La Sra. Ribera posa de manifest que un dels aspectes cabdals per sortir de la situació actual és la inversió en nous agents educatius, que han de permetre seguir vetllant pel desenvolupament de l'ésser humà, i que també han d'impulsar a crear, cada cop més, teixits entre la formació acadèmica i l'empresa, amb l'objectiu d'aconseguir un alumnat integrat, motivat i que pugui adquirir una expertesa en un àmbit determinat, tot això sota el paraigua de la cohesió social, l'equitat i la igualtat d'oportunitats, per tal d'apropar el món laboral a la realitat dels joves que cerquen la seva primera feina. La Sra. Ribera recorda que l'any 2002 es va crear el Consell de la Formació Professional, que ha estat un referent per a molts ajuntaments durant aquests anys. Actualment, el Consell és un òrgan consultiu i de participació social. A més, vol ser un ens que reflecteixi i tingui en compte els diferents punts de vista i interessos de totes les persones relacionades amb la formació professional; fomenta i prestigia la formació professional; aconsegueix una planificació coherent; promou una formació professional innovadora i oberta a Europa; facilita l'adequació entre la formació impartida i la demanda empresarial; estableix mecanismes per a què les empreses puguin conèixer quina formació es fa als centres educatius; i

que aquests puguin saber quina formació específica necessiten les empreses. El Consell cerca que els joves puguin tenir una formació adaptada a les necessitats del mercat, amb pràctiques en empreses de qualitat i unes bosses de treball operatives. Amb l'objectiu de millorar la capacitat de les empreses per disposar de les persones qualificades per les seves necessitats, a Catalunya s'està implantant la formació professional dual. En aquest sentit, la xarxa europea DualVet té com a objectiu crear una comunitat d'experts i institucions interessades en enfocaments de formació dual, per tal de sensibilitzar les empreses, els responsables polítics i la societat en general sobre els avantatges i les bondats de la formació professional i qualificada. La Sr. Ribera explica tot seguit quins són els objectius de la xarxa, com ara promoure aquests estudis, compartint els coneixements sobre els sistemes de formació, i transferir pràctiques i experiències d'èxit per implementar la formació dual en empreses europees; ser una institució reconeguda pel projecte i beneficiar-se de la possibilitat de presentar-se davant d'actors similars, com ara Alemanya, Àustria o Portugal, i a la vegada contribuir activament a la reducció de l'atur juvenil i la promoció de la competitivitat de l'esperit empresarial. Ser membres de la xarxa DualVet donaria el benefici d'un accés exclusiu a una àmplia cartera de recursos, com ara en l'àmbit del *networking*, investigacions i noves pràctiques; una cooperació activa amb una àmplia xarxa d'agents de tota Europa; compartir coneixements i experiències; rebre informació actualitzada sobre les polítiques d'estratègia del sistema de formació i educació nacional i europea; i permetre una promoció i poder exposar la nostra experiència pràctica per tota Europa. La Sra. Ribera conclou dient que la ratificació, per part del Ple, d'aquest protocol no té cap cost econòmic per a l'Ajuntament. Els membres associats del projecte no seran compensats econòmicament. És una xarxa basada en el voluntariat, la honestat i la transparència de tots els seus membres.

Pren la paraula la Sra. Sirvent per mostrar, en primer lloc, la seva solidaritat i suport a la campanya "Som 27 i més", que neix després de la imputació de 27 estudiants i dos professors per tancar-se al rectorat de la UAB l'any 2013, en defensa de la universitat pública, i que segueix amb la lògica de la persecució dels sectors civils dins la universitat. És per això que la Sra. Sirvent emplaça a la resta de Regidors i Regidores del Ple a què, com ella, s'autoinculpin com a mostra de suport. També demana a l'equip de govern de la Universitat Autònoma que retiri la seva acusació particular i aturi el procés judicial. Només lluitant hi haurà futur. Pel que fa al present dictamen, la Sra. Sirvent assenyala que la iniciativa que es planteja és d'abast europeu. El protocol DualVet és un projecte que té com a finalitat potenciar sistemes de formació dual, que ja s'estan aplicant a Alemanya, i que suposadament tenen com a finalitat reduir l'atur juvenil. Els motius pels quals el Grup de la CUP està en contra del present dictamen són tres. En primer lloc, perquè la Unió Europea és un marc territorial que no representa la CUP. Les propostes i iniciatives que s'acceptin en aquest Ple haurien de ser fruit d'una anàlisi i una detecció de les necessitats locals, des del territori, i no fruit de la voluntat europeista d'homogeneïtzar les polítiques. En segon lloc, el model formatiu que es planteja és mercantilista i per tant contrari al model pel qual aposta la CUP, posant sempre les necessitats de la patronal i les empreses per sobre de la voluntat i les necessitats del poble, afavorint els valors economicistes propis d'aquest sector, com ara la competitivitat i l'esperit empresarial, per sobre dels valors socials i cooperatius. Entén la formació com un afer unidireccional i finalista, i no com un procés horitzontal i recíproc. Aquest no és el model que defensa la CUP. L'educació ha de ser una eina de transformació social, i no un mitjà per esclavitzar el poble. En tercer lloc, i malgrat les contradiccions que es puguin plantejar en aquest sentit, la Sra. Sirvent no considera que aquesta pugui ser una bona iniciativa per reduir l'atur juvenil. La taxa d'atur s'utilitza en projectes com aquest per justificar i per amagar la realitat del funcionament del sistema capitalista patriarcal, en el qual l'explotació laboral esdevé un mecanisme més per la seva supervivència i reproducció. L'atur no deixa de ser la punta de l'iceberg d'aquest projecte socioeconòmic, amb una lògica precaritzadora de les classes populars. Es fa de l'atur un arma retòrica per intimidar la població. La cara visible d'aquest projecte és la de reduir l'atur, però no

s'explica a costa de què: a costa d'empitjorar de nou les condicions de les classes treballadores, oferint a un problema estructural solucions ridícules i míseres. Segons la Confederació Sindical d'Alemanya, fins un 40% dels joves es veuen obligats a realitzar hores extres sense cobrar-les, i un de cada 10 havia de realitzar tasques que no tenien cap tipus de relació amb la formació que estaven realitzant. Els beneficiats, de nou, són les empreses, que amb un cost baixíssim compten amb treballadors i treballadores a la seva disposició. El Grup de la CUP, en cap cas, pot apostar per un retrocés laborals en els drets que s'han adquirit al llarg de la història.

Pren la paraula el Sr. Matilla, qui assenyala que l'àmbit on s'haurien de presentar i exposar els dictàmens haurien de ser les comissions informatives. Tant de bo en les reunions de les comissions es fessin exposicions tan llargues i tan completes com les que s'han fet avui. Atès també que l'ordre del dia de la present sessió és prou atapeït, el Sr. Matilla suggereix que en els dos dictàmens que resten no es faci una presentació i que es vagi directament a la votació.

La Sra. Ribera afegeix al que ja ha dit que el projecte DualVet no té l'objectiu únic de reduir l'atur. Amb el que té a veure és amb la qualificació dels estudiants, de forma que puguin tenir més vessants on poder desenvolupar les seves capacitats.

Es procedeix tot seguit a la votació de la ratificació de la present Resolució, amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	A FAVOR
CUP	(1 vot)	.....	EN CONTRA
PPC	(1 vot)	.....	A FAVOR

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER.- Acceptar i aprovar el Protocol DualVet, del Programa Lifelong Learning Transmissió d'Innovació Grant Agreement number 2013-1-ES1-LEO05-66544, que mitjançant un dels socis representants a Espanya, Cambra de Comerç i Indústria de Terrassa, aquest Ajuntament – Consell de la Formació Professional, en formarà part com a membre associat, l'objectiu del qual, és crear una comunitat de persones i organitzacions interessades en les estratègies de formació dual amb la finalitat de sensibilitzar als responsables polítics i a la societat en general sobre els avantatges de la formació i formació professional qualificada com a factors clau de l'ocupació nacional i europea.

SEGON.- Facultar l'Il·lm. senyor Jordi Ballart Pastor, Alcalde-President de la Corporació, o al membre de la Corporació que actuï per delegació d'aquest, per tal que pugui signar qualsevol document necessari per a l'efectivitat dels precedents acords, inclosos els de rectificació i subsanació, amb la condició suspensiva que no es realitzin a posteriori canvis substancials en el text del Protocol aprovat.

TERCER.- Elevar el contingut d'aquesta Resolució a l'Excm. Ajuntament Ple, per a la seva ratificació.

Epígraf 12) Ratificació de la Resolució número 9700 de 19 d'octubre, acceptant els termes de la Clàusula addicional setanta-tresena del contracte establert amb el Servei Català de la Salut, en la qual es fixa la contractació de la rehabilitació per a la població major de 18 anys, així com el sistema de pagament de l'activitat prevista pel que fa al Centre de Dia d'adults de Terrassa.

Pren la paraula la Sra. Rambla, qui comença recordant que el Centre de dia de salut mental per a adults és un centre que fa tractament i activitats de socialització de persones que pateixen malalties psiquiàtriques greus, estabilitzades farmacològicament. Es fa tot un recorregut de socialització i de tractament dins la ciutat. La LRSAL ha tret competències als ajuntaments. A partir de l'any 2016, el Centre de dia passarà a formar part del Consorci Sanitari de Terrassa. La Sra. Rambla lamenta que es perdi aquest servei, ja que en base al principi de subsidiaritat l'Ajuntament és la institució més propera a la població.

L'Ajuntament en Ple aprova per unanimitat dels Regidors i Regidores presents la ratificació dels acords següents:

PRIMER.- Acceptar els termes de la Clàusula addicional setanta-tresena al contracte establert amb el Servei Català de la Salut (CatSalut) en data 15 de març de 1995, en la qual es fixa la contractació de la rehabilitació per a la població major de 18 anys pel període de l'1 de gener fins al 31 de desembre de 2015, així com el sistema de pagament de l'activitat prevista pel que fa al Centre de dia d'adults de Terrassa, per un import màxim de 259.776,82 euros, que gestiona el servei de Salut i Comunitat de l'Àrea de Drets Socials i Serveis a les Persones de l'Ajuntament de Terrassa, per a l'exercici 2015.

SEGON.- Ingressar aquest import al compte pressupostari 3413.36003.31201.

TERCER.- Adscriure al projecte el personal següent amb el percentatge de dedicació que es relaciona, el qual té consideració de despesa elegible:

NOM I COGNOMS	LLOCS DE TREBALL	% imputat
SERVEI DE SALUT COMUNITÀRIA		
Albert Moncada Ribera	Cap Servei	20%
Mariona Riera Canals	Psicòloga	100%
Montserrat Martín Morales	Coord. Programa Salut Mental	75%
Maria Carmen Flores Gómez	Monitora	100%
Mireia Casas Mor	Monitora	100%
Alegria Quero Fernández	Monitora	100%
Susana Herzog Portero	DTS Salut Mental	100%
Rosa Maria Díaz Freixa	Aux. Gestió	10%

L'adscripció d'aquest personal és susceptible de canvi en funció del desenvolupament del projecte.

QUART.- Donar compte del contingut d'aquesta resolució als interessats.

CINQUÈ.- Tramitar aquesta resolució a l'Ajuntament en Ple per a la seva ratificació.

Epígraf 13) Ratificació de la Resolució número 9701, de 20 d'octubre, aprovant el conveni de col·laboració entre el Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya, el Consell Comarcal del Vallès Occidental i els Ajuntaments de Terrassa i Sabadell, per a la gestió de les Oficines Joves del Vallès Occidental.

El Sr. Duque posa de manifest que per mitjà d'aquest conveni Terrassa serà la seu d'una de les dues oficines del Vallès Occidental en matèria d'emancipació juvenil, que atindrà les necessitats dels joves, no només de Terrassa sinó d'altres municipis de la comarca, com ara Castellbisbal, Castellar, Gallifa, Matadepera, Rellinars, Rubí, Sant Cugat, Sant Llorenç Savall, Ullastrell, Vacarisses i Viladecavalls.

El Sr. Turmo manifesta, a títol previ, que en relació a tots aquells dictàmens en els quals intervé en el Ple, prèviament també s'hi ha pronunciat en comissió informativa. En el present dictamen el vot del Grup del PPC serà d'abstenció, ja que no acaba de veure clara la figura de les oficines joves a Terrassa, amb una vocació comarcal i vinculada a l'oficina de Sabadell. En relació a les comissions informatives, el Sr. Turmo assenyala que a banda de la lectura prèvia de la documentació facilitada, sovint es requereix més informació per part dels tècnics, la qual cosa impossibilita amb freqüència als Grups municipals tenir una posició concreta en aquell moment. En les comissions informatives el que s'acorda, formalment, és elevar un assumpte al Ple, i per tant no és obligatori posicionar-se, tot i que en la pràctica es faci així. Per tant, és lògic que en el Ple municipal, que és la màxima expressió de la democràcia local, es duguin a terme aquestes intervencions, tot i que en el cas del Grup del PPC s'acostumen a reiterar en el Ple, d'una manera sovint més argumentada, les intervencions que sol fer en comissió informativa. El Grup del PPC aposta per reunions plenàries dinàmiques i àgils. Si un Ple no és dinàmic i àgil, els assistents tenen l'oportunitat de valorar el perquè.

La Sra. Labòria avança que el Grup d'ERC-MES votarà a favor del dictamen, tot i que en el punt 2 del pacte primer del conveni es diu:

« 2. Les dues oficines joves han de disposar del servei d'informació, orientació i assessorament generalista, del servei de Garantia Juvenil i acolliran els serveis d'emancipació juvenil que s'estableixen a continuació:

Oficina Jove de Terrassa:

- a) Servei de mobilitat internacional
- b) Servei d'ensenyament
- c) Servei d'assessorament en diversitat sexual

Oficina Jove de Sabadell

- a) Servei de salut
- b) Servei de mobilitat
- c) Servei d'ensenyament
- d) Psicojove
- e) Servei LGTBI»

La Sra. Labòria considera que hi manca explicitar més en relació a la cartera de serveis de cada municipi i les implicacions que aquesta especialització funcional pot comportar en l'atenció als usuaris i respecte a la necessitat de desplaçaments geogràfics cap a un dels dos municipis,

Terrassa o Sabadell. Tal vegada caldria intentar que en un proper conveni aquesta especialització hi sigui tant a Sabadell com a Terrassa.

Es procedeix tot seguit a la votació de la ratificació de la present Resolució, amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	.....	ABSTENCIÓ
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	A FAVOR
CUP	(1 vot)	.....	A FAVOR
PPC	(1 vot)	.....	ABSTENCIÓ

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER.- Aprovar el conveni de col·laboració entre la Generalitat de Catalunya, mitjançant el Departament de Benestar Social i Família, l'Ajuntament de Terrassa, l'Ajuntament de Sabadell i el Consell Comarcal del Vallès Occidental per a la gestió de les Oficines Joves del Vallès Occidental, que es transcriu a continuació:

« REUNITS

D'una part, el Sr. Toni Reig i Casassas, director general de Joventut del Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya, autoritzat per a la signatura d'aquest conveni en virtut de la Resolució, de 18 de maig de 2015, de la consellera de Benestar Social i Família de delegació de signatura.

De l'altra, l'Il·lm. Sr. Jordi Ballart i Pastor, alcalde de l'Ajuntament de Terrassa que actua en nom i representació de l'Ajuntament, en virtut de les competències que li confereix l'art. 34 de la Llei 7/85, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, en relació amb l'article 90.3 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

De l'altra, l'Il·lm. Sr. Juli Fernández i Olivares, alcalde de l'Ajuntament de Sabadell que actua en nom i representació de l'Ajuntament, en virtut de les competències que li confereix l'art. 34 de la Llei 7/85, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, en relació amb l'article 90.3 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

I de l'altra, l'Il·lm. Sr. Ignasi Giménez Renom, president del Consell Comarcal del Vallès Occidental, que actua en nom i representació d'aquest Consell Comarcal, en ús de les atribucions que preveu el Decret Legislatiu 4/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text Refós de la llei d'organització comarcal de Catalunya.

Les parts es reconeixen recíprocament facultats suficients per a convenir i obligar-se, en representació de les respectives institucions, i

EXPOSEN

I.- La Generalitat de Catalunya té competència exclusiva sobre Joventut (art. 142 de l'Estatut d'Autonomia). Ha estat, precisament, en l'exercici d'aquesta competència, que ha impulsat el PNJCat (en endavant PNJCat). Aquest Pla va sorgir de la iniciativa del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i va ser aprovat pel Decret 90/2013, de 29 de gener, pel qual s'aprova el PNJCat 2011-2020 (DOGC núm. 6305, de 31 de gener de 2013). Es tracta d'una eina per a la població jove del nostre país que permet, per una banda, interrelacionar els diversos àmbits de la vida de les persones joves de Catalunya i, per una altra banda, facilitar una actuació transversal i coordinada de totes les administracions vers aquest sector de la població de Catalunya. En aquest sentit, és voluntat de la Direcció General de Joventut treballar amb els ens locals com a Administració més propera al ciutadà.

II.- La Direcció General de Joventut és l'òrgan de l'Administració de la Generalitat de Catalunya que s'encarrega de proposar i elaborar les directrius sobre política juvenil de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el Decret 63/2011, de 4 de gener, d'estructuració del Departament de Benestar Social i Família.

Així mateix, la Direcció General de Joventut és l'òrgan de l'Administració de la Generalitat de Catalunya que s'encarrega de regular les condicions d'obertura i funcionament dels Serveis d'Informació Juvenil, i inspeccionar el seu funcionament per tal de garantir, en tot moment, les condicions tècniques mínimes i la correcta prestació dels serveis que ofereixen, d'acord amb el Decret 297/1987, de 14 de setembre, pel qual es regula l'obertura i el funcionament dels Serveis d'Informació Juvenil, l'Ordre de 7 d'octubre de 1987, per la qual es concreten les condicions d'obertura i funcionament dels Serveis d'Informació Juvenil, i l'Ordre d'11 de novembre de 1994, per la qual es regulen les relacions dels serveis d'informació juvenil amb la Direcció General de Joventut.

III.- La Llei 33/2010, de l'1 d'octubre, de polítiques de joventut crea la Xarxa Nacional d'Emancipació Juvenil (en endavant XNEJ), i per al seu desplegament al territori, la Direcció General de Joventut preveu disposar de les Oficines Joves com a eina capaç de gestionar la complexitat i la diversitat de les polítiques de joventut arreu del territori, amb criteris d'interinstitucionalitat i interdepartamentalitat, i amb l'objectiu que esdevinguin el referent per als i les joves, oferint-los l'atenció integral necessària per al seu desenvolupament personal i social, i contribuir, de manera decidida, al seu procés d'emancipació.

IV.- El suport a l'emancipació juvenil és una prioritat del PNJCat 2011-2020, i incorpora la informació juvenil com un aliat estratègic cabdal que ha de ser present en els diferents reptes com un eix important en matèria d'actuació en polítiques de joventut, ja que té com objectiu facilitar les possibilitats d'integració social, laboral i cultural dels joves, afavorint la igualtat d'oportunitats.

V.- El desplegament de la XNEJ suposa la creació i reordenació d'unes xarxes d'emancipació juvenil al territori que integrin els serveis oferts als i les joves des de diferents administracions –Generalitat de Catalunya, consells comarcals i ajuntaments- orientats a l'emancipació d'aquests i aquestes, amb la idea de fomentar la coordinació i el treball en xarxa entre diferents serveis públics, agents i entitats del tercer sector, establint uns protocols clars i compartits d'acompanyament i derivació.

Les Oficines Joves esdevenen la base de la XNEJ com a porta d'entrada de les polítiques de joventut en matèria d'emancipació al territori.

VI. El Govern de la Generalitat de Catalunya va posar en marxa al mes de setembre de 2014, el sistema de Garantia Juvenil, una nova iniciativa de la Unió Europea (UE) per reduir l'atur juvenil i l'abandonament prematur dels estudis. Aquest Pla beneficiarà als joves catalans i es desplegarà fins al 2020.

La Generalitat de Catalunya pretén impulsar una xarxa presencial, formada per les Oficines de Treball del SOC, les Oficines Joves, els Punts d'Informació Juvenil i les Universitats Catalanes, per tal que els joves rebin suport professional en el moment de beneficiar-se de la Garantia Juvenil i assessorament individual, enfocat a minimitzar el temps que el jove estigui sense treballar o sense formar-se.

VII.- Els Ajuntaments de Terrassa i Sabadell, tal com preveuen els articles 66 i 71 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, poden exercir activitats complementàries de les pròpies d'altres administracions públiques, com la de joventut.

VIII.- El Consell Comarcal del Vallès Occidental, en virtut de la redefinició del marc de relacions en matèria de joventut entre la Generalitat de Catalunya mitjançant la Direcció general de Joventut, i el consells comarcals, amb l'aprovació i l'inici de l'impuls del Pla Nacional de Joventut de Catalunya, té delegades certes competències en matèria de Joventut amb l'objectiu d'afavorir la situació i el desenvolupament de les polítiques en el territori impulsant actuacions des de la comarca amb caràcter integral i transversal, pel que fa a les necessitats dels seus municipis, especialment, en aquells aspectes que els facilitin una mínima estructura per a dur a terme polítiques d'emancipació juvenil, promoció de serveis compartits entre els municipis, coordinació i assessorament, a través dels Serveis Comarcals de Joventut.

IX.- A través del Contracte Programa signat amb el Departament de Benestar Social i Família, en el programa "Servei de Suport a les Oficines Joves", s'estableixen els objectius, les accions a desenvolupar i els recursos a emprar en les Oficines Joves.

D'acord amb tot l'exposat, les parts consideren necessari la signatura d'aquest conveni, que se subjectarà expressament als següents

PACTES

PRIMER.- Objecte del conveni

1. Aquest conveni té per objecte establir les línies de col·laboració i cooperació mútua entre la Generalitat de Catalunya, mitjançant el Departament de Benestar Social i Família, l'Ajuntament de Terrassa, l'Ajuntament de Sabadell i el Consell Comarcal del Vallès Occidental per a gestionar dues Oficines Joves que actuen com a node clau de la Xarxa Nacional d'Emancipació Juvenil, esdevenint el punt de referència en l'atenció dels i de les joves a la comarca del Vallès Occidental en coordinació i treball en xarxa amb els serveis d'informació juvenil i els agents dels diferents àmbits d'actuació que afecten els i les joves, i derivant aquests i aquestes, quan escaigui, als diversos serveis d'emancipació juvenil especialitzats, a fi d'incorporar una perspectiva integral i inclusiva en el seu àmbit territorial de referència.

2. Les dues oficines joves han de disposar del servei d'informació, orientació i assessorament generalista, del servei de Garantia Juvenil i acolliran els serveis d'emancipació juvenil que s'estableixen a continuació:

Oficina Jove de Terrassa:

- a) Servei de mobilitat internacional
- b) Servei d'ensenyament
- c) Servei d'assessorament en diversitat sexual

Oficina Jove de Sabadell

- a) Servei de salut
- b) Servei de mobilitat
- c) Servei d'ensenyament
- d) Psicojove
- e) Servei LGTBI

SEGON.- Oficines Joves

1. L'Oficina Jove de Terrassa s'ubica a l'Avinguda Jacquard, 1, de Terrassa i és propietat de l'Ajuntament de Terrassa i l'Oficina Jove de Sabadell s'ubica al carrer Blasco de Garay, 19, de Sabadell, i és propietat de l'Ajuntament de Sabadell.

2. La categoria professional i titulació del personal per als serveis oferts per les Oficines, es regeix per allò establert a la normativa vigent sobre Serveis d'Informació Juvenil a Catalunya.

3. Pel que fa als horaris de prestació dels serveis, les parts signatàries es comprometen a garantir un horari d'atenció al públic d'un mínim de 24 hores setmanals, les quals han de ser presencials i han d'estar distribuïdes entre matins i tardes.

4. Pel que fa a la distribució d'horaris, les parts signatàries es comprometen a garantir que els i les professionals de les Oficines tindran una dedicació mínima del 40% de la seva jornada laboral a tasques internes (com són reunions de coordinació amb els agents implicats, treball col·laboratiu, preparació de material informatiu, dinamització i difusió del servei, etc.).

5. El personal de les Oficines desenvolupa, en l'àmbit territorial de referència d'aquestes, accions descentralitzades en informació juvenil (com són canals de comunicació, accions formatives, producció, tractament, elaboració i edició de material informatiu d'abast comarcal, treball col·laboratiu, protocols d'atenció i derivació, etc.).

6. El Consell Gestor serà l'encarregat d'establir els horaris d'atenció al públic i del personal tècnic de les Oficines Joves, així com de definir les tasques a realitzar per aquest personal.

7. L'àmbit d'actuació de les Oficines Joves serà el Vallès Occidental, corresponent a cada Oficina Jove els següents municipis:

Oficina Jove de Terrassa

- Castellar del Vallès
- Castellbisbal
- Gallifa
- Matadepera
- Rellinars

- Rubí
- Sant Cugat del Vallès
- Sant Llorenç Savall
- Ullastrell
- Vacarisses
- Viladecavalls
- Oficina Jove de Sabadell
- Badia del Vallès
- Barberà del Vallès
- Cerdanyola del Vallès
- Montcada i Reixac
- Palau-solità i Plegamans
- Polinyà
- Ripollet
- Sant Quirze del Vallès
- Santa Perpètua Mogoda
- Sentmenat

8- Les Oficines Joves han de garantir, entre els seus serveis, la informació i l'acompanyament dels i les joves en la Garantia Juvenil.

TERCER.- Aportació econòmica

A través del Contracte Programa signat entre l'ens local i el Departament de Benestar i Família es determina l'aportació econòmica de la Generalitat de Catalunya.

QUART.- Compromisos del l'Ajuntament de Terrassa

1. Assumir les despeses d'infraestructura, manteniment de l'equipament, material fungible i inventariable, i despeses de l'Oficina Jove, dels serveis que s'hi prestin, assumir les despeses derivades de la seva gestió i del personal d'aquest ens local adscrit a l'Oficina, el qual ha d'estar format per atendre adequadament als usuaris d'aquest servei.

2. Facilitar als i les joves de la comarca l'accés als serveis d'emancipació juvenil integrals prestats i vetllar pel correcte funcionament i coordinació d'aquests serveis, especialment en matèria d'educació, treball i emprenedoria, i habitatge.

3. Facilitar, als agents que pertoqui, informació per a l'elaboració d'un mapa de recursos d'emancipació juvenil existents.

4. Planificar, dissenyar, gestionar i avaluar formacions per als i les joves, en coordinació amb els serveis d'emancipació juvenil del seu àmbit territorial de referència, conjuntament amb l'equip de la XNEJ i en coordinació amb el Consell Comarcal.

5. Utilitzar eines i mecanismes del treball en xarxa i dur a terme accions de descentralització en el seu àmbit territorial de referència.

6. En coordinació amb el Consell Comarcal, assegurar que els professionals dels diferents serveis d'emancipació juvenil reben la formació necessària per atendre directament als i les joves, i que treballen en xarxa per possibles dubtes o aclariments. Promoure que aquest

personal, puntualment, es pugui desplaçar per prestar els seus serveis directament al territori, si escau, duent a terme assessories als municipis interessats.

7. Col·laborar en la promoció i articulació de la XNEJ.

8. Col·laborar en els projectes i programes de treball col·laboratiu que s'estableixin des de la XNEJ.

9. Participar de les reunions de coordinació tècnica de la XNEJ i per d'altres temàtiques relacionades, convocades per la Direcció General de Joventut/Agència Catalana de la Joventut.

10. Utilitzar l'aplicatiu informàtic de registre de consultes d'informació juvenil facilitat per la Direcció General de Joventut i l'Agència Catalana de la Joventut amb la relació estadística de les consultes ateses a l'Oficina Jove.

11. Vetllar per a què els serveis oferts siguin coherents amb les necessitats dels joves del seu territori.

12. Facilitar al Consell Comarcal Vallès Occidental el mapa de recursos local d'emancipació juvenil existents actualment, impulsat per qualsevol administració pública, i descriure com es coordinen amb aquests i la resta de Serveis d'Informació Juvenil per tal d'oferir una atenció integral i inclusiva als i les joves.

CINQUÈ.- Compromisos del l'Ajuntament de Sabadell

1. Assumir les despeses d'infraestructura, manteniment de l'equipament, material fungible i inventariable, i despeses de l'Oficina Jove, dels serveis que s'hi prestin, assumir les despeses derivades de la seva gestió i del personal d'aquest ens local adscrit a l'Oficina, el qual ha d'estar format per atendre adequadament als usuaris d'aquest servei.

2. Facilitar als i les joves de la comarca l'accés als serveis d'emancipació juvenil integrals prestats i vetllar pel correcte funcionament i coordinació d'aquests serveis, especialment en matèria d'educació, treball i empenedoria, i habitatge.

3. Facilitar, als agents que pertoqui, informació per a l'elaboració d'un mapa de recursos d'emancipació juvenil existents.

4. Planificar, dissenyar, gestionar i avaluar formacions per als i les joves, en coordinació amb els serveis d'emancipació juvenil del seu àmbit territorial de referència, conjuntament amb l'equip de la XNEJ i en coordinació amb el Consell Comarcal.

5. Utilitzar eines i mecanismes del treball en xarxa i dur a terme accions de descentralització en el seu àmbit territorial de referència.

6. En coordinació amb el Consell Comarcal, assegurar que els professionals dels diferents serveis d'emancipació juvenil reben la formació necessària per atendre directament als i les joves, i que treballen en xarxa per possibles dubtes o aclariments. Promoure que aquest personal, puntualment, es pugui desplaçar per prestar els seus serveis directament al territori, si escau, duent a terme assessories als municipis interessats.

7. Col·laborar en la promoció i articulació de la XNEJ.

8. Col·laborar en els projectes i programes de treball col·laboratiu que s'estableixin des de la XNEJ.

9. Participar de les reunions de coordinació tècnica de la XNEJ i per d'altres temàtiques relacionades, convocades per la Direcció General de Joventut/Agència Catalana de la Joventut.

10. Utilitzar l'aplicatiu informàtic de registre de consultes d'informació juvenil facilitat per la Direcció General de Joventut i l'Agència Catalana de la Joventut amb la relació estadística de les consultes ateses a l'Oficina Jove.

11. Vetllar per a què els serveis oferts siguin coherents amb les necessitats dels joves del seu territori.

12. Facilitar al Consell Comarcal Vallès Occidental el mapa de recursos local d'emancipació juvenil existents actualment, impulsat per qualsevol administració pública, i descriure com es coordinen amb aquests i la resta de Serveis d'Informació Juvenil per tal d'oferir una atenció integral i inclusiva als i les joves.

SISÈ.- Compromisos del Consell Comarcal del Vallès Occidental

El Consell Comarcal del Vallès Occidental es compromet a:

1. Facilitar als i les joves de la comarca l'accés als serveis d'emancipació juvenil integrals prestats i vetllar pel correcte funcionament i coordinació d'aquests serveis, especialment en matèria d'educació, treball i empreudoria, i habitatge.

2. Planificar, dissenyar, gestionar i avaluar formacions per als i les joves, en coordinació amb els serveis d'emancipació juvenil del seu àmbit territorial de referència, conjuntament amb l'equip de la XNEJ.

3. Facilitar, als agents que pertoqui, informació per a l'elaboració d'un mapa de recursos d'emancipació juvenil existents actualment a la comarca de referència, impulsats per qualsevol administració pública, i també de com es coordinen entre ells i amb la resta de Serveis d'Informació Juvenil per tal d'oferir una atenció integral i inclusiva als i les joves.

4. Facilitar i promoure la coordinació de les Oficines Joves amb els serveis d'informació juvenil dels municipis de la comarca i els agents dels diferents àmbits que afecten els i les joves, per garantir l'accés als serveis d'emancipació juvenil al conjunt del territori, utilitzant eines i mecanismes del treball en xarxa i duent a terme accions de descentralització en el seu àmbit territorial de referència.

5. Assegurar que els professionals rebran formació per atendre els seus joves en els municipis i que treballaran en xarxa per possibles dubtes o aclariments. Aquest personal puntualment es desplaçarà per prestar els seus serveis directament al territori, si escau, duent a terme assessories als municipis interessats.

6. Elaborar un mapa de recursos d'emancipació juvenil existents actualment a la comarca de referència, impulsats per qualsevol administració pública, i descriure com es coordinen amb aquests i la resta de Serveis d'Informació Juvenil per tal d'oferir una atenció integral i inclusiva als i les joves.

7. Col·laborar en la promoció i articulació de la XNEJ.

8. Col·laborar en els projectes i programes de treball col·laboratiu que s'estableixin des de la XNEJ.

9. Participar de les reunions de coordinació tècnica de la XNEJ i per d'altres temàtiques relacionades, convocades per la Direcció General de Joventut/Agència Catalana de la Joventut.

10. Vetllar per l'ús de l'aplicatiu informàtic de registre de consultes d'informació juvenil facilitat per la Direcció General de Joventut i l'Agència Catalana de la Joventut amb la relació estadística de les consultes ateses a les Oficines Joves.

11. Vetllar per a què els serveis oferts siguin coherents amb les necessitats dels joves del seu territori.

SETÈ.- Responsabilitat laboral i administrativa

En cap cas, la implementació d'aquest conveni donarà lloc a cap vincle laboral o de dret administratiu entre la Generalitat de Catalunya i el personal adscrit als serveis prestats des de les Oficines Joves o que pugui, en el seu cas, ser contractat per part de les altres parts signatàries.

Cadascuna de les parts es fa responsable que la contractació de les i dels professionals per a la implementació d'aquest conveni s'ajusta a la normes de dret laboral, de la funció pública i de la Seguretat Social vigents aplicables.

VUITÈ.- Imatge de les Oficines Joves.

Per tal de crear una imatge única que identifiqui l'equipament i la seva pertinença a la XNEJ, les Oficines Joves incorporaran un senyal distintiu amb el logotip de l'Oficina i els de les parts signants d'aquest conveni. Aquesta imatge gràfica seguirà la pauta, quant a forma prevista, nombre de logotips, mida i disposició, de la normativa que estableix la Generalitat de Catalunya per a les Oficines Joves.

Les Oficines Joves hauran de gestionar, mantenir i actualitzar la informació que consta a la pàgina web oficinajove.cat referent a la programació i serveis que presta.

NOVÈ.- Difusió i publicitat

Les parts signants del conveni es comprometen a:

1. Realitzar una campanya de llançament dels serveis i de la pròpia Oficina Jove.

2. Fer difusió de l'Oficina i dels seus serveis a les respectives eines de comunicació, com revistes, butlletins electrònics o d'altres publicacions similars.

3. Fer constar expressament en totes les activitats que realitzin relacionades amb aquest conveni, en tot el material divulgatiu que editin al respecte, així com en les convocatòries públiques i invitacions referents a aquestes activitats, en lloc visible i preferent, la inscripció «Amb el suport de la Generalitat de Catalunya. Departament de Benestar Social i Família. Direcció General de Joventut».

4. Utilitzar el correu electrònic corporatiu baumann@oficinajove.cat en el cas de l'Oficina Jove de Terrassa i el saj@oficinajove.cat en el cas de l'Oficina Jove de Sabadell, per a qualsevol comunicació relativa a les OJ.

DESÈ.- Avaluació

1. Les Oficines Joves faran una memòria anual del funcionament i de l'execució dels serveis d'emancipació juvenil i elaboraran un informe de valoració.

2. Aquest informe s'ha de presentar davant la Coordinació Territorial de Barcelona de la Direcció General de Joventut, via EACAT, com a molt tard el darrer dia del primer trimestre de l'any següent a la vigència del conveni. Per facilitar aquesta avaluació, l'informe ha d'incorporar un resum anual del treball realitzat que reflecteixi els resultats obtinguts i que, en tot cas, reculli, com a mínim, els següents indicadors:

2.1. Horari de l'Oficina Jove, indicant separadament les hores d'atenció al públic, tant les fetes a la pròpia Oficina.

2.2. Descripció del nombre, categoria professional, titulació i hores de destinació mensual del personal (especificant les hores d'atenció i les de tasques internes) que treballa de forma directa o indirecta a l'Oficina Jove, així com el nombre de formacions contínues que han realitzat les persones professionals que hi treballen.

2.3. Relació de les consultes ateses a l'Oficina Jove, adjuntant el resum estadístic de l'aplicatiu de registre de consultes de l'ACJ.

2.4. El Consell Comarcal del Vallès Occidental elaborarà un mapa de recursos d'emancipació juvenil existents actualment a la comarca de referència, impulsats per qualsevulla administració pública, i descriure com es coordinen amb aquests i la resta de Serveis d'Informació Juvenil per tal d'oferir una atenció integral i inclusiva als i les joves, especialment en matèria d'educació, treball i emprenedoria, i habitatge.

2.5. Nombre de serveis d'informació juvenil amb els quals treballen conjuntament.

2.6. Nombre d'agents dels diferents àmbits que afecten als i les joves del territori de referència amb els quals treballen conjuntament, amb la relació de programes i projectes que porten a terme i el nombre de protocols d'actuació elaborats i implantats entre aquests.

2.7. Nombre de recursos assignats a la producció, tractament i elaboració de la informació, amb el nombre de materials elaborats i editats.

2.8. Nombre de recursos assignats a l'atenció personalitzada.

2.9. Nombre d'instruments d'avaluació elaborats i utilitzats per l'Oficina Jove.

ONZÈ.- Consell Gestor

Es crea el Consell Gestor de les Oficines Joves, de composició paritària, que exerceix les funcions de seguiment de les Oficines, compost per un màxim de dues persones, en representació de cadascuna de les parts del conveni.

La Comissió Gestora es reuneix de forma ordinària, com a mínim, un cop l'any, i nomenarà els integrants d'aquesta Comissió i els integrants de la Comissió Tècnica, on quedaran representades les institucions que donen suport a les Oficines Joves. També es pot reunir de forma extraordinària, a petició d'una de les parts del conveni.

La presidència és exercida per una persona representant de la Direcció General de Joventut, que serà la persona titular de la Coordinació Territorial de Joventut corresponent, que és qui convoca les reunions tant ordinàries com extraordinàries.

DOTZÈ.- Modificació del conveni

Qualsevol modificació que, a petició d'alguna de les parts, alteri de forma important les estipulacions del conveni ha de formalitzar-se de comú entre les parts, mitjançant l'addenda corresponent.

TRETZÈ.- Protecció de dades de caràcter personal

En cas de ser necessari fer tractaments de dades per al desenvolupament de les actuacions que es realitzin en el marc d'aquest conveni, i en el cas concret del fitxer de demandats d'ocupació, del qual és responsable el Servei d'Ocupació de Catalunya, i que es gestiona a través dels portals Galileu i Feina Activa, les parts es comprometen a respectar la legislació vigent de protecció i confidencialitat en el tractament de dades de caràcter personal, d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i el Reglament que la desplega (RLOPD), aprovat pel Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre.

CATORZÈ. - Extinció anticipada del conveni

Són causes d'extinció anticipada del conveni:

- L'incompliment d'alguna de les obligacions previstes al conveni per qualsevol de les parts signatàries, prèvia denúncia per escrit d'una altra part.
- La resolució del conveni de comú acord de les parts signatàries.
- La resolució del Contracte Programa signat amb el Departament de Benestar Social i Família.

QUINZÈ. - Col·laboracions amb altres institucions

Les parts signatàries poden, individualment, així com també de comú acord, establir col·laboracions amb altres institucions, entitats o empreses tant per al desenvolupament dels serveis

propis de les Oficines com per a l'esponsorització de les actuacions que puguin derivar-se d'aquests mateixos serveis.

En el cas que una de les parts signatàries del conveni tingui la voluntat d'establir alguna col·laboració d'acord amb el paràgraf anterior, ha de comunicar-ho a les altres parts amb caràcter previ a la signatura del document de col·laboració corresponent.

SETZÈ.- Vigència

El conveni serà vigent des de la data de la signatura del Contracte Programa signat amb el Departament de Benestar Social i Família, fins al 31 de desembre de 2015, que serà prorrogable, previ acord exprés de les parts, un any més.

DISSETÈ.- Jurisdicció

Les qüestions litigioses que puguin sorgir en la interpretació o aplicació d'aquest conveni de col·laboració seran de coneixement i competència de la jurisdicció contenciosa administrativa de la ciutat de Barcelona.

I en prova de conformitat i d'acceptació, les parts signen aquest document, en exemplar triplicat i a un sol efecte, en el lloc i la data indicats a l'encapçalament.»

SEGON.- Donar compte del contingut d'aquesta resolució als interessats.

TERCER.- Tramitar aquesta resolució a l'Ajuntament en Ple per a la seva ratificació.

JUNTA DE PORTAVEUS

En compliment de l'acord adoptat per la Junta de Portaveus, pren la paraula el Sr. Aguado, qui pronuncia les següents paraules com a condemna de la mort de dones víctimes de maltractaments i violència:

« Manifest contra la violència masclista.

» Avui, en el marc de la commemoració del Dia Internacional contra la violència vers les dones, des del Ple de l'Ajuntament de Terrassa manifestem el rebuig a la violència masclista i condemnem enèrgicament l'assassinat de noranta-tres dones a mans d'homes, quinze d'elles a Catalunya. Aquests noranta-tres crims, quaranta vuit a l'Estat espanyol i sis a Catalunya són considerats violència de gènere, perquè l'assassí és la parella o exparella. La persistència de la violència masclista, manifestada en la forma més extrema, l'assassinat, recorda com és d'important que des de les administracions locals mantinguem ferm el compromís d'avançar en la coordinació, la prevenció, la detecció, l'atenció i l'empoderament de les dones que es troben en una situació de violència masclista.

» Des del nostre Ajuntament, junt amb les entitats i grups de dones, hem teixit durant les primeres dècades de la democràcia, una xarxa de prevenció de la violència, d'atenció a les dones que la pateixen, i d'acompanyament, a través de serveis i protocols d'actuació, que compten amb la participació de persones professionals d'àmbits diversos.

» Afortunadament, la societat és ara més sensible a aquesta problemàtica. Però cal anar més lluny i denunciar el patriarcat que l'origina, per poder eradicar-la. Per això hem de buscar la complicitat del conjunt de la societat, perquè la violència masclista és una xacra estructural i molt arrelada, que podem eradicar quan totes i tots, des del nostre àmbit d'influència, fem que les relacions entre els homes i les dones es construeixin sobre els valors de la igualtat i el respecte.

» En aquest sentit, cal denunciar també la violència invisible cap a les dones, que es conforma amb la complicitat social i cultural dels missatges que fomenten el sexisme, de les actituds que promouen estereotips de gènere desiguals, i de la permissivitat amb els comportaments masclistes, per petits i quotidians que aquests siguin. És prioritari situar la prevenció d'aquesta violència com una política estratègica, perquè la violència masclista és l'expressió més greu de la desigualtat, perquè destrueix vides i perquè impedeix el desenvolupament dels drets, la igualtat d'oportunitats i les llibertats de les dones.

» Per tot això, aquest Ajuntament rebutja i condemna un cop més qualsevol tipus de violència contra les dones, i manifesta la seva voluntat de continuar treballant perquè Terrassa sigui una ciutat lliure de violència masclista.»

Tot seguit, la Presidència anuncia que es passarà a mantenir un minut de silenci.

Epígraf 14) Donar compte de les Declaracions i Acords eventualment aprovats per la Junta de Portaveus, si s'escau.

1. Declaració en defensa del transport sanitari.

« Atès que el passat 10 d'abril de 2014 el ple va aprovar la Moció 99/X del Parlament de Catalunya, sobre el transport sanitari, que incloïa, entre d'altres mesures, mantenir, com a mínim, el pressupost assignat el 2014 al transport sanitari i també les mateixes hores de cobertura. Atès que el ple de l'Ajuntament de Terrassa va aprovar sol·licitar el compliment d'aquestes propostes parlamentàries.

» Atès que quinze dies abans de l' inici del servei amb una millora de 12h de la nova adjudicatària , aquesta millora ha tingut un canvi d' ubicació emplaçant-la a Sant Cugat.

» Atès que el govern defensa aquestes mesures dient que és una gran zona i que la ubicació dels vehicles no vol dir que no es puguin cobrir altres poblacions. Volem recordar que el problema ve en la distància entre les mateixes, ja que no és el mateix realitzar un servei en la mateixa població en la qual aquesta situat el vehicle, o haver de desplaçar-se a un altre municipi, la qual cosa amplia el temps de resposta amb gran diferència.

» Atès que el VIR és un vehicle que no trasllada i que sols ofereix en el lloc cobertura de metge, tècnic i material. Per derivar a un afectat o aplicar tractament endovenós (vies per passar sèrum o medicació), li farà falta el suport d'una unitat de Suport Vital Intermedi o Suport Vital Bàsic. Un fet que ens sembla poc operatiu i ineficient.

» Atès que per poder implantar a aquest vehicle, s'ha eliminat una unitat de Suport Vital Avançat de Sabadell. Això implica que la unitat de SVA de l'hospital de Terrassa, passi la major part del temps a la zona de Sabadell.

» Atès que el nou concurs ja no contempla les dues unitats de reforç, el PIUC. Cosa que suposa que en els moments més àlgids de malalties com les respiratòries, els processos vírics o les malalties cardíaques; no solament faltessin aquestes 12h, sinó que no es tindran les 24h que fins ara hi havien de reforç durant els mesos de desembre a març.

» Atès que, degut a l'eliminació del PIUC, i a diferència de l'any anterior, aquest any faltaran tres vehicles durant el dia en període hivernal.

» Atès que en el cas del transport no urgent, detectem un problema greu en el nombre d'hores que els pacients i familiars esperen per poder tornar a casa. Ja sigui per una consulta externa, un tractament o un alta hospitalària. Aquests últims amb la major demora.

» Atès que aquests malalts, sovint amb una salut molt delicada, han de fer llargs recorreguts quan, en algunes ocasions, els pacients acaben de sotmetre's a tractaments durs com per exemple les diàlisis.

És per tots aquests motius que la Junta de Portaveus adopta els següents:

ACORDS:

PRIMER.- Demanem al Departament de Salut que restableixi que restableixi les unitats de reforç, el PIUC (Pla Integral d'Urgències a Catalunya). Un programa que incrementa les dotacions i les hores d'atenció sanitària durant els mesos de desembre a març, quan es produeixen punts àlgids en algunes malalties com són les respiratòries.

SEGON.- Sol·licitem que, concretament a l'àrea de Terrassa, es recuperin els dos vehicles del PIUC, que reforçaven el servei de transport sanitari des del dia 1 de desembre al 30 de març.

TERCER.- Sol·licitem al Departament de Salut que revisi el funcionament del transport no urgent. Que redueixi les hores que els pacients han de passar en aquests vehicles i millori l'eficiència del servei. Abans del canvi, ja quedava en evidència que la quantitat de vehicles a la zona eren justs, per la qual cosa esperem que com a mínim es conservin.

QUART.- Demanem al Govern que revisi i es replantegi la reducció d'hores, la ubicació actual dels vehicles i el tipus dels mateixos a la nostra zona, ja que considerem que no és la més adequada.

CINQUÈ.- Donar trasllat d'aquests acords al Parlament de Catalunya i al Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya.»

PARTICIPACIÓ CIUTADANA

Epígraf 15) Intervenció de Federació d'Associacions de Veïns de Terrassa, per tal d'exposar un prec en relació a la necessitat d'un pla d'actuació per garantir a tota la ciutadania una educació pública de qualitat.

En nom de la Federació d'Associacions de Veïns de Terrassa, pren la paraula la Sra. Dolors Lledó Alcalà, qui pronuncia les següents paraules:

« Volia, sobretot, destacar l'important treball que està fent la comunitat educativa de Terrassa. Llegiré un comunicat que hem consensuat amb ells i que diu:

“ La Comunitat Educativa de Terrassa demana a l'Ajuntament de Terrassa que es manifesti públicament i amb contundència a favor de l'educació pública a la nostra ciutat, i que es comprometi a traçar un pla d'actuació per tal de garantir a tota la ciutadania una educació pública de qualitat.

Aquest curs ha començat amb el tancament d'una aula de P3 a l'escola Marià Galí, l'escola Sala i Badrines i l'institut Can Roca ubicats en barracons i l'institut Aymerigues en un edifici afectat per aluminosi. A més, restem pendents d'uns forta davallada de matriculacions a P3 per al proper curs 2016-2017.

Pensem que una davallada demogràfica ha de ser aprofitada per a reduir les ràtios als centres, que en molts casos estan acollint més de 25 alumnes a la primària i 30 a secundària. Demanem a l'Ajuntament que vetlli per una correcta distribució de l'alumnat pels centres públics de la ciutat per tal de garantir unes ràtios correctes.

En tot cas, no podem continuar acceptant que es torni a veure afectada (de nou) l'escola pública, que a la nostra ciutat ja ha patit tancaments durant els darrers cursos.

Emplacem i exigim a l'Ajuntament a què posi en marxa les accions necessàries per tal de poder garantir aquesta demanda i per protegir els centres educatius públics de la nostra ciutat de les retallades que es continuen produint”. »

El Sr. Alcalde posa de manifest que avui hi ha a sobre de la taula dues propostes presentades per entitats ciutadanes. Aquesta primera, que tracta d'educació. La segona, sobre el dret a l'habitatge. Ambdues tenen una cosa en comú, que tracten sobre drets bàsics del nostre model de societat del benestar, i sobre qüestions sobre les quals un ajuntament té relativament poques competències. El Sr. Alcalde no vol que això soni com una excusa, sinó que justament serveixi per posar en valor el compromís del govern municipal de fer tot el possible i que depengui de l'Ajuntament, però també de lluitar per a què des d'altres administracions no es castigui injustament als ciutadans i ciutadanes de Terrassa. Sovint es diu que l'Estat del benestar és inviable, que no ens el podem pagar, quan la realitat és que tot el que s'ha retallat en aquest àmbit ha anat a parar a l'operació de rescat a la banca, al sector immobiliari i als grans interessos corporatius. És una qüestió de prioritats. El Sr. Alcalde afegeix que el compromís i l'obligació de l'Ajuntament és servir a les persones, i per això fa les polítiques que fa, que es tradueixen en els pressupostos municipals dels darrers anys. Polítiques que han apostat rotundament per l'educació, pels serveis socials, per l'habitatge social, per la lluita contra la pobresa energètica, o pel suport a les persones en atur. En el cas de la proposta presentada avui, en reivindicació d'una educació pública de qualitat a Terrassa, el Sr. Alcalde es mostra d'acord al cent per cent. L'Ajuntament de Terrassa li dona tot el seu suport, perquè aquesta és exactament la línia que està seguint des de fa uns anys. S'ha buscat, i es buscarà, una i altra vegada, el diàleg amb el govern de la Generalitat per a què compleixi els seus compromisos educatius amb la ciutat de Terrassa. Ho fa educadament però també amb fermesa, insistint totes les vegades que faci falta, i complint escrupolosament amb les competències municipals en ensenyament. Això vol dir, per exemple, i en primer lloc, seguir apostant per l'educació dels més petits, perquè l'escolarització dels infants d'aquestes edats compleix una funció educativa clau durant els primers anys de vida. Així, malgrat el govern de la Generalitat no fa cap cas tipus d'aportació a les escoles bressol des del curs 2011-2012, i únicament la Diputació de Barcelona subvenciona una petita part del seu cost, amb 494,21 € per alumne, es

mantenen les escoles bressol de la ciutat obertes, assumint l'Ajuntament tot el seu cost, que és de 5.344 € per alumne i any. En segon lloc, cedint terrenys per a les escoles Roc Alabern, l'Anxaneta, El Vapor, Serra de l'Obac, La Nova Electra, Roser Capdevila i Sala Badrinas, aquesta darrera encara pendent i en relació a la qual l'Ajuntament exigeix a la Generalitat un calendari. En tercer lloc, participant activament en la Taula de planificació amb el Departament d'Ensenyament, sempre amb esperit de col·laboració i de recerca de les millors solucions a les necessitats educatives de la ciutat. També assumint el servei de manteniment, com s'ha vist abans amb la signatura del conveni amb el Departament d'Ensenyament, dels centres educatius. Impulsant el servei que es presta des de l'Oficina Municipal d'Escolarització, amb una estreta col·laboració en els períodes de matriculació per garantir la transparència i la legalitat en el procediment d'admissió de l'alumnat als centres sostinguts amb fons públics. També en el marc del Consell Escolar Municipal es crearà una comissió específica que vetllarà per una escolarització equilibrada, tant pels alumnes de nou ingrés de P3 com pels alumnes de secundària. En el cas de la Taula de planificació, ara mateix s'està treballant, de cara al curs vinent, sobretot amb dos objectius claus. Malgrat la pèrdua de 315 alumnes de P3, l'objectiu és que no es redueixin més de sis línies d'escola pública a la ciutat, així com reduir les *ràtios*. La xifra de sis línies és un objectiu raonable, enlloc d'una reducció de 12,6, que és el que correspondria numèricament a aquesta pèrdua. L'altre punt en el qual s'està treballant és en la construcció dels dos nous instituts compromesos pel curs 2016-2017, el de Can Roca i el de Les Aimerigues, fent l'esforç per tal que el govern de la Generalitat agiliti al màxim tots els procediments i puguin estar construïts el més ràpid possible. El Sr. Alcalde afegeix que aquestes són per ara les principals línies de treball que es mantenen amb la Generalitat. Tanmateix, no es pot obligar al govern de Catalunya a què escolti l'Ajuntament de Terrassa, ni es pot forçar al govern espanyol a què ajusti els seus propis comptes i no transfereixi el problema a la sanitat o l'educació gestionades des de les autonomies. Però l'Ajuntament sí pot ser l'altaveu de les justes i raonades demandes de tota la comunitat educativa. Això ho ha fet, ho fa i ho continuarà fent, perquè les demandes que avui s'han exposat són coherents i raonables, i perquè és terriblement injust i un error de dimensions històriques que l'educació pagui els plats trencats de la crisi, quan hi havia i hi ha fórmules molt més sensates per fer-hi front. Aquest és el compromís de l'Ajuntament de Terrassa, que estarà al costat dels alumnes, dels pares i mares, del professorat, per defensar el dret a una educació pública de qualitat, i per defensar el futur col·lectiu, que és justament el que està en joc en aquests moments.

Epígraf 16) Intervenció de la Casa Argentina Martín Fierro, per tal d'exposar un prec en relació a la problemàtica de l'habitatge.

En nom de l'entitat Casa Argentina Martín Fierro, pren la paraula la Sra. Sandra Calleja, qui pronuncia les següents paraules:

« Bon vespre a totes les persones que esteu aquí al Ple de Terrassa, també a qui el segueix per internet, i a qui està a baix, al Raval de Montserrat. Abans de començar, volem dir que encara ens sembla massa complicat participar en aquest espai de debat i de decisió de la ciutat. Per això, avui, com en d'altres ocasions, hem d'intervenir a través d'una altra entitat, que ens ha volgut ajudar. Sabem que això es vol millorar, i per això esperem que en el futur aquest Ple ho solucioni i simplifiqui els requisits per afavorir la participació dels grups que han demostrat sobradament que treballen per una ciutat millor, i que és imprescindible que puguin dir la seva aquí. El que llegiré avui aquí és en nom de la Plataforma d'Afectats per les Hipoteques de Terrassa, i volem que ho escolti el Ple de l'Ajuntament de la ciutat, però també és un missatge per a tota la població. Per seguir amb la nostra intervenció, canviaré al castellà, perquè m'expresso millor, i el que vull és fer-me entendre:

» No es la primera vez que hablamos en este Pleno, aunque tampoco lo hemos hecho muchas veces, porque en la PAH somos más de trabajar y de batallar que de otra cosa. Somos más de detener desahucios y no rendirnos hasta resolver casos. De acompañar a las personas que se enfrentan a los bancos, o a un corte de agua. De realojar a familias que están en la calle, después de agotar todas las vías para tener una vivienda. De señalar los graves problemas que tenemos enfrente o de proponer soluciones a todos los niveles. Hemos hecho tantas cosas para terminar con esta vulneración de nuestros derechos en los últimos cinco años que hasta cuesta acordarse de las veces que subimos al Pleno. Vinimos en 2011, para denunciar la emergencia de los desahucios en la ciudad. En 2012, para exigir medidas valientes y efectivas a nivel local. En 2013, para pedir apoyo del Pleno a la Iniciativa Legislativa Popular que recogió más de un millón y medio de firmas y que llevamos luego al Congreso de los Diputados. Y en 2015, para pedir de nuevo apoyo de los Concejales y Concejales de esta ciudad para la ILP catalana contra la emergencia habitacional y los cortes de suministros. Durante todo este tiempo han cambiado algunas cosas, y para bien. Pero otras siguen igual. Por ejemplo, desde la última vez que participamos en un Pleno hemos conseguido, por primera vez, uno de los objetivos por los que la PAH nació: aprobar leyes que protejan el derecho de todos a una vivienda digna y adecuada. Nos referimos a la Ley 24/2015, del 29 de julio, de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica, que aprobó por unanimidad el Parlament de Catalunya este julio y vigente desde agosto, resultado de la ILP impulsada por la PAH, l'Aliança contra la pobresa energètica i l'Observatori DESC. No nos extenderemos sobre esta ley, porque es de sobras conocida, y ustedes, Concejales y Concejales la deberían conocer. Pero es importante decir que esta ley no se está aplicando con la urgencia que se requiere, y esto es inadmisibile. Y no porque no sea útil, porque lo es, y mucho, sino porque parece que algunos quieren que se quede en un cajón o incluso tumbarla. Esta ley es importante, porque protege a las familias en situación de exclusión residencial, porque da herramientas para garantizar derechos que están siendo vulnerados a diario, y porque establece obligaciones a los bancos y a las suministradoras para que cumplan con la responsabilidad social que todo operador que actúe en esta sociedad debe respetar. Aunque durante los últimos años, algunos creen que vivimos en el lejano Oeste, donde lo único importante es el beneficio propio, sin importar la vida de los demás, resulta que la gente ya ha dicho basta. Por este motivo, y sin extendernos, igual que hacemos con la Generalitat y con todos los ayuntamientos de Catalunya, exigimos al gobierno de esta ciudad que haga sus deberes. Ahora ya no hay excusas, porque tenemos las herramientas, y hay que usarlas para proteger a quienes estamos sufriendo. Y, evidentemente, también exigimos que la apliquen los operadores privados. Llegó la hora de rescatar a las personas. Cada desahucio o corte que tengamos en la ciudad es más grave, si cabe, que antes, ya que de no tenerlos ahora significa que aún teniendo las herramientas para hacerlo, no se está a la altura y no se actúa. También hay que señalar que algunos partidos políticos, que en el Parlament votaron a favor de su aprobación, absteniéndose sólo en algunos artículos, ahora están abriendo vías para derrumbar esta ley. Es el caso del Partido Popular, que después de bloquear la ILP estatal para la dación en pago, stop desahucios, y el alquiler social, en el Congreso en el 2013, demuestra de nuevo a quien defiende en realidad, y ha hecho un incomprensible amago de recurso de la Ley 24/2015 al Tribunal Constitucional. No quisieron cambiar la ley en el Congreso y no quieren que la cambie ningún otro Parlamento. No se trata de si es constitucional o no. Se trata de que afecta a los intereses de bancos y suministradoras, y son ellos quienes quieren que se ponga este recurso. Hecho que quedó demostrado porque una semana antes de que el gobierno de Mariano Rajoy requiriera a la Generalitat a convocar la comisión bilateral para tratar esta ley, recuperadores de varios bancos ya advertían a las personas de la PAH que negociaban con ellos que esto pasaría. Es asombrosa la capacidad de algunos de despreciar el sufrimiento de los que han sido o serán desahuciados, de los que se enfrentan a deudas impagables de por vida, o dejarlos sin agua o sin formas de calentarse a las puertas del invierno. Si todo esto anterior ha sido un error, hoy tienen la oportunidad de al menos reconocerlo y de empezar a enmendarlo. También otros partidos, como el PSOE, en su

momento renunciaron a aprobar la dación en pago cuando gobernaban, o aprobaron el desahucio *express*. Tal vez ustedes se están preguntando qué tiene que ver todo esto con la moción que hoy venimos a presentar en este Pleno, a la cual tendrán que responder en unos minutos como Propuesta de Resolución. Pues tiene que ver, y mucho. Porque siendo cierto que conseguimos cambiar la ley en Catalunya, y que ahora exigimos que se aplique para que el derecho a la vivienda sea una realidad, en el resto del Estado el panorama sigue igual. Y eso tiene que cambiar. Tiene que ver porque esto cambie para todos, y que se ponga o no recurso a una ley que tanto nos ha costado conseguir, depende en parte del gobierno que salga de las elecciones generales. Tiene que ver, y mucho, porque las PAH de todo el Estado han iniciado procesos para que sus parlamentos aprueben leyes como la 24/2015. De los 17 parlamentos autonómicos, han llegado propuestas de cambio de ley a 15 de ellos. Por todo esto hoy estamos aquí en el Pleno. Por todo esto, el pasado mes de septiembre anunciábamos que el derecho a la vivienda entraba en la campaña electoral de las elecciones generales. Con este anuncio presentábamos la campaña estatal de exigencias PAH. Con esta campaña queremos conseguir la inclusión en los programas electorales de las medidas necesarias para abordar la emergencia habitacional y para conquistar el derecho a la vivienda. A la vez, vamos a desenmascarar en plena campaña electoral aquellos que no asuman que no asuman las exigencias PAH, porque escogen seguir limitando el acceso a derechos fundamentales de la ciudadanía para proteger los privilegios de unos pocos, las entidades financieras y las suministradoras. Después de más de siete años de crisis, y sin políticas públicas que hayan ido dirigidas a un rescate ciudadano, en esta campaña exigiremos, de forma contundente, el compromiso de la clase política a todos los niveles. Es decir, esta campaña es multinivel, interpela los ayuntamientos a posicionarse, exigiendo al Congreso y al gobierno que salga de las urnas los cambios que la ciudadanía estamos reclamando. Al mismo tiempo, interpelamos a los partidos que se presentan a las elecciones del 20 de diciembre, y les decimos al ciudadano que no vote a quienes no se comprometan con las exigencias PAH. Los hay que no quieren nada bueno para nosotros, ni en el Congreso ni en Catalunya, ni en Murcia ni en las Islas Canarias, ni en ningún lugar. Pero nosotros queremos derecho a la vivienda para todos los que lo necesiten. Quienes hasta ahora no han escuchado o piensen que se han equivocado, pueden reconocer ese error y con ello poder volver a mirar de frente a la población. Y los partidos nuevos tendrán que demostrar dónde están: Ciudadanos y Albert Rivera, por ejemplo, no han respondido a la petición de la PAH de incluir sus propuestas en su programa. Esta moción se ha presentado en otros muchos municipios de todo el Estado. Ahora, desde la PAH pedimos a este Pleno que acuerde dar apoyo a las medidas de mínimos que consideramos necesarias e imprescindibles, incluir en una futura ley reguladora el derecho a la vivienda. Estas medidas implican reformas profundas y valientes, pero a la vez factibles, ya que en su mayoría están recogidas en la anteriormente citada ley 24/2015. Estas medidas, que están desarrolladas en la moción que les hemos hecho llegar a todos, y que figura en la resolución que pedimos que este Pleno apruebe, son las demandas históricas de la PAH y se pueden resumir en cinco. La primera, la dación en pago retroactiva, poner a las deudas de por vida, deudas ilegítimas, garantizar el derecho a volver a empezar. Rescatemos a las personas y no a la banca. La segunda, alquiler asequible. El alquiler como una opción de vida segura, estable y a un precio asequible. La tercera, stop desahucios. Ninguna familia más en la calle. Queremos que todas las ciudades estén libres de desahucios. La cuarta, vivienda social. Movilizar los pisos vacíos en manos de la banda, creando un parque público de alquiler. No se entiende que haya casas sin gente, y gente sin casa. Las viviendas tienen una función social que hay que hacer cumplir. Y la quinta, suministros garantizados, no más cortes de agua, luz y gas. Una vivienda sin suministros no es una vivienda, es una cueva. Llega el invierno, y en este momento hay terrassenses que se están iluminando con velas, que se lavan sin agua caliente y que pasan frío. Como ven, son cinco demandas de mínimos necesarias, urgentes y destinadas a rescatar a la ciudadanía. Concejales y Concejales. Estamos hablando de comprometerse y de llevar a cabo lo que dicen todos los tratados internacionales de los derechos humanos y los tribunales europeos. Estamos hablando de un

problema gravísimo, de primer orden, reconocido por todos, de sentido común y que exige toda la población. La aprobación de la Ley 24/2015 nos demuestra que hacer efectivo el derecho a la vivienda es una cuestión meramente de voluntad política. Y no nos digan que no compete a este Pleno posicionarse. Es importante, una vez más, lo que diga este Pleno, y todos los otros. Porque ustedes son los cargos electos más cercanos a la gente, y los ayuntamientos son los que reciben el primer impacto y tienen sus servicios sociales colapsados. Además, muchos de ustedes pertenecen a partidos que se presentan a las elecciones generales y que aspiran a estar en el Congreso. La sociedad civil ya ha dicho, por activa y por pasiva, que las políticas estatales han sido incapaces de abordar la emergencia habitacional i de garantizar el derecho a la vivienda. Por eso, es importante que se posicionen e insten al futuro Congreso y gobierno a abordar políticas públicas con voluntad de solucionar la emergencia habitacional y garantizar el derecho a la vivienda digna. Piensen en los tres desahucios diarios en esta ciudad. Imagínense vivir con una deuda que te asfixia, sin agua, o luz, o teniendo que ocupar una vivienda porque no hay vivienda social y la única opción es una furgoneta. Y dígnanos si creen que hay que poner solución a eso o no. Vamos a estar presentes, a recordar a la ciudadanía estas cinco medidas. Y con su apoyo, porque vamos a difundir este mensaje, dejaremos muy claro a los partidos políticos que sea quien sea quien gobierne tras las elecciones del 20 de diciembre, estaremos llamando a su puerta desde el primer día. Somos la PAH, familias que luchan por los derechos de todas, y sin ninguna duda de que lo conseguiremos, repetiremos cada día, cada una de nosotras, que sin *las cinco de la PAH, yo no os voto*. Gracias por atención y buenas noches.»

El Sr. Alcalde posa de manifest que la resposta a aquesta intervenció es farà mitjançant una Proposta de Resolució que presenten diferents Grups municipals. Per tant, es procedeix tot seguit a la substanciació d'aquesta primera proposta.

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Epígraf 17) Presentada pels Grups municipals de TeC, ERC-MES, CUP, PSC i CiU, per exigir una nova llei reguladora del dret a l'habitatge que cobreixi les mesures de mínims per fer front a l'emergència habitacional.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals de TeC, ERC-MES, CUP, PSC i CiU, és el que a continuació es transcriu:

« Exposición de motivos

I

La actual crisis económica y el aumento del paro ha impactado de manera dramática en la vida de miles de personas, que a causa de las dificultades económicas sobrevenidas no pueden cubrir sus necesidades más básicas. Esta situación ha llevado a que muchas familias no puedan hacer frente a la cuotas hipotecarias o alquiler de su vivienda habitual.

Esto se ha traducido en miles de desahucios en todo el estado español y en que centenares de personas han visto vulnerado su derecho a una vivienda digna, teniendo que afrontar situaciones de grave vulnerabilidad, precariedad extrema, pobreza y exclusión social, económica y residencial.

Según datos del Consejo General del Poder Judicial des de 2007 hasta el primer trimestre del 2015 se han producido en el estado español 624.690 ejecuciones hipotecarias, 8.178 en

el primer trimestre del 2015. A estas alarmantes cifras se han de sumar el aumento de las dificultades para afrontar el pago del alquiler, que cada vez afecta a más personas. El CGPJ ha contabilizado la preocupante cifra de 397.954 desahucios desde el inicio de la crisis en el 2007 hasta el primer trimestre del 2015, solo en el primer trimestre del 2015 se han ejecutado 9.917 desahucios.

Estamos ante una situación de emergencia y vulnerabilidad habitacional que se incrementa por la existencia de un mercado de alquiler escaso, caro y preocupantemente especulativo y por la falta de un parque público de vivienda social, menos de un 2% de la vivienda construida. Todo ello constituye una auténtica anomalía en el contexto europeo. Además, como denuncia el informe “Emergencia Habitacional en el estado español”, elaborado por el Observatorio DESC y la Plataforma de Afectados por la Hipoteca, esta situación se empeora aún más por el hecho que España es el país de Europa con más vivienda vacía, 13,7% del parque total (3 millones y medio de pisos vacíos según el censo estatal de vivienda del 2011).

El contexto descrito de vulnerabilidad y emergencia en que se encuentra gran parte de la población se está traduciendo también en un significativo aumento de las ocupaciones de vivienda. Una forma de hacer efectivo el derecho a la vivienda que aumenta el grado de vulnerabilidad social de quien se ha visto empujado a esta forma de acceso a una vivienda.

También resulta alarmante el creciente número de personas afectadas por la pobreza energética, entendida como la dificultad para poder pagar las facturas de los suministros básicos de electricidad, agua y luz. Los precios de acceso y consumo de estos suministros, que han crecido de forma exponencial, se han vuelto inasequibles para gran parte de la ciudadanía.

Esta situación de emergencia social que sufren las personas en situación de vulnerabilidad contrasta de forma abrumadora con los ingentes beneficios obtenidos por las entidades financieras y las empresas suministradoras.

II

La Declaración Universal de Derechos Humanos (artículo 25) y el Pacto Internacional de los Derechos Económicos, Sociales y Culturales, en el Artículo 11 reconoce *“el derecho de toda persona a un nivel de vida adecuado para sí y su familia, incluso alimentación, vestido y vivienda adecuados, y a una mejora continua de las condiciones de existencia. Los Estados Partes tomarán medidas apropiadas para asegurar la efectividad de este derecho...”*.

En el marco jurídico nacional, el artículo 47 CE proclama el derecho a una vivienda digna y adecuada así como el deber de los poderes públicos de promover las condiciones necesarias y las normas pertinentes para hacer efectivo este derecho, y el artículo 33 declara la función social de la vivienda.

El artículo 267 Tratado Unión Europea declara la primacía del Derecho Comunitario (STJUE 9/3/1978, Asunto 106/77 caso Simmenthal) que desplaza al Derecho nacional (art. 93 CE, cesión de competencias en relación al art. 96 CE, los tratados internacionales celebrados formarán parte del ordenamiento interno).

En relación a lo anteriormente expuesto y concretado en el ámbito que nos ocupa, la regulación del procedimiento de ejecución hipotecaria en la vigente Ley de Enjuiciamiento Civil infringe la normativa comunitaria. Esta legislación es, por tanto, ilegal al ser de obligado

cumplimiento por el juez nacional, adoleciendo de un vicio radical que determina su nulidad de pleno derecho. En este sentido se han manifestado reiteradamente diferentes sentencias del Tribunal de Justicia de la Unión Europea (Caso AZIZ, caso Sánchez Morcillo y caso Monika Kusionova).

En Cataluña se presentó, en el mes de julio del 2014, una Iniciativa Legislativa Popular (ILP) promovida por la Plataforma de Afectados por la Hipoteca, la Alianza contra la Pobreza Energética y el Observatori Desc, recogiendo así un clamor de la ciudadanía preocupada por la alarmante situación de emergencia habitacional.

Esta ILP es hoy una realidad. El pasado 29 de julio de 2015, el Parlament de Catalunya aprobó la Ley 24/2015 de medidas urgentes para afrontar la emergencia en el ámbito de la vivienda y la pobreza energética. Esta victoria en el ámbito autonómico nos demuestra que hacer efectivo el derecho a la vivienda es una cuestión meramente de voluntad política.

En ocasión de las próximas elecciones generales, la Plataforma de Afectados por la Hipoteca ha hecho pública una serie de medidas de mínimos que considera necesario e imprescindible incluir una futura Ley reguladora del Derecho a la Vivienda. Estas medidas implican reformas profundas y valientes pero a la vez factibles, ya que en su mayoría están recogidas en la anteriormente citada Ley 24/2015.

La situación anteriormente relatada aconseja la redacción de la presente propuesta de resolución

EL PLENO DEL AYUNTAMIENTO DE TERRASSA ACUERDA DAR APOYO A LAS PROPUESTAS PRESENTADAS POR LA PLATAFORMA DE AFECTADOS POR LA HIPOTECA Y CONSIDERA NECESARIO INCLUIR LAS SIGUIENTES MEDIDAS en una Ley reguladora del Derecho de la Vivienda

1. Medidas de segunda oportunidad

- Dación en pago retroactiva y condonación de la deuda (modificación de la Ley Hipotecaria y la Ley de Enjuiciamiento Civil)
- Eliminación automática por parte de las entidades bancarias y sin previa petición del titular de las cláusulas declaradas abusivas por la Sentencias del Tribunal Superior de Justicia de la Unión Europea.
- No se podrá ejecutar la primera y única vivienda tanto de los titulares como de los avaladores para exigir su responsabilidad, en orden a considerar la vivienda habitual como un bien inembargable.
- Eliminación de todos los requisitos restrictivos para acceder a la moratoria de desahucios y al código guindos, salvo vivienda habitual, deudor/a de buena fe y carencia de recursos.

2. Alquiler digno

- La regulación del alquiler en favor de la parte más débil de los contratos de arrendamiento: los inquilinos. Introduciendo mecanismos de seguridad en la tenencia, estabilidad en la renta y alargando el plazo mínimo de duración del alquiler, como mínimo hasta los 5 años. Cuando el

arrendatario pertenezca a un colectivo especialmente vulnerable se producirá una prórroga automática del contrato de alquiler si así lo manifiesta, que será obligada cuando el arrendador sea un banco o un gran propietario de viviendas.

3. Vivienda garantizada

- Las entidades bancarias garantizarán un alquiler social para las personas deudoras de buena fe, y sus unidades familiares, que habiendo cedido su vivienda única y habitual en dación en pago no dispongan de alternativa habitacional.
- Los grandes tenedores de vivienda, en especial las entidades financieras y filiales inmobiliarias, fondos buitres, entidades de gestión de activos (incluidos los procedentes de la reestructuración bancarias y entidades inmobiliarias), garantizarán un alquiler social para las personas y unidades familiares en situación de vulnerabilidad que no puedan hacer frente al pago de su vivienda y no dispongan de alternativa habitacional.
- Las personas y unidades familiares en situación de vulnerabilidad que no puedan hacer frente al pago del alquiler de viviendas obtendrán ayudas que les garanticen evitar el desahucio.
- En ningún caso se podrá realizar el desalojo o desahucio de personas en situación de vulnerabilidad, ya sea por impago de alquiler u ocupación en precario motivada por la falta de vivienda, sin que la administración competente garantice un realojo adecuado.
- En el caso que se lleve a cabo el alquiler social en una vivienda diferente a la que reside la familia o persona en situación de vulnerabilidad, este realojo se producirá en la zona donde éstas tengan sus redes vitales y sociales.
- Creación de un parque público de vivienda a través de la movilización de pisos vacíos en manos de entidades financieras y filiales inmobiliarias, fondos buitres, entidades de gestión de activos (incluidos los procedentes de la reestructuración bancarias y entidades inmobiliarias). La administración regulará mediante ley los mecanismos que posibiliten esta movilización.
- En todas estas medidas el precio a pagar en concepto del alquiler social no superará el 30% de los ingresos de la unidad familiar, incluidos gastos de suministros, de acuerdo con los estándares de Naciones Unidas, siempre y cuando los ingresos familiares superen el salario mínimo profesional 648, 60 Euros; en caso contrario el precio a pagar en concepto de alquiler será del 10% de los ingresos y los suministros correrán a cargo de las empresas suministradoras (punto siguiente).

4. Suministros básicos

- Impedir los cortes de suministros básicos de agua, luz y gas de las personas y unidades familiares en situación de vulnerabilidad.
- El pago de los suministros básicos para las familias en esta situación se hará de acuerdo a la capacidad adquisitiva de la unidad familiar, siempre respetando los estándares de Naciones Unidas.

- Los costes asociados a garantizar este derecho y la deuda acumulada que no puedan ser cubiertos por personas vulnerables serán asumidos por las empresas suministradoras.
5. Creación de un observatorio de la vivienda.

Este observatorio estaría compuesto por representantes de las instituciones y de la sociedad civil. Este observatorio será el encargado de investigar y analizar la situación de la vivienda en España. Entre sus funciones estaría hacer censos periódicos de viviendas vacías, hacer seguimiento de las políticas públicas, elaborar informes; contaría con capacidades no solo consultivas sino también control, seguimiento, denuncia, ejecutivas y de propuesta legislativa.»

Pren la paraula en primer lloc el Sr. Turmo, qui assenyala que aquesta és una proposta d'àmbit supramunicipal, sobre qüestions que no són de competència municipal o que no afecten d'una manera directa o concreta només a Terrassa. Davant d'aquest tipus de propostes, el Grup del PPC té un posicionament clar: indicar el sentit del vot i, d'una manera extractada, els motius. Però donada la sensibilitat que hi ha al darrera de la proposta, que té una exposició que va més enllà del contingut de la mateixa, el Sr. Turmo anuncia que farà una intervenció més extensa. Aquesta és una proposta que s'hauria de plantejar en el Congrés dels Diputats, per part dels partits polítics que tinguin representació parlamentària a partir del 20 de desembre. El que s'està demanant, i aquesta és la clau de la proposta, és una nova llei reguladora del dret a l'habitatge, que no és el mateix que el contingut de la llei 24/2015, com s'ha donat a entendre erròniament, a judici del Sr. Turmo. El Grup parlamentari del Partit Popular, recorda el Sr. Turmo, va donar recolzament a la llei 24/2015 en el Parlament, llevat de dos articles. La norma que es demana no es farà des dels ajuntaments i és d'una elevada complexitat jurídica en molts dels aspectes que es pretenen regular, i que, per responsabilitat, no es poden decidir sense disposar de dades i estudis sobre algunes de les qüestions que es plantegen. El Sr. Turmo considera que els ponents han de ser conscients que la posició que adopti qualsevol dels Grups municipals no vincula, en cap cas, la seva representació parlamentària en el Congrés. Es podrien trobar exemples en el passat, i no en relació al Partit Popular. Això ha passat moltes vegades, i genera frustració en no veure materialitzades les propostes. I això és molt preocupant. L'aprovació en el Ple dels ajuntaments no genera cap tipus de pressió política en el Congrés dels Diputats. L'acceptació d'alguna de les propostes només dependrà, en bona part, de la raó jurídica que les empari, i no de la quantitat d'ajuntaments que les recolzin. El Sr. Turmo afegeix que tampoc està valorat l'impacte d'algunes de les mesures proposades. Si bé algunes són beneficioses per una part de la població, tal com estan plantejades, també poden resultar perjudicials en una valoració de conjunt, i es poden generar situacions injustes. Els bancs no són qui han d'actuar com a proveïdors d'habitatge públic, sinó les administracions, com ara la local, l'Ajuntament de Terrassa. Si es vol, per exemple, protegir l'arrendatari, qüestió que el Sr. Turmo pot compartir, obligant al llogater a renunciar temporalment al seu habitatge, es pot produir un efecte pervers: que els propietaris dels habitatges no vulguin llogar-los, i si no ho volen fer baixaria l'oferta de lloguer i pujarien els preus. El Sr. Turmo pensa que això no és el que pretenen els ponents, sinó al contrari, un mercat de lloguer més assequible, públic i també en l'àmbit privat. Per tant, el Sr. Turmo insisteix en la complexitat de moltes de les qüestions que planteja la proposta i que no s'ha indicat en l'exposició. El que sí és cert és que cal una major coordinació entre les administracions per tal que el dret a un habitatge digne sigui una realitat. I això sí se li pot exigir a l'Ajuntament de Terrassa, com també se li pot exigir que els habitatges públics de Terrassa siguin destinats a lloguer social i per a famílies especialment vulnerables. Avui, això no és així. Cal que canviïn les polítiques d'habitatge públic municipal, i això sí es pot decidir des de l'Ajuntament, per tal que funcionin realment, que resolgui el forat negre que té instal·lat a la Societat d'Habitatge, que millori la seva tasca de negociació amb els bancs, per facilitar més habitatge accessible. Tot això se li pot exigir a l'Ajuntament de Terrassa, i el Sr. Turmo anima a què es faci, des del Ple, i no només

plantejant propostes en relació a les quals no es pot decidir perquè no es tenen competències. Si es demanés qualsevol d'aquestes mesures, el Grup del PPC les recolzaria, perquè, a més, són mesures que aquest Grup ve exigint a l'Ajuntament des de l'inici de la crisi, tot entenent que la política d'habitatge que es duia a terme no era encertada. El Grup del PPC no pot votar favorablement la present proposta, però tampoc votarà en contra. No pot votar a favor perquè no comparteix moltes de les mesures que s'indiquen a la Proposta de Resolució presentada per diferents Grups municipals, tot i que sí comparteix la finalitat de fons de la proposta, que és garantir i facilitar l'accés a un habitatge digne per a tothom. És un dret bàsic, que el Grup del PPC comparteix i defensa. Com també les mesures concretes que fan referència a garantir els subministraments bàsics. Això és essencial, i el Grup del PPC hi dona tot el seu recolzament i ho traslladarà als seus responsables polítics. Però la Proposta de Resolució s'ha de valorar en el seu conjunt, i moltes de les mesures que es plantegen no són compartides pel Grup del PPC, i respecte a les que sí comparteix no es poden prendre decisions des d'aquest Ple. El Sr. Turmo destaca l'aprovació, pràcticament per unanimitat, la qual cosa representa un gran avenç, de la Llei de mesures urgents per afrontar l'emergència social en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. El Partit Popular, excepte la seva abstenció en dos preceptes, en va donar recolzament. Aquest és el punt de partida, que no és el que s'indica a la Proposta de Resolució. Del que es tracta és de garantir i facilitar, des de les administracions, el dret a un habitatge digne, d'evitar desnonaments, que cap família es quedi sense sostre, i evitar els talls de subministrament d'energia i serveis bàsics. En aquests objectius, i en tots aquells adreçats a reforçar i millorar les polítiques socials per atendre les necessitats bàsiques i millorar les ajudes socials, sempre es trobarà el recolzament del Grup municipal del PPC. El Sr. Turmo afegeix que, malgrat no poder donar suport a la proposta, pels motius indicats, en atenció a la finalitat de fons, que sí comparteix, així com algunes de les mesures indicades, que també comparteix, i perquè no hi ha rerefons polític en la seva presentació per part de la PAH, sinó convenciment en el que es demana i amb el que es defensa, el vot del Grup del PPC serà d'abstenció.

La Sra. Sirvent comença fent una reflexió sobre la forma com s'ha presentat aquesta Proposta de Resolució. Hi ha una entitat ciutadana que vol fer una intervenció al Ple, i l'única manera de què tots els Grups polítics s'hi posicionin és que això es faci mitjançant una Proposta de Resolució, quan realment es podria haver fet una intervenció ciutadana i haver pogut participar tots els Grups. El Reglament Orgànic, però, no ho permet. Per tant, la Sra. Sirvent considera que cal fer una reflexió al respecte i modificar el reglament. En relació a aquesta proposta que, en efecte, és supramunicipal i té relació amb l'habitatge, el que s'està demanant és que a la vista de les properes eleccions els partits polítics incloguin en els seus programes una sèrie de mesures de mínims en el marc d'una llei reguladora del dret a l'habitatge i la pobresa energètica, que són més àmplies que les que ja s'estan aplicant amb la llei 24/2015, i que s'han anomenat *exigències PAH*. El Grup de la CUP considera que són mesures coherents. Allò únic que es demana és el compliment de drets bàsics i fonamentals. La CUP manifesta que les defensarà. La pregunta que es fa és força clara: si els Grups polítics municipals estan d'acord amb les mesures de mínims plantejades en la proposta de resolució, amb les exigències de la PAH. Només s'ha de contestar sí o no, i en cas de que es digui *no*, que s'expliquin quines són les mesures que no es volen recolzar, o si es creu que no tenen una aplicació pràctica, o que van més enllà de reclamar un dret bàsic i fonamental. La Sra. Sirvent espera que tots els Grups municipals diguin el que pensen, i es manifestin clarament amb un sí o amb no en relació a les exigències, i si és un no a mitges que es diguin quines són les propostes amb les quals no hi estan d'acord. La Sra. Sirvent afegeix que el que s'està demanant és una llei a nivell estatal, que per tenir la seva complexitat tècnica. Però, en realitat, tot plegat és molt més fàcil. Seran altres persones les que redactaran aquesta llei, però els punts són clars i molt fàcils d'entendre, i s'està d'acord o no. El Grup de la CUP hi està d'acord i donarà recolzament a tots els punts.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Ortuño, qui comença anunciant que el Grup de Ciutadans s'abstindrà en la votació. Tot i estar a favor de la dació en pagament, de què el marc jurídic permeti que aquelles persones físiques que s'hagin endeutat excessivament puguin tenir una segona oportunitat, i compartint el fons de la qüestió, en la línia de què ningú es quedi al carrer com a conseqüència dels desnonaments, garantint el dret a un habitatge social o un lloguer assequible, existeix un element en el programa electoral de Ciutadans pel que fa a la dació en pagament amb caràcter no retroactiu. Seria un risc que una nova llei autoritzés a tots els actuals deutors hipotecaris, amb caràcter retroactiu i sense distinció, a alliberar-se per complet dels seus antics deutes hipotecaris, obligant a acceptar la dació en pagament dels immobles hipotecats, amb efecte alliberador ple, qualsevol que sigui el valor actual de l'immoble.

Intervé seguidament el Sr. Sàmper, qui manifesta en primer lloc el seu acord amb el que ha expressat la Sra. Sandra Calleja en relació a les dificultats que ha tingut la PAH per poder intervenir en el Ple. El Sr. Sàmper manifesta el compromís de l'equip de govern de millorar aquesta situació, per tal que el més aviat possible la PAH pugui intervenir amb caràcter propi en el Ple, sense haver d'utilitzar un sistema que no és ni correcte ni pràctic ni el més aconsellable. El Sr. Sàmper es refereix tot seguit a la intervenció del Sr. Turmo, quan ha dit que el lloc on s'ha de plantejar aquesta proposta és el Congrés dels Diputats. El dia 12 de febrer de 2013, la PAH va presentar una ILP en la qual es deien una gran majoria de les qüestions que plantegen avui. Aquell dia, el portaveu del Partit Popular deia que no acceptava a tràmit l'ILP. En el transcurs de la sessió del ple, i d'aquesta negativa, es va suïcidar un matrimoni a Calvià, a Mallorca, i un home a Durango, i després es va admetre a tràmit l'ILP. Una ILP que després es va rebutjar amb la majoria absoluta del Partit Popular. Per tant, el que ha dit el Sr. Turmo respecte a què el lloc on plantejar aquesta qüestió és el Congrés dels Diputats, és sobrer, perquè ja s'ha fet. El Sr. Sàmper afegeix que el Grup de CiU donarà suport a tots els punts de la proposta. El Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha dictat tres sentències tibant de les orelles el govern espanyol, a l'Estat espanyol. En la sentència de 14 de març de 2013 es diuen tres coses: una és que es discuteix la capacitat de les entitats bancàries per declarar el venciment anticipat d'un deute; en segon lloc, s'estipula que les clàusules que s'estan aplicant són més que abusives; i en tercer lloc, i més important, es diu que la discussió declarativa, les clàusules abusives, s'hauran de poder dirimir amb el mateix procediment executiu, la qual cosa abans no es feia. El que passava és que una persona podia al·legar l'aplicació de clàusules abusives en un procediment declaratiu. Passaven dos anys i se li reconeixia que tenia raó, però ja feia temps que se l'havia fet fora de l'habitatge per mitjà del procediment executiu. El 17 de juliol de 2014 es va emetre una altra sentència del mateix Tribunal, contrària a la llei del Partit Popular 1/2013. El 21 de gener de 2015, una nova sentència resol moltes qüestions incidentals d'audiències provincials espanyoles. La Directiva Europea 93/2013 de protecció del consum de banca, clàusules abusives, parla novament del venciment anticipat i dels interessos de demora, i de la capacitat de dirimir un conflicte amb un procediment d'execució. Per tant, el Grup de CiU dóna tot el recolzament a la Proposta de Resolució, tot i que és cert que l'únic que pot fer el Ple és elevar la proposta a institucions superiors. El Sr. Sàmper es refereix a les paraules del Sr. Turmo, quan ha dit que no són els bancs qui han de solucionar el problema. El Sr. Sàmper pregunta si s'està demanant que les administracions s'endeutin encara més, o el que s'hauria de fer és trobar una solució en relació al gran estoc de pisos buits propietat de la banca.

Pren la paraula el Sr. Caballero, qui anuncia que el Grup d'ERC-MES votarà a favor de la Proposta de Resolució. El Sr. Caballero afegeix que no és cert que els bancs no hi tinguin res a dir ni res a fer, sobretot tenint en compte que la majoria dels bancs del país han estat rescatats per part dels mateixos partits polítics, PP i PSOE, que avui, i també en el passat, es neguen a aprovar la dació en pagament, quan depenia exclusivament d'ells. Els mèrits del PP, del PSOE o del PSC en aquest sentit són pràcticament similars. En les properes eleccions estatals, la candidata del mateix

partit polític de l'Alcalde de la ciutat al Congrés dels Diputats, és la Sra. Chacón, que es mostrava cofoia en titulars de premsa en relació als desnonaments *exprés*. ERC-MES dirà sí, però ho farà amb escepticisme, perquè la missió d'un representant d'aquest Grup municipal en el Ple és convèncer a quantes més persones millor de què l'única solució per a la gran majoria de problemes que pateix el país és la independència de Catalunya. Quan es defensa la independència no es fa per una bandera, sinó perquè el Parlament de Catalunya ha aprovat l'única llei d'habitatge de l'Estat espanyol; perquè ha estat l'únic en acceptar una ILP, que es va convertir en la llei 24/2015; perquè ja va aprovar, amb una gran majoria de Diputats, demanar al Congrés dels Diputats la dació en pagament de l'hipoteca. El Sr. Caballero afegeix que les ILP presentades al Congrés són un conte de fades. S'han intentat més de 60 des de l'any 1984, de les quals només dues han tingut algun recorregut. Pel que fa a la presentada per la PAH l'any 2013, és va presentar amb més d'un milió i mig de signatures. No cal recordar com va acabar l'ILP pel que fa a la dació. La mateixa PAH la va haver de retirar després de què el Partit Popular comencés a introduir esmenes que no tenien res a veure amb la filosofia de la PAH. El Grup d'ERC-MES votarà sempre a favor de totes les reivindicacions de la PAH. Però de la mateixa manera que votarà a favor, ha de denunciar que el Congrés dels Diputats és un mur, i que els 170.000 desnonats, segons dades de la PAH, importen molt poc als tres principals partits amb opcions de guanyar les properes eleccions estatals. El Sr. Caballero recorda que ni el Partit Popular ni el PSOE ni Ciutadans han subscrit les demandes de la PAH. El Sr. Caballero afegeix que no hi ha cap altre partit que tingui opcions de manar a partir del proper 20 de desembre a l'Estat espanyol.

El Sr. Xavier Martínez comença assenyalant que no es tracta de buscar excuses ni de seguir insistint en què el Ple no té competències. El Ple és una institució que representa els ciutadans. La PAH li fa una interpel·lació directa i no s'hi val llençar pilotes fora. El Grup de TeC donarà suport a les propostes de la PAH, per diferents motius. En primer lloc, perquè és qui coneix la realitat i qui se l'està jugant dia a dia. En segon lloc, perquè s'han produït 624.690 processos d'execució hipotecària i 379.954 desnonaments, i perquè hi ha una situació d'emergència i de vulnerabilitat habitacional que hauria de fer replantejar moltes coses. El Sr. Martínez afegeix que avui pertoca dir de quina banda s'està, si al costat de la ciutadania i dels seus drets, o al costat de la banca criminal. Sembla que alguns han pres una decisió de forma clara, encara que no ho vulguin dir obertament. Per altra banda, és alarmant el creixement exponencial de les persones afectades per la pobresa energètica. És força conegut i tothom sap de què es parla quan es fa referència a les *portes giratòries*, a com persones que han estat al govern, d'un partit o d'un altre, acaben en els consells d'administració de les empreses. El Sr. Turmo ha plantejat que aquests canvis legislatius són molt complicats, i que cal fer informes i estudis tècnics. Però el Partit Popular i el PSOE, en una sola nit, van ser capaços de posar-se d'acord i modificar la Constitució. El Sr. Martínez no acaba d'entendre que, per una banda, el Partit Popular plantegi que la llei 24/2015 ha estat un avenç, i per una altra amenaci amb portar-la al Tribunal Constitucional per tal que aquest la tombi. El Sr. Martínez afegeix que quan es planteja que els bancs no poden ser proveïdors d'habitatge, i que ho han de ser les administracions, això és greu. Uns bancs als quals se'ls ha donat més de 60.000 milions d'euros de diners públics, que es podrien haver destinat, precisament, a garantir el dret a l'habitatge. El més greu encara és que el President del govern, Sr. Mariano Rajoy, i el seu partit, ha reconegut que 30.000 d'aquests 60.000 milions destinats al rescat de la banca, en comptes de al rescat de les persones, es donen per perduts. No demanar cap responsabilitat als bancs, a canvi dels diners que se'ls hi ha donat, i que surtin indemnes d'aquesta situació que han provocat és escandalós.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Melgares, qui comença felicitant la PAH, que no ha disposat del mecanisme més adient per comparèixer en el Ple per fer la seva exposició i plantejar les seves reivindicacions. La Sra. Melgares espera que aviat els Grups municipals es posin d'acord i la

PAH pugui venir al Ple amb les seves pròpies sigles. La PAH és la que ha estat a la porta per aturar els desnonaments, qui ha acompanyat a les famílies, qui ha assenyalat els culpables, qui ha posat a l'agenda el greu problema de l'habitatge en el país. La Sra. Melgares afegeix que ningú dels presents, Regidors i Regidores, pot dir que no sabia que les polítiques d'habitatge eren equivocades, que l'habitatge era un objecte d'especulació, que hi havia una gran mancança d'habitatge públic, que era un estafa financera, que més que una crisi era una estafa. L'atur, la manca d'ingressos de les famílies, algunes amb ajudes i d'altres sense, i algunes treballant en precari gràcies a la reforma laboral aprovada pel Partit Popular, que ara diu que és molt complicat canviar la llei per garantir el dret a l'habitatge, han provocat una esclatxa social sense precedents històrics. La solució està en el que la PAH presenta avui al Ple, fer una nova llei d'habitatge que reconegui un veritable dret a l'habitatge. El Grup del PSC assumeix aquesta petició i estarà al costat de la PAH, fent que en els programes electorals dels Grups municipals del govern incloguin les seves reivindicacions. La Sra. Melgares està convençuda de què la dació en pagament s'aprovarà i serà retroactiva. Les famílies que estan endeutades, perquè han perdut, perquè li han robat el seu habitatge, no poden pagar mai el deute que els hi ha quedat, i estan condemnades a viure en la il·legalitat. Una societat que sigui sana i que respecti els drets humans no ho pot fer. La solució està en aprovar una nova llei, semblant a la llei que gràcies a la PAH, a l'Aliança contra la pobresa energètica i l'Observatori DESC, es va aprovar al Parlament de Catalunya al juliol passat. Amb aquesta llei, avui en dia no haurien d'haver desnonaments, ni hauria d'haver talls de subministraments. Cal recordar que aquesta llei l'han d'aplicar totes les administracions, ajuntaments i Generalitat. La Sra. Melgares afegeix que l'Ajuntament lluitarà al costat de la PAH. Sempre ho ha fet, reconeixent la seva vàlua. Sense la PAH no estaríem on estem, no es tindria la força que actualment es té. Ara bé, aquesta llei, que diu que no pot haver-hi cap desnonament, que cal procurar habitatge, ja siguin les entitats bancàries, en els seus procediments, o l'administració, perquè hi està obligada, i si no disposa d'un fons social l'haurà de complir gràcies a la cessió obligatòria. A l'estiu ja estaven pactant el govern central, les entitats bancàries i les empreses subministradores. Al mes de setembre, l'Ajuntament va intentar parlar amb aquestes empreses, i van dir que no volien negociar. Per això, des d'aleshores no hi ha hagut cap tall de subministrament. Si l'Ajuntament hagués tingut coneixement d'algun tall, l'hagués denunciat. Les empreses no han fet cap tall perquè volen canviar la llei. El govern de Madrid no hi està d'acord, perquè ja se sap de quin costat està. Però la força de la gent portarà a l'aprovació d'una llei definitiva, que procuri disposar d'un habitatge social al preu que la gent pugui pagar, que aprovi la dació en pagament retroactiva, que no permeti que cap persona o família es quedi sense vivenda. La Sra. Melgares reconeix que hi ha complicació en relació a la llei 24/2015, en relació a la negociació dels subministraments. L'Ajuntament demana ajuda en la negociació amb la Generalitat per tal que les companyies s'asseguin i signar un acord per tal que cap tall es faci sense avisar als serveis socials, i que aquests puguin donar el seu ajut; per tal que la Generalitat doti el seu pressupost de recursos per ajudar l'habitatge i els subministraments; i sobretot per a què tots els ajuntaments puguin exigir a les companyies subministradores la seva responsabilitat social, que no ha de ser menor del 2% de la seva facturació a la ciutat.

El Sr. Turmo pren la paraula per al·lusions, i manifesta que és miserable emprar una tragèdia humana, com és un suïcidi, amb una posició legítima, equivocada o no, per representants polítics escollits per la ciutadania en una votació al Congrés. Més de deu milions de vots va obtenir el Partit Popular. El Sr. Turmo reitera que el que ha dit abans és que els bancs no són els qui han d'actuar com a proveïdors d'habitatge públic. Al Sr. Turmo li sorprendria molt que l'esquerra defensés que els actors de l'habitatge públic siguin els bancs. Una altra qüestió és que l'habitatge en mans dels bancs acabi sent públic, la qual cosa és molt diferent. Els bancs no són els qui han d'actuar de proveïdors d'habitatge públic, sinó l'administració. Només des de plantejaments retorçats, com els del Sr. Sàmper, es poden interpretar les paraules del Sr. Turmo com una defensa dels bancs. Tot al contrari. Qui ha d'impulsar l'habitatge públic, protegit, ha de ser l'administració,

amb normes o lleis com les que es reclamen, o amb actuacions. Molts dels habitatges buits a Terrassa estan en mans dels bancs, i és aquí on falta una veritable actuació de l'administració, i no amb actuacions imperatives, com defensa l'esquerra, sinó des de la negociació i la intermediació, com defensa el Grup del PPC. L'Ajuntament no ha dut a terme adequadament aquesta negociació, que hauria possibilitat que molts d'aquests habitatges, en mans dels bancs, acabessin sent habitatges socials. Per tant, qui promou l'habitatge social és l'administració. Al Sr. Turmo li preocuparia molt que algú defensés, com ha fet el Sr. Sàmper, que siguin els bancs qui promoguin l'habitatge social. Respecte a la intervenció del Sr. Martínez, el Sr. Turmo puntualitza que ha posat l'exemple d'una de les mesures que es plantegen, referent als lloguers. Si hi ha mesures que són molt restrictives respecte al llogater, que és el propietari, el que es pot produir és l'efecte contrari: que afecti al mercat de lloguer, que s'encareixin els preus i que hi hagi menys habitatge privat de lloguer. El Sr. Turmo no creu que aquesta sigui la posició del Grup de TeC. Respecte a les al·lusions al recurs davant del Tribunal Constitucional, el Sr. Turmo manifesta que no hi ha incoherència. En la votació que es va produir en el Parlament de Catalunya, qui va votar favorablement, llevat de en dos preceptes, discutibles jurídicament, va ser el Grup parlamentari del Partit Popular català. El Sr. Martínez ha fet referència a un estudi, que no està absolutament materialitzat, quan el Grup del PPC va donar suport a tots els preceptes de la llei, excepte dos, relatius a actuacions imperatives en relació a determinades entitats. Per tant, no hi ha incoherència en discutir dos preceptes als quals no s'hi ha donat suport. En tot cas, el Sr. Turmo lamenta que hagi hagut de tornar a intervenir. S'ha diluït, amb les posicions de cada Grup, la posició conjunta que compartia la finalitat de la proposta plantejada per la PAH. S'ha perdut l'esperit unitari, fonamentalment per dues intervencions: la del Sr. Sàmper i la del Grup d'ERC-MES, que el Sr. Turmo no contestarà perquè ha fet al·lusions a molts aspectes que no tenen a veure amb el tema de debat.

La Sra. Sirvent felicita a la PAH, perquè la política comença i acaba al carrer, i perquè la pressió de la societat civil organitzada i les xarxes de solidaritat són la millor arma. La Sra. Sirvent es refereix tot seguit a la intervenció de la Sra. Ortuño, tot dient que si considera que és un risc la dació en pagament retroactiva, també considerarà un risc la forma com va ser rescatada la banca i amb quin import; i també considerarà un risc com ha pujat de forma exponencial la insolvència permanent; i quin impacte directe ha tingut sobre la salut i la taxa de suïcidis. Algunes de les polítiques que s'estan duent a terme estan col·laborant a què s'incrementi la taxa de suïcidis. En relació a la intervenció del Sr. Turmo, la Sra. Sirvent no entén la convocatòria de la comissió bilateral per part de l'Estat, per tal d'intentar escatir l'envaiement de competències. La competència és del carrer, del poble. I això és una ILP. Les ILP són propostes que fa directament el poble. Per tant, la sobirania, que fa molt de temps que no tenia el poble, l'ha recuperada. Sobre la intervenció del Sr. Caballero, la Sra. Sirvent recorda no és el Parlament de Catalunya qui ha fet la llei 24/2015. Ha estat la societat civil organitzada, i en concret la PAH. El Parlament l'ha aprovada, però qui l'ha fet possible i l'ha presentada al Parlament ha estat la PAH. En relació al parc d'habitatges de lloguer social, que no hauria de ser proveït per les entitats bancàries, com ha plantejat el Sr. Turmo, la Sra. Sirvent es mostra d'acord. La CUP defensa que hi ha diners i que distribuïnt-los d'una altra manera s'hauria fet possible que ara es disposés d'un parc d'habitatge públic per a lloguer social molt més ampli que l'actual. Els milions d'euros que es van destinar a rescatar la banca podrien haver anat a inversions en habitatges de lloguer social. Per altra banda, el Partit Popular ha estat el primer en col·laborar en la venda d'habitatges a fons voltor.

El Sr. González comença dient que en debats com aquest el més senzill és dir que sí a tot. El més difícil és poder acceptar que hi ha determinades demandes socials que es podrien canalitzar d'una forma més racional. Explicar-ho resulta difícil per part d'aquelles forces polítiques que tenen un discurs nacional, per a tota Espanya. I un discurs responsable, que pensi en tots. Per tant, dir que sí és molt fàcil. El difícil és mantenir posicions com la de Ciutadans, que vol defensar

els interessos de tots. Quan es diu això no es vol dir que estigui en desacord amb les demandes de la PAH, fent avui un nou exercici de pedagogia, un exercici que algunes forces polítiques no han mostrat durant el present debat. Per tant, és molt més difícil dir que el Grup de C's està d'acord però que té objeccions, objeccions que estan presents en el seu programa electoral per a les properes eleccions generals. La dació en pagament no es pot fer de qualsevol manera, perquè cal pensar que tot el sistema financer i el funcionament de l'economia productiva pot dependre d'això. Per això el Grup de Ciutadans té una proposta en positiu respecte la dació en pagament. Aquest Grup va ser dels primers, quan es va fer més greu el problema dels desnonaments, que va dir la dació en pagament s'havia d'institucionalitzar, que la llei hipotecària s'havia de canviar, i que calia una llei de segona oportunitat, i dels primers que va criticar el Decret del Partit Popular relatiu a la llei hipotecària, perquè pensava que era absolutament inútil, com s'ha demostrat amb el temps. El Grup de Ciutadans, al costat d'això, defensa una proposta en positiu vers la dació en pagament, tenint en compte que els deutors de bona fe puguin negociar amb els seus creditors i tenir una segona oportunitat, i en virtut d'una decisió judicial veure's exonerats de part dels seus deutes, però també que no s'aprofitin d'aquestes mesures els deutors deshonestos, que deixin de pagar podent fer-ho, o que es vegin alliberats dels seus deutes front a persones vulnerables, com per exemple en el cas de pensions alimentàries o a favor de fills o cònjuges, o que les mesures siguin excessivament asfixiants per al sistema financer, perquè d'això depèn l'economia productiva. Per tots aquests motius, el Grup de C's s'abstindrà, per facilitar l'aprovació de la Proposta de Resolució. El Sr. González afegeix que les declaracions del Sr. Caballero, aprofitant el present debat, són vergonyoses. L'anunci publicitari a favor de la independència de Catalunya no té res a veure amb la PAH, a no ser que es vulgui demostrar que amb la independència no hi ha haurà desnonaments. Si el Grup d'ERC-MES diu això, menteix. Amb la independència de Catalunya no s'hi va a cap paradís, i seguiran havent-hi desnonaments. Els bancs no donaran els crèdits gratuïtament. El Sr. González recorda que ERC i CiU han governat i governen a Catalunya, i són els responsables de què el deute de la Generalitat de Catalunya s'hagi doblat, un deute que s'haurà de pagar entre tots. El Sr. González no es creu que en el paradís de la independència no hi haurà corrupció, com s'ha demostrat al llarg del temps, o que hi haurà més empreses i més inversió, perquè és mentida, que no hi haurà atur, o que es donarà un xec a tothom a finals d'any. Aprofitar aquest debat, amb temes tant sensibles com les reivindicacions de la PAH, per fer demagogia a favor de la independència no fa cap favor ni a la PAH ni a la netedat del propi debat.

El Sr. Sàmper considera que el que és miserable és canviar el sentit d'una acció política en base a uns suïcidis. Fer públic, un migdia, que no s'acceptarà una ILP, i fer un canvi arran d'uns suïcidis és realment miserable. Per tant, el Sr. Sàmper demana al Sr. Turmo que sigui més correcte en l'ús de determinades qualificacions, perquè sovint se li poden donar la volta. Pel que fa a la intervenció del Sr. González, el Sr. Sàmper està d'acord en què no es pot prometre cap paradís per a Catalunya. Però al juliol de 2012 es va enviar una proposta de llei al Congrés dels Diputats, aprovada a Catalunya per unanimitat del Parlament. Quan va arribar al Congrés, aquesta llei, que era la base de l'ILP posterior presentada per la PAH, va ser rebutjada, malgrat que tots els Grups, menys el Partit Popular, li donaven suport. Aquest és el joc polític que actualment hi ha a l'Estat espanyol, en base a la majoria absoluta del Partit Popular. El Sr. Caballero ha recollit unes paraules del Sr. Sàmper en un sentit completament contrari al que el Sr. Sàmper les havia dit: que els bancs no tenien responsabilitat. El Sr. Sàmper ha dit que els bancs són els responsables, i que entendria com molt positiu que el seu estoc d'habitatges fos la base per poder solucionar el problema de l'habitatge. Per tant, el Sr. Sàmper els ha culpats directament.

El Sr. Caballero demana disculpes si algú s'ha ofès. Per a l'esquerra del país la independència és una eina de transformació social, per viure millor. El Sr. González ha dit que s'abstindria per tal de no beneficiar a deutors deshonestos. El Sr. Caballero ha pensat, sentint les

paraules del Sr. González, que l'objectiu de la PAH és estafar els bancs. Les paraules del Sr. González han estat veritablement vergonyoses. El problema és que només es pretén fer responsables a les persones, i no són les persones, com a mínim, les úniques responsables. Les entitats bancàries són també responsables. Hi ha un missatge que és molt antic, i que forma part del discurs de Ciutadans: que aquest partit pretén fer quelcom molt difícil, com és defensar els interessos de tots. Aquest missatge és molt antic, i s'ha pogut sentir de paraules de diversos presidents de governs espanyols, que deien defensar els interessos de tots. El Sr. Caballero esmenta el cas d'Alejandro Lerroux, fundador, gairebé ell sol, del moviment polític lerrouxista. Al Sr. Caballero li recorda la figura d'Albert Rivera. Quan algú diu que pretén defensar els interessos de tots, la història demostra que és mentida, que només defensa els interessos d'uns pocs, els de sempre.

El Sr. Xavier Martínez hauria volgut escoltar la Sra. Ortuño, que ha estat interpellada directament. Però no ha estat possible. Per altra banda, el plantejament de Ciutadans és difícil d'entendre. Per un costat planteja que la dació en pagament seria poc menys que l'apocalipsi del país. Però els milions d'euros que s'han donat a la banca no han servit per enfortir l'economia ni per generar llocs de treball. El Grup de Ciutadans juga amb la idea de què segur que hi ha algú que vol enganyar, que es vol aprofitar. La dació en pagament retroactiva, afegeix el Sr. Martínez, és una opció només per als deutors de bona fe, i en el cas d'habitatge únic i habitual. Seguir insistint en el mateix fantasma és tirar pilotes fores i no voler assumir la responsabilitat de solucionar el problema. El Sr. Martínez es mostra d'acord en què cal modificar el ROM. No pot ser que la participació ciutadana s'hagi de fer a través d'una entitat reconeguda. El Grup del PSC hi està d'acord, però cal recordar que va ser incapaç d'aprovar un nou reglament de participació ciutadana durant la legislatura anterior, quan hi havia el compromís públic de fer-ho. El Sr. Martínez conclou la seva intervenció reiterant la seva felicitació a la PAH, per la feina que fa a favor de les famílies que pateixen situacions de vulnerabilitat i emergència. Tot i els bons discursos que avui s'estan escoltant en el Ple, ningú hagués mogut un dit per garantir el dret a l'habitatge si no hagués estat gràcies a la PAH.

La Sra. Melgares comença dient que la proposta de modificació del Reglament de participació ciutadana, amb moltes aportacions de diferents entitats i Grups municipals, és un document que existeix, i que es podria haver aprovat al maig d'enguany. Però altres partits, amb bon criteri, es van negar i van pensar que no era bo aprovar un Reglament de participació ciutadana a les portes d'unes eleccions, pensant en què d'altres formacions polítiques, més endavant, en podrien enriquir i millorar. La PAH ha estat qui ha portat endavant la lluita i qui ha posat en les agendes la qüestió de l'habitatge; qui ha ajudat a les famílies; qui ha anat al darrera dels ajuntaments per a què estigui a la seva alçada. El de Terrassa ha fet tot el que ha pogut, tot reconeixent que falta encara molt per fer. La Sra. Melgares diu al Sr. Turmo que quan vulgui li pot ensenyar moltes actes de negociacions amb entitats bancàries, oferint terrenys, en un principi, per obtenir pisos. S'han fet un munt de reunions. Ara, després de l'obertura de 800 expedients, i unes quantes multes, moltes venen a negociar amb l'Ajuntament amb una actitud xulesca. No venen a aportar el que haurien de fer: per evitar una multa oferir-se a posar habitatges a lloguer social. Venen encara amb exigències. A la banca, que ara té beneficis i que va rebre més de 60.000 milions, en realitat més 200.000 milions d'euros, se li hauria d'haver posat alguna condició. Si més no, que quan robaven la propietat als ciutadans, els deixessin en règim de lloguer social als mateixos habitatges. A la Sra. Melgares no li agrada parlar de lloguer social, perquè sembla que s'estigui parlant de caritat, quan en realitat és un dret. El lloguer ha d'estar al preu que les persones puguin pagar. En cas contrari, passa el que està passant: que els pisos estan buits. El govern de l'Ajuntament de Terrassa, el de la Generalitat, i cal esperar que el que guanyi les eleccions generals, faran que el preu de mercat, el que resulta de l'oferta i la demanda, per tal que la gent vegi respectat el seu dret a l'habitatge i els pisos no estiguin buits. Aquesta actitud dels poders públics i dels bancs

han portat a què hi hagi més de quatre milions de pisos buits a l'Estat espanyol que no es poden fer servir, per la seva deixadesa. Si s'haguessin posat a lloguer, a un preu que les persones poguessin pagar, no s'hauria produït la mort de moltes persones. Aquestes mortes són conseqüència directa dels desnonaments, ja que així ho van deixar escrit. L'Ajuntament de Terrassa, conclou la Sra. Melgares, continuarà treballant al costat de la PAH, sense la qual aquesta lluita no hagués estat possible.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	ABSTENCIÓ
CUP	(1 vot)	.....	A FAVOR
PPC	(1 vot)	.....	ABSTENCIÓ

Epígraf 18) Presentada pels Grups municipals del PSC i de CiU, en defensa de la rebaixa de l'IVA cultural, que afecta a la creació i producció de proximitat i a l'accés a la cultura en l'àmbit local.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals del PSC i CiU, és el que a continuació es transcriu:

« L'1 de setembre de 2012, el Govern del Partit Popular va imposar una dràstica pujada de l' Impost sobre el Valor Afegit (IVA) sobre el consum de béns i serveis culturals, amb excepció del sector del llibre, fixant-lo en la franja més alta de tot Europa: el 21%. Aquesta mesura no ha tingut l'impacte recaptatori desitjat i ha suposat un clar cop per a la creació i l'accés de la cultura de la majoria de la nostra ciutadania.

» Per aquest motiu es va intentar revertir aquesta decisió tant des del Congrés de Diputats com del Senat, presentant una Proposició de Llei i una Moció consegüent a Interpel·lació de reforma per rebaixar l'IVA sobre el sector de la cultura, però foren ambdues rebutjades per la majoria absoluta del PP.

» La pujada desproporcionada de l'IVA està perjudicant greument a la cultura com a sector d'oportunitat de creixement econòmic i també a les possibilitats d'accés a la mateixa per part de la ciutadania. I tot això sense que la recaptació impositiva hagi augmentat significativament, doncs l'escàs creixement d'aquest impost indirecte, ha quedat reabsorbit per la caiguda de les bases impositives i per tant dels ingressos per IRPF, societats i seguretat social, que ha suposat una disminució de la demanda i, consegüentment, de la facturació en el sector cultural.

» En aquest sentit, la fiscalitat aplicada als productes de la creació és una tremenda mostra de miopia per part del Govern espanyol, i en concret, pel seu efecte directe sobre el foment de nova creació cultural de proximitat i de petit format existents en moltes ciutats i pobles, i per tant afectant a l'economia local de molts municipis com el nostre.

» Les administracions locals no són alienes a aquesta problemàtica. Molt al contrari, en la seva funció de dinamitzadores i promotores culturals, en alguns casos amb un paper principal, són també directament perjudicades amb aquesta mesura.

» Per tot això, una vegada constatat el caràcter absolutament contraproductiu de la pujada de l' IVA cultural per al sector i per al conjunt de la societat, el Grup Municipal Socialista i de Convergència i Unió ,proposem al Ple de l' Ajuntament de Terrassa l'aprovació dels següents

ACORDS

Primer.- Instar al Govern d' Espanya a reduir l'IVA modificant l'article 23 del Reial Decret-Llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, procedint a reclassificar els béns, activitats i consum de continguts culturals (com cinema, teatre, circ, dansa i música), establint el seu tipus en el 5% -i, mantenint el 4% per al llibre, premsa-revistes, i per a altres àmbits d'especial interès cultural i especialment aquelles que van directament adreçades al públic infantil-.

Segon.- Instar al Govern d' Espanya a aplicar un tipus d' IVA del 4% per aquelles activitats culturals que gaudeixin del reconeixement d'especial interès cultural a l'efecte de mecenatge o patrocini amb desgravació fiscal, durant el període de vigència de la seva protecció fiscal.

Tercer.- Instar al Govern d' Espanya a que promogui una llei específica de mecenatge i patrocini cultural que estableixi mecanismes d'incentiu fiscal amb equitat i proporcionalitat que maximitzin l'aportació privada en projectes culturals, deixant sense efecte les

- Llei 16/1985, del patrimoni històric espanyol
- Llei 49/2002, de règim fiscal de les entitats sense ànim de lucre i dels incentius fiscals de mecenatge

ja obsoletes i que s'han demostrat no eficaces.

Quart Proposar al Govern d'Espanya que defensi en el si de les institucions de la Unió Europea, l'establiment d'un IVA reduït per a la Cultura i que estigui harmonitzat a tot el territori de la Unió, amb l'objecte d'assolir un autèntic espai comú europeu de protecció i promoció de la creació i el consum cultural.

Cinquè.- Instar al Govern de la Generalitat a que promogui una llei catalana de mecenatge i patrocini que consideri específicament l'àmbit cultural, tenint en compte tant l'actual situació en què Catalunya té competències fiscals limitades com situacions futures de plenes competències en la matèria

Sisè.- Incrementar progressivament el pressupost anual que destina l' Ajuntament de Terrassa a cultura per tal d'acostar-lo al nivell que destinen les principals ciutats europees que es signifiquen per la seva capitalitat cultural.

Setè.- Donar trasllat d'aquests acords a les Corts Generals, al Ministeri de Cultura, al Parlament de Catalunya, a la Conselleria de Cultura, a la Federació i Associació de Municipis de Catalunya, i a les entitats i associacions culturals del nostre municipi.»

Pren la paraula el Sr. Flores per tal de presentar aquesta Proposta de Resolució, que té com a objectiu reclamar al govern central que retiri el 21% de l'IVA cultural. La pujada d'aquest impost, l'any 2012, va ser la més gran de la història. En aquests tres anys s'ha pogut comprovar que no ha tingut l'impacte recaptatori desitjat. En canvi, sí ha suposat un clar cop per a creació artística i l'accés a la cultura per part de la ciutadania. El 21% d'IVA està perjudicant molt clarament la cultura com a sector d'oportunitat de creixement econòmic, i no es pot seguir així. La cultura és un dret i no pas un privilegi. L'any 2012 el Grup municipal del PSC va presentar una Proposta de Resolució al Ple instant al govern de l'Estat a retrocedir el tipus impositiu de l'IVA i aplicar un tipus reduït, entre d'altres mesures de suport al sector cultural. Malauradament, el prec d'aquest Consistori, i del municipalisme, no ha estat escoltat, així com tampoc les veus i iniciatives del sector cultural, que alertaven als poders públics dels perjudicis que el nou tipus impositiu podia provocar en el teixit empresarial i en la prestació de serveis culturals públics. En el decurs d'aquest any ha quedat clar que no s'han produït majors ingressos en la recaptació. Ans al contrari: ha baixat la facturació i per tant la recaptació. El que sí s'ha produït és un dany irreparable al sector cultural, un dany doble: la destrucció de teixit empresarial i també d'ocupació. Això afecta la ciutat, doncs impedeix la creació de teixit empresarial i ocupació, i el que és més greu, dificulta l'accés a la cultura per part dels ciutadans de Terrassa. La cultura té un paper clau en la creació d'identitat ciutadana. Terrassa té una gran capacitat creativa i d'organització social per impulsar projectes culturals singulars. La cultura, sobretot, és imprescindible per a la inclusió social, el progrés dels pobles i el seu desenvolupament comunitari. El Sr. Flores pregunta, doncs, quin sentit té paraitzar la cultura, perquè aplicar el tipus de luxe a l'IVA. La cultura és un dret, i l'obligació és garantir l'accés de la ciutadania a la cultura i al coneixement. Cal, doncs, proposar aquesta mesura per intentar recuperar un sector estratègic, que actualment es troba en un estat crític, demanant que l'Estat apliqui l'IVA reduït a tots els productes culturals, ajudant així a la creació d'activitat econòmica, a la creació d'ocupació, a la inclusió social, al desenvolupament comunitari i potser també així, augmentant la facturació, s'incrementarà la recaptació.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Turmo, qui assenyala que aquesta és una proposta d'àmbit supramunicipal, sobre qüestions que no són de competència municipal, o que no afecten d'una manera directa o concreta a Terrassa. Davant d'aquest tipus de propostes, que són fruit de la *síndrome del Diputat*, que malauradament encara està present en aquest saló de Plens, i a més marcat, de manera indubtable en aquest cas, per l'agenda electoral, el Grup del PPC mantindrà el seu posicionament habitual: indicar el sentit del vot, en aquest cas en contra, i els motius. El Grup del PPC no té intenció d'intervenir en aquest Ple en debats que responen únicament a interessos partidistes. El vot del Grup del PPC és contrari, deixant molt clar que el Partit Popular entén la cultura com un sector estratègic a Espanya, que la projecta al món, que és clau per la recuperació econòmica i que enforteix la llibertat i el pluralisme de la nostra societat. El Partit Popular considera que baixar impostos és positiu, però s'ha de fer quan sigui possible, com ja s'està fent amb la important reforma fiscal impulsada pel govern del Partit Popular. El Sr. Turmo posa de manifest que no es pot parlar d'IVA cultural. Això és absolutament incorrecte, i demostra una manca de coneixement absoluta. Com si només hi hagués un tipus. No hi ha un IVA cultural. Hi ha diferents IVA per a diferents tipus d'activitat cultural. La més important d'elles a Espanya, l'editorial, que

representa el 40% del total de l'activitat cultural, ha mantingut l'IVA super-reduït del 4%. El govern d'Espanya es va veure obligat a pujar impostos, per una raó general d'emergència nacional. El PSOE havia deixat l'Estat amb un dèficit molt més elevat del què reconeixia. I Espanya estava a punt de ser rescatada, en una situació de fallida. Un rescat hagués estat nefast, hagués perjudicat la recuperació, i per tant també el sector cultural. El problema de la cultura a Espanya no ha estat tant l'augment de l'impost com la baixada de la demanda. L'ocupació en el sector de la cultura no va començar a caure amb l'augment de l'IVA, sinó abans, al 2009, durant el govern del PSOE. Va ser per culpa d'una crisi econòmica, una crisi que el Sr. Zapatero negava. Ha estat gràcies a les reformes del Partit Popular que Espanya és en aquests moments una de les grans economies de l'eurozona, i de les que més creixen. Això permet que s'estigui recuperant i creixent l'ocupació en el sector cultural. Aquesta recuperació, i la bona qualitat de l'actual cinema espanyol, han aconseguit que aquest hagi estat un gran any per al nostre cinema. L'any 2014 va augmentar el nombre d'espectadors de cinema en un 14%, i la recaptació en un 3%. La pujada d'impostos, en el seu moment, va permetre un pla de xoc, com el pla de proveïdors, que va salvar moltes empreses i llocs de treball lligats a la cultura, en uns moments de crisi de recursos de les administracions locals i autonòmiques. Baixar impostos, afegeix el Sr. Turmo, forma part de l'ADN del Partit Popular, com a formació liberal, i s'ha fet a la primera ocasió que ha tingut, i amb unes prioritats: ajudar als més febles, amb la baixada de l'IRPF, i potenciant la recuperació, amb la baixada de l'Impost de societats. És així com s'ajuda als espanyols a què puguin consumir més cultura. El govern del Partit Popular ha aprovat una reforma fiscal que incentiva el micromecenatge, amb deduccions fiscals. Encara queda molt per fer. I quan la recuperació i l'estabilitat financera ho permetin, i després de superar la desastrosa situació en què va deixar el país el PSOE, el Partit Popular també baixarà l'IVA. que es va veure obligat a pujar per a determinats sectors culturals.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Sirvent, qui assenyala que l'increment de l'IVA cultural no ha estat una acció aïllada, sinó que la cultura ha hagut de patir altres factors, com ara el marc general de la crisi econòmica, com qualsevol altre sector. Per altra banda, la imposició de normatives que han fet que les úniques iniciatives culturals que puguin tirar endavant i desplegar-se econòmicament arreu del territori siguin les dutes a terme per grans empreses, en detriment de la petita iniciativa cultural i artística. La Sra. Sirvent considera que tot plegat ha estat amb la finalitat de reorganitzar el món cultural, amb grans sectors fàcilment controlables. El sector cultural ha estat dels primers en patir les retallades, perquè la cultura mai ha estat prioritària. Així mateix, s'han creat mecanismes, com la SGAE, que ha estat un mitjà per a què uns quants s'enriqueixin a costa d'una majoria. L'increment de l'IVA cultural és una més de totes aquestes mesures, que busquen encarir els béns culturals, elititzant-los i fent-los inaccessible a la majoria. El Grup de la CUP donarà suport a la proposta, perquè mentre els impostos sobre el joc baixen del 55% al 10%, no es pot permetre que augmenti l'IVA cultural. El Sr. Turmo ha parlat del context que va obligar a incrementar l'IVA cultural. La Sra. Sirvent considera que es tracta d'una qüestió de prioritats, i es podria haver optat per mantenir el 55% de l'impost sobre el joc. La pujada de l'IVA no respon només a una manera de recaptar, sinó que és una dura venjança vers un sector que esdevé un escenari obert a la crítica lliure i en contra del poder, i que és senyal de llibertat democràtica.

El Sr. Aguinaga comença posant de manifest que la present Proposta de Resolució porta incorporat també una referència al mecenatge. De vegades, i com a reflexió general, el Sr. Aguinaga planteja que uns temes se sobreposen a uns altres, i al final alguns queden arraconats, simplement per no parlar de diverses qüestions alhora. Atès que la Proposta de Resolució es refereix

a dos temes, el Sr. Aguinaga demana la votació separada d'allò que és específicament relatiu a l'IVA i allò que fa referència al mecenatge. En relació a l'IVA, el Sr. Aguinaga considera que el problema no és l'IVA cultural, sinó que el problema és l'IVA. A Espanya, la recaptació de l'IVA és un 1,5% menys, en termes del PIB, del què es recapta a la Unió Europea, perquè hi ha una gran quantitat de béns i serveis que no estan gravats al tipus ordinari del 21%, sinó que tenen un tipus reduït o super-reduït. Això distorsiona el sistema de funcionament de l'IVA. A vegades, alguns es queixen, amb raó, de què algunes empreses no paguen l'Impost de societats com l'haurien de pagar, perquè hi ha tot un seguit de bonificacions, desgravacions i exempcions que fan que al capdavant no tributin en condicions normals. Per tant, aquest problema no es pot abordar només en relació als productes culturals, sinó que és sobretot un problema de l'IVA general. Ciutadans defensa una reducció de l'IVA cultural, del 21 al 18%, incloent la pràctica totalitat dels béns culturals. Al mateix temps, proposa un increment de l'IVA super-reduït, del 4%, que ara s'aplica a llibres i revistes, al 5%. El Grup de Ciutadans, per tant, anuncia que votarà en contra dels acords relatius a l'IVA, i pel que fa a la proposta de mecenatge, s'abstindrà.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Nart, qui assenyala que la baixada de l'IVA que es proposa està en línia amb l'impost aplicable a d'altres països del nostre entorn. En el cas de Suïssa, l'IVA cultural se situa en el 2,5%, i a França en el 5,5%. L'increment de l'IVA en tretze punts percentuals és una pujada que en el seu moment es va plantejar com una mesura provisional. S'ha demostrat, però, que no ha beneficiat en res a l'economia. El seu efecte en el sector ha retret consum, que ja era inferior en comparació amb d'altres països europeus. Aquest efecte també va reduir la recaptació d'Hisenda per aquest concepte, enlloc d'incrementar-la. Ha estat un error econòmic que ha fet mal a la cultura i als ciutadans. S'ha posat en perill la vitalitat de la cultura. Hi ha casos de produccions culturals que han rebaixat la seva qualitat, emprant menys recursos, menys personal i menys serveis, perquè no podien fer front a les despeses que ocasionaven. El Sr. Nart afegeix que el moment és tan sensible que un petit obstacle esdevé dissuasori per a una gran majoria de generadors de cultura. El Sr. Nart es mostra a favor d'una nova llei de mecenatge i de patrocini, que doni resposta a les necessitats de la cultura. Amb poca inversió la cultura té un retorn enorme per a tota la població. És un sector estratègic i ho ha de seguir sent. La baixada de l'IVA i una nova llei de mecenatge són mesures necessàries si es vol incentivar el desenvolupament i la qualitat de la producció cultural.

El Sr. Forn aclareix en primer lloc que no hi ha només dos temes en aquesta proposta, sinó que n'hi ha tres. A més dels esmentats, es demana un increment del pressupost municipal dedicat a cultura. Per tant, són tres els temes tractats en aquesta proposta. El Sr. Forn es mostra d'acord en què no existeix un IVA cultural, ja que hi ha diversos productes diferents que tenen un IVA diferenciat. Alguns ja s'han ocupat de què hi hagi un IVA super-reduït per a l'adquisició d'obres d'art i per als galeristes. El Sr. Forn fa una pregunta a l'aire: qui compra obres d'art i qui té una galeria?. El públic normal que consumeix i que va al cinema, no. El Sr. Forn agraeix als Grups municipals del PSC i de CiU que hagin transaccionat les propostes de modificació plantejades pel Grup d'ERC-MES, per tal de dotar d'una major ambició i amplitud a la proposta. L'IVA cultural del 21% és un greu problema que pateix el món de la cultura, però no és l'únic. La manca d'inversió pública i privada condemnen el sector a la precarietat. Si s'està intentant incentivar en aquests moments els productes culturals, i si hi ha un major consum, és perquè molts dels artistes estan acceptant cobrar molt poc. Això desincentiva la creació cultural. El Sr. Forn afegeix que l'IVA es va incrementar a l'Estat espanyol per intentar recaptar més impostos, per intentar pal·liar

el dèficit dels comptes públics i per acostar-lo als tipus impositius vigents a la majoria dels països d'Europa. Si més no, aquesta era la teoria. En canvi, a Espanya, lluny de tractar la cultura com ho fan altres països, com un bé a potenciar i a protegir, li apliquen un IVA de producte de luxe. El govern del Partit Popular, evidentment, no pretenia recaptar més amb aquesta mesura, sinó que sabia que així desincentivava el consum cultural. La cultura és crítica amb el sistema establert, amb els governs, amb les classes benestants. És transgressora, remou consciències, ajuda a créixer com a persones, a tenir opinió pròpia i a desenvolupar l'esperit crític. Això és el que no volen: ens volen babaus, submisos i fàcilment manipulables. Això és una aberració, un insult a la intel·ligència. D'altra banda, el Sr. Forn considera que cal disposar d'una nova llei de mecenatge cultural. Aquesta ha estat una reivindicació conjunta dels artistes, programadors i indústries culturals del país, per intentar dinamitzar el sector. Però també és necessari que els pressupostos anuals que destina l'Ajuntament a la cultura s'intentin acostar als nivells que hi destinen les principals ciutats europees que se signifiquen per la seva capitalitat cultural. Durant els últims anys hi ha hagut una preocupació per dotar la ciutat de grans equipaments culturals. El Sr. Forn manifesta que cal preocupar-se també de dotar-los de contingut. S'hi ha invertit molt en aquests equipaments, i sovint hi ha molt poca activitat al seu interior. S'ha invertit més en totxo que en cultura. Si es compara la despesa per habitant en activitat cultural de la mitjana de municipis de Catalunya amb la de Terrassa, entenent per despesa en activitat cultural allò que es destina al personal que treballa en cultura, a la programació cultural i a l'ajuda a les entitats culturals, s'observa que l'any 2013 Terrassa va destinar 28 euros per habitant, mentre que la mitjana dels municipis catalans va ser de 61 euros per habitant. Lluny de corregir aquesta situació, la despesa prevista en els pressupostos per habitant l'any 2015 serà, en el cas que les transferències de crèdit no impedeixin que es compleixi, aproximadament de 26 euros. Es va reduint l'aportació a la cultura. Si Terrassa és referent en algun aspecte de la cultura, que ho és, és gràcies a la gran tasca que realitzen les entitats, que es troben, a més, molt infrafinançades. El greuge és fa més evident quan les entitats comparen el suport que reben, per la mateixa activitat i el mateix tipus de projecte, en d'altres municipis de Catalunya. Moltes vegades s'ha dit a aquestes entitats que no se les pot ajudar més perquè Terrassa té la sort de tenir molta activitat cultural. Això és veritat, i cal congratular-se. Però la veritat és que Terrassa destina a cultura menys de la meitat de diners que altres municipis. Això s'ha de corregir. Si es creu en la cultura com un element bàsic de cohesió social, com un element d'identificació de la ciutadania amb la ciutat, com un element de projecció de la ciutat i generadora d'activitat econòmica, si es creu, en definitiva, en la cultura, això s'ha de corregir.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Rius, qui anuncia que el Grup de TeC votarà a favor de la Proposta de Resolució. La mesura ha estat un fracàs, ha provocat una devastació en el sector, i és pot qualificar fins i tot de sectària. És un fracàs perquè no ha aconseguit l'objectiu que suposadament pretenia pel que fa a la recaptació. L'any 2012, en plena crisi, plantejar-se un increment dels preus de les taquilles només ha aconseguit disminuir un 30% l'assistència de públic, i un 22% menys de recaptació. És un veritable atemptat contra la producció cultural i contra l'existència mateixa de la cultura. S'ha carregat, de cop, l'*status quo* que existia en quant a la protecció de la producció artística i en quant a establir la cultura com un bé de tots. Aquest efecte devastador ha produït la pèrdua de 4.000 llocs de treball en teatre, cinema i televisió; el tancament de 320 teatres i 150 sales de cinema, i un 35% de gires cancel·lades l'any següent al que es va produir l'increment. Trencar l'*status quo* en el qual la cultura ha de ser un bé comú, al qual puguin accedir les classes populars, fa que aquest capital cultural esdevingui un luxe. La Sra. Rius pregunta quin model s'està seguint, si el model de sempre, que els rics accedeixin als teatres i als concerts, i

que els pobres mirin la televisió. Això, però, té un rerefons molt sectari. Es tracta d'una política sectària, pròpia d'un règim autoritari que reprimeix els sectors que no li són afins. Així es demostra quan no aplica aquest IVA al sector editorial, que està compost pels grups editorials afins al règim, com ara PRYSA o Planeta. Això té un resultat molt paradoxal, com per exemple que les revistes pornogràfiques tributin un 4% i el teatre emergent un 21%. La Sra. Rius celebra que el govern presenti aquesta Proposta de Resolució. La proposta de demanar que siguin els altres governs els qui executin polítiques és interessant, però caldria plantejar-se què s'està fent a Terrassa. Els pressupostos municipals estan minvats. Però, a més, és una qüestió de prioritats, de polítiques culturals. La Sra. Rius pregunta què està fent Terrassa pel foment de les arts escèniques; quants mandats trigarà Terrassa en aplicar el Llibre Blanc de la Cultura; com s'aplicarà la gestió comunitària dels equipaments culturals. Tots aquests són problemes de fons que s'han de debatre, a la Comissió Informativa de Cultura i al Ple.

El Sr. Flores comença anunciant que accepta la votació separada dels acords demanada pel Sr. Aguinaga. En relació a la intervenció del Sr. Turmo, el Sr. Flores posa de manifest que "l'IVA cultural" és un eufemisme, una manera de parlar per mitjà de la qual tothom s'entén. El Sr. Flores llegeix tot seguit algunes dades econòmiques del sector cultural, per defensar encara més la Proposta de Resolució que avui es presenta al Ple. La font és l'informe anual del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts, l'organisme aprovat pel Parlament per a la redacció de l'esmentat informe anual sobre el sector cultural, publicat al novembre de 2015. A l'informe es diu que les pèrdues en volum econòmic de l'any 2013 són, en patrimoni, arxius i biblioteques, un 1%; en llibres i premsa, un 19%; en arts visuals, el 21%; en arts escèniques i musicals, el 23%; en activitats industrials relacionades amb la cultura, un 39%; en altres serveis relacionats amb la cultura, el 27%; en publicitat, el 18%; en arquitectura, el 53%, en el sector audiovisual, el 42%. Pel que fa al cinema, el descens d'espectadors s'estima en el 16%, i en teatre, del 55%. La cultura ha perdut el 0,8% del seu pes en el PIB, el que suposa una pèrdua de 2.000 milions d'euros, només a Catalunya. El Sr. Flores afegeix que el finançament de la cultura és també una assignatura pendent. És hora de reivindicar des de les administracions, especialment els ajuntaments, l'establiment d'un finançament digne. També la regulació d'incentius fiscals i la legislació corresponent en matèria de mecenatge per al correcte desenvolupament del sector cultural. Els treballadors de la cultura mereixen poder fer bé la seva feina, sense precarietat, una feina demostrada d'innovació, creació, talent i originalitat, tant dels creadors com dels tècnics. Per això la Proposta de Resolució es refereix no només a la reducció de l'IVA sinó també a l'establiment d'incentius fiscals, per atraure capital cap al sector cultural. La cultura és un dret i no pas un privilegi. La cultura ens fa lliures i ens fa millors persones.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats amb el vot favorable dels Grups municipals del PSC (9 vots), de TeC (6 vots), d'ERC-MES (4 vots), de CiU (3 vots) i de la CUP (1 vot); el vot en contra del Grup municipal del PPC (1 vot). El Grup municipal de Ciutadans vota en contra dels acords primer i segon, i s'absté en la votació de la resta d'acords.

Epígraf 19) Presentada pel Grup municipal de Ciutadans, proposant la supressió de les referències al "pujolisme" de les plaques commemoratives de la ciutat.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Ciutadans, és el que a continuació es transcriu:

« Després de la confessió pública del que va ser president de la Generalitat de Catalunya, el senyor Jordi Pujol i Soley, sobre la ocultació durant trenta quatre anys d'una herència familiar i que l'imputa judicialment, i directament també a cinc dels seus fills (Marta, Mireia, Pere, Oleguer i Jordi), a més, a Oleger i Jordi per blanqueig i frau fiscal i Oriol per suborn i tràfic d'influències. Després també de les innumerables actuacions judicials que es van succeir que afecten a tots els membres de la seva família es qualificà tot el procés com trama familiar delictiva, la qual cosa té una afectació pública molt rellevant.

» En paraules del catedràtic Vicenç Navarro: "El pujolisme és el projecte polític de sectors de la burgesia, petita burgesia i classe mitjana de renda alta, així com de components importants de l'Església a Catalunya, que intenta mobilitzar amplis sectors de la societat catalana, incloent les seves classes populars, amb el objectiu d'assolir una cohesió multiclassista al voltant del concepte de nació catalana". És cert que no existeix una denominació de diccionari del que significa el terme "pujolisme", però resulta evident que tothom entén que és el terme emprat per a referir-se al període històric, o fins i tot ideologia amb voluntat totalitzadora, que avarca en el temps en que Jordi Pujol va exercir com president de la Generalitat de Catalunya i que podem dir s'autofiniquita als nostres dies amb la confessió d'un fet delictiu. Un període, podem dir un règim, posat en evidència pels recents esdeveniments que tenen a veure amb circumstàncies gens exemplars per totes les seves connotacions polítiques i morals. Una activitat delictiva i de corrupció que va des del cas Banca catalana, passant pel cas Turisme, Pallerols, Treball, Adigsa, Palau fins al 3%.

» S'ha de tenir en compte que l'atorgació d'honors i mencions per part de la nostra ciutat ha de tenir un clar missatge exemplificador sobre tot pensant en les noves generacions, i que tota referència en el nomenclàtor o en edificis públics han de mantenir el mateix criteri.

Per tot això instem al Govern municipal a que procedeixi a la supressió, en el termini més breu possible d'aquest mandat, de les referències al pujolisme de les plaques commemoratives que existeixen a la ciutat.

Per tant, proposem els següents:

ACORDS

Primer.- Suprimir la menció expressa a Jordi Pujol en les plaques commemoratives dels següents emplaçaments:

- ZONA ESPORTIVA DE CAN JOFRESA feta per motiu de la seva inauguració.
- ÀREA OLÍMPICA feta per motiu de la inauguració de l'Àrea olímpica després de la seva reconversió en subseu olímpica.
- PARC DE VALLPARADÍS feta per motiu de la inauguració de la primera part del parc de Vallparadís.

Segon.- Traslladar a la Comissió del nomenclàtor aquest acord per què sigui un punt de partida per estudiar si hi ha a la ciutat referències en el nomenclàtor a persones o entitats que en aquest període democràtic hagin fet manifestacions de recolzament al pujolisme.»

Per part de la Presidència s'informa de la presentació d'una esmena, per part del Grup municipal de la CUP, a la present Proposta de Resolució. El contingut d'aquesta esmena es transcriu a continuació:

« Proposem una addició a l'acord primer. On diu:

- Primer.- Suprimir la menció expressa a Jordi Pujol en les plaques commemoratives dels següents emplaçaments:
  - ZONA ESPORTIVA DE CAN JOFRESA feta per motiu de la seva inauguració.
  - ÀREA OLÍMPICA feta per motiu de la inauguració de l'Àrea olímpica després de la seva reconversió en subseu olímpica.
  - PARC DE VALLPARADÍS feta per motiu de la inauguració de la primera part del parc de Vallparadís.

Ha de dir:

- Primer.- Suprimir la menció expressa a Jordi Pujol i a qualsevol persona o ens vinculada amb el franquisme en les plaques commemoratives de la ciutat, tals com:
  - Zona esportiva de Can Jofresa feta per motiu de la seva inauguració
  - ÀREA OLÍMPICA feta per motiu de la inauguració de l'Àrea olímpica després de la seva reconversió en subseu olímpica
  - PARC DE VALLPARADÍS feta per motiu de la inauguració de la primera part del parc de Vallparadís.»

Pren la paraula la Sra. Sirvent, per anunciar que retira l'esmena, atès que ha parlat amb el Grup de Ciutadans, el qual s'ha compromès a treballar una proposta de resolució específica en la qual es proposi la retirada de la simbologia que faci referència al franquisme a la ciutat de Terrassa.

Pren la paraula el Sr. González per tal de presentar aquesta Proposta de Resolució, que busca obtenir el màxim de consens possible. El Sr. González anuncia, en primer lloc, que retira de la proposta el segon paràgraf de l'exposició de motius. El Sr. González afegeix que aquesta proposta està fonamentada en la pròpia declaració del Sr. Jordi Pujol sobre l'ocultació, durant trenta-quatre anys, d'una herència familiar i que l'imputa judicialment. A judici del Grup de Ciutadans, el Sr. Pujol ha deixat de ser una persona honorable per a la nostra societat, i en aquest sentit rebutja qualsevol referència a aquesta honorabilitat, no en honors i distincions, ja que no en té a la ciutat, però sí en algunes plaques situades en tres zones de la ciutat, que s'indiquen en la pròpia Proposta de Resolució.

Pren la paraula el Sr. Turmo, qui anuncia que el Grup del PPC votarà a favor d'aquesta Proposta de Resolució perquè ja ha estat aprovada per aquest Ple. La proposta hauria de parlar d'agilitar la supressió a les mencions al gens honorable Jordi Pujol en diverses plaques commemoratives. El Sr. Turmo llegeix l'acord aprovat per aquest Ple el setembre de 2014, a iniciativa d'una Proposta de Resolució presentada pel Grup municipal del PPC. En aquella proposta es proposava:

PRIMER. Retirar qualsevol tipus de reconeixement, honor, distinció etc... de caire institucional de l'Ajuntament de Terrassa a Jordi Pujol, expresident de la Generalitat de Catalunya, pels fets tan greus i indignes ja confessats per ell mateix.

SEGON. Articular totes les actuacions necessàries per dur a terme l'efectivitat de l'acord anterior amb la màxima urgència possible.

Aquest segon acord és el que no ha s'ha acomplert. En tot cas, doncs, és un acord que es torna a aprovar per segona vegada.

La Sra. Sirvent anuncia que el Grup de la CUP votarà a favor de la proposta. La CUP, en cap cas, defensarà l'expresident de la Generalitat, Jordi Pujol, però no es pot comparar el perjudici que hagi pogut provocar a la població catalana front al que va provocar el règim franquista, del qual encara no s'ha retirat tota la simbologia de la ciutat. Per altra banda, la Sra. Sirvent demana al Grup de Ciutadans que es comprometi a realitzar la Proposta de Resolució a la qual ha fet referència, ja que la línia que aquest partit polític ha seguit fins ara ha estat molt diferent. Ciutadans, juntament amb el Partit Popular, són els únics partits polítics que han evitat condemnar la dictadura feixista en el Parlament de Catalunya, argumentant que ja és un llegat superat. També es van abstenir en el canvi de noms dels carrers de Santander amb nomenclatura franquista. I tampoc van participar en els actes d'homenatge als republicans represaliats pel franquisme. Per no parlar de certes participacions en les manifestacions del 12 d'octubre al costat de determinats grups.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Sàmper, qui anuncia que el Grup de CiU votarà a favor de la Proposta de Resolució. El dia 25 de juliol de 2014, el Sr. Jordi Pujol es va autoinculpar i va fer unes declaracions assumint uns fets que poden revestir el caràcter de delictius. El dia 30 de juliol li van ser retirats, pel govern de la Generalitat, el tractament de Molt Honorable, la pensió d'expresident de la Generalitat, i la possibilitat d'utilitzar el despatx al qual havia tingut dret. L'autoinculpació, des d'una perspectiva jurídica, suposa avançar el resultat d'un procediment. En un procediment judicial sempre es fa al·lusió directa a la presumpció d'innocència, i per tant si malgrat tots els indicis, quelcom impedís pressuposar el resultat final de la sentència, el Grup de CiU es pensaria si donar o no avui suport a la Proposta de Resolució. Però l'autoinculpació, feta pel propi Sr. Pujol, obvia altres arguments. El Grup de CiU seguirà doncs la línia iniciada pel govern de la Generalitat, i és el primer en condemnar qualsevol actuació que no sigui ètica. El Sr. Sàmper agraeix al Grup de Ciutadans la retirada del segon paràgraf de l'exposició de motius, a petició del Grup de CiU.

El Sr. Albert comença assenyalant que aquesta és una de les propostes de resolució més lamentables que ha tingut oportunitat de debatre en aquest Ple, tant per la seva exposició de motius com pels acords, plena de prejudicis, d'apriorismes ideològics, plena de falsedats argumentals. El Grup de Ciutadans mostra una pseudoindignació amb el Sr. Pujol, quan el que realment el que li molesta és la Presidència de la Generalitat de Catalunya. El Grup de Ciutadans es presenta amb un enamorament a la Constitució, sense admetre que la corrupció, que tant li preocupa, i que preocupa a tots, és el resultat de l'absència de ruptura amb el franquisme. El Sr. Albert pregunta si el Sr. Pujol té algun carrer o algun equipament cívic al seu nom, o alguna plaça, o si té la Medalla de la Ciutat. La resposta és no. El que té són tres plaques amb el seu nom, d'inauguracions d'espais durant la seva presidència de la Generalitat de Catalunya. Vincular, com intenta fer el Sr. González, tot i haver retirat el segon paràgraf, el pujolisme amb els franquisme, és lamentable. Assumir aquesta Proposta de Resolució és assumir una derrota de país absoluta. Que el Sr. Jordi Pujol sigui un delinqüent, no treu que va ser President de Catalunya durant 23 anys, i que com a tal va exercir el seu càrrec, millor o pitjor, a judici del Sr. Albert no gaire bé. Però voler

esborrar vint-i-tres anys d'història de Catalunya no li sembla bé, de la manera com ho fa el Sr. González amb aquesta Proposta de Resolució. El Grup d'ERC-MES no s'aixecarà del saló de Plens, com ho va fer Ciutadans quan en el Parlament de Catalunya es debatia una proposta de resolució contra el franquisme. Ciutadans, fa pocs dies, va tenir a la seva seu local al Sr. Jordi Cañas, que va dimitir per frau fiscal. En aquests moments Ciutadans el té contractat com alliberat en el Parlament Europeu. De lliçons, poques. Al Sr. Albert el Sr. Pujol no li mereix cap mena de respecte, pel que ha fet, pel que ha dit i pel que representa. Però va ser President de la Generalitat durant vint-i-tres anys i va fer la seva feina. I a la ciutat no hi ha cap plaça, cap carrer ni cap medalla commemorativa, que atorgui cap honor al ja no il·lustre Sr. Pujol. El Sr. Albert entén que per al Sr. Sàmper i per a CiU li costi gestionar aquesta situació, que és incòmoda. Però la Proposta de Resolució va molt més enllà d'atacar al president Pujol, i que va directament a atacar la institució i el país. Tota la proposta neix de vincular nacionalisme, catalanisme i independentisme amb corrupció. Aquest és el parany, en el qual, i el Sr. Albert ho lamenta, ha caigut el Grup de CiU. Els moments que viu el país fan que no sigui bo anar amb mitges tintes. El Sr. Pujol, lladre confés, va ser President del país, i com a tal va inaugurar places, equipaments i el propi parc de Vallparadís. Pel que fa al segon acord, el Sr. Albert posa de manifest que es tracta d'una autèntica caça de bruixes. El Sr. Albert pregunta a qui es contractarà per saber si algú, en algun moment, va aplaudir al Sr. Jordi Pujol; si es ratllarà el nom del President de la Generalitat de les plaques del parc de Vallparadís. El Sr. Albert conclou manifestant que aquesta és una Proposta de Resolució vergonyant, per la mala intenció que hi ha al darrera. El que més li ha molestat al Sr. Albert és que el Sr. González l'ha explicada amb un to condescendent i benintencionat.

El Sr. Grau anuncia que el Grup de TeC s'abstindrà en la votació de la Proposta de Resolució, perquè no considera prioritari per a la ciutat la revisió de plaques. Es tracta de plaques d'inauguració, de fets històrics, no d'homenatges a una persona. El Sr. Grau entendria que aquesta fos una proposta per eliminar l'expressió "molt honorable". Però la inauguració dels equipaments va ser una realitat, que el Sr. Pujol va fer com a President de la Generalitat durant molts anys. Cadascú té prioritats diferents, i això és bo. El Grup de TeC no ho considera prioritari. El Sr. Grau es mostra d'acord amb el Sr. Albert en què el segon acord és un disbarat, en termes democràtics. Es pot llegir, entre línies, una censura a qui en algun moment hagués recolzat el pujolisme i Convergència i Unió. Des d'un punt de vista democràtic, tothom té dret en el seu moment a haver donat recolzament o haver votat a CiU. Ningú és culpable de què després se sabés que aquesta persona és corrupta. Des d'un punt de vista democràtic, la insinuació que transmet el segon acord és fins i perillosa. El Grup de TeC considera que la ciutat té altres prioritats que revisar les plaques que hi ha a les entrades dels pavellons esportius, per exemple. Hi ha nens que no tenen assegurat o cobert el cost del menjador escolar. Hi ha 10.000 persones que no reben cap ingrés. Avui es presenta una Proposta de Resolució per tal que hi hagi una renda social que els doni una alternativa. Aquestes són les prioritats del Grup de TeC. No hi ha avui a la ciutat un clam per retirar les plaques dels pavellons esportius.

El Sr. Vega considera que hi ha un punt d'oportunitat en la Proposta de Resolució, però també de simbolisme. La simbologia forma part de la política. Propostes de resolució com aquesta s'estan produint, lamentablement, a tot arreu. Una cosa és l'anècdota de retirar unes plaques, que és un fet que no té una gran incidència, però a sota d'això hi ha un problema de corrupció, que està generant una important desconfiança en la societat. No és tracta, a vegades, d'una qüestió de persones. La condició humana porta implícit aquesta risc, i no es pot evitar. Però sí que es genera desconfiança quan al darrera de les persones hi ha institucions o grups polítics. Això sí és important. L'Ajuntament de Terrassa va ser molt previsor, ja que en el Reglament d'Honors es va fer constar que cap persona que ocupés un càrrec institucional rebria cap distinció. Això ha estalviat molta feina i algunes ridícules, com ha passat a d'altres llocs, en els quals al mateix temps que

s'estaven concedint medalles i donant noms de places i carrers, les estaven retirant. El Sr. Vega reitera que la política té una part important de simbolisme. Aquest és un cas de corrupció. El Grup del PSC votarà a favor de la proposta, tot i que demana la votació separada dels dos acords. El segon acord no té molt a veure amb el contingut de la proposta.

El Sr. González comença posant de manifest que en la proposta no es parla de franquisme, en cap moment. Hi ha partits que mantenen viu a Franco, i s'hi refereixen de manera recurrent. ERC o la CUP s'encarreguen de recordar sempre que Franco segueix viu entre nosaltres, després de la seva mort fa quaranta anys. Aquesta és una estratègia que tracta de deslegitimar la transició espanyola, que vol portar a un escenari de ruptura amb la resta d'Espanya, oblidant que aquests anys de democràcia han proporcionat el major període de benestar en la història del nostre país. També s'obvia que la Constitució, agradi més o menys, s'haurà votat a favor o no, ofereix camins per poder solucionar els problemes, en comptes triar el trencament. El Grup de Ciutadans, en la seva Proposta de Resolució, parteix d'una autoconfessió. Jordi Pujol ha dit que és culpable d'una sèrie de delictes. Aquesta proposta no va en contra de ningú, i ni molt menys en contra de la institució de la Generalitat de Catalunya. El que es vol és que no aparegui el seu nom. En quant a l'oportunitat o la idoneïtat de la proposta, el Sr. González assenyala que constantment s'estan veient, des de la banda sobiranista, propostes en multitud d'ajuntaments que són absolutament il·legals. No passa res. Es parla i es debat. Les qüestions simbòliques també són importants. No cal oblidar que a Espanya, i també a Catalunya, que en forma part, la corrupció i l'economia són les majors preocupacions, per sobre del model territorial o de la independència. La Proposta de Resolució té molt a veure amb la corrupció, i amb la percepció que té la ciutadania respecte aquelles persones que han ficat la mà a la caixa. I no només està implicat Jordi Pujol, sinó tota la seva família, a més qualificada, presumptament, com a clan familiar. S'està parlant de màfies. Per tant, el Sr. González manté la proposta, i no accepta la votació per separat.

El Sr. Alcalde recorda al Sr. González que d'acord amb el Reglament Orgànic Municipal, si un Grup demana votació separada, és competència de la Presidència determinar-la.

El Sr. González reconeix que és decisió del Sr. Alcalde, tot i que no seria del gust del Grup de Ciutadans. Pel que fa a les paraules de la Sra. Sirvent, el Sr. González manifesta que no té cap problema en preparar una proposta de resolució sobre el franquisme. El Sr. González proposa a la Sra. Sirvent que la redacti, amb el compromís de què el Grup de Ciutadans li donarà recolzament.

El Sr. Turmo manifesta que en el nou escenari d'aquest mandat, les converses o els correus electrònics sobre com es desenvoluparan determinades intervencions en relació al debat de les propostes, no tenen cap efecte, no es duen a la pràctica. El Sr. Turmo deixa aquesta reflexió a sobre de la taula, com un element de preocupació i d'inseguretat vers allò que es parla. El Sr. Turmo tenia entès que no hi hauria intervencions. El propi Sr. Turmo, en la seva anterior intervenció, ha volgut fer una prèvia, per posar de manifest que es tractava d'una qüestió ja aprovada. En tot cas, el Sr. Turmo ha d'intervenir per al·lusions. Una estratègia de l'esquerra és no explicar-ho tot. És habitual en els seus arguments. Fer de la distorsió, de la demagògia, el seu argument. Aquest ha estat l'exemple de la Sra. Sirvent i del Sr. Albert, quan han fet referència a una inexistent condemna del franquisme respecte uns fets que es van produir al Parlament de Catalunya, que no han explicat com es van desenvolupar. El Partit Popular ha condemnat, condemna i condemnarà el franquisme i totes les dictadures, a diferència d'alguns partits d'esquerra, que condemnin selectivament les dictadures. El Partit Popular les condemna totes, i el franquisme també. El Sr. Turmo ho torna a reiterar avui, perquè ha estat interpel·lat en algunes altres ocasions: condemna el règim franquista, que era una dictadura, i totes les dictadures que han existit, que existeixen i que puguin existir, siguin d'ideologia feixista o comunista. Al Sr. Turmo li semblen

inversemblants les intervencions del Sr. Albert i del Sr. Grau, que donen a entendre que s'haurien de mantenir les plaques commemoratives que fan referència a l'honorabilitat d'un defraudador confés. S'està parlant de què el Sr. Jordi Pujol, a diferència de la seva família, que són imputats, va fer una confessió pública el 25 de juliol de 2014, reconeixent que havia estat defraudant a Hisenda durant més de trenta anys, defraudant a tots els catalans. I que això generi dubtes a dues formacions sobre que qualsevol reconeixement, i una plaça d'inauguració d'un equipament és un reconeixement, s'hagi de retirar, al Sr. Turmo li sembla inexplicable, inaudit, surrealista. El gens honorable Jordi Pujol és una persona confessa d'uns fets gravíssims. El Sr. Turmo, com a terrassenc, no vol el seu nom en una placa commemorativa. La proposta que en el seu dia va fer el Grup del PPC volia preservar, precisament, el prestigi i l'honor de la ciutat de Terrassa i del seu Ajuntament: que no hi hagi en cap placa l'expressió "honorable Sr. Jordi Pujol". El Sr. Turmo espera, en tot cas, que la proposta prosperi, tot i que, per tranquil·litat del Grup de C's, aquesta proposta ja es va aprovar durant el mandat anterior, i el que pertoca és que s'executi.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Sirvent, qui anuncia que el Grup de la CUP, després d'escoltar el debat mantingut, s'abstindrà en la votació de la proposta, sense entrar a contestar les al·lusions del Sr. Turmo, que qualifica de cíniques.

El Sr. Sàmper comença dient que no cal enganyar-se ni enganyar a la ciutadania: el 20 de desembre és a prop. Les eleccions estan a prop, i això genera tensió. Aquest context probablement expliqui que ara es presenti aquesta proposta, i el que han dit el Sr. Albert i el Sr. Grau. Però hi ha un fet molt clar, que és que el 20 de desembre hi ha unes eleccions, i pot interessar a alguns partits polítics fer que es mantingui viva certa flama de corrupció en relació a altres formacions. Interessa que l'actuació que, per exemple, ha fet el Partit Popular en relació al Sr. Bàrcenas o el cas Gürtel, estigui encara latent. També interessa que casos com els ERE d'Andalusia encara estiguin latents. I aquí interessa a alguns que el cas del Sr. Pujol estigui viu i latent. Perquè mentre el cas del Sr. Pujol sigui un tema per parlar-hi constantment, hi haurà una forma d'intentar erosionar Convergència. I continuaran buscant-la fins i tot en relació a un altre nou partit. Serà complicat que Convergència Democràtica sigui capaç de demostrar que amb gent nova pot ser tant honrada i transparent com qualsevol altre partit. I també reconèixer que van haver-hi algunes persones en concret que ho van fer malament, com en molts partits. El Sr. Sàmper demana que es permeti a tots els partits que s'han equivocat, tots aquells que han estat en el govern, poder-se regenerar; que no se'ls vulgui treure fora de la política. Tot partit que ha fet quelcom malament, té el dret a fer fora les persones que han actuat de manera incorrecta, i té el dret a confiar en aquelles persones que poden fer-ho bé en el futur. El Sr. Jordi Pujol ha fet coses molt malament, que han provocat una reacció de rebuig per part de molta gent, que es podien considerar "pujolistes", malgrat no ser de Convergència. De fet, moltes persones que històricament, en moltes eleccions, votaven al PSOE, al PP o a d'altres, quan arribaven les eleccions autonòmiques, votaven a Convergència pel Sr. Pujol. D'aquí el risc de l'acord segon de la proposta, que el Sr. Sàmper ha demanat al Grup de Ciutadans que retiri, perquè representa una caça de bruixes. El Sr. Sàmper demana que es permeti a Convergència que tingui el dret, sense comprometre en cap moment la imatge de la Generalitat de Catalunya, a treure els honors del Sr. Pujol, perquè ho ha fet malament, perquè s'ha autoconfessat. L'autoconfessió és la prova més conculcent en un procediment judicial. Tant fa com acabi el procediment. Fins i tot en el cas que el Sr. Pujol retirés la seva confessió, la qual cosa podria donar peu a una sentència absolutòria, el mal ja està fet. El Sr. Sàmper demana que no es barregi el dret a dir que hi ha persones que ho han fet malament amb l'honorabilitat de la Generalitat, que no s'ha posat en qüestió.

El Sr. Albert posa de manifest que entén les paraules del Sr. Vega. Però aleshores, per exemple, l'Ajuntament de Sabadell hauria de retirar totes les plaques d'inauguració que va fer el Sr.

Bustos com Alcalde de la ciutat. El Sr. Albert afegeix que no s'està parlant de Convergència, ni tampoc del Sr. Pujol com a president de CiU, ni del govern de la Generalitat, sinó de la institució, i del rerefons de la Proposta de Resolució. Quan es llegeix es pot equiparar a les que han presentat diverses formacions polítiques per retirar els símbols franquistes de les ciutats. El relat és el mateix, i consisteix en equiparar pujolisme amb franquisme. El Sr. González ha manifestat que no ho ha dit. Però no cal que ho digui. El rerefons és aquest. Tots els Grups municipals es podrien haver sumat a la proposta, perquè a tothom l'interessa electoralment. Però cal un punt de valentia, fins i tot en període electoral. El fet que Convergència es refundi, es recreï, es regeneri, és el seu problema. El Sr. Albert no s'hi posa. El que no accepta, com a Portaveu d'ERC-MES, és que es faci filibusterisme amb una Proposta de Resolució que va més enllà. Al Sr. González no li molesta la placa de Vallparadís. El Sr. Albert vol creure que al Sr. Sàmper tampoc, ni tampoc al govern de la ciutat. Hi ha problemes més greus a la ciutat dels quals preocupar-se. Quan es demana la retirada dels símbols franquistes, tothom entén que es tracta d'una qüestió diferent. Quan s'explica el cas Pujol, sovint hi ha un empoderament del discurs antifranquista, i no és el mateix. El Sr. Albert pot garantir que no ha votat mai a Convergència ni al Sr. Pujol. No està defensant això, sinó que està posant en evidència l'actuació matussera d'intentar vincular, per interès electoral, coses que no tenen res a veure. Altres partits s'hi sumen, també per interès electoral. El Sr. Albert entén que la posició de Convergència és delicada, i que té tot el dret a fer net, a refer-se i fer el que consideri convenient. Però el rerefons de la proposta va molt més enllà. El Sr. Pujol era de Convergència, però va ser el President de Catalunya durant vint-i-tres anys, i ho va ser democràticament. El Sr. Albert posa de manifest que s'està fent una persecució política, amb un interès electoral molt clar, i en un moment crucial pel país. El Sr. Albert considera que s'està traspasant una ratlla perillosa. Finalment, el Sr. Albert insisteix sobre el segon acord de la proposta, que és una autèntica cacera de bruixes. Com es pot valorar si una persona, una entitat o una institució han anat a favor del Sr. Pujol o de Convergència durant vint-i-tres anys? Es vol vincular trenta anys d'història democràtica del país amb el pujolisme, amb la corrupció. I això no és veritat. Ni tot catalanisme, ni tot nacionalisme, ni tot independentisme és Convergència, ni és Jordi Pujol, i durant aquests trenta anys s'han fet moltes coses pel país. Vincular-ho amb els quaranta anys anteriors, com s'insinua en la Proposta, no és convincent.

El Sr. Vega considera que el Sr. Albert s'escandalitza massa. Hi ha qüestions, com aquesta, que tenen un caràcter simbòlic. S'està parlant del personatge més important de la política catalana de l'etapa democràtica. És una persona que ha tingut reconeixements, i que ha confessat actuacions corruptes, que a més impliquen també a la seva família. Demanar que es retirin unes plaques, que en realitat són fruit de les seves tasques institucionals, té un caràcter simbòlic. En aquest sentit, el Sr. Vega considera que és legítim demanar-ho. El Sr. Vega reitera la seva demanda en relació a l'acord segon, que difícilment es pot executar i que està fora de context. El Sr. Vega demana al Sr. González que el retiri. Finalment, el Sr. Vega assenyala que en aquests moments s'estan fent actuacions de retirada d'honors, de plaques, etc., a diferents llocs, com ara a les Balears, a Castelló, a València o Madrid. La part més lamentable, i la que requeriria un gran pacte d'Estat, és que ni els grups polítics ni les institucions puguin ser qualificades de corruptes, i que els casos que es produeixin es plantegin com el que són, una qüestió personal i en conseqüència condemnar-ho.

El Sr. González manifesta que la Proposta de Resolució parla de corrupció. Per al Grup de Ciutadans és escandalós tot el que té a veure amb la trama Pujol. La seva confessió és només la punta de l'iceberg. Per tant, al Sr. González li sorprèn l'abstenció de la CUP i de TeC, quan s'està parlant de corrupció, i quan es mostren com a garants de la radicalitat democràtica, de la transparència i de la participació ciutadana. Al Sr. González li sorprèn que no tinguin una actitud clara en relació al que significa la corrupció en el país, tenint en compte que és una de les principals preocupacions dels ciutadans. No li sorprèn la posició del Grup d'ERC-MES, en el sentit que la

lectura que fa de la Proposta de Resolució té molt a veure amb allò sagrat i no amb allò profà o racional. Quan es parla de la fe indiscutible en la nació catalana; quan es parla del seu profeta en la Terrassa, encarnat en la figura de Jordi Pujol fins fa poc, el Sr. González entén que molesti. Aquest dolor és honest, perquè no el poden evitar, perquè forma part dels sentiments i d'una imatge col·lectiva. El Sr. González manté la seva proposta de què no hi hagi cap referència al Sr. Jordi Pujol, sense que això suposi cap atac a la institució de la Generalitat de Catalunya, i que s'esborri el nom a les plaques, per tal que no en quedi cap rastre a la ciutat, d'acord amb el que proposi la Comissió del nomenclàtor. El Sr. González anuncia que manté la proposta tal i com està.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels dos acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució. L'acord primer és aprovat amb els vots següents:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	ABSTENCIÓ
ERC-MES	(4 vots)	.....	EN CONTRA
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	A FAVOR
CUP	(1 vot)	.....	ABSTENCIÓ
PPC	(1 vot)	.....	A FAVOR

L'acord segon és desestimat, amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	EN CONTRA
TeC	(6 vots)	.....	ABSTENCIÓ
ERC-MES	(4 vots)	.....	EN CONTRA
CiU	(3 vots)	.....	EN CONTRA
Ciutadans	(3 vots)	.....	A FAVOR
CUP	(1 vot)	.....	ABSTENCIÓ
PPC	(1 vot)	.....	A FAVOR

Epígraf 20) Presentada pel Grup municipal de Ciutadans, en relació a l'orientació i suport a inversors estrangers, i a l'atracció i captació d'inversions estrangeres.

Pren la paraula el Sr. Aguinaga, qui anuncia que el Grup de Ciutadans ha decidit retirar la Proposta de Resolució, a fi i efecte de millorar-la.

Epígraf 21) Presentada pels Grups municipals de TeC i de la CUP, demanant el total desplegament i desenvolupament del Reglament municipal per a la igualtat de gènere.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals de TeC i de la CUP, és el que a continuació es transcriu:

» Atès que des de l'aprovació del reglament municipal per la igualtat de gènere a Terrassa, l'abril del 2011 no hi ha hagut un desplegament en la seva totalitat del reglament.

» Bé, perquè hi ha tot un seguit d'articles que s'estan incomplint i que no s'han desenvolupat, com podrien ser l'article 3, referent a la Creació de Transversalitat de Gènere, o, l'article 6, referent a l'aplicació de la perspectiva de gènere als pressupostos.

» Altres que, únicament s'han desenvolupat parcialment. Havent-ne realitzat el desplegament teòric, però no l'aplicació pràctica. Com podrien ser: l'article 7è, referent al Pla D'Igualtat entre homes i Dones o, l'article 13è, referent a no fer un ús ni sexista ni androcèntric del llenguatge

» I, altres articles que no han estat fiscalitzats i/o avaluats per a poder conèixer si s'estan duent a terme o no. Tenint-ne d'exemple l'article 10è, referent a la representació política, o l'article 14è referent a la igualtat en l'ocupació i la conciliació de la vida personal, familiar i laboral.

» Atès que no ha estat per manca de la voluntat de les tècniques del servei de polítiques de gènere que no s'hagi desenvolupat aquest reglament, sinó en tot cas, per manca de prioritització per part de l'equip de govern o falta de recursos materials i humans.

» Donat que des d'inicis del 2015, s'han produït més de 93 femicidis a l'Estat Espanyol, 36 dels quals pertanyen als Països Catalans.

» Considerant que els assassinats a dones, no són accions puntuals o casuals, sinó que són l'expressió més crua i virulenta de la violència masclista que el sistema capitalista-patriarcal, en el que ens inserim, legitima i perpetua. I, que aquesta expressió, no és la única. Sinó que es veu complementada per altres violències més subtils, des dels micomasclismes, fins a la violència simbòlica, psicològica o econòmica.

» Atès que és necessari abordar la violència masclista des de l'estructura i no únicament en accions puntuals i discontinues. Per tal, de treballar des de l'arrel de la desigualtat i eradicar-la en un inici. Donat que la millor manera de fer-ho és mitjançant la prevenció i la transversalitat de la perspectiva de gènere en totes les àrees del consistori.

Per tots aquests motius, els grups polítics sota signants, proposem l'adopció dels següents acords:

Primer.- Realització d'un informe tècnic, en un termini màxim de 2 mesos, per part del servei de polítiques de gènere on s'especifiqui l'estat actual quant a desplegament, de cada un dels articles de l'anomenat reglament.

Segon.- Realitzar el total desplegament i desenvolupament del Reglament municipal per a la igualtat de gènere aprovat l'abril del 2011 en el menor termini possible, reflectit i calendaritzat en l'informe tècnic.

Tercer.- Obrir una plaça tècnica especialitzada al servei de polítiques de gènere, amb l'objectiu d'augmentar els recursos humans per a poder desenvolupar el reglament esmentat en la seva totalitat.

Quart.- Realització d'un informe tècnic, per part del servei de polítiques de gènere, en el termini d'un mes, en el que es faci una previsió del pressupost que podria requerir el servei, per tal de poder mantenir la seva activitat actual i realitzar el desplegament del reglament.

Cinquè.- Incloure en els pressupostos de l'Ajuntament de Terrassa del 2016, la partida pressupostària resultant de l'acord quart.

Sisè.- Crear una comissió política de treball amb la finalitat de realitzar el seguiment i fiscalització de l'implementació del reglament. Aquesta comissió es reunirà amb una periodicitat mínima trimestral i podrà participar qualsevol persona que formi part dels grups municipals, mantenint-se oberta als col·lectius de dones, LGTBI i feministes de la ciutat, sempre que aquests ho requereixin.»

La Sra. Sirvent posa de manifest que des de l'aprovació del Reglament municipal per la igualtat de gènere a Terrassa, a l'abril de 2011, no hi ha hagut un desplegament en la seva totalitat. Hi ha tot un seguit d'articles que no s'estan desenvolupant com caldria, o bé que s'estan incomplint. Només hi ha tres que s'han desenvolupat parcialment, havent-ne realitzat el desplegament teòric, però no l'aplicació pràctica. N'hi ha d'altres que no han estat fiscalitzats o avaluats, per poder conèixer si s'estan duent a terme o no. La Sra. Sirvent afegeix que no ha estat per manca de la voluntat de les tècniques del servei de polítiques de gènere que no s'hagi desenvolupat aquest reglament, sinó en tot cas per manca de prioritització per part de l'equip de govern o per falta de recursos materials i humans per part del servei. Cal tenir en compte, també, que des d'inicis del 2015 s'han produït més de 93 femicidis a l'Estat Espanyol, 36 dels quals als Països Catalans. Els assassinats a dones no són accions puntuals o casuals, sinó que són l'expressió més crua i virulenta de la violència masclista que el sistema capitalista-patriarcal, en el qual estem inserits, legitima i perpetua. I aquesta expressió no és l'única, sinó que es veu complementada per altres violències més subtils, des dels micomasclismes fins a la violència simbòlica, psicològica o econòmica. És necessari abordar la violència masclista des de l'estructura i no únicament amb accions puntuals i discontinües. Per tant, treballar des de l'arrel de la desigualtat i eradicar-la des d'un inici. La millor manera de fer-ho és mitjançant la prevenció i la transversalitat de la perspectiva de gènere en totes les àrees del consistori. Per tots aquests motius es plantegen els acords que conformen la present Proposta de Resolució.

Pren la paraula el Sr. Turmo, qui posa de manifest que el Grup del PPC defensa i aposta per l'objectiu inicial del Reglament, quan es va aprovar amb l'abstenció del Partit Popular, que és la igualtat efectiva entre homes i dones, la qual cosa no és sinònim que defensar la paritat representativa. El Grup del PPC defensa l'aptitud individual, l'excel·lència professional, sigui un home o una dona. El vot del Grup del PPC al Reglament no va ser favorable, sinó d'abstenció. Això impossibilita donar suport a la present Proposta de Resolució. El Sr. Turmo afegeix que si bé compartia l'objectiu del Reglament, el seu Grup n'era crític amb alguns dels seus articles. Un és l'article 10, que assenyalava que en les designacions i nomenaments en els òrgans municipals se seguirà el principi de presència o composició equilibrada. El Sr. Turmo posa com a exemple la Junta de Portaveus actual. No hi ha una composició equilibrada. El Sr. Turmo pregunta si el que cal fer és rebentar-la. És el resultat d'unes eleccions democràtiques i dels caps de llista que els partits han designat dins dels seus processos democràtics. Però no es compleix el principi de composició equilibrada. Aquest és un dels preceptes que el Grup del PPC no compartia, i que entén que no és adequat. L'article 15 parla de les convocatòries d'ajuts i subvencions. Aquest article diu "Les convocatòries d'ajuts i subvencions que persegueixin entre les seves finalitats la igualtat de tracte i d'oportunitats entre dones i homes, inclouran obligatòriament mecanismes que prioritzin aquelles entitats, associacions i organitzacions que duen a terme accions adreçades a la consecució de la igualtat de gènere. En la resta de convocatòries es valorarà la conveniència i oportunitat d'introduir els referits mecanismes de prioritització". El Sr. Turmo pregunta què passarà amb aquelles sol·licituds de subvenció amb finalitat social, potser a països en vies de desenvolupament, que per la temàtica corresponent no puguin tenir en compte aquest objectiu. El Sr. Turmo pregunta si hauran de quedar relegades. Aquest és un dels preceptes que el Grup el PPC posava en dubte del Reglament, que parla d'igualtat però que té aquestes contradiccions. L'article 22, relatiu a l'urbanisme, la mobilitat i l'habitatge, en el seu apartat c), assenyalava: "Promoure un model de

seguretat que incorpori la perspectiva de les dones en el planejament urbanístic, amb especial atenció a la vinculació entre el disseny urbà i la violència masclista, per evitar entorns i elements que puguin provocar inseguretat a les dones”. El Sr. Turmo recorda que en el seu moment ja va plantejar que no entenia el sentit d’aquest article. Es van demanar explicacions i argumentacions al respecte, que no es van donar. Finalment, el Sr. Turmo assenyalava un aspecte molt preocupant del Reglament, que posa de manifest un posicionament polític hipòcrita: parlar d’igualtat entre homes i dones i que no s’esmenti, la qual cosa es podria considerar com una certa tolerància tàcita, que s’actuarà contra una pràctica discriminatòria, lesiva i contrària a la dignitat de les dones i a la igualtat real i efectiva entre homes i dones com és l’ús del vel integral. Es parla d’igualtat però no es pensa impulsar ni es fa un esment a què es pensi prohibir a Terrassa, seguint el procediment legalment establert i amb totes les garanties jurídiques, el vel integral. Això és un acte d’hipocresia. El Grup del PPC no pot donar suport a una Proposta de Resolució que pretén desenvolupar un Reglament que no va recolzar. D’altra banda, el Sr. Turmo entén, i sense que això sigui un reconeixement a la tasca de l’equip de govern, que s’està desenvolupant el Reglament i també el Pla d’igualtat intern de l’Ajuntament, que es va aprovar en el seu moment, també amb l’abstenció del Grup del PPC. I s’està treballant i duent a terme una tasca molt important, des de la Regidoria corresponent i des de les diferents comissions i àmbits de treball, contra la violència de gènere. El Sr. Turmo considera desafortunat, i no vol pensar que s’hagi fet intencionadament, relacionar la percepció del no desenvolupament d’un reglament amb els feminicidis, com es fa a la Proposta de Resolució. Abans de presentar una proposta d’aquestes característiques, el Sr. Turmo considera que s’hauria de demanar informació sobre el desenvolupament del Reglament i del Pla d’igualtat intern de l’Ajuntament, per valorar si cal o no exigir que es desenvolupi. Si ja s’està fent, presentar una proposta per reincidir en què es continuï fent, és innecessari. Només per això, per coherència, el Grup del PPC hi votarà en contra.

La Sra. Ortuño anuncia que el Grup de Ciutadans votarà en contra de la proposta. Ha presentat una esmena que no ha estat acceptada per part de la CUP, per tal de retirar alguns paràgrafs amb un vocabulari no apropiat. Voler incrementar la plantilla és innecessari, ja que s’haurien d’utilitzar els recursos personals de l’Ajuntament, que té una distribució ineficient. La Sra. Ortuño afegeix que crear una altra comissió és una manca de reconeixement a la Comissió 8 de Març, que està integrada per tots els Grups polítics, associacions i col·lectius de dones de la ciutat, format per més de vint associacions, i des d’on es fa ressò la participació ciutadana i on es pot valorar i actuar pel progrés de la igualtat entre homes i dones en tots els aspectes socials, laborals i familiars. La Sra. Ortuño considera que tot plegat és una inflació de comissions que caldria solucionar per part de tots els Grups municipals. El Reglament es podria desenvolupar per part de la pròpia Regidoria, sense haver de crear una altra comissió.

El Sr. Nart manifesta que el Grup de CiU defensa el desplegament del Reglament municipal per la igualtat de gènere, i la dotació dels recursos que es considerin necessaris, tot i que té certs dubtes sobre els terminis que es plantegen a la proposta i considera que cal mesurar amb exactitud els pressupostos amb un estudi previ. El Sr. Nart afegeix que s’han fet moltes coses, tot i que queda molt per fer, per tal que la perspectiva de gènere impregni totes les accions i decisions de l’Ajuntament. Obrir una plaça tècnica al servei de les polítiques de gènere és un pas decidit en aquesta direcció, que ha de portar a adaptar les estructures existents a la realitat de la societat del segle XXI, on el paper tradicional d’homes i dones s’estan esvaint, per sort. Tot i els canvis que ha experimentat la societat en aquesta línia, la perspectiva de gènere en la política no és un procés natural. Necessita una empenta. Calen accions decidides per assolir aquesta transformació exigida. Cal sensibilitat política, que hi és, i una aplicació de recursos. Però, sobretot, cal creure-hi, i per creure-hi primer s’ha d’acceptar i entendre la complexitat que implica. El Sr. Nart entén que es tracta d’un Reglament viu, adaptable, i capaç de corregir aquelles qüestions que cal esmenar per tal

pugui ser d'aplicació. Cal creure-hi de debò. La sensibilitat dels responsables polític i que tots els actors hi creguin, és determinant a l'hora d'introduir la gestió transversal de gènere amb èxit dins l'Ajuntament.

La Sra. Labòria manifesta que és decebedor, en ple segle XXI, haver de parlar d'igualtat, perquè per moltes lleis que hi hagi la igualtat no és real. Les institucions tenen la responsabilitat i l'obligació de ser exemplaritzants. Si no es predica amb l'exemple, com es farà creure a les persones que les lleis que creen s'han d'aplicar. Ahir es va celebrar el Dia Internacional contra la violència masclista. Que en ple segle XXI una de les principals xacres socials sigui la violència contra les dones vol dir que queda molta feina per fer. Hi ha lleis, mesures activades contra aquesta violència, s'han posat en marxa recursos d'atenció, de suport, s'han acordat protocols, mesures. Però el problema continua. Per tant, és important que des de l'Ajuntament se sigui exemplaritzant en tot allò relatiu a la igualtat i fer-la efectiva i aplicar el Reglament que aquest Ple va aprovar. Tolerància zero contra la violència. El Grup d'ERC-MES considera que aquesta és una bona Proposta de Resolució. Hauria de ser aprovada per unanimitat. La Sra. Labòria pregunta quin és el missatge que es trasllada si no és així.

La Sra. Rius manifesta que el seu Grup hagués volgut que no haver de presentar aquesta proposta, ja que és una situació força surrealista que un Reglament que es va aprovar l'any 2011 no s'estigui aplicant en la seva totalitat. El Reglament es va aprovar perquè una llei del 2007 obligava a l'aprovació i compliment d'aquest tipus de reglaments. Ha passat tota una legislatura i aquest Reglament no s'ha aplicat. Preguntant la raó del perquè no s'ha aplicat, es diu que hi manquen recursos, persones, etc. En la proposta s'ha recollit l'aplicació d'aquest augment de recursos, l'aplicació d'aquesta tècnica que ajudarà a monitoritzar aquest procés, però si no s'ha portat a terme fins ara és per falta de voluntat política, d'una prioritització política vers aquest tema. La majoria dels apartats del Reglament són transversals. La igualtat de gènere en un ajuntament ha de ser transversal, i qui la d'aplicar no són les dones, qui l'ha de reclamar no són les dones. L'han de reclamar tots, i molt especialment els homes. Un exemple de la situació és que en aquest Ple no hi hagi paritat. Això és una violència contra les dones, una cara més d'aquesta violència. Com també ho és que en l'equip de govern hi hagi una majoria d'homes. Es poden aprovar milers de reglaments, però la igualtat s'ha de creure de debò. També és violent que quan es mira l'organigrama de govern, com més es puja menys dones hi ha. Això és important, perquè si realment l'Ajuntament no s'ho creu, com es farà creure a la ciutadania. De violències n'hi ha moltes i a molts nivells: la violència física (amb un 25% de les dones catalanes que l'han patida), la violència psicològica (patida per un 70% de les dones a Catalunya), o les violències més simbòliques, com ara que les dones cobrin menys fent la mateixa feina, que és una violència que han patit totes les dones. Per tant, la Sra. Rius demana a tots, homes i dones, que exerceixen el dret a tenir un Ajuntament que tingui un Reglament, que no només l'ha d'aplicar la Regidoria de la Dona i les seves tècniques, sinó que l'han d'aplicar i creure-hi totes i totes.

La Sra. Melgares voldria que aquesta fos una proposta aprovada per unanimitat, però no podrà ser. La Sra. Melgares posa en valor tota la feina que es fa a l'Ajuntament des de ja fa molts anys. La Sra. Rius ha parlat de moltes violències i microviolències. Però també ha de mirar el seu propi Grup, i veure quina és la proporció de dones i homes en els seus membres. Cal tenir en compte que avui hi ha moltíssimes propostes de resolució, la qual cosa no està massa d'acord amb la conciliació familiar. A l'Ajuntament de Terrassa fa vint anys que es va crear la primera Regidoria. Fa quinze anys que es disposa d'atenció i orientació a les dones. Han estat milers les dones que han tingut atenció per part dels serveis i recursos que s'hi han posat per part de l'Ajuntament. Però no és suficient. La Proposta de Resolució té raó. Es va aprovar un reglament l'any 2011 i no s'ha aplicat en la seva totalitat. Però sí que s'han fet coses. És qüestió d'informació.

A tall d'exemple, la Sra. Melgares esmenta la incorporació de la perspectiva de gènere en el Pla de Mandat anterior, en el Pla de joventut, en les bases de subvencions, en el Pla de drogues, en la formació, en els Plans de barri, en el Servei d'esport, en l'Ordenança de convivència, en el Pacte Local per l'ocupació, en la prevenció de riscos laborals, en el Reglament intern del centre d'acollida temporal, etc. S'hi han fet coses, però manquen moltes coses per fer. La violència masclista té un origen molt clar: la desigualtat. Aquesta desigualtat, per molt que s'estigui fent, no s'està superant. S'està anant enrere. El 17% de la gent jove cada dia és més violenta. Alguna cosa no s'està fent bé. Degut a l'aprovació del Reglament, es van fer 36 tallers per a l'ús no sexista i androcèntric del llenguatge, a més de 700 persones. També es van fer 24 tallers sobre el protocol de prevenció i atenció en casos d'assetjament sexual, o per raó de sexe o diversitat sexual, per 800 persones. Es va aprovar el Pacte per la diversitat sexual i la identitat de gènere. Tot i així, falten moltes coses a fer. La Sra. Melgares agraeix als dos Grups ponents la presentació de la proposta, i lamenta que no sigui aprovada per unanimitat.

Pren la paraula la Sra. Sirvent, qui manifesta, en relació a la intervenció del Sr. Turmo, que és real que hi ha una relació amb els femicidis, en tant que són l'expressió més extrema de la desigualtat i l'opressió contra les dones, que comença en les petites pràctiques quotidianes i difícils de percebre, com és l'anomenada violència invisible. En relació al comentari sobre el vel integral, la Sra. Sirvent manifesta que està a favor de la perspectiva cultural, però no imposant els valors occidentals, sinó obrint un diàleg amb les diferents comunitats culturals. El Sr. Turmo parla des d'una visió occidental, donant les lliçons a qui no les ha de donar. Per altra banda, en relació a l'expressió pública de la dona en certs àmbits, no és casualitat que la Sra. Sirvent sigui l'única dona cap de llista, ni que sigui l'única dona a la Junta de Portaveus, ni tampoc que aquesta Proposta de Resolució l'hagin debatut, per part de tots els Grups municipals, llevat de CiU, dones. Tampoc és casualitat que l'Àrea de serveis socials de l'Ajuntament estigui composta només per dones, excepte el Sr. Duque, donat que no hi ha una corresponsabilitat aquestes tasques. Això no és casualitat. Pel que fa a la perspectiva de gènere en els pressupostos, la Sra. Sirvent es refereix per exemple, a l'enllumenat dels carrers, que faria més segur el trànsit per a les dones de la ciutat. També es refereix a la visió androcèntrica que es té dels pressupostos a l'hora de no contemplar en cap moment la perspectiva de gènere en la seva aplicació. En el passat Ple d'ordenances fiscals, el Grup de la CUP va fer dues interpellacions en aquest sentit, i no es va contestar cap de les dues. En relació a les excepcions plantejades pel Sr. Turmo, la Sra. Sirvent proposa aplicar sentit comú. Si cal fer alguna excepció es farà. Cal estar oberts a deliberar i a acceptar tot allò que sigui lògic. Sobre la Comissió 8 de Març, esmentada per la Sra. Ortuño, la Sra. Sirvent assenyala que és un col·lectiu més de dones, i per tant ja està inclòs en la comissió que es planteja per al desplegament del Reglament municipal. En absolut se l'està desprestigiant. Sobre els terminis esmentats, tema comentat pel Sr. Nart, la Sra. Sirvent posa de manifest que s'ha modificat la proposta inicial de sis mesos i es fa constar el termini que considerin les tècniques, tot tenint en compte que el desplegament no és gens fàcil. Sobre el llenguatge utilitzat a la Proposta de Resolució, tema esmentat per la Sra. Ortuño, la Sra. Sirvent li demana que clarifiqui quina és l'esmena que ha fet el Grup de Ciutadans, per tal de poder explicar perquè no han estat acceptades.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Turmo, qui posa de manifest que continuen havent-hi discursos que distorsionen els debats. En relació a la intervenció de la Sra. Labòria, el Sr. Turmo manifesta que cal tolerància zero amb la violència de gènere. Tots els presents la condemnin. Però això no té a veure amb la referència al Reglament municipal sobre la igualtat de gènere, i la petició del seu total desplegament. El Sr. Turmo llegeix el títol de l'epígraf de l'ordre del dia, i manifesta que és sorprenent com la Sra. Labòria ha distorsionat el que diu la proposta. Tots els presents condemnin la violència de gènere. Ara s'està parlant d'un reglament que té deficiències tècniques. El Grup del PPC no pot aprovar que es desplegui un reglament que considera que és deficient, i

això no té res a veure amb si és condemna o no la violència de gènere. Aquesta condemna hi és. La resta és demagògic. El Grup del PPC creu en la igualtat real i efectiva, sempre, però no en la paritat. El Grup del PPC aposta per l'aptitud i l'excel·lència, i la paritat és contrària a l'aptitud i l'excel·lència. El Grup del PPC no distingeix entre homes i dones. Altres forces polítiques, sí.

La Sra. Ortuño assenyala que ja va puntualitzar a la Sra. Sirvent en què consistia la seva esmena, que feia referència a l'expressió "Països catalans". El Grup de CiU no té reconegut aquest concepte. Per altra banda, també es referia a expressions com ara micromasclismes, societat capitalista i patriarcal, etc. Són termes que no són del gust del Grup de Ciutadans, que l'únic que demana és que es traguessin. Si s'haguessin tret, el Grup de Ciutadans hagués votat a favor de la proposta.

La Sra. Labòria manifesta que les paraules del Sr. Turmo demostren que les seves respectives forces polítiques estan molt llunyanes. La Sra. Labòria afegeix que la violència té un origen. La base és que no hi ha igualtat real. Donat que hi ha desigualtat, cal fer actuacions per tal que hi hagi igualtat, i així poder eradicar la violència.

La Sra. Sirvent manifesta que els Països catalans és el marc territorial que representa a molts gent. Pel que fa als micromasclismes, és un concepte que no només en parla la CUP. Cada dia hi ha actes de micromasclismes, i cal començar per l'estructura. És la prevenció el que pot fer que finalment no es produeixin milers de feminicidis arreu del món. Sobre la societat capitalista i patriarcal, la Sra. Sirvent considera que són dues realitats evidents. Hi ha una visió androcèntrica de les relacions. Per això no han estat acceptats les esmenes del Grup de Ciutadans, ja que són tres conceptes adequats i tres realitats evidents.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	EN CONTRA
CUP	(1 vot)	.....	A FAVOR
PPC	(1 vot)	.....	EN CONTRA

Epígraf 22) Presentada pel Grup municipal de la CUP, proposant l'aprovació d'una moratòria per a l'obertura de grans superfícies a Terrassa, enteses com a locals de més de 800 metres quadrats.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de la CUP, és el que a continuació es transcriu:

« La CUP considera molt preocupant la inauguració, pràcticament setmanal, de nous macro-supermercats a Terrassa. L'obertura del futur Bon Preu a l'antic edifici de Caixa Terrassa serà la cirereta a un procés de colonització comercial per part d'empreses multinacionals que no s'atura.

» I és que també cal recordar la recent inauguració d'un Mercadona, elevant la xifra d'establiments d'aquesta marca fins a 11. Ni tampoc es pot oblidar el macro-centre de l'Esclat, així

com el local de la gran cadena nord-americana MediaMarket. Així mateix, altres cadenes de supermercats com Caprabo i Condis també han seguit amb la seva política d'expansió comercial per terrassa, així com altres cadenes no esmentades fins ara. Tota aquesta colonització es venuda per l'establishment econòmic com una bona notícia. Asseguren que genera llocs de feina i que crea riquesa.

» Ans al contrari, els llocs de treball que en genera, evidentment els destrueix per una altra banda. Perquè la ciutadania de Terrassa no passarà a consumir molt més del que feia fins ara, si no a modificar els seus hàbits de consum. O sigui, deixarà de comprar a les botigues del seu barri, enlluernats per les ofertes dels grans peixos capitalistes. A més a més, els nous llocs de feina compten sempre amb pitjors condicions laborals d'aquells que en destrueix (llocs de tota la vida), fet pel qual les condicions laborals de les treballadores a Terrassa s'està enfonsant.

» Igualment, la creació de riquesa és una fal·làcia, ja que el benefici econòmic que abans revertia en petits botiguers terrassencs ara marxa cap als amos dels nous grans supermercats. I evidentment, els propietaris d'aquestes empreses no només no es troben a Terrassa, sinó que en la majoria de casos ni tan sols provenen dels Països Catalans.

» Per un altre banda, el model econòmic promogut per aquestes cadenes compta en maximitzar els seus beneficis no només a costa de rebaixar les condicions de la seva plantilla, si no d'exploitar els contractes que mantenen amb els productors dels seus aliments de marca blanca. I aprofitar-se així de la seva posició econòmica i compra massiva d'aliments per a tirar els preus i pagar una minsa quantitat.

Per aquests motius, es proposen els següents acords:

ACORDS.

Primer.- Aprovar una moratòria per a l'obertura de grans superfícies a Terrassa, entesa com a locals de més de 800 metres quadrats. Aquesta moratòria inclourà i afectarà a les concentracions de més de 800 metres quadrats de sol terciari, a l'expansió del municipi. I en l'àmbit de la ciutat consolidada, s'impedirà la unió i annexió de terrenys i locals.

Segon.- La present moratòria tindrà una durada de 3 anys des de la seva entrada en vigor, període en el qual l'Ajuntament de Terrassa haurà d'estudiar i redefinir la seva estratègia en matèria de comerç i aprovar un nou Pla de Comerç.»

La Sra. Sirvent resumeix els arguments continguts a l'exposició de motius i dóna lectura als acords que es proposen. A més de tot allò exposat, la Sra. Sirvent recorda que molts pagesos llençaven fruita abans de vendre-la als preus dels grans distribuïdors, ja que no arribaven per cobrir els seus costos. També es refereix al perjudici que provoquen a l'horta de Terrassa, destruint la poca economia pròpia arrelada al territori.

Pren la paraula el Sr. Turmo, qui comença dient que els Països catalans no existeixen, sumant-se així al que plantejava el Grup de Ciutadans. Respecte a la present proposta, el Sr. Turmo no acaba d'entendre el seu sentit. El Sr. Turmo es refereix a una notícia del Diari de Terrassa d'aquest dimecres, en la qual es parla de què Bonpreu obrirà un supermercat de 1.580 metres quadrats a l'antiga seu de Caixa Terrassa, comprada al BBVA, al carrer Portal Nou, que es preveu que s'inauguri a mitjans de 2016. El Sr. Turmo posa de manifest que s'està parlant d'una actuació en un edifici que porta anys inoperatiu, tancat, i que suposa un bloqueig absolut per una zona com la

del Vapor Gran, que requereix d'una dinamització urgent des d'un punt de vista comercial i econòmic. El Sr. Turmo pregunta si el Grup de la CUP està en contra d'aquesta operació, o de la possible implantació, si hagués l'oportunitat, de El Corte Inglés a Terrassa. El Grup del PPC, no. Generen activitat econòmica, creació de llocs de treball i promoció de la ciutat, tres aspectes irrenunciables que comporten riquesa per a tots els terrassencs. El debat de fons és el model de política comercial, que el Grup de la CUP no planteja en la Proposta de Resolució. L'equip de govern, des de fa temps, no té model de política comercial. El model del Grup del PPC és de l'equilibri: grans marques, grans motors, per ajudar a dinamitzar el comerç de Terrassa i per a què siguin un reclam i, també, un comerç de proximitat. Durant el mandat passat, el Grup del PPC va insistir en la necessitat d'un Pla Estratègic de Comerç, la qual cosa va generar posicions molt enfrontades amb l'equip de govern. Aquest Pla ja estava completament redactat l'any 2011, i va quedar paralitzat. El Grup del PPC no pot donar recolzament a propostes que parteixen de principis prohibitius i intervencionistes, propis i habituals de l'esquerra. Tot allò que vagi en contra de la generació d'activitat econòmica i de la creació de llocs de treball a Terrassa tindrà el vot en contra del Grup del PPC.

El Sr. Aguinaga comença assenyala que postura contrària del Grup de Ciutadans a la proposta, bàsicament per dos motius. En primer lloc, perquè correspon al Parlament regular les normatives referides al comerç, en totes les seves modalitats, no pas a l'Ajuntament, que es limita a aplicar el marc normatiu existent. Per altra banda, perquè la consideració de tot establiment de superfície superior a 800 metres quadrats com a gran superfície és injustificada, i al marge de la jurisprudència existent. A tall d'exemple, el Sr. Aguinaga esmenta que la Llei andalusa de comerç interior considera gran superfície tot establiments o centres comercials dedicat al comerç al detall que tinguin una superfície de venda superior als 1.500 metres quadrats.

El Sr. Sàmper manifesta que la pròpia normativa catalana, i el POUM, estableix que el petit comerç és el que arriba fins els 800 metres, el mitjà comerç el que està entre els 800 i els 1.300, i el gran comerç el que està entre els 1.300 i els 2.500, i que un gran establiment el que té més de 2.500 metres quadrats. Per tant, en la moratòria que es demana estarien inclosos també els mitjans comerços. El Sr. Sàmper afegeix que hi ha una incapacitat normativa al respecte. Quan s'han dut a terme mesures semblants a d'altres municipis, com ara a Mallorca o Blanes, han acabat en els tribunals contenciosos. Tots els comerços, llevats dels petits, tenen l'obligació d'estar dins de la trama urbana consolidada. Abans del Decret de la Generalitat hi havia grans establiments que quedaven fora de la trama, com ara l'Eroski o el Carrefour. Amb una modificació parcial del POUM, l'any 2011, es va permetre que parcel·les qualificades com a A8 i A9, sempre que tinguin façana amb front comercial, com ara l'actual Esclat, podran instal·lar-se a Terrassa. El Sr. Sàmper explica el règim d'autoritzacions per a l'obertura de les diferents superfícies. La conclusió és que la majoria dels establiments, llevat de les grans superfícies, tenen suficient amb una comunicació a l'Ajuntament, acompanyada d'un projecte. Això limita molt la facultat d'intervenció del propi Ajuntament. El Sr. Sàmper afegeix que al darrera de la proposta del Grup de la CUP hi ha un problema de model. El Sr. Turmo ha dit que el govern no té model comercial. El Sr. Sàmper demana una mica de paciència. L'actual govern té quatre mesos escassos de vida, i per tant seria injust pensar que l'actitud de l'anterior govern no pugui canviar. El Sr. Sàmper posa dos exemples que li fan pensar que aquesta proposta no pot tirar endavant. Un és El Corte Inglés de Sabadell, que s'ha demostrat que tots els comerços que hi ha al seu voltant han agraït la seva implantació, aprofitant-se de l'efecte locomotora d'un gran comerç. Un altre exemple són el Mercat del Ninot, el Mercat de Barberà i el Mercat de Sants. En tots ells els paradistes agraeixen la implantació d'un comerç tractor, perquè ha multiplicat per molt les seves vendes, i fins i tot que moltes parades que havien de tancar puguin tirar endavant. El Grup de CiU, per tant, votarà en contra de la Proposta de Resolució.

El Sr. Albert comença dient que no és normal que cada setmana, des de fa un parell de mesos, hi hagi notícies de premsa d'obertura de nous establiments comercials. El Sr. Alberta lamenta que l'oposició se n'assabenti d'aquests importants impactes comercials a la ciutat per mitjans que no són els oficials. El Sr. Sàmper ha estat molt clar respecte a la normativa vigent i el règim de comunicació fins a 2.500 metres quadrats. Sí és cert que quan una gran superfície arriba a la ciutat, hi ha plans d'impacte i de mobilitat que s'han de tenir en compte, i llicències d'obres que s'han de donar. Això s'haurà de fer en el cas de la implantació del Bonpreu a l'antic edifici de la Caixa de Terrassa. El carrer Portal Nou és com és, i la zona té les seves característiques. El Grup d'ERC-MES no votarà a favor de la proposta, perquè allò que es demana no és possible. Sí està d'acord en què la ciutat ha de definir el model comercial que vol. Les ciutats grans tenen més facilitat per assumir diferents models de comerç i d'empreses. Però pensar que una superfície important no té una afectació directa sobre el comerç de proximitat seria enganyar-se. No totes les ciutats tenen els mateixos itineraris comercials. Terrassa té unes característiques molt concretes. Pensar que l'Esclat, a l'antiga fàbrica Agut, pot servir de locomotora pel comerç de l'entorn, és possible. Però pensar que no tindrà una afectació en el Mercat és un error. Pensar que una superfície comercial a la zona del Vapor Gran reactivarà comercialment l'entorn és correcte. Però pensar que no tindrà un impacte sobre el comerç del centre o d'altres barris és un error. Cal, doncs, definir models i plantejaments a l'entorn de com es vol que creixi Terrassa comercialment és important. Les moratòries relatives a l'obertura de grans superfícies, per altra banda, no són possibles. Però sí seria possible fer l'aposta fer una moratòria d'un any per tal de revisar el POUM, i que durant any no s'accepti que s'implantin grans superfícies comercials per tal de revisar el procediment urbanístic al respecte d'on es volen ubicar els equipaments comercials. Hi ha, doncs, instruments per a prendre decisions. Una altra cosa és que es vulguin utilitzar. El Sr. Albert demana que cal treballar i definir models comercials, eixos comercials, veure com s'interrelacionen amb els ja existents, etc. Aquesta és una feina que s'ha de fer, i que en bona part ja s'havia fet. La ciutat no dona per generar moltes centralitats comercials, per la seva forma geogràfica i per la seva mobilitat.

El Sr. Matilla assenyala que el Grup de TeC comparteix la preocupació i la necessitat de concepte de moratòria que proposa el Grup de la CUP. També és cert que aquesta preocupació, en el cas del Grup de TeC, no està tant vinculada a aquest tipus d'establiments, en si mateix, sinó a la lògica que està fent que en aquests moments apareguin i sobre el paper que el govern de la ciutat juga en aquest sentit. És evident que grans tractors comercials atrauen nou comerç, però és un comerç de la mateixa família del que l'està generant. Aquest és el cas de El Corte Inglés i l'Eix Macià. L'eix funciona, però els teixits urbans que hi ha al darrera d'aquest eix no funcionen. Cal recordar també que la implantació de El Corte Inglés a Sabadell va comportar un nou parc. Les propostes d'implantació de nous establiments a Terrassa no comporten cap tipus d'aportació a l'interès públic, en el mateix sentit que va suposar a Sabadell. Per tant, al Sr. Matilla li preocupa que en l'aparició d'aquest conjunt de centres comercials no hi hagi una lògica que respongui a algun tipus de planificació o criteri de ciutat. El tipus de comerç té un valor estratègic molt elevat, i no s'ha de deixar perdre. Cal aprofitar-lo per intentar millorar les condicions que molts barris pateixen. Al darrera de la implantació d'aquests establiments s'hi veuen grans contradiccions. Al mateix temps que s'està anunciant un Pla de mobilitat que preveu la reducció de l'ús del vehicle privat a la ciutat, s'està inaugurant un centre comercial associat a una benzina al centre de la ciutat. El Sr. Matilla no diu que sigui bo o dolent, sinó que és contradictori i erràtic. O que pocs mesos després d'haver obert un programa per fomentar l'ocupació dels locals de Can Tusell, s'obri una superfície comercial fora del barri. O que a l'antic edifici de Caixa Terrassa es concedeixi una llicència que pot suposar empitjorar una proposta posterior vinculada a la ferma voluntat expressada de fer un estudi urbanístic de tota l'illa, una illa que és el gran tema pendent del centre de Terrassa a nivell urbanístic. En el cas que no hi hagi llicència concedida, el Sr. Matilla demana que s'expliqui. Fóra

estranya que Bonpreu hagués fet una transacció amb el BBVA sense la garantia d'una llicència urbanística. El que constata el Grup de TeC és que no hi cap tipus de planificació, i que caldria tenir-la. Quan no es disposa d'aquesta planificació, es cau en el discurs fàcil, en el sentit de què la millor política social és la creació de llocs de treball. Aquesta frase, simplista, fa que s'obviïn les condicions laborals, la precarització, etc. I, en el cas del comerç, obviar tot allò que té associat, i que té a veure amb la pròpia ciutat. El Sr. Matilla convida, doncs, a què tots els Grups hi reflexionin, arran de la present Proposta de Resolució, que tot hi així necessitaria un desenvolupament tècnic posterior. El Sr. Matilla entén la moratòria com una clara necessitat d'aturar l'allau d'establiments comercials nous, de reflexionar i de planificar, no només entorn al comerç sinó entorn a lògiques d'estructures de ciutat, i condicionar les llicències a un document bàsic, l'evolució d'impactes, de pertinència i de demanda d'establiments comercials en determinats indrets.

Intervé seguidament el Sr. Aguado, qui comença posant de manifest que hi ha un punt de coincidència: la defensa del comerç i de l'activitat econòmica. Sovint, amb determinades actuacions es perjudica el comerç. El govern plantejava un 5% d'increment lineal de la taxa de residus. L'oposició va plantejar, i es va aprovar, que es rebaixés un punt i mig la gestió dels residus de naturalesa residencial. El comerç, en canvi, manté el 5% d'increment, essent més car que el residencial. El Sr. Aguado afegeix que avui s'estan dient coses que no es corresponen a la veritat. Hi ha notícies de què hi ha una operació de compravenda privada. El Sr. Aguado manifesta, però, que a l'Ajuntament no s'ha presentat cap petició de llicència. El Sr. Aguado demana que es parli d'aquesta qüestió quan hi hagi algun document oficial a l'Ajuntament. Queda molt bé dir que cada setmana s'obre una nova superfície. El Sr. Aguado recorda que l'any 2008 hi havia 40 superfícies entre mitjanes i grans dedicades a l'alimentació a Terrassa, i al 2015, 44. Això demostra que la dinàmica del consum a la ciutat no ha estat afectada, sinó que ha avançant de forma paulatina. La moratòria, i els motius pels quals es demana, s'han de mirar, des de la defensa del punt de vista del petit comerç. Els treballadors del comerç estan a les grans empreses i al petit comerç. Les seves condicions laborals estan protegides per conveni. En el cas de les grans superfícies, els drets estan més protegits, ja que pel nombre de treballadors cal la presència d'un sindicat. En el petit comerç, això no hi és. Els autònoms, però, tenen el seu mitjà de vida. Sobre els productes de proximitat, és cert que no s'hi troben en les grans superfícies. Però n'hi ha alguns en els quals sí es troben. En els petits comerços, en canvi, es poden trobar productes que venen de lluny. Per tant, tot plegat és molt flexible. El Sr. Aguado entén que la incorporació de tres grans superfícies al comerç local, sent positius, dinamitza la ciutat, i la fa capital, evitant que gent de Terrassa hagi d'anar a comprar fora. Terrassa es troba per sota de Sabadell en percentatge de metres quadrats comercials, en grans superfícies, per habitant. Cal recuperar, doncs, aquest caràcter de capitalitat, que el que fa és beneficiar el comerç global de la ciutat. S'ha parlat de la planificació estratègica del comerç a la ciutat. Aquesta va ser un dels temes estrella del comerç durant el passat mandat. El Grup del PSC no actua en relació al comerç sense la participació del comerç. I precisament, dins d'aquests processos participatius, amb la presència dels diferents eixos comercials, aquests van dir que no volien cap pla estratègic, que volien resoldre el seu dia a dia. Si cal, deien, ja se'n parlaria més endavant. Així ho va fer el govern municipal, perquè creu en els eixos comercials de la ciutat. Terrassa és molt rica comercialment, no només al centre: Sant Pere, Sant Pere Nord, Ca N'Anglada, etc. En aquest sentit, el seu comerç està organitzat. L'Ajuntament els ajuda, els hi dóna suport, i fa tot allò possible dins de l'obligació de dinamitzar el comerç. La millor defensa dels eixos comercials és allò que ha fet, de manera oficial i pionera, t el govern de l'Ajuntament de Terrassa: les defenses de les àrees de promoció econòmica urbanes, els BET (*business economic districts*), que sempre que s'han presentat a la Generalitat aquesta les ha tombat. Aquesta és una forma de funcionament integral del petit comerç, que funcionen a moltes ciutats europees i americanes, que defensen els centres comercials a cel obert, sense necessitat construir fora de la ciutat grans superfícies comercials. La política del govern municipal és reforçar els eixos que ja existeixen a la

ciutat. Per altra manera, i com ha assenyalat el Sr. Sàmper, la normativa no permet dur a terme el que planteja la Proposta de Resolució.

La Sra. Sirvent assenyala que està satisfeta d'haver presentat aquesta Proposta de Resolució, ja que ha permès posar a sobre de la taula un debat sobre el comerç i sobre el model comercial a la ciutat. Darrerament, en els últims tres mesos, hi ha hagut moltes portades del Diari de Terrassa parlant de nous supermercats. El Grup de CiU considera que la ciutat pateix una saturació comercial, i cal donar-hi una solució. La Sra. Sirvent afegeix que la CUP mai ha dit que no vulgui crear llocs de treball, però que siguin dignes, en una xarxa de comerç local. No vol permetre que Terrassa sigui una còpia exacta de qualsevol altra ciutat, amb les mateixes franquícies de roba i els mateixos supermercats. Aquesta proposta, considera la Sra. Sirvent, no és inviable. Es pot polir tècnicament. Els Regidors i Regidores estan per fer política, no són tècnics. Aquest és un tema complicat, en el qual es barreja l'urbanisme, el dret, el model comercial, etc. La Sr. Sirvent demana que no es recondueixin els debats polítics a debats tècnics. L'esperit de la Proposta de Resolució és clar, i si es considera que és interessant només cal posar-s'hi a treballar, millorar-la conjuntament amb els equips tècnics municipals. La Sra. Sirvent anuncia que si existeix aquesta voluntat, el Grup de la CUP està disposat a retirar la Proposta de Resolució.

El Sr. Turmo es refereix al Pla Estratègic del Comerç a Terrassa, sense voler reobrir un debat del mandat anterior. Atès que hi ha un nou govern i que no hi està redactat un Pla de mandat, el Sr. Turmo trasllada la proposta de què contemplin la possibilitat d'aquest pla estratègic, que integri els plans de dinamització comercials dels diferents eixos. Pel que fa a la intervenció del Sr. Albert, el Sr. Turmo assenyala que n'ha de sorprendre que s'obrin tants centres comercials. Això respon a una realitat: la recuperació econòmica.

El Sr. Sàmper clarifica que la llicència de Bonpreu sí ha estat presentada, però no ha estat concedida. S'està estudiant, perquè està supeditada a diferents qüestions i compromisos. En el debat d'avui s'ha dit que el govern no té model. Respecte a l'exemple de la implantació de El Corte Inglés a Sabadell, que va comportar la creació d'un parc, el Sr. Sàmper pregunta al Sr. Matilla quants exemples semblants coneix. Cal altre. No s'ha de fer cap demagògia. Respecte a la necessitat d'un estudi de mobilitat i d'impactes, el Sr. Sàmper es mostra d'acord. En el cas de Bonpreu, el compromís és que el comerç estigui inserit en tota la projecció que es faci del sector del Vapor Gran. S'ha plantejat al grup Bonpreu que aquella zona hi haurà un canvi important, i que l'haurà de respectar. Normalment, afegeix el Sr. Sàmper, els contractes privats de compravenda són condicionats. Quan Mercadona fa una compra per a la implantació d'una nova botiga o un canvi de botiga, ho condiciona a què realment pugui posar l'espai en les condicions que consideri oportunes, després de les negociacions corresponents amb l'àrea d'urbanisme de l'Ajuntament. Si negociacions no arriben a bon port, els contractes decauen. Això és segurament el que fan tots els comerços quan venen a Terrassa. Els plans de mobilitat o d'impacte poden fer que al capdavant no els hi sigui interessant implantar-se. El Sr. Sàmper demana que no es confongui nous comerços amb reubicacions. La setmana passada va obrir una botiga de Mercadona al Roc Blanc. Va ser la reubicació d'una altra que estava a menys de cent metres. De les notícies que s'han generat al Diari de Terrassa, el que són noves implantacions són l'Aldi, l'Esclat i, el que més està generant notícies, el Bonpreu del carrer Portal Nou. El Sr. Sàmper ha trobat articles de La Vanguardia dels anys 1958, 1962 i 1967. Ja aleshores els petits comerços veien que es posava en perill les seves botigues perquè n'hi havia d'altres més grans que els podien fer competència i fer-les tancar. En els mateixos articles de premsa es posava de manifest, per part dels consumidors, que els nous comerços garantirien una rebaixa dels preus. Un model de comerç de la ciutat, conclou el Sr. Sàmper, ha de vetllar pels ciutadans. Respecte a la qualitat dels llocs de treball, que el Sr. Matilla ha posat en qüestió, el Sr. Sàmper manifesta que sempre l'ha defensada, així com la responsabilitat social de les

empreses. És evident que Bonpreu i Esclat, i també Mercadona, estan portant i portaran molt llocs de treball a la ciutat. Fins que no es demostrï que aquests equipaments comporten la destrucció de llocs de treball, aquest model no estarà en crisi.

El Sr. Matilla es mostra d'acord en què aquest tipus de compravendes siguin condicionades. L'Ajuntament té dos interlocutors en comptes d'un: qui vol implantar el comerç i qui vol vendre l'edifici. Per tant, el govern està en la situació d'haver d'acceptar una demanda doble, les del BBVA i de Bonpreu. El Sr. Matilla vol saber qui ha demanat la llicència, si certament no s'ha comprat encara.

El Sr. Aguado confirma que el que volia dir és que no hi havia res aprovat en relació a la sol·licitud de llicència. El Sr. Aguado considera que cal mirar en positiu el fet que grans comerços s'interessin per la ciutat, ja que això demostra l'atractiu de Terrassa. Pel que fa a la intervenció del Sr. Turmo, el Sr. Aguado assenyala que el Grup del PPC vol un pla estratègic de comerç, tant si com no, malgrat l'opinió dels comerciants. El model de participació del govern municipal n'és un altre. La Sra. Sirvent ha dit que la ciutat està plena de franquícies. En efecte, com totes les ciutats. Però, a més, l'Ajuntament dóna suport a iniciatives com Denim, que converteix una zona comercial diferent a les que es poden trobar en altres llocs, al marge de les franquícies, tot i generant activitats tant per a les pròpies franquícies com al comerç de proximitat. Però la CUP també critica el Denim, igual que es carreguen el Bonpreu i d'altres. Per això es fa difícil entre quin és el seu model comercial. Per altra banda, respecte a la petició d'impedir ajuntar locals, el Sr. Aguado manifesta que legalment no es pot fer aquesta normativa. La Sra. Sirvent pot voler plantejar un debat polític, però el govern no es pot saltar la llei. Si apareix una cooperativa que es vol instal·lar, i se li diu que hi ha una normativa que impedeix ajuntar locals, es produeix una contradicció. El Sr. Aguado posa l'exemple d'una cooperativa, situada al centre, que l'Abacus. Si es vol tenir una cooperativa similar, en qualsevol àmbit del comerç, si es posen pals a les rodes i normes que impedeixin ajuntar locals, s'està frenant fins i tot la iniciativa local i terrassenca.

La Sra. Sirvent manifest que quan hi ha voluntat política les coses són possibles, i quan no hi és no ho són. No hi problema en tenir visions diferents. Es pot parlar i debatre, en condicions d'igualtat, i fins i tot arribar a acords, amb tota la informació a sobre de la taula. Pel que fa al Denim, allò únic que va dir la CUP és que no era un projecte arrelat a la ciutat. El govern va fer una peripècia intentant relacionar la tradició tèxtil de Terrassa amb el texà, quan no té res a veure. A més, aquell dia se li van cobrar mil i escaig d'euros per contenidor als comerciants de la zona per tenir una parada. Van haver-hi comerciants que van formalitzar queixes al respecte, perquè no van poder participar d'aquesta iniciativa.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	EN CONTRA
TeC	(6 vots)	.....	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	.....	ABSTENCIÓ
CiU	(3 vots)	.....	EN CONTRA
Ciutadans	(3 vots)	.....	EN CONTRA
CUP	(1 vot)	.....	A FAVOR
PPC	(1 vot)	.....	EN CONTRA

Epígraf 23) Presentada pel Grup municipal de la CUP, proposant que en els contractes menors, i no sotmesos al principi de publicitat, s'apliqui d'immediat el criteri de prioritització de la contractació amb empreses cooperatives.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de la CUP, és el que a continuació es transcriu:

« Des de la CUP Terrassa proposem desenvolupar al màxim possible les possibilitats que ofereix en concepte de clàusules socials. De fet, és una eina administrativa que l'Ajuntament de Terrassa ja aplica actualment, després de la seva aprovació el passat novembre de 2014.

» Ara bé, considerem que les clàusules que configuren el paquet estan limitades a afavorir empreses que contracten persones amb capacitats diverses ('discapacitat'), en risc d'exclusió social, a l'atur, amb dificultats per accedir al mercat de treball... Aquestes clàusules són del tot positives, evidentment, però el seu abast és limitat.

» Per això, la CUP proposa eixamplar els àrees d'intervenció, a fi de beneficiar processos socials en l'adjudicació i execució de contractes sufragats per l'Administració Pública. De fet, apostem perquè les empreses que subministrin serveis a l'Ajuntament hauran de complir amb uns criteris socials que beneficiïn la població. Com ara en l'àmbit de la igualtat efectiva entre homes i dones; en la conciliació laboral; en seguretat laboral al lloc de feina; en la qualitat de les condicions laborals; en la protecció del medi ambient; en l'equilibri lingüístic; en l'alimentació ecològica...

» No es tracta, doncs, de mesures substitutives. Ans al contrari, són mesures complementàries amb aquelles clàusules que ja funcionen. I és que l'Administració local, en tant que consumidor, ha de tenir un codi estricte de selecció dels proveïdors que li subministren.

» Amb aquest objectiu, ens basem doncs en Llei de contractes del sector públic, Llei 30/2007, de 30 d'octubre, així com la Directiva 2004/18/CE. Aquestes permeten la inclusió de clàusules socials en els contractes públics als efectes de reservar mercat per a centres especials de treball (mitjançant la Disposició Addicional 7a); així com l'obligació al licitador al compliment d'obligacions de signe social (article 102 LCSP), i la possibilitat de ponderar el valor social de les propostes presentades per part dels licitadors (article 134 LCSP).

Per aquests motius, es proposen els següents acords:

ACORDS.

Primer.- En els casos de contractes menors, i no sotmesos al principi de publicitat, proposem que s'apliqui d'immediat el criteri de prioritització de la contractació amb empreses cooperatives (en l'ús de la plena facultat municipal per licitar directament en aquests casos).

Segon.- Aprovar la creació de noves clàusules socials, les quals passaran a ser incloses en la "Instrucció de Serveis per a l'aplicació de les Clàusules Socials" en el procés de contractació pública d'obres, serveis i subministraments a l'Ajuntament de Terrassa, els seus organismes autònoms i a les seves empreses municipals (que s'acompanya com annex).

Tercer.- Comunicar l'existència d'aquesta modificació de la Instrucció de serveis a tots i totes els/les interessats i interessades per a la seva observança i compliment.

Annex

1) Igualtat Efectiva

Els plecs han d'exigir:

1.1 Un pla de treball que reculli les accions concretes que l'empresa licitadora tingui intenció de portar un terme per al compliment dels objectius fixats en matèria d'Igualtat.

1.2 El compromís de l'empresa de contractar per a l'execució del contracte un major percentatge de dones en aquells sectors amb menys índex d'ocupació femenina.

1.3 El compromís de contractar per a l'execució del contracte a un major nombre de dones en llocs de responsabilitat.

1.4 La Presentació d'un Pla d'Igualtat que inclogui: Criteris igualitaris de classificació professional, qualitat i estabilitat laboral; durada i ordenació de la jornada laboral; formació, promoció, remuneració; Prevenció de riscos laborals i salut laboral; prevenció de l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe a la feina.

1.5 Presentar mesures concretes de conciliació entre la vida personal, laboral i familiar; així com de foment de la coresponsabilitat entre dones i homes. Es valorarà especialment la disposició de recursos propis, privats o sociocomunitaris que facilitin l'Atenció de les Persones Menors i Dependents. Com per exemple: xecs servei, menjadors, guarderies, centres de dia o ludoteques, millores de jornada, excedències, llicències o permisos, flexibilització horària, així com l'adaptació o reassignació de serveis.

1.6 Una anàlisi diferenciada de la situació de dones i homes, així com un Pla que concreti les accions per l'aplicació d'aquestes mesures, que s'ha de fer per un tècnic amb formació específica en matèria d'Igualtat (només per a la fase d'execució de contractes).

1.7 Una memòria sobre l'impacte de gènere de la contractació, amb els indicadors i dades desagregades per sexe de les persones usuàries o beneficiàries, o del personal prestador del servei (només per a la fase d'Execució de Contractes).

1.8 L'empresa adjudicatària haurà de fer servir un ús no-sexista del llenguatge, evitar qualsevol imatge discriminatòria de les dones i dels estereotips sexistes; així com fomentar una imatge amb valors d'Igualtat, equilibrada presència d'unes i altres, diversitat, coresponsabilitat i pluralitat de funcions i identitats de gènere.

1.9 L'Empresa o entitat adjudicatària garantirà l'adopció de mesures per a prevenir l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe a la feina (almenys en aquells contractes del qual l'execució requereixi més de 10 treballadores).

2) Qualitat social (Economia Social i Solidària –ESS- i Responsabilitat Social Corporativa –RSC-)

2.1 En cas d'igualtat de d'ofertes presentades (situació d'empat), es prioritzarà la contractació amb empreses cooperatives

2.2 A més a més, el propi caràcter cooperatiu d'una empresa estarà discriminat positivament amb una puntuació més elevada (xifra final subjecte a negociació política en el marc de la Comissió municipal de Serveis Públics).

2.3 La pertinença de la cooperativa a l'àmbit de l'Economia Social i Solidària (ESS) també puntuarà com un extra (xifra final subjecte a negociació política en el marc de la Comissió municipal de Serveis Públics).

A més a més, es valorarà positivament aquelles propostes que garanteixin aspectes com:

2.4 La coordinació amb el 3er sector.

2.5 La col·laboració amb el teixit associatiu.

2.6 La participació de voluntariat en activitats relacionades amb l'execució del contracte (i no siguin susceptibles de substituir llocs de feina).

2.7 L'adaptació del contingut a la identitat local.

2.8 L'aportació de resultats formals (publicacions, estudis o comunicacions, per exemple).

2.10 La participació econòmica en projectes d'Interès social i solidari.

2.11 Accessibilitat per a persones amb capacitats diverses (tant discapacitat física, psíquica, com sensorial).

2.12 Adaptació del contingut del projecte a grups determinats especialment desfavorits, com ara persones migrades, gent gran, persones menors d'edat i/o minories ètniques.

3) Medi Ambient

Es valorarà positivament criteris com:

3.1 La minimització del consum de recursos naturals i matèries primeres, combustibles i aigua.

3.2 La mínima generació de residus perillosos i no perillosos, així com la seva reutilització o reciclabilitat.

3.3 L'eficiència energètica i utilització de fonts d'energia renovables.

3.4 Compliment d'etiquetes ecològiques, com la norma UNE 150301 d'ecodisseny.

3.5 La utilització de productes ecològics, frescos i/o de temporada en l'elaboració de menús dels serveis de menjador o cuina, així com productes de Denominació d'Origen (DO) protegides o amb el registre d'Indicació Geogràfica Protegides (IGP).

3.6 La presentació de plans ambientals al servei.

3.7 La reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle (de GEH's), com ara el CO₂, HFC, PFC i SF₆.

3.8 L'eliminació o reducció de la utilització de productes o substàncies perilloses carcinogèniques, mutagèniques i tòxiques per a la reproducció.

3.9 La incorporació de materials reciclats al producte final.

4. Qualitat lingüística

Compliment del Règim jurídic lingüístic (de normalització de l'ús del català).

5. Condicions Laborals

5.1 A l'hora d'acordar les pròrrogues previstes en el seu cas, no es subscriuran dites pròrrogues amb entitats que hagin procedit a una reducció unilateral de les condicions de treball que estiguessin contemplades en el conveni o pacte.

5.2 Si hi ha el deure de subrogar el servei, l'empresa haurà de contractar aquest perfil de persones a totes les noves contractacions, baixes i substitucions que necessiti o es produeixin durant el període de vigència del contracte fins assolir dit percentatge.

5.3 Almenys un 30% de personal laboral indefinit o persones sòcies en el cas de les empreses d'economia social.

6) Comerç just

6.1 La utilització de determinats productes com cafè, té, infusions, cacau, productes tèxtils i d'altres.

6.2 L'exigència de destinar un import o percentatge del pressupost de determinats productes a aquells que ho siguin de comerç just.

6.3 L'obligació de respectar els drets laborals bàsics al llarg de tota la cadena de producció. Compliment de les convencions fonamentals de l'Organització Internacional de Treball (OIT).

7) Compra pública d'Aliments

7.1 Respecte als aliments com la verdura, fruita, carn, lactis i peixos, un percentatge haurà de ser destinat a productes procedents de l'agricultura local, ecològica, fresca o en temporada sobre el total del pressupost dedicat a dits productes.

7.2 L'Entitat adjudicatària presentarà trimestralment les factures amb els certificats dels aliments ecològics adquirits, indicant el pes total de i l'Organisme de Certificació de control.

8) Disposicions generals

8.1 Transparència: Totes les empreses han de conèixer en les condicions d'igualtat dels aspectes de valorar, així com interpretar de manera homogènia el criteri de valoració.

8.2 Els incompliments d'aquests criteris suposaran per a l'empresa adjudicatària l'assumpció de sancions (lleu, greu, i molt greu). Podrà haver sanció monetària, rescissió del conveni i fins i tot moratòries per a tornar a contactar amb l'administració pública.

8.3 Aquests criteris tindran una ponderació mínima del 10% de la puntuació total, tot i que està subjecte a negociació política en el marc de la Comissió municipal de Serveis Públics.»

Pren la paraula la Sra. Sirvent, qui anuncia que deixa aquesta Proposta de Resolució a sobre de la taula, per ser tractada en un Ple posterior, atès que hi ha moltes altres propostes per debatre, que cal alleugerir el ritme del Ple i poder acabar a una hora raonable.

Epígraf 24) Presentada pel Grup municipal de la CUP, proposant valorar, amb motiu de la finalització de determinats contractes de serveis externalitzats, la seva remunicipalització.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de la CUP, és el que a continuació es transcriu:

« L'actual model econòmic, inscrit en el sí del sistema capitalista-patriarcal i dins la lògica neoliberal, incrementa la polarització social i augmenta desigualtats i situacions de vulnerabilitat fent ús de l'estratègia mercantilista. On el lucre i el benefici privat prima per sobre dels interessos socials i col·lectius de les classes populars.

» Reforçant d'aquesta manera un sistema de classes en què les situacions de marginalitat i de pobresa afecten cada vegada a una proporció més important de la ciutadania. És important recuperar en el debat polític la idea que és necessari un repartiment dels beneficis de l'activitat humana d'acord a criteris que no siguin els dels mercats.

» El municipalisme ha de recuperar la capacitat d'incidir en la transformació del model productiu, laboral i de gestió de serveis, per fer d'aquests elements eines de transició cap a un nou model econòmic de país, és a dir, generar alternatives.

» En aquesta línia, es veu necessari recuperar el control públic sobre els serveis municipals. No es pot permetre que els serveis bàsics de competència municipal estiguin gestionats per empreses privades que únicament en busquen el lucre.

» Més, quan la legislació aprovada pel govern espanyol del PP (bàsicament en el Reial Decret 20/2011), dificulta molt la posada en marxa d'aquesta alternativa. Ja que pràcticament impedeix dur a terme noves contractacions en el marc de les administracions locals.

» La municipalització d'aquests serveis ha de permetre l'abaratiment, la qualitat i una major eficàcia, tot procurant assegurar una millora de les condicions laborals de les treballadores i treballadors.

» La gestió pública defensa els serveis com a tals i no els concep com a negoci. Permeten d'aquesta manera recuperar el control absolut i regular dels serveis de forma transparent. Sent aquesta també la millor manera per a garantir la qualitat que presta l'administració i, assumint d'aquesta manera la responsabilitat, transparència i compromís des del consistori. I, garantint que aquests serveis es regeixin sobre els criteris d'igualtat, universalitat en l'accés i vocació de servei a la ciutadania i, no sota criteris merament mercantilistes i economicistes.

Per aquest motiu, es proposen els següents acords:

ACORDS.

Primer.- No prorrogar cap dels contractes de serveis externalitzats a no ser que hi hagi un acord del ple municipal al respecte.

Segon.- Iniciar, com a mínim, un any abans de la finalització de cada un dels contractes dels serveis externalitzats un estudi sobre els costos de gestionar públicament, ja sigui directament des de l'ajuntament o a través d'una societat municipal, el servei. Aquest estudi haurà d'estar acabat i a disposició dels grups municipals i la ciutadania com a mínim 8 mesos abans de que finalitzi el contracte i s'haurà de debatre, com a mínim, en comissió informativa.

Tercer.- Elaborar abans d'un mes, un calendari amb tots els terminis dels contractes existents i la planificació dels estudis a realitzar.»

La Sra. Sirvent anuncia que deixa aquesta Proposta de Resolució a sobre de la taula, pels mateixos motius que l'anterior.

Epígraf 25) Presentada pels Grups municipals de TeC, ERC-MES, Ciutadans i la CUP, demanant la constitució de la Comissió de l'aigua, abans de finals de 2015, per garantir la correcta reversió del servei d'aigua, l'adequada construcció dels diferents escenaris de gestió i un procés de deliberació participativa amb totes les garanties democràtiques.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals de TeC, ERC-MES, Ciutadans i la CUP, és el que a continuació es transcriu:

« A finals de l'any 2016 finalitzarà l'actual concessió del servei d'aigües a Terrassa. El futur de la gestió de l'aigua ha de passar per què l'aigua es consideri un bé de primera necessitat i un servei de titularitat pública. Independentment del model de gestió que es defensi (públic, mixt o privat) creiem en la necessitat d'abordar aquest procés amb l'assoliment de 4 etapes que s'han d'entendre acumulatives: liquidació de l'actual concessió (reversió del servei a cost 0), construcció de la factibilitat (tècnica, jurídica i econòmica) dels diferents models de gestió, procés de deliberació i decisió democràtica oberta a la ciutadania i implantació del nou model.

» En aquests moments l'Ajuntament disposa de dos càrrecs eventuais vinculats a aquest procés: en Sr. Joan Gaya com a "Comissionat de l'aigua" i la Sra. Itziar González com a responsable dels processos de cooperació ciutadana. La majoria de forces polítiques van estar d'acord en la creació de la Comissió de l'aigua i vam donar tot el suport al nomenament de la figura de Comissionat en el Sr. Joan Gaya. Les funcions del comissionat també van ser recolzades majoritàriament per les diferents forces polítiques: Coordinar el procés, elaborar documentació, estudiar i analitzar els estudis tècnics, econòmics i jurídics. Tasca, en definitiva, que té com finalitat crear un espai deliberatiu sobre les alternatives i possibilitats de gestió de l'aigua.

» El passat dilluns dia 17 de novembre de 2015 el Comissionat de l'aigua, Sr. Joan Gaya va informar a la Comissió Informativa de Territori del següent:

- L'Ajuntament de Terrassa hauria de disposar de tota la informació relativa al servei d'aigua ja que és el titular del mateix.

- En aquests moments L'Ajuntament de Terrassa no disposa de tota la informació respecte els servei d'aigua, i per tant, no es pot determinar en quines condicions s'ha de produir la liquidació dels servei i per tant tampoc es possible iniciar el procés de deliberació sobre el futur model de gestió.

- S'ha requerit formalment a l'empresa Mina d'Aigües de Terrassa que en el termini de dos mesos faciliti tota la informació necessària per tal de determinar com es produeix la liquidació del servei i obrir el procés de deliberació del futur model de gestió.

Per tant, conscients de les dificultats i conflictivitat associada a l'assoliment del primer objectiu que hauria de ser revertir el servei a cost 0 per al seu titular que és l'Ajuntament de Terrassa, considerem que s'han de prendre accions polítiques clares per tal de garantir que els processos de reversió del servei d'aigua s'efectuarà de manera rigorosa, amb la màxima transparència, i amb les màximes garanties de que es defensarà l'interès col·lectiu de la ciutadania de Terrassa per davant de l'interès d'una empresa privada. En aquest sentit, i tenint en compte el greu retard existent, considerem que cal iniciar urgentment el procés de construcció tècnica dels diferents escenaris de gestió possibles. Altrament, considerem que la configuració dels pressupostos per l'any vinent ha de contemplar els criteris que assegurin els recursos necessaris per garantir un adequat procés de reversió que defensi els interessos col·lectius, els recursos que garanteixin la viabilitat i factibilitat dels diferents escenaris i models de gestió possibles, així com els recursos necessaris que garanteixin un desenvolupament correcte del procés de comunicació i participació de la ciutadania en la decisió del futur model de gestió.

Pels motius expressats anteriorment proposem al Ple els següents:

ACORDS

Primer.- Exigir a Mina d'Aigües de Terrassa que faciliti tota la informació que des de l'Ajuntament de Terrassa es requereixi, a través del Comissionat i/o els serveis tècnics municipals entre d'altres, en forma i temps adequats.

Segon.- En cas d'incompliment del primer acord, iniciar les accions que siguin necessaris, i si s'escauen judicials, per tal de què tota la informació vinculada al servei pugui ser disponible per part del seu titular que és l'Ajuntament de Terrassa.

Tercer.- Iniciar amb caràcter immediat el procés de construcció tècnica dels diferents escenaris de gestió, per tal de que tots els escenaris siguin factibles en el moment en què s'hagi de decidir.

Quart.- En la proposta de pressupostos que es presenti per a l'any 2016 no concorrerà cap circumstància que pugui significar la impossibilitat o discriminació d'alguns dels models de gestió del servei d'aigua.

Cinquè.- La proposta de pressupostos vetllarà per què tots els escenaris de gestió (pública o privada) puguin ser factibles tècnica i econòmicament de manera que el procés de deliberació es pugui realitzar amb les màximes garanties d'igualtat. Específicament els pressupostos hauran de contemplar les despeses següents:

- 1- les que puguin ser requerides per realitzar estudis i dictàmens entre d'altres, d'acord amb el que determini el comissionat de l'aigua el Sr. Joan Gaya,
- 2- les que han de permetre desenvolupar un correcte procés de participació i comunicació a la ciutadania d'acord amb el que determini Sra., Itziar González.

Sisè.- Instar a l'Ajuntament per què treballi paral·lelament en la constitució pública de la Comissió de l'aigua abans que acabi el 2015.

Setè.- Instar al l'ajuntament a crear, els més aviat possible, un espai web on la informació disponible i futura estigui públicament disponible per què la ciutadania pugui monitoritzar tot el procés. Fent una previsió pressupostaria de fons.

Vuitè.- Notificar aquests acords a totes les entitats susceptibles d'estar interessades en la qüestió.»

Pren la paraula el Sr. Matilla, posa de manifest que la Proposta de Resolució vol tenir un caràcter constructiu i corresponsabilitzador amb la decisió del futur model de gestió de l'aigua. L'any vinent acaba el període de concessió que actualment té Mina d'Aigües de Terrassa, després de 75 anys, i no hi ha solució de continuïtat. La ciutat, el seu Ajuntament i el seu govern, hauran de prendre una decisió al respecte. Tampoc es pot obviar la situació que s'està vivint actualment, i que es recull a la premsa. Per això s'ha considerat necessari que el Ple de la ciutat debatés aquest tema i prengué uns determinats acords. Aquesta proposta pretén deixar de banda el posicionament ideològic respecte al model de gestió que en algun moment s'haurà de defensar, i se situa en una perspectiva gairebé tècnica i amb una perspectiva de corresponsabilització. Pel que fa al procés a seguir, en primer lloc s'ha de liquidar la concessió actual. S'han de poder construir els diferents escenaris de gestió. S'haurà de garantir un procés participatiu i de deliberació, obert i amb garanties democràtiques, amb tota la ciutadania. Finalment, s'haurà d'implementar el nou model que es decideixi. El Sr. Matilla és conscient que què s'està anant tard. L'Ajuntament ha pres algunes decisions, com ara el nomenament del Comissionat de l'Aigua, Sr. Joan Gaya, una decisió compartida per la pràctica totalitat dels Grups municipals. Avui també és pertinent reafirmar la pertinença de la seva tasca. El Sr. Gaya va explicar en la darrera sessió de la Comissió Informativa de Territori que cal defensar que la titularitat del servei és de l'Ajuntament, i que com a titular hauria de disposar de tota la informació. Malauradament, en aquests moments l'Ajuntament no disposa de tota la informació per poder obrir el procés de deliberació que caldria, per dibuixar els diferents escenaris. També va dir que s'havia requerit a Mina formalment aquesta informació i que s'havia donat un termini de dos mesos per obtenir-la. El Sr. Matilla afegeix que es preveu una situació de conflictivitat més que probable. Els objectius de la proposta en són, fonamentalment,

tres. El primer és fer pinya en la defensa de l'interès col·lectiu que hi ha al darrera del procés de la gestió de l'aigua. Cal posar per davant la defensa de l'interès col·lectiu en el procés de reversió. En segon lloc, cal garantir un procés de transparència vers la ciutadania, constituint i implementar el més aviat possible els espais oberts, com ara la Comissió de l'aigua. Això és possible fer-ho simultàniament al procés de reversió de la concessió. Finalment, es proposa ser previsor. En el procés de definició dels diferents escenaris, hi haurà vinculacions de tot tipus, algunes vinculades al Pressupost. Que en el Pressupost municipal per a 2016 no hi hagi cap factor ni cap decisió que discrimini o impossibilitat alguns dels models que després puguin ser escollits com a possibles models futurs de gestió de l'aigua. El que es demana és un nivell d'asèpsia, de rigor i de criteri el més objectiu possible per tal que cap decisió dels pressupostos pugui invalidar o discriminar algun dels models. I que també es tinguin en compte totes les despeses destinades a garantir la defensa de l'interès col·lectiu, i es requereixen determinats informes o dictàmens tècnics que l'Ajuntament tingui els recursos previstos per poder-los encarregar. Tot seguit el Sr. Matilla dóna lectura i comenta els acords que conformen la present Proposta de Resolució.

El Sr. Turmo posa de manifest que les dues propostes de resolució, la presentada pel Grup de Ciutadans i la presentada pels Grups de TeC, ERC-MES i CUP, responen a un model de procés participatiu en relació a la fi de la concessió, com es gestiona i per quin model de gestió s'opta. Aquest és un model que el Grup del PPC no comparteix, i en el qual, per coherència, no hi participarà. Per tant, tot i ser un plantejament legítim, que respon als posicionaments polítics dels qui opten per la municipalització del servei de l'aigua, el Grup del PPC no el comparteix, i menys amb l'elevat cost que està tenint per a la ciutat, amb la contractació de dos càrrecs eventuais. Ara bé, és evident que la concessionària ha de lliurar la documentació que si reclama, de la mateixa manera que l'equip de govern hauria de lliurar dos informes jurídics de la concessionària, que el Sr. Turmo ha reclamat reiteradament i que encara no té. Hi ha doncs una manca de transparència de l'equip de govern vers l'únic Grup que té una posició clara i definida respecte aquest tema, juntament amb TeC, tot i que amb posicions contràries. Per al Grup del PPC no cal fer una consulta, donat que ja es va fer: les passades eleccions municipals. Haurien de servir de referència. El problema és la indefinició de bona part de les formacions polítiques representades al Ple, entre ells el PSC, excloent TeC, sobre quin ha de ser el model de gestió del servei de subministrament d'aigua, que és de competència municipal. Hi ha dos models. Un és la gestió directa. En aquest cas, si es tracta d'una entitat pública local, o una societat municipal, ha de ser sostenible i eficient, d'acord a una nova normativa impulsada pel govern del Partit Popular. L'altra és la gestió indirecta, que pot adoptar diferents models, entre ells la concessió administrativa, subjecta a uns plecs de condicions i per tant sempre subjecta al control de l'administració. En tot cas cal treballar en la línia de millorar aquest control. El PPC de Terrassa opta sempre per l'opció que sigui millor per a la ciutat, la que suposi la millor prestació del servei i unes millors tarifes pels ciutadans. El millor servei al cost més baix és el model de gestió actual, la gestió indirecta via concessió. A diferència de la municipalització, la gestió indirecta permet una millora de la capacitat tècnica, accés a la capacitat d'innovació i la nova tecnologia, i molt més àgil accés al finançament. La municipalització suposaria elevar el cost per a la ciutat i incrementar els impostos municipals, i segurament no poder fer inversions atenent al seu elevat cost. Aquest podria ser un nou forat negre, com el de la Societat d'Habitatge. El Sr. Turmo és de l'opinió que si un sistema funciona no s'ha de canviar. El sistema actual, mentre no es demostrï el contrari, és el millor i el més econòmic, i el que garanteix la continuïtat de la plantilla. El Sr. Turmo encara està esperant la convocatòria de la comissió política de l'aigua, que va demanar amb caràcter d'urgència, a partir de les conclusions d'un dels informes jurídics de la concessionària. Aquestes conclusions són prou contundents. El Sr. Turmo considera que una determinada formació política està generant determinades expectatives, sota la seva responsabilitat perquè després haurà de gestionar la frustració, al proposar consultes o determinats processos, quan, de fet, en els informes, que són de part, es planteja fins i tot la concessió de tot el

servei públic d'aigua actual, quan s'hauria de parlar de determinades expropiacions etc. El Sr. Turmo va demanar aquesta reunió per saber quina era l'opinió de l'equip de govern sobre la conclusió d'aquests informes. Aquesta reunió no s'ha convocat. El 15 de novembre 2001 es va formalitzar un conveni entre l'Ajuntament i la concessionària, per treballar en tots aquells aspectes relatius a la fi de la concessió, determinar el fons de reversió, etc. Hi ha hagut una comissió que ha anat treballant. S'ha fet feina. El Sr. Turmo pregunta que si arribat el 31 de desembre de 2016, sense una decisió política presa, es prorrogarà el servei o no. Aquesta resposta encara no s'ha donat per part de l'equip de govern.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Sirvent, qui posa de manifest que Mina no compleix amb els múltiples requeriments d'informació que li està fent l'Ajuntament, malgrat la signatura de dos convenis amb l'Ajuntament i el compromís assumit amb el Sr. Joan Gaya el dia 11 de novembre a les dependències de Mina. Sembla que Mina ara se'n desdiu d'aquest compromís. La proposta també planteja la constitució de la Comissió de l'Aigua, que fa dies que hauria d'estar en marxa i que encara no ha estat constituïda. Tot això amb la finalitat de poder realitzar una correcta liquidació, una posterior anàlisi dels diferents escenaris de gestió i, finalment, un procés deliberatiu. Aquesta és una proposta que pretén ser neutra vers el model de gestió, i es presenta perquè a falta de pocs mesos de la finalització de la concessió no pot ser que s'estigui reclamant a una empresa una informació que ja fa molt de temps que hauria d'estar en mans de l'Ajuntament, que és el titular del servei. La Sra. Sirvent pregunta perquè encara no s'ha realitzat el procediment administratiu relatiu a l'acte de municipalització, ja que des de l'any 1941 fins avui hi ha hagut temps de sobres. La Sra. Sirvent no vol creure que tot plegat sigui un exercici de dilació volguda. Ara pertoca posar-se molt seriós envers aquest assumpte, que és força complex. La CUP sempre s'ha definit molt nítidament, i cada vegada veu més motius per apostar per una gestió directa i integral del servei. Ja n'hi ha prou que entitats com Mina, Agbar o Acciona les que decideixin sobre la vida dels ciutadans, pensant sempre en els seus propis interessos. No es pot permetre que d'aquí poc modifiquin el seu domicili social i es presentin amb nomenclatures societàries diferents a un concurs públic futur relatiu a la gestió d'aquest servei. Ara és l'hora que sigui l'Ajuntament qui gestioni el servei, que gira entorn d'un bé que és públic, bàsic i essencial, l'aigua, i que s'ha de gestionar sempre des de l'òptica de l'interès col·lectiu. No es pot admetre que presentin un recurs judicial que posi en dubte el nomenament d'un expert que ha estat consensuat per 26 dels 27 Regidors del Ple. També presenten informes que qüestionen la titularitat pública del servei d'abastament d'aigua. Això no és ni democràtic, ni rigorós ni tolerable en cap cas.

El Sr. González assenyala que el Grup de Ciutadans ha participat en la transacció d'aquesta Proposta de Resolució per fet pinya, amb forces polítiques que han manifestat obertament a favor de la remunicipalització del servei, qüestió que C's no comparteix. Però tampoc farà cap defensa de cap altre model. Al Grup de Ciutadans ni agradaria que tot aquest procés fos un exemple, una oportunitat única per poder demostrar que es poden fer les coses bé, i no aprofitar qualsevol circumstància per defensar el model propi. La Sra. González es refereix especialment a la intervenció de la Sra. Sirvent. El Sr. González demana que no s'aprofiti aquest debat per aquesta finalitat, quan el que es vol és unir esforços per plantar cara a Mina, vers les quals tots els ponents de la proposta estan en desacord, i que l'ampli consens assolit en relació a la Comissió de l'Aigua o al nomenament del Sr. Gaya, no el posi en entredit, volent que tot plegat no arribi a bon port. El Sr. González va una crida al màxim consens sobre la proposta, i que sumin les forces que s'han sumat a la transacció. Hi ha moltes associacions i entitats de tota Espanya que estan mirant Terrassa, perquè el procés de liquidació d'una concessió de 75 anys, en una situació de monopoli de facto, i la correcta reversió de tots els béns adscrits, absolutament amortitzats, es faci des d'un punt de vista econòmic, participatiu i jurídic que beneficiï tothom. Ja hi haurà temps, quan es disposi de tota la

informació i es puguin fer totes les anàlisis, de presentar les respectives propostes i debatre-les. El Sr. González demana que no s'aprofita qualsevol circumstància per fer partidisme.

Intervé seguidament el Sàmper, qui agraeix al altres Grups ponents que hagin estat capaços de transaccionar aquesta proposta. El Grup de CiU s'hi suma a la mateixa, per la forma que s'ha expressat el contingut de la mateixa, fent referència a fer el procés en base a l'interès públic, a la transparència, a la previsió dels recursos necessaris. El Grup de CiU no té, a dia d'avui, una idea clara de quin és el millor sistema de gestió de l'aigua, a diferència de la CUP, del PPC o de TeC. El Grup de CiU espera disposar de tota la informació, que és imprescindible, per dues qüestions: quins són els inconvenients del sistema actual, les seves limitacions, i quina serà la factura que s'haurà de pagar pel sistema que finalment es decideixi que és el millor. El que realment importa és l'interès de la ciutadania. El Grup de CiU vol saber quin serà el preu final que s'haurà al final i quines són les limitacions del sistema actual.

El Sr. Caballero comença dient que en aquesta qüestió hi ha un biaix ideològic evident. El Sr. Caballero intentarà evitar el debat sobre el model de gestió. El Grup d'ERC-MES té una posició, però amb caràcter previ a això posarà la defensa la institució. En un moment determinat una empresa privada, concessionària del servei d'aigua de Terrassa, planteja una sèrie de recursos i escrits qüestionant unes determinades decisions de l'Ajuntament. Té el dret de fer-ho. Però en un dels escrits, aquesta empresa qüestiona la sobirania del Ple, escollit democràticament, sobre una decisió que prendrà a posteriori, i sobre la qual es debatrà durant els propers mesos. El Sr. Caballero considera que fins i tot el representant del Grup del PPC, com a càrrec electe d'aquest Ajuntament, com a part de la ciutadania de Terrassa, ha d'estar d'acord en què l'Ajuntament és sobirà per prendre una decisió, i no es pot qüestionar en cap cas que l'Ajuntament és el titular del servei, sense entrar en el debat ideològic. El Sr. Turmo defensa un determinat model de gestió de l'aigua a Terrassa. El Grup d'ERC-MES en defensa un altre. Però el punt de trobada entre els dos és que la decisió al respecte la té l'Ajuntament de Terrassa i els càrrecs electes en tant que representants de la ciutadania. Una determinada empresa concessionària no pot posar això en qüestió. Si ho fa, el que pretén és manllevar el dret d'aquells que defensen un determinat model de gestió, sinó que està manllewant drets a tots els terrassencs, independentment de quin sigui el model de gestió de defensin. El Sr. Caballero reclama que el Ple doni una resposta clara, i la millor resposta seria el vot dels seus 27 membres dient a tothom que qui mana és l'Ajuntament, que és poble. En definitiva, que qui mana és el poble.

El Sr. Armengol celebra que s'hagin pogut transaccionar les dues propostes de resolució i s'hagin pogut polir. El Grup del PSC votarà a favor. El Sr. Armengol posa de manifest que avui tots els Grups municipals, llevat el PPC, està dient el mateix i anant en la mateixa direcció. El Sr. Armengol demana a les forces polítiques del Ple que donades les circumstàncies actuals, en les que Mina ha fet públic que no reconeix l'Ajuntament com a titular del servei, i que presenta un recurs de reposició contra el nomenament del Comissionat de l'Aigua, Sr. Gaya, que s'emplacin per deixar el partidisme polític de banda, i fer l'esforç per trobar el mínim comú denominador que permeti posicionar l'Ajuntament conjuntament davant la ciutadania per escenificar que totes les forces polítiques van juntes en la voluntat de governar el servei de l'aigua, si més no fins el moment de decidir el model de gestió, que serà l'hora de què cadascú defensi l'opció que consideri més adequada per a la ciutat. El Sr. Armengol reconeix la feina feta durant el procés de liquidació de la concessió pels anteriors Regidors, de diversos colors polítics, pels tècnics, pels funcionaris i per l'actual Comissionat de l'Aigua, del qual s'ha posat en dubte la seva imparcialitat. Estem davant d'un procés de liquidació complex, que requereix d'un sobreesforç per part de tothom durant la fase prèvia a l'elecció del model de gestió. Respecte a què el Sr. Turmo no ha rebut encara els informes, el Sr. Armengol ho tornarà a revisar, tot i que té la constància de què se li han enviat dues vegades.

En tot cas li demana disculpes. La Sra. Sirvent ha preguntat quan es constituirà la Comissió de l'Aigua. Això està en mans de la Sra. Itziar González, a la qual se li ha fet l'encàrrec. Cal esperar que es faci en breu. També ha preguntat perquè no s'ha municipalitzat el servei. Segons ha manifestat el Sr. Gaya, no s'havia fet perquè hi ha diferents interpretacions jurídiques. Hi ha qui diu que no és necessari i hi ha qui diu que sí. Mina ha agafat l'opció que diu que sí és necessari. En tot cas, si es creu que cal fer-ho, es farà.

El Sr. Matilla ratifica que el govern de la ciutat podrà comptar amb el Grup de TeC en el procés de tria del model de gestió de l'aigua, sempre que hi hagi un interès per la defensa de l'interès col·lectiu. El Grup de TeC està disposat a aportar força, valentia i treball. Però també cal ser honestos, i en aquests moments el Grup de TeC necessita percebre un clar canvi en l'actitud del Sr. Alcalde i de l'equip de govern, ja que no estem en un procés en el que calgui fer declaracions i comunicats defensant corresponsabilitat. Fa poc, TeC, ERC-MES i CUP van fer una roda de premsa amb motiu del que havia explicat el Comissionat de l'Aigua, denunciant que la situació no anava bé, que la informació no estava arribant, i que per tant no es podia seguir el pla que estava previst. Poc després el Sr. Alcalde va decidir fer un comunicat en el qual, per sorpresa del Grup de TeC, va preferir defensar la postura de Mina, en el sentit que sí estava facilitant informació, enlloc de fer pinya al costat de la defensa de l'interès col·lectiu. Avui s'ha vist el resultat: Mina ha fet unes declaracions en les que diu que no només no han donat tota la informació, sinó que no la donaran fins que acabi la concessió, desautoritza la figura del Comissionat i no admet que la titularitat del servei sigui pública. El Sr. Matilla demana al Sr. Alcalde que faci un canvi d'actitud. Al capdavall es tracta d'una qüestió de prioritat. Durant molts anys els governs municipals han preferit defensar els interessos de l'àmbit privat, abans que els col·lectius. Però durant la present legislatura el Sr. Matilla té la sensació de que també ha estat així. Cal que el govern triï, d'una manera clara i ferma a qui vol representar, els d'una empresa privada o l'interès col·lectiu.

El Sr. Turmo reitera que la Proposta de Resolució està plantejada dins un context, d'un procés i d'unes opcions. El Sr. Turmo demana que només es deixi un acord, que parli de la necessària col·laboració de la concessionària en el procés de facilitar la informació. Amb aquest únic acord, el Sr. Turmo s'ofereix a votar a favor. Però el conjunt de la proposta està integrada en un procés en el qual el Grup del PPC no hi participarà. No hi creu en la figura dels càrrecs eventuals. En un determinat moment, i aquest és el problema, es va generar una situació incòmoda, políticament, per algunes formacions. En el conveni de 2001, amb prou temps, es va començar a treballar en la fi de la concessió, com s'hauria de fer la reversió, analitzant les inversions, etc. És un procés complex. En un determinat moment, algunes opcions polítiques plantegen una opció, que el Grup del PPC no comparteix. El Sr. Turmo entén que es pot defensar adequadament l'interès públic amb models de gestió indirecta, mentre que d'altres Grups pensen que ha ser a través de models de gestió directa. En un moment determinat, continua el Sr. Turmo, determinades formacions polítiques entren en el debat, llevat del PPC que té la seva posició definida. A partir d'aquí comencen a aparèixer compromisos que el Sr. Turmo pensa que no es compliran. S'estan generant expectatives que provocaran frustracions. El Sr. Turmo torna a preguntar si arribat el 31 de desembre aquest tema no està resolt es prorrogarà la concessió. Encara no s'ha contestat de forma clara aquesta qüestió. Si els informes, tot i que són de part, als quals ha fet referència abans estan ben orientats, les seves conclusions tenen una incidència definitiva, ja que situen un escenari que impossibilitaria la municipalització del servei. El Sr. Turmo va demanar al govern quina era la seva opinió sobre aquests informes, si té informes que avalin altres posicions. S'hauria de començar la casa pels fonaments, no per la teulada, plantejant consultes, etc. Cal saber quina és la situació, què passarà quan finalitzi la concessió, etc., i a partir aquí tota la legitimitat que cada Grup defensa.

La Sra. Sirvent està d'acord amb el Sr. Turmo en què hi ha certs compromisos i expectatives que no es compliran. La situació és complexa. Hi ha informes jurídics contraris a la titularitat municipal del servei. Però la Sra. Sirvent va creure que hi havia una esperança quan, en una anterior reunió de la Comissió Informativa, va dir que s'havia reunit amb Mina, que s'havia elevat un acta i que Mina s'hi havia compromès. Però ara resulta que se n'ha desdit d'aquest compromís. Sembla que la via del mutu acord es farà una mica complicada, però l'1 de gener de 2017 la prestació del servei potser encara en una situació indefinida. El que cal és parlar, deliberar i cercar la millor solució en relació a aquest escenari. Si Mina pretén deixar anar la informació en l'últim tram de la concessió, la liquidació de la mateixa no es podrà realitzar de forma correcta. La Sra. Sirvent lamenta que la Proposta de Resolució sigui aprovada per 26 dels 27 Regidors del Ple. La Sra. Sirvent entén que hi alguns dels acords, el primer, el segon i el setè, que no tenen res a veure amb el procediment deliberatiu, i sí té a veure amb l'accés a la informació. Aquests tres acords no haurien de generar controvèrsia, especialment el primer. Això permetria que tots a una poguessin exigir a Mina que faciliti la informació.

El Sr. González vol fer un últim esforç a favor de la unanimitat, ja que la Proposta de Resolució va més enllà dels acords concrets. Aquest és un moment històric, perquè és la primera vegada, després de 75 anys, per poder fer les coses bé, i anar tots a una. El Sr. González entén les raons del Sr. Turmo, però insisteix en què la proposta va més enllà. És molt important assolir la unanimitat, i això no trairia res des del punt de vista de la seva coherència programàtica. Si el Grup de C's està en aquest procés és perquè necessiti informar-se, per triar el model que millor convingui a la ciutadania, des d'una decisió informada. El suport del Grup de Ciutadans a la figura del Comissionat de l'Aigua i la seva participació en la Comissió de l'Aigua, està condicionat a la neutralitat ideològica del procés, la transparència, la responsabilitat i la no instrumentalització. El Sr. González torna a convidar al Grup del PPC a sumar-s'hi. Votar a favor de la Proposta de Resolució no condicionarà votar el model que cadascú, legítimament, defensa. El vot a favor de la Proposta no és un vot en contra de Mina, sinó un vot a favor del Ple, a favor de la defensa dels interessos col·lectius.

Intervé seguidament el Sr. Caballero, qui manifesta que ERC-MES va signar el Pacte Social de l'Aigua, comproment-se per un model de gestió directa. El Sr. Caballero, però, en la seva primera intervenció ha dit que volia fer abstracció precisament d'això, de la seva posició. El Grup municipal d'ERC-MES no va partir d'una posició ideològica preestablerta pel que fa al procés de l'aigua. Al llarg d'aquests mesos han tingut ocasió de visitar models de gestió directa arreu del territori, com ara Manresa o Mataró, on l'empresa pública d'aigües reporta als ajuntaments respectius uns ingressos importants. A més, en el cas de l'Ajuntament de Terrassa la fórmula de les societats municipals no és estrany. Hi ha algunes, com ara Eco-Equip, que atenent al seu pressupost, i es compara a altres models, com el de Terrassa, es pot concloure que aquesta gestió pública de gestió directa estalvia molts diners respecte la gestió privada. Per tant, ERC-MES també té una posició ideològica al respecte. El Sr. Caballero considera que és un orgull per a Terrassa que demà o en els propers dies el Ple pugui enviar el missatge de què tots els representants electes de la ciutadania han dit que l'Ajuntament és sobirà per prendre les seves decisions. El Sr. Caballero considera que es podria arribar a un acord unànim, si més no, respecte al primer acord. Cal felicitar-se per això.

El Sr. Armengol manifesta que la primera intervenció del Sr. Matilla li ha agradat molt, quan ha parlat de fer pinya. No tant la segona. En qualsevol cas, el Sr. Armengol manifesta que el PSC està a favor dels interessos de la ciutadania, i per això el Sr. Alcalde en el seu dia es va comprometre a fer una consulta ciutadana.

El Sr. Matilla assenyala que la seva segona intervenció ha estat plantejada des de l'honestetat. Quan hom ofereix corresponsabilitat, esforç i treball, és normal que demani saber quina és l'actitud que trobarà a l'altre costat. Per això el que es planteja és demanar que es clarifiqui quina serà l'actitud del Sr. Alcalde i de l'equip de govern a partir d'aquests moments respecte aquesta situació. La cronologia dels fets que abans ha exposat el Sr. Matilla abans no és inventada. Està a la premsa. El Sr. Matilla vol que aquesta actitud canviï. Per això l'aprovació de la Proposta de Resolució, fins i tot per unanimitat en alguns dels seus acords, és un bon símptoma. El Sr. Matilla espera que tanmateix no sigui una opció estratègica, sinó que es pugui confirmar en passos posteriors, fermes, de treball conjunt, que els acords que s'aprovin avui es compleixin, que tothom pugui comparèixer i exigir a Mina que compleixi amb la seva obligació, i que el Ple faci el que li pertoca, defensar els interessos de tota la ciutadania. El Sr. Matilla demana, doncs, que els acords aprovats siguin una realitat i que no quedin només en un gest.

El Sr. Alcalde, a títol personal i com a govern, vol reiterar algunes qüestions relatives al tema de l'aigua. El govern municipal és molt conscient de la importància d'aquesta qüestió, de la complexitat del procés de finalització de la concessió actual, i d'iniciar el model futur, així com de la transcendència de les decisions que caldrà prendre per part de tota la ciutadania de Terrassa, tant per la singularitat del nostre sistema concret d'abastament d'aigua com per la durada de la concessió que acaba. El procés de liquidació i la decisió sobre el futur model de gestió són dues qüestions prioritàries per al govern municipal i per al seu Alcalde. El compromís és molt ferm de treballar amb intensitat, amb rigor, amb la màxima transparència, buscant sempre el màxim diàleg i el màxim consens entre totes les forces polítiques del Consistori i amb la ciutadania. De fet, com s'ha fet al llarg dels darrers anys, amb tota la feina feta. En el present mandat s'ha donat un impuls important, reforçant els equips, destinant recursos propis, i recursos amb càrrec a les tarifes del servei, recursos externs de la Diputació de Barcelona per fer estudis i treballs tècnics. S'ha nomenat, amb consens, un Comissionat de l'Aigua i una persona per ajudar a construir una proposta deliberatiu amb la ciutadania, que serà codissenyada entre totes i tots. El Sr. Alcalde lamenta profundament que la concessionària del servei s'hi oposi al nomenament del Sr. Joan Gaya, ja que tot i les declaracions en sentit contrari, aquest fet pot afegir una dificultat més al procés de liquidació de la concessió i definició del futur model, procés que ja de per si és molt complex. I perquè el Sr. Joan Gaya va ser proposat i nomenat perquè disposava d'un ampli consens dels Grups municipals. El Sr. Gaya ha dedicat la seva carrera professional al sector de la gestió de l'aigua, des de diverses perspectives, des de la universitat, des la política, com a assessor de la Federació de Municipis de Catalunya, com a membre del Consell d'administració de l'Agència Catalana de l'Aigua, com a consultor i com a gerent del Consorci per la gestió d'aigües de Catalunya. És autor de diversos llibres i ha publicat multitud d'articles sobre la matèria. La seva experiència i la seva capacitat i competència són contrastades, i segurament és el millor professional que es podia incorporar en aquests moments per ajudar la ciutat a fer el procés amb les màximes garanties d'èxit. Per tant, no es posar en dubte, en cap cas, la seva imparcialitat. Ha estat contractat per la seva vàlua professional i actuarà, com no pot ser d'altra manera, amb total rigor i objectivitat en defensa de l'interès general. No obstant, el Sr. Alcalde expressa el seu respecte al dret que té la concessionària a fer les accions que consideri oportunes, com qualsevol empresa, entitat o persona, mitjançant els instruments i les eines que les lleis democràtiques posen a disposició de tothom. El recurs presentat està essent estudiat pels serveis jurídics municipals. Si se'n desprèn que cal algun ajustament en les funcions que desenvolupa el Comissionat, que el Sr. Alcalde considera que serà necessari, ja es farà. Amb independència d'això, l'Ajuntament seguirà realitzant les actuacions necessàries per continuar amb el procés de liquidació i definició del futur model. Hi ha el compromís de la concessionària, per escrit, de què seguirà facilitant la informació necessària per la liquidació de la concessió, més enllà dels matisos que es vulguin plantejar sobre el calendari o el moment en què determinada informació ha de ser lliurada. En aquest cas també, les lleis aporten el marc jurídic

necessari per anar resolent les diferents situacions que es vagin trobant si no hi ha acord. Igual que es farà per l'altra qüestió plantejada per la concessionària en relació a la titularitat del servei, plantejament de sobres conegut per l'Ajuntament i per tots els Grups municipals, ja que han estat lliurats els diferents dictàmens jurídics sobre la qüestió. L'Ajuntament, en base al que determinen les lleis i la mateixa ordenança municipal del servei, té un posicionament clar al respecte, contrari al de la concessionària. Dit això, el Sr. Alcalde afegeix que hores d'ara es disposa d'una part de la informació requerida a Mina, una informació que no s'ha requerit en els últims mesos, com va informar també el Sr. Gaya, per poder dur a terme la liquidació de la concessió i encarrilar el procés de decisió del futur model de gestió. Cal esperar que la informació que falta arribi en les properes setmanes. Serà convenientment analitzada, i si no arriba hi ha els mecanismes jurídics per tal d'exigir a la concessionària que traspassi aquesta informació. El Sr. Alcalde ho ha anat explicat a la Taula de l'Aigua i a la FAVT, sempre que ho han demanat, amb total transparència, amb reunions i traspasant expedients i estudis tècnics. El govern municipal no ho entén d'una altra manera. Ho ha fet amb els Grups municipals de l'anterior mandat i del present, a les comissions informatives de juliol, de setembre, d'octubre, de novembre, i a la Junta de Portaveus. El Sr. Alcalde s'adreça al Ple municipal i a la ciutadania de Terrassa per insistir en el compliment de la seva responsabilitat com a Alcalde i del govern municipal en defensar l'interès general de totes i tots. Aquesta és la seva obligació i hi estan plenament compromesos, compromís que s'amplia a tota la seva acció política. El govern s'ha compromès a fer una consulta ciutadana sobre l'aigua, a partir d'un procés d'informació i debat ciutadà, seriós i rigorós, a que l'aigua sigui cent per cent de la ciutat i sota el govern de l'Ajuntament, a buscar-hi les opcions que assegurin el control públic, la millor fórmula i la més eficaç, a crear una comissió ciutadana que intervingui en les decisions estratègiques i que controli anualment el servei. S'ha compromès a desenvolupar un model de servei d'abastament d'aigua basat en criteris d'eficiència, transparència i qualitat, que fomenti l'estalvi i assegurí l'accés a aquest subministrament bàsic a totes les famílies a un preu ajustat a les seves capacitats econòmiques. Per tant, el Sr. Alcalde agraeix el consens, tot lamentant que el Sr. Turmo no s'hi vulgui sumar. També demana la col·laboració de totes les forces polítiques del Consistori en aquest procés, difícil i complex, prudència, paciència i responsabilitat, perquè és el moment de sumar esforços, de fer pinya, de ser corresponsals en un tema tant sensible com aquest. Per tant, el Sr. Alcalde reitera la proposta a tots els Grups de treballar conjuntament les properes setmanes per acordar el procés de deliberació ciutadana que cal iniciar urgentment.

El Sr. Turmo demana la votació separada dels diferents acords.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats amb el vot favorable dels Grups municipals del PSC (9 vots), de TeC (6 vots), d'ERC-MES (4 vots), de CiU (3 vots), de Ciutadans (3 vots) i de la CUP (1 vot). El Grup municipal del PPC, sense participar de l'exposició de motius de la proposta, vota a favor dels acords primer, segon i sisè, i en contra de la resta d'acords.

Epígraf 26) Presentada pel Grup municipal del PPC, proposant impulsar un procés de debat i participació ciutadana sobre la mobilitat futura de Terrassa que es materialitzi en un Pacte de Ciutat, el Pacte per la Mobilitat.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

« Atès que la mobilitat és una de les principals problemàtiques de Terrassa d'àmbit no econòmic ni social. Terrassa segueix sent malauradament una ciutat molt complex i difícil per circular.

» Atès que tot i que el vigent Pla Director de Mobilitat va resultar del consens del Pacte per la Mobilitat, no s'ha desenvolupat des de polítiques de consens, sinó a partir d'unes polítiques de mobilitat centrades en la penalització del vehicle privat sense oferir alternatives

» Atès que es pretén materialitzar una revisió del Pla Director de Mobilitat actual sense partir de posicions de consens, havent-se iniciat, sense consens polític al final del passat mandat municipal, un procés per elaborar un nou Pla Director de Mobilitat.

» Atès que calia en primer lloc, per impulsar un nou Pla Director de Mobilitat, renovar el consens ciutadà que es va assolir en el Pacte per la Mobilitat signat a l'any 2000, al Saló de Sessions de l'Ajuntament de Terrassa, per més de 40 institucions públiques i privades, pactant-se les línies mestres de la mobilitat futura de Terrassa, recollint per tant els principis i objectius generals, els eixos bàsics de la mobilitat urbana de la nostra ciutat en un futur i que van configurar la base i essència del text del Pla Director de Mobilitat vigent.

» Atès que és possible encara redreçar el procés per elaborar un nou Pla Director de Mobilitat des del consens ja assolit al seu moment amb el Pacte per la Mobilitat, rectificant d'aquesta manera la política de mobilitat erràtica del mandat passat que va obviar en tot moment la realitat de la nostra ciutat i es va centrar en mesures de penalització del vehicle privat.

És per tot això que es proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER: Impulsar des del consens un veritable procés de debat i participació ciutadana sobre la mobilitat futura de Terrassa que es materialitzi en un Pacte de Ciutat, el Pacte per la Mobilitat on quedin recollits els eixos i principis bàsics del futur nou Pla Director de Mobilitat de Terrassa.

SEGON: Paralitzar els treballs de revisió del Pla Director de Mobilitat, ja materialitzats a finals del mandat municipal passat en un document d'Avanç del Pla, i que es van iniciar sense el consens polític i ciutadà necessari, reformant el procés iniciat en atenció a l'acord primer d'aquesta proposta de resolució.

TERCER: Facultar a l'Il·lm. Senyor Alcalde-President de l'Excm. Ajuntament de Terrassa per tal de signar la documentació necessària per l'execució dels acords anteriors.»

Pren la paraula el Sr. Turmo, qui posa de manifesta que la mobilitat és una de les principals problemàtiques de Terrassa d'àmbit no econòmic ni social. Terrassa segueix sent, malauradament, una ciutat molt complexa i difícil per circular, i aquesta problemàtica afecta tothom. El vigent Pla Director de mobilitat va resultar del consens del Pacte per la mobilitat, tot i que no es va desenvolupar, en canvi, des de polítiques de consens sinó a partir d'unes polítiques de mobilitat centrades en la penalització del vehicle privat, sense oferir alternatives. Aquesta ha estat la dinàmica habitual de l'àrea de mobilitat. Ara, seguim amb aquesta mateixa línia negativa, es pretén realitzar una revisió del Pla Director de mobilitat actual sense partir de posicions de consens, havent-se començat ja, sense consens polític, a finals del passat mandat, un procés per elaborar el nou Pla Director, disposant ja d'un document d'avanç, seguint la línia de manca de consens. El Grup del PPC considera, seguint el seu programa electoral, que calia en primer lloc, abans d'aquesta revisió, impulsar de nou un Pacte per la mobilitat, i renovar el consens ciutadà de l'any 2000, que

en aquest saló de sessions de l'Ajuntament es va materialitzar en la signatura del Pacte per la mobilitat per part de més de quaranta institucions públiques i privades, inclosos els Grups municipals o partits polítics, un consens que pel que fa a la mobilitat no s'ha tornat a donar mai més. Es van pactar les línies mestres de la mobilitat futura de Terrassa, recollint per tant els principis i objectius generals i els eixos bàsics de la mobilitat urbana a la ciutat en un futur, i que van configurar la base i essència del text del Pla Director de mobilitat vigent. 18 principis i objectius bàsics sobre mobilitat consensuats, que no és pas fàcil. Tot això s'ha obviat en la revisió del nou Pla Director de mobilitat. Com encara és possible redreçar el procés, per elaborar el nou Pla Director des del consens, ja assolit en el seu moment, i que ara sembla ser que no es vulgui assolir per part de l'equip de govern, o des del departament tècnic que impulsa aquesta revisió, és necessari rectificar la política de mobilitat erràtica de l'anterior mandat, que va obviar en tot moment la realitat de la ciutat i es va basar en mesures de penalització del vehicle privat. El Sr. Turmo considera que és possible encara redreçar aquest procés. Convindria treballar de nou des del consens, un consens gens fàcil en qüestions de mobilitat, i que va ser possible l'any 2000. Per tant, la Proposta de Resolució planteja impulsar des del consens un veritable procés de debat i participació ciutadana sobre la mobilitat futura de Terrassa que es materialitzi en un Pacte de Ciutat, el Pacte per la Mobilitat on quedin recollits els eixos i principis bàsics del futur nou Pla Director de Mobilitat de Terrassa. I, en conseqüència, es proposa paraitzar els treballs de revisió del Pla Director de Mobilitat, ja materialitzats a finals del mandat municipal passat en un document d'Avanç del Pla, i que es van iniciar sense el consens polític i ciutadà necessari, reformant el procés iniciat en atenció a l'acord primer d'aquesta proposta de resolució. El Sr. Turmo posa de manifest que els 18 eixos que es van consensuar l'any 2000 es podrien ser fins i tot més, i amb la participació ciutadana, la qual cosa no s'ha fet i que trenca tots els principis de participació que es defenses des d'aquest Ajuntament.

La Sra. Sirvent manifesta que li resulta sorprenent que una formació que el passat dilluns es va abstenir sobre la participació de la Taula de l'Aigua a la Comissió Informativa de Territori i Sostenibilitat, o que avui s'ha mostrat contrària al procés deliberatiu en relació al model de gestió de l'abastament de l'aigua, demani ara tenir compte les entitats i impulsar la seva participació. El Grup de la CUP no es creu l'esperit de consens i de participació ciutadana del Grup del PPC. Fins i tot pot valorar que el Sr. Turmo tingui aquest neguit, però no dóna cap valor a una crida al consens que vingui d'un partit que sistemàticament ha governat a l'Estat espanyol a base de decrets. El Grup de la CUP podria lamentar haver-se trobat un pla del qual desconeix els detalls. Però no creu que pugui deslegimitzar la feina feta, sobretot quan no hi ha estat present. En tot cas, el Grup de la CUP s'ha posar al dia sobre molts temes. Això és que està fent i el que seguirà fent. Parlant de mobilitat, la Sra. Sirvent assenyala que la penalització del vehicle privat és un punt central de les polítiques de mobilitat impulsades arreu. El Grup del PPC no ho comparteix. El Grup de la CUP sí, i està d'acord amb la línia de treball que s'ha seguit. Pot criticar, però, altres punts, com la laxitud del govern en la promoció del transport en bicicleta, o com està contemplant l'ampliació dels carrils bici, com a fets aïllats i no com un conjunt global. Això li ha restat eficiència. També es pot criticar la manca d'eficiència del servei d'autobusos. La Sra. Sirvent afegeix que si la Proposta de Resolució planteja incrementar la participació ciutadana en el Pla de mobilitat, el Grup de la CUP hi està d'acord en línies generals. De la mateixa manera, l'esborrany del Pla de mobilitat necessitaria també d'una negociació política per a la seva aprovació en el Ple, ja que l'equip de govern actualment no disposa de majoria. Però si la intenció és aprovar-lo a finals de febrer, seria raonable treballar per a què en aquest període de tres mesos es pugui mantenir un debat, i en el cas de no arribar a temps, cal suposar que serà la pròpia àrea de mobilitat la que proposi l'ajornament de l'aprovació fins poder arribar a un acord. Aquest assumpte no es pot ajornar més. Cal un Pla de mobilitat per a la ciutat. La pròpia ciutadania és la que està demanant la pròpia aprovació. La Sra. Sirvent assumeix el compromís de posar-se en contacte amb les persones

que van participar del procés per saber com va anar i quina és la seva valoració i posició al respecte. Per tots aquests motius, el vot del Grup de la CUP serà d'abstenció.

El Sr. González es mostra completament d'acord amb el posicionament que ha plantejat la Sra. Sirvent. El Grup de Ciutadans també s'abstindrà. El Sr. González considera que no pel fet de ser nou a l'Ajuntament, ha de demanar que es tiri enrere tota la feina feta per molta gent, per moltes entitats, plenament legitimades per fer propostes i per plantejar pactes que continuen essent vigents. El Sr. González desitja poder disposar de l'esborrany del pla, per tal de poder parlar políticament. El que necessita la gent són respostes a les seves necessitats, que en matèria de mobilitat en són moltes, tenint en compte que la configuració del transport públic a Terrassa a canviat.

El Sr. Caballero anuncia que el Grup d'ERC-MES votarà en contra de la Proposta de Resolució del Grup del PPC. El seu model de mobilitat i el d'ERC-MES són diametralment oposats. Pel que fa a la feina feta en matèria del pla participatiu de mobilitat, la persona que va estar al capdavant genera prou confiança. De fet, forma part del Grup municipal d'ERC-MES.

El Sr. Matilla anuncia que el Grup de TeC votarà en contra de la proposta, per dos raons que són la pròpia essència de la mateixa. La primera és afirmar que la problemàtica de la mobilitat no és d'àmbit econòmic o social. Ans al contrari, és d'àmbit econòmic, social, ambiental, de salut, comercial, etc. La mobilitat està en tots els àmbits i es veu afectada per qualsevol decisió que es prengui a la ciutat. La segona raó té a veure amb què darrera de la proposta hi ha una certa voluntat de defensar l'ús del vehicles privat dins la ciutat, contradient el que indiquen totes les lògiques ambientals, econòmiques, socials, de salut, etc. El Grup de TeC acaba d'arribar al Consistori i s'ha trobat un procés de participació, que no el Sr. Matilla no entrarà a jutjar, que està en la seva fase final. El que intentarà fer el Grup de TeC és aportar allò que segons el seu honest criteri pugui ajudar a millorar el model de mobilitat de la ciutat de Terrassa. El Sr. Matilla comparteix, fonamentalment, els objectius que es plantegen en el Pla de mobilitat. No obstant, aquest pla no serà una eina suficient per aconseguir el canvi de model que es pretén. El Pla de mobilitat és un document sectorial, que comporta unes actuacions, que cal veure quina disposició pressupostària disposa per portar-lo a terme, i que cal tenir present que la mobilitat de la ciutat es pot veure més condicionada per la ubicació d'una superfície comercial que no pas per un document de planificació. Per tant, cal tenir present que en les actuacions, no només les sectorials de mobilitat, caldrà ser curós i coherent amb els objectius i estratègies que es defineixen en el Pla de mobilitat. Ha de ser un document que condueixi la resta d'accions.

El Sr. Armengol comença anunciant que el Grup del PSC votarà en contra de la Proposta. El Sr. Armengol es refereix als principis i als objectius del Pla de mobilitat, motius pels quals considera que és un bon pla: millora de la qualitat de vida, redueix la contaminació, el soroll, les emissions de gasos d'efecte hivernacle i el consum d'energia, millora la salut de les persones, modificant els hàbits de mobilitat quotidians cap uns altres més actius, augmenta la seguretat viària, millora l'accessibilitat i l'autonomia dels col·lectius més vulnerables, millora la imatge de la ciutat, la fa més atractiva i millora l'espai urbà. També millora la competitivitat i atrau la implantació de noves activitats econòmiques a la ciutat. En quant als objectius, crea proximitat i espai públic viu, afavoreix la integració, la interoperativitat i la interconnexió de les diferents xarxes de transport, fa més competitiu el transport públic respecte al transport privat, millora l'eficiència de la distribució urbana de mercaderies, educa, informa i sensibilitza la població vers una cultura de la mobilitat sostenible, saludable i segura. Fomenta també l'ús de combustibles i tecnologies menys contaminants. I evita la sobreprotecció de l'automòbil.

El Sr. Turmo manifesta que l'objectiu de la Proposta de Resolució, tot i que es posa de manifest que el Grup del PPC té un model de mobilitat diferent als d'altres Grups de l'esquerra, és plantejar un escenari diferent, el del pacte. És preocupant renunciar, amb la incidència que té la mobilitat en tots els àmbits de la vida, a un pacte com el que es produir l'any 2000, quan més de 40 entitats, públiques i privades, i formacions polítiques, van poder signar un pacte de principis sobre temes de mobilitat. És certament difícil arribar aquest nivell de consens en una qüestió que es valora de formes molt diferent des de diferents àmbits i sectors. Aquesta opció de pacte s'ha obviat, des del primer moment, per part de l'àrea de mobilitat. El pacte que el Sr. González espera veure, no el veurà, perquè no existeix. Una cosa és el Pla de mobilitat i una altra qüestió és el pacte. El pla es va construir a partir del pacte de divuit principis que es van desenvolupar en el Pla Director de mobilitat i que va assolir un gran consens. El Sr. Turmo planteja que el problema que va tenir aquell Pla Director de mobilitat, entre altres qüestions com ara que no es va desenvolupar la xarxa viària bàsica que necessitat de Terrassa, és que es va desenvolupar només des d'unes determinades vessants de la mobilitat que trencaven la línia de consens. El Grup del PPC, quan parla d'àmbits d'actuació, es refereix a àmbits d'actuació programàtics. El Grup del PPC parlar de polítiques econòmiques, de polítiques socials, i en aquest sentit es parla d'una problemàtica que no és d'àmbit econòmic o social. El propi Sr. Turmo ja ha dit que la mobilitat afecta tothom, des del més menut al més gran, a 215.000 persones. Afecta a tantes persones que un procés de participació hauria de ser molt intens i molt treballat per poder tenir una base fonamentada. El Sr. Turmo llegeix finalment una part del Pacte de mobilitat, del seu preàmbul, quan diu que el document fa seus els principis de control i paulatina eliminació de la contaminació atmosfèrica i acústica provocada pel trànsit a la ciutat. També fa una crida a incrementar la conscienciació cívica dels conductors en l'observança de les normes de circulació i a respectar els llocs pels vianants, i a les autoritats a vigilar-ne el compliment. El document compta també, i això és fonamental, amb el vehicle privat, i li reconeix la seva utilitat i el col·loca en el lloc on aquest mitjà pot ser eficaç, encaminant-lo cap a les vies d'entrada i sortida de la ciutat, bo i evitant els itineraris urbans innecessaris. També s'apunten criteris per a què s'aparqui fora de les vies urbanes. El Sr. Turmo conclou reiterant que sobre aquest Pacte es van posar d'acord més de quaranta entitats. El Grup del PPC no comparteix, com a línia estratègica de les polítiques de mobilitat, la penalització del vehicle privat per sistema. És el que s'està fent. No la comparteix perquè no gestiona la realitat de la ciutat, i no ofereix alternatives als ciutadans que necessiten el vehicle privat, per motius d'accessibilitat, de mobilitat o de feina, entre d'altres. Per això es proposa un pacte per iniciar la revisió d'un pla, i no un pla imposat per l'àrea de mobilitat.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	EN CONTRA
TeC	(6 vots)	.....	EN CONTRA
ERC-MES	(4 vots)	.....	EN CONTRA
CiU	(3 vots)	.....	EN CONTRA
Ciutadans	(3 vots)	.....	ABSTENCIÓ
CUP	(1 vot)	.....	ABSTENCIÓ
PPC	(1 vot)	.....	A FAVOR

Quan passen tretze minuts de les dotze de la nit, per part de la Presidència es proposa la interrupció de la sessió plenària, per tal que els Portaveus dels Grups municipals facin una breu deliberació i es pronunciïn sobre l'aplicació de l'article 63 del Reglament Orgànic Municipal, que indica que una sessió plenària ha de començar i acabar el mateix dia. El Sr. Alcalde demana que els Portaveus prenguin una decisió al respecte, atenent a l'avançada hora de la nit, als nombrosos

assumpes de l'ordre del dia que encara resten per substanciar, i a la necessitat de conciliar els horaris, de respectar els treballadors i treballadores municipals que donen suport a la realització de la sessió plenària i la feina dels mitjans de comunicació. En definitiva, també, respectar tota la ciutadania de Terrassa que segueix les sessions plenàries. Si es continua amb aquesta dinàmica, no es fa cap favor a l'apropament de la ciutadania a la política.

Quan són dos quarts d'una es reprèn la sessió plenària.

Epígraf 27) *Presentada pel Grup municipal del PPC, proposant la instal·lació de càmeres de videovigilància o punts de videovigilància en aquells espais públics de la ciutat amb una alta incidència de fets delictius, de vandalisme i incivisme.*

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

« Atès que l'incivisme i el vandalisme és una de les principals problemàtiques de Terrassa d'àmbit no econòmic ni social, amb un elevat cost econòmic per la nostra ciutat que haurà superat, amb les dades incompletes facilitades al seu moment, els 500.000'00-euros al passat mandat municipal per danys causats al mobiliari urbà i a l'espai públic (a tall de negatiu exemple, només en danys a contenidors, papereres, reposició de material de l'enllumenat públic i reparació de senyalització, el cost econòmic del passat any 2014 va superar els 150.000'00-euros)

» Atès que com a conseqüència de les polítiques de "buenisme" i de manca de fermesa dels equips de govern municipals contra les actituds incíviques i vandàliques a la nostra ciutat, aquestes actituds s'han anat incrementant causant elevats costos econòmics per la ciutat que es podrien evitar amb veritables polítiques per fer front a l'incivisme i al vandalisme.

» Atès l'elevat impacte econòmic negatiu que té per les arques municipals reparar els danys causats pels gamberros, diners que ens podríem estalviar amb una política de fermesa contra les actituds incíviques i vandàliques.

Atès que no hi ha intenció per part de l'equip de govern d'impulsar polítiques de fermesa contra les actituds incíviques y vandàliques, com queda demostrat amb l'Ordenança impulsada al mandat anterior pels grups municipals de l'equip de govern (PSC;ICV-EUiA), amb la complicitat del grup municipal en aquells moments de CiU, que van anomenar com Ordenança de *Bases de Convivència Democràtica a la Ciutat*, tractant-se d'una Ordenança del "Bon rotllo" que no aporta solucions i que servirà per ancorar encara més la problemàtica de l'incivisme i el vandalisme.

» Atès que també s'ha renunciat per part de l'equip de govern de dur a terme una justa i necessària política sancionadora contra els gamberros que indubtablement aportaria amb les multes finalment imposades recursos per les arques municipals, recursos econòmics que s'estan perdent en aquests moments.

» Atès que és del tot necessari garantir que l'espai públic sigui un espai de convivència, civisme i interrelació ciutadana inspirat en els valors de la seguretat, la llibertat i el respecte així com en la igualtat en drets i obligacions.

» Atès que per fer front a la problemàtica de l'incivisme cal articular el màxim d'instruments possibles per prevenir la comissió d'actes incívics i vandàlics així com per la identificació i detenció dels presumptes responsables d'aquests actes.

» Atès que un sistema de vigilància operatiu arreu del país, amb modalitats diverses, és el de les càmeres de videovigilància, amb un gran nivell d'eficàcia com instrument per la prevenció d'actes incívics i vandàlics i en la identificació i detenció dels presumptes responsables d'aquests actes.

És per tot això que es proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER: Instal·lar, prèvia la tramitació administrativa corresponent per obtenir els permisos requerits per la normativa vigent d'aplicació, càmeres de videovigilància o punts de videovigilància ("puntos de encuentro") en aquells espais públics de la ciutat amb una alta incidència de fets delictius, de vandalisme i incivisme, amb els següents objectius:

- protegir als ciutadans/es
- protegir al patrimoni municipal
- prevenir la comissió de delictes i d'actes vandàlics i d'incivisme
- i facilitar i possibilitar la identificació i detenció dels presumptes responsables

SEGON: Facultar a l'Il·lm. Senyor Alcalde-President de l'Excm. Ajuntament de Terrassa per tal de signar la documentació necessària per l'execució de l'acord anterior.»

El Sr. Turmo comença llegint una lectura de l'ABC digital de 16 de novembre de 2015, en la qual es diu que les càmeres dels anomenats "puntos de encuentro" de Torrejón de Ardoz van captar durant la matinada del passat 2 de novembre un nou cas de violència de gènere. Les imatges mostren l'agressió d'un home a la seva exparella després de què la dona demanés auxili a la policia a través d'aquest sistema, que connecta directament els veïns amb la comissaria local. El presumpte maltractador va ser detingut immediatament, amb les imatges com a prova incriminatòria. El diari continua informant que els "puntos de encuentro" tenen la forma d'un pal telefònic i funcionen d'un mode molt senzill: el veí se situa front la pantalla que contenen, polsa el botó i acte seguit és atès pels agents de la policia municipal, que observen en tot moment l'estat del ciutadà. Aquest sistema ha estat reconegut a nivell nacional en matèria de seguretat i prevenció. El Sr. Turmo ha posat com exemple, amb aquest article, un exemple més de prevenció del delicte, que es podria aplicar a la ciutat de Terrassa per a la prevenció dels actes d'incivisme i vandalisme. Aquesta és una de les principals problemàtiques de Terrassa d'àmbit no econòmic ni social, que a més té un elevat cost econòmic per a la ciutat, que haurà superat, amb les dades, parcials, facilitades, els 500.000 euros durant el passat mandat municipal per danys causats a l'espai urbà i el mobiliari urbà. Aquestes actituds incíviques s'han anat, a més, incrementant. El Grup de PPC entén que és com a conseqüència de les polítiques de "buenisme" i de manca de fermesa dels equips de govern municipal contra l'incivisme i el vandalisme, generant un increment dels costos derivats d'aquestes actuacions. És necessari, front aquesta situació, que té un cost econòmic molt elevat, prendre mesures. Això comportaria un estalvi important de diners, si hagués una política de fermesa contra l'incivisme i el vandalisme. Donat que la situació que detecta el Grup del PPC és que no hi ha intenció, per part de l'equip de govern, d'impulsar aquestes polítiques de fermesa, com queda demostrada "del bon rotllo" aprovada durant el mandat anterior, que no aporta solucions, i donat que s'ha renunciat per part de l'equip de govern a dur a terme una justa i necessària política

sancionadora contra els vàndals, que també comportaria, a través de les multes, recursos per a les arques municipals, és necessari, per garantir que l'espai públic sigui un espai de convivència, civisme, interrelació ciutadana, inspirat en els valors de la seguretat, la llibertat i el respecte, així com la igualtat en drets i obligacions, és necessari prendre mesures, articular instruments. El Grup del PPC és insistent en aquesta qüestió, perquè la situació es manté mandat municipal rere mandat municipal, amb un elevat cost econòmic. Cal articular el màxim d'instruments possibles per prevenir la comissió d'actes incívics i vandàlics, així com per la identificació dels presumptes responsables dels mateixos. Un sistema de vigilància operativa arreu del país, amb modalitats diverses, és el de les càmeres de videovigilància o podria ser el dels "puntos de encuentro", amb un gran nivell d'eficàcia. Per tant, el Grup del PPC torna a proposar, en un mandat nou i amb Grups municipals nous, sent interessant conèixer quina és la seva posició vers aquesta qüestió, instal·lar, prèvia la tramitació administrativa corresponent per obtenir els permisos requerits per la normativa vigent d'aplicació, càmeres de videovigilància o punts de videovigilància ("puntos de encuentro") en aquells espais públics de la ciutat amb una alta incidència de fets delictius, de vandalisme i incivisme, amb els objectius que s'indiquen al primer acord de la Proposta de Resolució.

La Sra. Sirvent manifesta el seu rebuig a aquesta Proposta de Resolució, que suposa fer un pas enrere en el dret a la intimitat i a la llibertat de les persones. És més aviat una proposta inspirada en el règim panòptic de Bentham, recollit per Foucault, qui posava de manifest que aquest model és una forma generalitzable de funcionament, una manera de definir el poder amb la vida quotidiana dels homes, fer que la vigilància sigui permanent en els seus efectes, fins i tot si és discontinua en la seva acció. Aquest aparell arquitectònic, el panòptic, és una màquina de crear i de mantenir una relació de poder independent d'aquell que l'exerceix. La Sra. Sirvent, a més, intueix que la proposta pretén crear inseguretat, por i desconfiança vers l'altre. Per al Grup de la CUP, generar major individualisme, anonimat i aïllament no és la solució. Ans al contrari, aposta per teixir xarxes comunitàries, cooperatives i d'ajuda mútua, també als barris. D'aquesta manera, el Grup de la CUP descarta, sense dubtes, la proposta d'instal·lació de càmeres de seguretat, ja que la videovigilància és una eina de control social que no repercutirà en major seguretat. És una proposta basada en el càstig. La CUP treballa fent política transformadora, no repressiva. Per tant, i tot i que condemna el mal ús del mobiliari públic, defensa que el treball s'ha de fer, i ha de començar amb l'educació en valors, que potenciïn i donin centralitat a la cultura col·lectiva i comunitària. El Grup de la CUP no permetrà que el carrer es converteixi en una presó sense murs.

La Sra. Ortuño anuncia que el vot del Grup de Ciutadans serà d'abstenció, perquè no creu que hagi hagut vandalisme, incivisme i alarma social, com ara altercats greus i reincidents, per justificar que la ciutadania se senti vigilada quan vagi pel carrer. El Grup de Ciutadans canviaria el sentit del seu vot si el Sr. Turmo pot justificar, amb dades i queixes facilitades pel Consell de Seguretat o altre organisme, aquests actes de vandalisme o incivisme. En cas contrari, la proposta no se sustenta.

El Sr. Sàmper anuncia que el Grup de CiU votarà en contra. Els tribunals han dit moltes coses al respecte. Entre d'elles que qualsevol intervenció que limiti drets fonamentals i llibertats públiques en dos criteris. Un és el de proporcionalitat. L'altre que existeixi un risc evident, que legítimament proporcionalment aquesta mesura. El Sr. Sàmper entendria aquesta mesura, des d'una perspectiva jurídica, si Terrassa tingués uns índex de vandalisme o de delinqüència que poguessin justificar aquesta mesura. Però això no passa a Terrassa. El desplegament dels diferents cossos policials ha fet que hi hagi una situació de tranquil·litat, que no justificaria trencar el principi de proporcionalitat. L'aplicació d'aquesta mesura restrictiva de drets no estaria justificada.

El Sr. Caballero manifesta que el Sr. Turmo té un concepte de la seguretat més propi del segle XIX que del XXI. A més, confon malintencionadament, vandalisme i actes incívics amb inseguretat i actes delictius. El Sr. Caballero pregunta on està escrit que aquests dues problemàtiques siguin el mateix. De fet, no ho són. El Sr. Caballero anuncia que el Grup d'ERC-MES votarà en contra de la proposta. El Sr. Turmo no és l'única persona del Ple preocupada per la seguretat. Al Sr. Caballero li sembla malament que el Grup del PPC presenti aquesta Proposta de Resolució, quan el Consell de Seguretat s'ha de reunir demà mateix. Potser ho ha fet per poder anar demà al Consell i posar-se la medalla de la presentació d'aquesta proposta. Londres és la ciutat del món amb més càmeres de seguretat instal·lades, i els índex de delinqüència de Londres no avalen el desplegament de càmeres. El Grup d'ERC-MES aposta per un altre model de seguretat, aposta per la pedagogia, per la informació, i no per la coacció, per la retallada de lliberts, per la llei mordassa. El Ple, com ja es va manifestar, no aposta per la llei mordassa.

El Sr. Emiliano Martínez anuncia que el Grup de TeC votarà en contra de la proposta. El tema de la seguretat no té a veure amb les càmeres de videovigilància. Aquesta és la solució, ni del que es tracta és de crear espais de confort, en els quals tot sigui segur. L'únic que poden fer les càmeres es desplaçar determinats delictes, si és que es produeixen, a altres zones, però no resolen el tema. Els estudis realitzats demostren que, al capdavall, la gent no té una major sensació de seguretat amb la instal·lació de les càmeres. El que sí dona seguretat és que la gent tingui feina, que pugui guanyar-se la vida, i que hi hagi bons espais públics on pugui connectar. El que cal fer per tal que hi hagi seguretat és que en aquells espais on es cregui que poden haver-hi comportaments incívics, és impulsar accions i activitats, que la gent els utilitzi i els pugui compartir. Això sí que dona seguretat. El que s'està intentant fer amb les càmeres de videovigilància és crear una societat dual, uns espais per a les classes benestants i per al turisme d'alt poder adquisitiu, i desplaçar d'aquestes zones, i dels cascals antics de les ciutats a les persones amb menys recursos. I això no es pot permetre. El que cal fer és treballar per crear riquesa, fer que les entitats, els organismes socials i les persones puguin generar activitat i fer ús dels espais públics, compartint-los. En aquests espais compartits és on es crea una major seguretat. En el cas de Terrassa, en aquells indrets en els quals s'ha pogut generar problemes de civisme, però que la gent els ha utilitzat i els ha treballat per poder-los compartir, s'ha diluït la problemàtica. El que cal treballar és una prevenció comunitària, una acció d'ocupació i de participació efectiva de la gent en xarxa, una prevenció solidària composta, amb aspectes econòmics i socials per poder resoldre les diferents problemàtiques i fer ús de la ciutat. I, sobretot, crear treball, crear riquesa, per tal que la gent es pugui moure amb dignitat, tranquil·lament.

La Sra. Rambla manifesta que l'equip de govern defensa un model de seguretat ciutadana basat en el compromís social, la corresponsabilitat i la col·laboració amb un cos policial, al qual la Sra. Rambla agraeix la seva dedicació professional pel benestar de la ciutadania. La Proposta de Resolució parteix d'uns supòsits ideològics i d'unes qualificacions que no es corresponen amb la realitat de la ciutat, com ara "polítiques de *buenisme* i de bon *rotllo*", acusant l'equip de govern de manca de fermesa contra els actes d'incivisme. La realitat és molt més complexa del que el Sr. Turmo vol fer veure. L'anterior mandat es va aprovar l'Ordenança de bases de convivència democràtica a la ciutat, contra la qual el Partit Popular va interposar un recurs que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va declarar inadmissible. La interposició del recurs, més la petició prèvia de suspensió cautelar, van retardar els processos de canvi que representa el desplegament i la implementació d'aquesta ordenança. L'equip de govern no ha renunciat a dur a terme una justa i necessària política sancionadora contra l'incivisme i el vandalisme. El Sr. Turmo segurament convindrà en què el capítol sisè de l'ordenança fa un detall exhaustiu del règim sancionador. Una altra cosa és que el Sr. Turmo el consideri insuficient. Aquesta ordenança no pretén eludir les responsabilitats de l'administració local, sinó ans contrari les incrementa, perquè a

més de la potestat sancionadora també introdueix els fonamentals aspectes educatius i de corresponsabilitat ciutadana en la preservació i respecte de l'espai públic. El sistema de càmeres de vigilància no és la solució perquè l'espai públic, entès com a bé comú, és polivalent, ha de ser accessible i en constant evolució en funció de les necessitats de la ciutadania, que també és diversa i que evoluciona vers nous usos i costums. La Sra. Rambla afegeix que participa dels quatre objectius que el Sr. Turmo assenyala a l'acord primer de la Proposta de Resolució. Però el sistema de càmeres de videovigilància no és la solució, perquè no permet una identificació sense cap marge de dubte de cap persona, donada la distància entre l'objectiu i la persona. Per poder-ho fer és necessita un estat de tensió alta per part de l'agent de vigilància, el que significa rellevar el policia de vigilància amb una cadència d'atenció a les pantalles, a més d'incrementar el nombre d'agents a la central i a d'altres treballs complementaris. Això comportaria una reducció d'efectius policials al carrer, quan tothom sap que l'efecte dissuasori de les patrulles policials és molt eficaç. El govern municipal opta per un model de policia de proximitat, de policia educativa, un model pedagògic respecte la seguretat ciutadana. Per altra banda, no seria correcte etiquetar determinats espais públics com de risc d'inseguretat per actes greus, ja que això provoca alarma social i estigmatitzacions innecessàries. Les millors polítiques locals de seguretat són aquelles basades en la proximitat i la interrelació entre els diferents sectors que fan ús de l'espai públic, i en una normativa de convivència coneguda i acceptada.

El Sr. Turmo, en base a allò que s'ha acordat, no farà una segona intervenció, i demana als diferents Grups que es replantegin el sentit del vot anunciat.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	EN CONTRA
TeC	(6 vots)	.....	EN CONTRA
ERC-MES	(4 vots)	.....	EN CONTRA
CiU	(3 vots)	.....	EN CONTRA
Ciutadans	(3 vots)	.....	ABSTENCIÓ
CUP	(1 vot)	.....	EN CONTRA
PPC	(1 vot)	.....	A FAVOR

Epígraf 28) Presentada pel Grup municipal d'ERC-MES, proposant implantar, amb caràcter de prova pilot, l'obertura en horari nocturn (de 21h a 24h) de la Biblioteca Central de Terrassa, durant els dies no festius del mes de gener de 2016.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipals d'ERC-MES, és el que a continuació es transcriu:

« Terrassa és una ciutat amb un potent campus universitari, amb milers d'estudiants provinents d'arreu de Catalunya i del conjunt de l'Estat, una part significativa dels quals resideix al municipi durant el curs escolar.

» Així mateix, a la ciutat hi resideixen (IDESCAT, Padró Continu 2014) 14.236 joves d'entre 17 i 23 anys, rang d'edats majoritari dels estudiants de batxillerat, cicles formatius i graus universitaris. Estimant, de forma prudent, que un 50% d'aquest segment de població estudia algun dels nivells abans esmentats, estem parlant d'un col·lectiu d'aproximadament 7.000 persones.

» Essent la prevalença de les situacions de privació material severa d'un 12,62% (*Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població 2011*, Idescat i IERMB), es pot estimar en aproximadament 840 persones els casos d'estudiants amb una alta probabilitat de no disposar de lloc ni recursos adients per a estudiar en condicions òptimes, especialment en època d'exàmens.

» A la ciutat, i fora de l'horari habitual d'obertura de les diferents biblioteques de la xarxa pública, només pot estudiar-se de nit durant el període d'exàmens a la Biblioteca de la UPC de l'Avinguda de Jacquard, amb horari de tancament a la mitjanit. Aquesta oferta és clarament insuficient, atès el volum de la població estudiantil i la prevalença de nivells no universitaris entre la mateixa.

» No obstant això, i atès que l'obertura en festius i/o en horari nocturn comporta un cost addicional significatiu i no hi ha dades fiables del nivell de demanda insatisfeta que la posta en marxa d'un servei d'aquestes característiques comportaria, es considera convenient la realització d'una prova pilot.

És per tot això que proposem al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents:

ACORDS:

Primer. Implantar, amb caràcter de prova pilot, l'obertura en horari nocturn (de 21h a 24h) de la Biblioteca Central de Terrassa, durant els dies no festius del mes de gener de 2016.

Segon. Efectuar una difusió comunicativa potent de l'experiència, a fi i efecte d'evitar la seva infrautilització per desconeixement de la mateixa per part de la població destinatària.

Tercer. Efectuar una detallada anàlisi cost - benefici de l'esmentada prova pilot, i realitzar així mateix un sondatge demoscòpic estadísticament significatiu entre la població de batxillerat, cicles formatius i graus universitaris resident a la ciutat per tal d'avaluar el potencial d'aquest servei.

Quart. Realitzar una avaluació de les accions anteriors durant el primer trimestre de l'any 2016, amb l'objecte de determinar si procedeix o no oferir aquest servei amb caràcter estable durant successius períodes d'exàmens, o bé amb caràcter permanent.»

Pren la paraula el Sr. Forn, qui agraeix a tots els Grups el sentit del vot favorable anunciat. Tot seguit dona lectura als acords de la part dispositiva de la Proposta de Resolució.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats per unanimitat dels Regidors i Regidores presents.

Epígraf 29) Presentada pels Grups municipals d'ERC-MES i CUP, proposant manifestar el ple suport i l'adhesió de l'Ajuntament de Terrassa a la resolució I/XI del Parlament de Catalunya.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals d'ERC-MES i de la CUP, és el que a continuació es transcriu:

« El passat dia 9 de novembre de 2015 el Ple del Parlament de Catalunya va aprovar la resolució 1/XI que manifesta el següent:

Resolució

Primer.- El Parlament de Catalunya constata que el mandat democràtic obtingut a les passades eleccions del 27 de setembre de 2015 es basa en una majoria en escons de les forces parlamentàries que tenen l'objectiu que Catalunya esdevingui un estat independent i en una àmplia majoria sobiranista en vots i escons que aposta per l'obertura d'un procés constituent no subordinat.

Segon.- El Parlament de Catalunya declara solemnement l'inici del procés de creació d'un estat català independent en forma de república.

Tercer.- El Parlament de Catalunya proclama l'obertura d'un procés constituent ciutadà, participatiu, obert, integrador i actiu per tal de preparar les bases de la futura constitució catalana.

Quart.- El Parlament de Catalunya insta el futur govern a adoptar les mesures necessàries per a fer efectives aquestes declaracions.

Cinquè.- El Parlament de Catalunya considera pertinent iniciar en el termini de trenta dies la tramitació de les lleis de procés constituent, de seguretat social i d'hisenda pública.

Sisè.- El Parlament de Catalunya, com a dipositari de la sobirania i com a expressió del poder constituent, reitera que aquesta cambra i el procés de desconexió democràtica de l'Estat espanyol no se supeditaran a les decisions de les institucions de l'Estat espanyol, en particular del Tribunal Constitucional, que considera mancat de legitimitat i de competència arran de la sentència de juny del 2010 sobre l'Estatut d'autonomia de Catalunya, votat prèviament pel poble en referèndum, entre altres sentències.

Setè.- El Parlament de Catalunya ha d'adoptar les mesures necessàries per a obrir aquest procés de desconexió de l'Estat espanyol, d'una manera democràtica, massiva, sostinguda i pacífica que permeti l'apoderament de la ciutadania a tots els nivells i es basi en una participació oberta, activa i integradora.

Vuitè.- El Parlament de Catalunya insta el futur govern a complir exclusivament les normes o els mandats emanats d'aquesta cambra, legítima i democràtica, a fi de blindar els drets fonamentals que puguin resultar afectats per decisions de les institucions de l'Estat espanyol, com els especificats en l'annex d'aquesta resolució.

Novè.- El Parlament de Catalunya declara la voluntat d'iniciar negociacions per tal de fer efectiu el mandat democràtic de creació d'un estat català independent en forma de república, i acorda posar-ho en coneixement de l'Estat espanyol, de la Unió Europea i del conjunt de la comunitat internacional.

Annex.- Mesures que haurà d'aplicar el futur govern destinades a blindar drets fonamentals afectats per decisions de les institucions de l'Estat espanyol

1. Pobresa energètica.- Per tal de garantir que cap persona no es vegi privada de l'accés als subministraments bàsics, el futur govern ha de desplegar les mesures per a evitar la

pobresa energètica aprovades per la Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica, de manera que es garanteixi el dret d'accés als subministraments bàsics d'aigua potable, de gas i d'electricitat a les persones i unitats familiars en situació de risc d'exclusió residencial, mentre duri aquesta situació.

2. Habitatge.- Per tal de garantir que cap persona no es vegi privada de l'accés a un habitatge digne, el futur govern ha de treballar en l'aplicació del nou marc normatiu que regula la Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. En aquest marc, el futur govern ha de garantir que en processos de desnonament de l'habitatge habitual que afectin persones i unitats familiars en situació de risc d'exclusió residencial es compleixi, per a poder fer efectiu el desnonament, el principi de real·lotjament adequat de les persones i unitats familiars afectades.

Així mateix, de forma urgent, el futur govern ha de dur a terme modificacions normatives que permetin fer efectives les disposicions de la dita Llei 24/2015, com és el cas del reglament de funcionament de les meses de valoració per a l'adjudicació d'habitatges per a situacions d'emergències econòmiques i socials i per a altres casos de necessitats especials en l'àmbit de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya.

3. Sanitat.- En l'àmbit de les polítiques de salut, el futur govern ha de garantir l'accés universal a l'atenció sanitària pública i de qualitat, per mitjà del Servei Català de la Salut (CatSalut), a totes les persones que viuen a Catalunya. Cap persona no en pot quedar exclosa per raons d'origen, tingui o no la condició d'assegurada o beneficiària del Sistema Nacional de Salut, i amb independència de si consta o no en el padró. Així mateix, cap ciutadà no es pot veure privat d'assistència farmacèutica per motius econòmics.

D'acord amb diverses resolucions aprovades pel Parlament, no es poden dur a terme nous concursos per a la gestió de centres d'atenció primària.

4. Educació.- El Parlament de Catalunya va interposar un recurs d'inconstitucionalitat contra bona part de l'articulat de la Llei orgànica 8/2013, del 9 de desembre, de millora de la qualitat educativa, recurs que fou admès a tràmit el 3 d'abril de 2014. En aquesta impugnació, avalada pel dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, s'argumentava que els preceptes impugnats de la dita llei orgànica són contraris a les competències que corresponen a la Generalitat en aquesta matèria, contraris al model educatiu català determinat per la Llei d'educació de Catalunya i contraris als consensos obtinguts pel conjunt de la comunitat educativa. En coherència amb aquest recurs, el futur govern ha de vetllar en la seva actuació en matèria d'educació per la plena vigència i el respecte de les competències establertes en favor de les administracions catalanes i per mantenir-hi els consensos obtinguts pel conjunt de la comunitat educativa.

5. Garantia de les llibertats públiques.- El Parlament de Catalunya va interposar un recurs d'inconstitucionalitat contra alguns articles de la Llei orgànica 4/2015, de protecció de la seguretat ciutadana, recurs que fou admès a tràmit el 21 de juliol de 2015. En aquesta impugnació, avalada pel dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, s'argumentava que els preceptes impugnats de la dita llei orgànica són contraris a drets fonamentals emparats per textos internacionals com la Declaració universal dels drets humans o el Conveni europeu dels drets humans i per la jurisprudència del Tribunal Europeu dels Drets Humans. En coherència amb aquest recurs, el futur govern ha de vetllar en la seva actuació en matèria de seguretat ciutadana per la plena vigència i el respecte dels drets fonamentals esmentats.

6. Administracions locals.- Amb l'afany de garantir les plenes competències de les administracions locals catalanes en servei de l'interès general, el futur govern ha de proporcionar-los les eines de BOPC 79 de novembre de 2015 1.10. Resolucions 5 suport necessàries per a deixar sense efecte els preceptes de la Llei de l'Estat 27/2013, del 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, promulgada de resultes de la Llei orgànica 2/2012, del 27 d'abril, d'estabilitat pressupostaria i sostenibilitat financera, dictada en desplegament de l'article 135 de la Constitució espanyola, relatius a la limitació de competències als ens locals, al control del cost dels serveis i a l'obligació de la prioritització de l'activitat econòmica privada.

7. Refugiats.- A fi de poder donar resposta a la greu situació humanitària que viuen els refugiats, el futur govern ha de generar un marc de relacions amb l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR) amb l'objectiu de donar acollida i asil al màxim nombre de persones refugiades, més enllà de les decisions adoptades en aquest àmbit pel Govern espanyol.

8. Dret a l'avortament.- En matèria de dret a l'avortament, el futur govern s'ha de regir pel que estipula la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.

9. Finançament d'un pla de xoc social i gestió del deute.- Per tal d'alliberar recursos per a dotar finançament un pla de xoc social, el futur govern ha d'establir, entre altres mesures, vies de negociació que permetin reduir la càrrega del deute en el conjunt de la despesa. Prioritàriament, el futur govern ha d'impulsar la renegociació de tots els finançaments estructurats, separant els pagaments que compensen un servei (inversió i manteniment) d'aquells que constitueixen un pagament excessiu respecte als tipus d'interès i a les taxes d'inflació actuals. Així mateix, el futur govern ha d'instar els concessionaris o superficialis a redefinir els contractes estructurats, transformant l'amortització de les inversions en finançament ordinari mitjançant deute públic i eliminant el cost excessiu del capital.

Aquesta transformació, que ha de permetre una rebaixa de costos per a la Generalitat que es pugui aprofitar per a finançar el pla de xoc social, ha d'anar acompanyada d'una revisió a fons dels programes pressupostaris de despesa que permeti avaluar-ne i contrastar-ne la utilitat en moments en què atendre la urgència social ha esdevingut la màxima prioritat de la despesa de la Generalitat, expressada en l'esmentat pla de xoc. Els estalvis que s'obtinguin de la revisió de programes han d'anar íntegrament dedicats al pla de xoc social.

Per tal de fer un seguiment de l'efectivitat d'aquest objectiu i compromís, el futur govern ha de crear un grup de treball obert als grups parlamentaris.

Així mateix, el futur govern ha d'establir un calendari de reunions amb els responsables de la banca resident per a estudiar la possibilitat de renegociació del pagament dels interessos amb finalitats socials.

Per aquest motiu proposem al ple de l'Ajuntament de Terrassa l'adopció dels següents:

ACORDS:

PRIMER.- Manifestar el ple suport i l'adhesió de l'Ajuntament de Terrassa a la resolució 1/XI del Parlament de Catalunya.

SEGON.- Trametre aquest acord a la presidenta i als grups del Parlament de Catalunya, al president de la Generalitat de Catalunya, a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques (ACM) i a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI).»

El Sr. Alcalde anuncia que aquest assumpte, a petició dels Grups ponents, queda a sobre de la taula, en els termes previstos a l'article 83.3 del Reglament Orgànic Municipal.

Epígraf 30) Presentada pel Grup municipal d'ERC-MES, proposant la modificació de l'Ordenança general de subvencions i la seva normativa vinculada.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal d'ERC-MES, és el que a continuació es transcriu:

« L'Ajuntament de Terrassa, per acord plenari de 21 de desembre de 2004, disposa d'una Ordenança general de subvencions que en el seu article 1.a diu literalment:

“S'entén per subvenció, als efectes d'aquesta Ordenança, qualsevol disposició dinerària efectuada per l'ajuntament o entitats que en depenen, a favor de persones públiques o privades, i que compleixi els requisits següents:

- a) Que el lliurament es faci sense contraprestació directa dels beneficiaris.*
- b) Que el lliurament estigui subjecte al compliment d'un determinat objectiu, l'execució d'un projecte, l'execució d'una activitat, l'adopció d'un comportament singular, ja efectuats o per efectuar, o la concurrència d'una situació, en el benentès que el beneficiari haurà de complir les obligacions materials i formals que se'n derivin.*
- c) Que el projecte, l'acció, la conducta o la situació finançada tingui per objecte el foment d'una activitat d'utilitat pública o interès social o de promoció d'una finalitat pública.”*

» Complementàriament, i amb caràcter anual, l'Ajuntament publica les Bases específiques que han de regir l'atorgament de subvencions per part de l'Ajuntament de Terrassa adreçades al foment de projectes, activitats i serveis d'utilitat pública i d'interès social, que concreten des del punt de vista sectorial, i entre d'altres aspectes, els requisits que han de complir les sol·licituds de subvenció, l'execució dels projectes subvencionats i la seva justificació.

» A la base 4 de les Bases específiques..., corresponents a l'exercici 2015, es detallen un seguit de criteris d'atorgament de les subvencions, amb l'objecte de jerarquitzar i prioritzar les sol·licituds de subvenció que es presenten al procés de concurrència competitiva que anualment es convoca. Tot i fer-se una enumeració exhaustiva de criteris d'atorgament, complementada amb els criteris sectorials que s'expliciten als diferents annexos de les Bases, ni en aquestes ni en l'*Ordenança general* s'hi recull cap mena de metodologia estandaritzada que permeti ordenar jeràrquicament i puntuar de forma objectiva els mèrits de les diferents sol·licituds de subvenció en relació als criteris d'atorgament de les mateixes.

» Aquesta mancança dificulta de forma ostensible els processos de valoració i selecció de les propostes, i és un inconvenient rellevant en l'assegurament d'una relació justa i equilibrada de l'ajuntament amb les entitats i associacions ciutadanes. Considerem necessari, per higiene democràtica bàsica, garantir que l'atorgament d'ajuts econòmics a entitats i associacions respon a criteris clars i transparents, evitant el risc que la societat civil pugui percebre que la força del costum, l'amiguisme o el clientelisme polític tenen alguna incidència en el procés de selecció.

» De la mateixa manera, en els processos de justificació de les subvencions rebudes, ni l'Ordenança ni les Bases contemplen la realització de cap avaluació metodològicament estandaritzada que permeti acreditar que els ajuts atorgats han obtingut l'impacte previst. En aquest sentit, i per bé que les memòries justificatives dels projectes subvencionats i el rendiment de comptes econòmic dels mateixos són imprescindibles, considerem també necessari poder disposar d'una matriu valorativa general que permeti puntuar també els projectes subvencionats *ex-post*, afegint així major rellevància al criteri d'utilitat social dels ajuts en anys a venir.

Finalment, considerem que l'ajuntament també ha de treballar per impulsar la qualitat democràtica en la gestió de les entitats amb les que col·labora, requerint-les que siguin transparents en la presentació de comptes i que tinguin un funcionament ordinari participatiu i democràtic. En aquest sentit, considerem necessari incorporar als criteris d'atorgament de les subvencions un conjunt d'indicadors normalitzats relatius al grau de transparència i democràcia interna de les entitats

És per tot això que proposem al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents:

ACORDS

Primer. Efectuar a l'Ordenança general de subvencions de l'Ajuntament de Terrassa les modificacions que siguin necessàries per catalogar, estandaritzar i objectivar una metodologia de puntuació quantitativa i qualitativa *ex-ante* que permeti seleccionar i jerarquitzar les sol·licituds presentades a les diferents convocatòries anuals, tot facilitant la comparabilitat entre les mateixes.

Segon. Efectuar a l'Ordenança general de subvencions de l'Ajuntament de Terrassa les modificacions que siguin necessàries per catalogar, estandaritzar i objectivar una metodologia d'avaluació *ex-post* quantitativa i qualitativa que permeti valorar l'impacte i la utilitat social dels projectes subvencionats a les diferents convocatòries anuals, tot facilitant la comparabilitat entre els mateixos.

Tercer. Actualitzar les Bases específiques que han de regir l'atorgament de subvencions per part de l'Ajuntament de Terrassa adreçades al foment de projectes, activitats i serveis d'utilitat pública i d'interès social, de forma que en cada any s'hi incorporin únicament les variacions de calendari, import o procediment que es considerin necessàries, tot mantenint l'estabilitat en els criteris d'atorgament i avaluació dels projectes reflectits a l'Ordenança general.

Quart. Elaborar una nova Ordenança general de subvencions de l'Ajuntament de Terrassa per ser aprovada durant l'any 2016 i que entri en vigor per l'atorgament de subvencions de l'any 2017.»

El Sr. Forn dona lectura als acords que conformen la Proposta de Resolució.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats per unanimitat dels Regidors i Regidores presents.

Epígraf 31) Presentada pel Grup municipal d'ERC-MES, demanant el compliment amb els compromisos subscrits en la proposta de Resolució d'adhesió a l'AMI, aprovada per aquest Ple, i respondre a totes les obligacions adquirides amb dita associació com a membre de ple dret.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal d'ERC-MES, és el que a continuació es transcriu:

« El passat dia 23 de juliol del 2015 el Ple de l'Ajuntament de Terrassa va debatre i votar la Proposta de resolució d'adhesió a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI), presentada conjuntament pels grups d'ERC-MES, de Convergència i Unió i de la Candidatura d'unitat popular, aprovant-se tots els punts de la mateixa per majoria absoluta.

» Concretament, els punts primer, segon, sisè i setè es van aprovar amb 15 vots a favor, 8 abstencions i 4 vots en contra. Destacant en la votació el vot lliure del PSC amb set vots a favor i dues abstencions, “facilitant” així l'adhesió de Terrassa a l'Associació de Municipis per la Independència. Recordem també que, malgrat l'oposició del PSC, els punts tercer, quart i cinquè també van ser aprovats per aquest ple amb 14 vots a favor i 13 en contra.

» La decisió lliure i voluntària dels partits i regidors que van votar a favor d'aquests acords ja ha convertit automàticament a la ciutat de Terrassa com a membre de ple dret de l'AMI, alhora que obliga a l'equip de govern a acomplir els acords que es desprenen de dita votació i a cobrir els deures i obligacions que el comprometen per formar part de l'Associació.

» Entenent que és l'obligació de l'equip de govern donar acompliment immediat de les decisions que es prenen dins aquest ple com a màxim òrgan de representació de la ciutadania de Terrassa exposem els següents:

ACORDS:

Primer.- Complir immediatament amb els compromisos subscrits en la proposta de Resolució d'adhesió a l'AMI aprovada per aquest ple i respondre a totes les obligacions adquirides amb dita associació com a membre de ple dret.

Segon.- Definir i fer pública la partida pressupostària necessària per cobrir les obligacions acceptades per aquest Ajuntament a l'aprovar la incorporació de Terrassa com a membre de ple dret de l'Associació de Municipis per la Independència.

Tercer.- Complir amb l'acord setè de dita proposta de resolució per a la difusió de la incorporació de Terrassa a l'AMI i informar degudament a la ciutadania sobre els drets i deures adquirits per la ciutat a través d'un article a la propera edició del Visquem Terrassa.

Quart.- Complir amb els acords tercer, quart i cinquè de l'esmentada proposta de resolució per donar suport públic i explícit a les accions empreses pel Parlament de Catalunya per constituir la República Catalana Independent.»

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels quatre acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució.

Pren la paraula el Sr. Albert, qui recorda que el passat dia 23 de juliol del 2015 el Ple de l'Ajuntament de Terrassa va debatre i votar la Proposta de resolució d'adhesió a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI). Passat aquest temps, i arran de diverses propostes de resolució, la pregunta que fa el Grup d'ERC-MES és “som o hi som?”. Fins i tot, fa poc el Diari de Terrassa deia que l'Ajuntament de Terrassa manifesta que no ha pagat el seu polèmic ingrés a

l'AMI. Es diu que aquella declaració, en la qual es va aprovar d'adhesió i els estatuts de l'AMI, va ser quelcom simbòlic. El propi diari planteja que no s'entén res, i pregunta si realment “som o no de l'AMI?”, “què entén el PSC per acció simbòlica?”, “fins a quin punt de simbolisme està disposat a acceptat Convergència?”, “I l'AMI?. El Sr. Albert assenyala que la pregunta, en definitiva és: som a l'AMI o no?; hem pagat o no pagarem?.

El Sr. Turmo posa de manifest que novament es presenta una Proposta de Resolució relativa a l'AMI, a l'acord d'adhesió de l'Ajuntament de Terrassa, un acord contrari a l'ordenament jurídic, adoptat pel Ple gràcies al vot de set Regidors del PSC. Aquest acord, fruit de la traïció del PSC als seus principis i al seu electorat, ha fet que la ciutat de Terrassa, que majoritàriament no és independentista, com s'ha demostrat novament a les passades eleccions autonòmiques, amb més de 65.000 vots a opcions polítiques no independentistes i enfront dels 47.000 vots a Junts pel Sí i la CUP, i com tampoc ho és Catalunya com ha quedat palès en les eleccions del 27 de setembre, es trobi adherida a l'AMI. Tot i estar adherit, però, sembla que l'Ajuntament no compleix amb les obligacions dels estatuts de l'associació, com ara pagar la quota de membre. L'adhesió a l'AMI comporta el pagament, per part de l'Ajuntament, d'aquesta quota. Però seria una quota que si es pagués, i per tant a partir d'aquí s'estaria executant un fet il·lícit, serviria per al finançament d'una entitat els objectius de la qual no són conformes amb la legalitat vigent i no tenen relació amb competències pròpies municipals. S'estarien destinant, tot i que sembla que no ha estat així, recursos municipals i públics a finalitats contràries a l'ordenament jurídic i que no tenen relació amb les competències municipals. Per tant, si es complís l'acord seria encara més greu que el propi acord d'adhesió. El Sr. Turmo no sap quina és la posició del PSC, fruit de la seva indefinició, que sovint intenta estar i no estar. Però a la Proposta de Resolució es demana que es compleixi amb un acord o un acte que seria il·legal, contrari a l'ordenament jurídic. Pagar la quota de l'AMI seria la materialització d'un fet contrari a l'ordenament jurídic. Si no es paga la quota de l'AMI, el PSC pot argumentar, perquè hi ha un recurs interposat, que es tracta d'un posicionament polític, fruit d'un pacte. Això que el PSC ha anat explicant i que ningú, sobretot les seves bases, entenen. El Sr. Turmo afegeix que mai demanarà a l'Ajuntament que faci res il·legal, que és el que pretén la Proposta de Resolució. Ja ho és l'adhesió a l'AMI, tot i que el PSC pot buscar algun tipus d'argumentació que l'empari, encara que el Sr. Turmo considera que no. Però si es paga la quota es materialitza del tot, ja que es destinarien recursos públics a finalitats que estan prohibides per l'ordenament jurídic. L'equip de govern encara hi és a temps de revocar l'acord d'adhesió. El Sr. Turmo demanaria que si es fa, que seria a través d'aquest Ple, s'informi de manera pública a la ciutadania, ja que el propi Sr. Turmo, a títol personal va signar, juntament a una entitat transversal com és Societat Civil Catalana, un recurs contenciós-administratiu contra l'acord d'adhesió de l'Ajuntament de Terrassa a l'AMI, un recurs que ha estat admès a tràmit i que té moltes possibilitats de prosperar de manera favorable a la democràcia i a la llibertat.

La Sr. Sirvent assenyala que el Grup de la CUP ja va manifestar el seu vot, en el seu moment, respecte l'adhesió a l'AMI. Per tant, cal complir amb els acords que es van prendre aquell dia. A ningú se li escapa que l'adhesió a l'AMI per part de l'Ajuntament de Terrassa forma part d'un pacte polític. Per una banda, la Sra. Sirvent voldria saber si l'Ajuntament és o no membre de ple dret de l'AMI, i si ho és i no s'està pagant la quota, l'import que se suposa que estava contemplat a què s'està destinant.

El Sr. González considera que els moments actuals són uns moments memorables. El Sr. González fa una invitació al PSC per tal que l'acompanyi en el vot contrari a la Proposta de Resolució, que sigui valent al respecte. Li demana que deixi d'acusar a Ciutadans de ser ultraliberals, de ser l'ultradreta, o encara pitjor, de ser “constitucionalistes”. El Grup de Ciutadans demana al PSC que l'acompanyi en un vot intel·ligent, un vot contrari a la Proposta de Resolució,

que no tingui por, que no tinguin complexos, que siguin valents, que no tinguin por a trencar el pacte amb CiU. Al capdavant, les dues forces polítiques sumen dotze Regidors, i continuen en minoria. El Grup del PSC, per tant, no té gaire a perdre. Si el Grup del PSC vota que no, podrà deixar d'estar instal·lat en aquesta mena d'esquizofrènia, d'estar però no estar, i de no pagar, en contra del que preveuen els estatuts de l'AMI.

El Sr. Sàmper considera que aquesta Proposta de Resolució és, segurament, la més important d'avui, i del Ple municipal en la seva actual configuració. El Sr. Sàmper agraeix al Sr. Albert que hagi resumit, en la seva primera intervenció, tota la Proposta de Resolució, en una pregunta: "estem o no estem a l'AMI?". El Sr. Sàmper manifesta que l'Ajuntament de Terrassa està a l'AMI, de ple dret. Tot i així, l'Ajuntament de Terrassa, com sap el Grup d'ERC-MES, ha intentat no haver de pagar la quota, que puja a 40.000 euros. Des de què va entrar Reus a l'associació, es va rebaixar força la quota, perquè aleshores Reus era l'Ajuntament més important i va anunciar que només pagaria la meitat. En aquell moment, l'AMI es va plantejar que preferia comptar amb Reus, una ciutat de gairebé 105.000 habitants, que no tenir-la, sense importar-li recaptar més o menys. I es va acordar la rebaixa. Quan es va adherir Terrassa, el Sr. Sàmper es va posar en contacte amb el president de l'AMI, i li va dir que l'Ajuntament no podia i no volia pagar la quantitat prevista. El Sr. Turmo ha manifestat que el pagament constitueix una il·legalitat. El Sr. Sàmper no hi està d'acord. Les obligacions hi són, però si el deutor no paga perquè el creditor no li demana, no existeix l'obligació. No s'ha de confondre la gent, i dir que l'obligació de pagar la quota fa que s'estigui o no a l'AMI. Serà l'associació la que digui si una administració n'és membre o no. El Sr. Sàmper afegeix que aquesta setmana ha parlat amb el president de l'AMI. D'aquesta reunió se'n desprenen dues coses, que avui el Sr. Sàmper pot fer públiques. Una és que hi ha hagut tres reunions per parlar de no pagar la quota. Que s'està parlant i que s'haurà de decidir en una reunió de l'executiva de l'AMI. No obstant, l'Ajuntament de Terrassa és membre de ple dret de l'AMI. Per tant, a la pregunta que feia el Sr. Albert, la resposta és sí, som membres de l'AMI, com així ho diu el seu president. I no es deu la quota perquè no s'ha exigit. S'ha parlat i s'ha anunciat que es donarà una resposta a l'Ajuntament de Terrassa. Però més enllà d'això, a ningú se li escapa que quan es va fer el pacte de govern tothom sabia que això s'aguantava per la quietud. Això ho sap tothom. El PSC, per una qüestió de governabilitat de la ciutat, va fer un pas endavant i va fer possible que Terrassa fos la ciutat més importats en adherir-se a l'AMI. Es va fer política i es va arribar a aquest acord. CiU va aconseguir que el PSC fes possible l'adhesió a l'AMI. Des d'aquella entrada hi ha hagut atacs frontals, en forma de propostes de resolució i de preguntes, per part del Sr. González i del Sr. Turmo. El Sr. Turmo ha anat més enllà, i fins i tot ha presentat una demanda contenciosa administrativa, demanant la nul·litat de l'acte del 23 de juliol. El que no esperava el Sr. Sàmper és que estar a l'AMI, sabent que s'aguantava per la quietud, tingués una dificultat per sostenir-se per part d'ERC. El Sr. Sàmper no sap si és més important l'acció política global de mantenir Terrassa dins l'AMI o tornar el cop de l'entrada a l'AMI gràcies a CiU. Això el Sr. Sàmper no ho sap, però considera que allò important és que Terrassa continuï estant adherida a l'AMI. El Sr. Sàmper afegeix que no sap què votarà avui el Grup del PSC, ni si la Proposta de Resolució prosperarà o no. No sap si Terrassa demà estarà a l'AMI o no, però avui sí ho està, i ho ha estat des del 23 de juliol. El Sr. Sàmper demana a tots aquells que creuen en la independència de Catalunya que avui facin un exercici de rigor en relació al que es vol, que va més enllà de les eleccions del 20 de desembre, o de les eleccions de l'any 2019. S'està a punt d'arribar a un pacte segons el qual no es generi una quota per a Terrassa, i que això no aduleri la posició de ple dret dins de l'AMI. El Sr. Sàmper demana que el Grup d'ERC-MES redueixi la seva Proposta de Resolució a la pregunta que han plantejat el Sr. Albert en la seva exposició inicial. Si no ho fes, i de forma subsidiària, el Sr. Sàmper planteja que a la proposta s'enllaça l'acord primer i el segon amb la frase "respondre a totes les obligacions adquirides amb dita associació com a membre de ple dret". El Sr. Sàmper demana al Sr. Albert que retiri aquesta frase, perquè ja queda molt clar en el segon acord. La voluntat del Sr. Sàmper és que

el primer acord només faci referència a donar tràmit als compromisos, sense barrejar la qüestió econòmica, que ja queda ben clara al segon acord. El Sr. Sàmper pregunta si l'estalvi, si s'aconsegueix no pagar la quota, es considera negatiu per Terrassa; si els 20.000 euros que es poden quedar a les arques municipals es considera negatiu per a la ciutat, tot mantenint la condició de membre de ple dret. El Sr. Sàmper conclou dient que es pot aconseguir continuar sent membre de ple dret i no haver de pagar la quota.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Grau qui comença dient que encara està intentant recuperar-se de l'afirmació que ha fet el Sr. Sàmper de què aquesta qüestió és la més important del Ple d'avui i de tot el mandat. El Sr. Grau recorda que el Grup de TeC es va abstenir en la votació d'adhesió, perquè entenia que la decisió s'havia de prendre d'una altra manera. Ho segueix pensat. I perquè era un tema prou delicat com per fer mercadeig per donar cobertura a un pacte de govern. El Sr. Grau anuncia que el Grup de TeC mantindrà aquesta abstenció en relació als dos primers acords. En canvi, votarà a favor de l'acord tercer. També a favor del quart, tot i que amb un matís. El Sr. Grau demana al Grup d'ERC-MES que en compte de parlar de República Catalana Independent, es parli estrictament de República Catalana. Més enllà de preferències, del que es voldria, de com acabarà el procés, del que sigui més probable després de començar un procés constituent, l'origen de la Proposta de Resolució és un article que planteja una ruptura democràtica i l'inici d'un procés constituent a través de l'exercici de la sobirania popular. El resultat d'aquesta ruptura i d'aquest inici és, evidentment, una República Catalana. Però és un procés constituent, i per tant no es pot pressuposar al seu inici com acabarà. Serà la gent la que decidirà de quina manera acabarà el procés. Pel que fa a la resta d'acords, el Grup de TeC s'abstindrà, no perquè cregui que quan el Ple pren un acord no s'hagi d'implementar, agradi o no. En aquest sentit, avui hi ha dos Grups municipals que són antisistema, i que plantegen que no es compleixin acords adoptats per majoria per part d'aquest Ajuntament en Ple. La raó és que la història és que hi ha al darrera d'aquesta votació no agrada al Grup de TeC. La votació de l'adhesió a l'AMI va ser la de la famosa frase del "sí facilitador". Aquesta expressió passarà a la història, a judici del Sr. Grau de manera injusta, perquè hi ha una cosa encara millor que el "sí facilitador", que va ser el posterior "sí estratègic", pel qual el Grup del PSC votava de manera diferent al Ple de l'Ajuntament i al Consell Comarcal; en que votava quelcom que contradeia el seu propi programa, que reconeixia de fet que no hi estava d'acord. Però era un "vot estratègic". Evidentment, era per justificar el pacte entre el PSC i CiU.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Aguado qui comença dient que s'ha parlat més de l'AMI des de forces polítiques que no estan d'acord amb l'adhesió que des de forces que sí ho estan. El Grup del PSC no es veurà de la defensa del federalisme. Van ser els primers que van demanar la reforma de la Constitució. Per tant, aquest Grup es reafirma en el sí vot facilitador i en el vot estratègic. El Sr. Aguado reconeix que tot això ha causat tensions en el PSC, que és un partit obert i respectuós. No és una secta. Aquestes tensions han agradat molt a d'altres partits. La posició que va mantenir el PSC respon a la voluntat de garantir l'estabilitat del govern de la ciutat. Així és va dir: un vot facilitador, per facilitar l'estabilitat i la representativitat. La ciutadania ho ha començat a entendre. Respecte a la present Proposta de Resolució, el Sr. Aguado recorda les paraules del Sr. Albert en el Ple d'aprovació de l'adhesió. Va dir que es tractava d'una proposta de caràcter simbòlic, però també important i transcendent. Deia també que era relativament senzilla. Ara sembla ser que no era ben bé això. En Grup del PSC va votar en contra dels acords tercer, quart i cinquè. Però el desenvolupament dels fets encara posa més fàcil entendre el "vot estratègic". L'acord tercer deia: "Instar al govern de la ciutat a que sigui favorable a un escenari de ruptura democràtica i d'inici d'un procés constituent a través de l'exercici de la sobirania popular". I aquest acord lliga amb el cinquè: "Donar suport a les accions que el Parlament de Catalunya pugui prendre per constituir la República Catalana independent". El Grup del PSC va votar-hi en contra. I avui també, perquè no hi ha cap govern ara a ala Generalitat que pugui dur a terme això. No hi ha nou

govern a al Generalitat, no hi ha nou govern, hi ha una declaració a la qual el PSC no va donar suport. El Grup parlamentari del Sr. Grau tampoc va donar suport a la declaració, però avui votarà a favor en el Ple. Això és un vot estratègic, tot i que demanant retirar l'expressió "independent". El Sr. Aguado conclou assenyalant que el Grup del PSC votarà en contra per responsabilitat de govern, i també per no posar-se al costat de la il·legalitat.

El Sr. Albert manifesta que el paper del Grup d'ERC-MES no és molestar ningú. El que va passar al mes de juliol és conegut per tothom. El que el Sr. Albert no permetrà al Sr. Sàmper és que utilitzi l'independentisme, el procés i el simbolisme per justificar la seva entrada al govern. El Sr. Albert entén el paper que ha fet el Grup del PSC, des del punt de vista de la governabilitat de la ciutat. Però el paper del Grup de CiU, no. El Sr. Albert també ha parlat amb l'AMI, i també sap que val la quota que s'ha de pagar, que és de 10.000 euros. També sap el que val pagar a la Federació Espanyola de Municipios y Províncias, i a l'ACM. Quan el Ple pren una decisió, s'ha de complir. El Sr. Sàmper ha dit que si no se'n parla gaire això s'aguanta, el Sr. Albert li pregunta què s'aguanta. L'Ajuntament de Terrassa hi és a l'AMI, però com si no hi fos, callat i sense fer res, i això es justifica perquè a CiU està dins del govern. El Sr. Albert no hi està d'acord. L'AMI és simbòlic, però és important. El Parlament de Catalunya va aprovar fa pocs dies una declaració important. L'AMI reclamava als seus associats que s'hi sumessin, que s'hi adherissin. Les decisions en política no són gratuïtes. El Sr. Sàmper es va presentar al juliol com qui havia aconseguit que Terrassa estigués adherida a l'AMI. El Sr. Albert pregunta de què serveix això. Li pot servir al Sr. Sàmper, però per res més. El Grup d'ERC-MES vol que es compleixin els acords que s'hi adopten. El Sr. Sàmper va assolir un pacte de govern gràcies a què Terrassa va entrar a l'AMI. Per tant, el Sr. Sàmper, que ja està governant, ho hauria de defensar. Sembla que amb l'aprovació al juliol, sense haver fet res més, ja hi hagués prou. I encara el Sr. Sàmper vol donar avui lliçons als demòcrates. L'adhesió a l'AMI comporta una quota. Si el Sr. Sàmper és amic del president de l'AMI, i aquest li diu que estigui tranquil, que pot anar dient que es pagarà res, això no funciona així. El Sr. Albert conclou dient que a l'Ajuntament de Terrassa es va assolir un pacte de govern que es justifica amb l'entrada a l'AMI. Un cop això ha passat l'AMI tant fa. El Sr. Albert no ha presentat la proposta per retreure-li res a ningú. Però el Sr. Sàmper no pot donar lliçons. Quan es pren una decisió cal ser conseqüent i efectiu. L'Ajuntament no està a l'AMI perquè sí, perquè això no serveix de res. Estam a l'AMI per a què el procés avanci, de manera clara i evident. ERC-MES no parlarà més de l'AMI, perquè avui ha quedat en evidència el que tothom ja sabia: que es va prendre una decisió simbòlica i de cara a la galeria per poder justificar un pacte de govern. Pel que fa a la petició del Sr. Grau, el Sr. Albert no té cap inconvenient en que l'expressió sigui "República Catalana".

El Sr. Turmo precisa que no defensa que els acords de Ple sempre es compleixin. Si un acord de Ple és il·legal, és el primer que comença a treballar per a què no es compleixi.

L'acord primer és desestimat amb els vots següents:

PSC	(9 vots)	.....	EN CONTRA
TeC	(6 vots)	.....	ABSTENCIÓ
ERC-MES	(4 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	EN CONTRA
CUP	(1 vot)	.....	A FAVOR
PPC	(1 vot)	.....	EN CONTRA

L'acord segon és desestimat, amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	EN CONTRA
TeC	(6 vots)	.....	ABSTENCIÓ
ERC-MES	(4 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(3 vots)	.....	EN CONTRA
Ciutadans	(3 vots)	.....	EN CONTRA
CUP	(1 vot)	.....	A FAVOR
PPC	(1 vot)	.....	EN CONTRA

L'acord tercer és aprovat, amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	EN CONTRA
TeC	(6 vots)	.....	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	EN CONTRA
CUP	(1 vot)	.....	A FAVOR
PPC	(1 vot)	.....	EN CONTRA

L'acord quart és aprovat, amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	EN CONTRA
TeC	(6 vots)	.....	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	EN CONTRA
CUP	(1 vot)	.....	A FAVOR
PPC	(1 vot)	.....	EN CONTRA

El redactat de la part expositiva de la Proposta de Resolució queda, en conseqüència, com segueix:

« Primer.- Complir amb l'acord setè de dita proposta de resolució per a la difusió de la incorporació de Terrassa a l'AMI i informar degudament a la ciutadania sobre els drets i deures adquirits per la ciutat a través d'un article a la propera edició del Visquem Terrassa.

Segon.- Complir amb els acords tercer, quart i cinquè de l'esmentada proposta de resolució per donar suport públic i explícit a les accions empreses pel Parlament de Catalunya per constituir la República Catalana.»

Epígraf 32) Presentada pel Grup municipal d'ERC-MES, de rebuig de l'actitud del govern de l'estat espanyol en allò que fa referència a recórrer al Tribunal Constitucional qualsevol resolució que la Generalitat de Catalunya porta endavant per pal·liar la pobresa energètica.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal d'ERC-MES, és el que a continuació es transcriu:

« El 23 de desembre de 2013 es va aprovar el Decret-llei 6/2013 pel qual es modifica la Llei 22/2010 de 20 de juliol, del Codi de Consum de Catalunya incloent:

- a) Definició de pobresa energètica
- b) Protocol a seguir en cas de talls de subministrament d'electricitat o gas

Aquesta llei impedia els talls de novembre a març i possibilitava negociar el deute acumulat.

El govern de l'Estat va emetre recurs d'inconstitucionalitat la qual cosa suposà la suspensió de la vigència i aplicació de la normativa.

El Govern de la Generalitat aprova la Llei 20/2014, de 29 de desembre, de modificació de la llei 22/2010, de 20 de juliol, de Codi de Consum de Catalunya. En aquesta llei:

- L'art. 3 defineix que és pobresa energètica i persones en situació de vulnerabilitat.
- L'article 17 especifica el procediment per evitar els talls de subministrament d'aigua, energia i gas.
- L'art. 18 inclou un telèfon d'informació gratuït per als serveis bàsics en les factures.
- La disposició addicional primera, crea el Fons d'atenció solidària de subministraments bàsics per tal que les unitats familiars que no poden complir els compromisos de pagament dels serveis de subministrament d'aigua, electricitat o gas puguin fer-hi front.
- S'inclou una disposició derogatòria sobre el Decret-Llei 6/2013 raó per la qual el Tribunal constitucional (TC) va acordar no pronunciar-se sobre la constitucionalitat de l'esmentat Decret.

» A instàncies de la Plataforma d'Afectats per les Hipoteques (PAH), l'Aliança per la Pobresa Energètica (APE) i l'Observatori pels drets econòmics, socials i culturals (Observatori DESC) el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 24/2015, de 29 de juliol, de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica provinent d'una ILP promoguda per aquestes entitats. Aquesta llei és vigent des del 6 d'agost. En aquesta llei s'inclou l'article 6, de mesures per evitar la pobresa energètica:

- 1.- Les administracions públiques han de garantir el dret d'accés als subministraments bàsics d'aigua, gas i electricitat
- 2.- S'ha d'establir la comunicació als Serveis Socials i la seva intervenció prèviament a la concessió d'ajuts per evitar els talls de subministraments
- 3.- Les administracions públiques han d'establir acords amb les companyies de subministrament per garantir que concedeixin ajuts a fons perdut o apliquin descomptes molt notables en el cost dels consums mínims
- 4.- Abans d'un tall de subministrament cal l'informe dels serveis socials municipals i s'ha de garantir el subministrament i l'aplicació dels ajuts necessaris del punt 3
- 5.- L'empresa ha d'informar d'acord amb l'art 17 de la Llei 22/2010

» Ha estat recentment, el passat mes d'octubre, que el TC ha admès a tràmit el recurs d'inconstitucionalitat emès pel govern de l'Estat sobre els articles de la Llei 20/2014 relacionats amb la pobresa energètica, en concret pel que ens afecta els articles 3, 17 i 18,2 i disposa de 5 mesos per estudiar el recurs.

» En relació a la Llei 24/2015, de 29 de juliol, el Govern de l'Estat ha comunicat a la Generalitat que considera discutible la constitucionalitat d'algun dels seus articles i per aquest motiu demana una comissió bilateral Estat-Generalitat, de tal manera que s'allarga el termini per presentar recurs davant el Tribunal Constitucional. Durant aquest termini, doncs, la llei serà vigent.

És per tot això que proposem al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents:

ACORDS

Primer. Rebutjar enèrgicament l'actitud del govern de l'estat espanyol en allò que fa referència a recórrer al TC qualsevol resolució que la Generalitat de Catalunya porta endavant per pal·liar la pobresa energètica.

Segon. Instar el Govern de la Generalitat a seguir impulsant polítiques de suport a les persones que es troben en situació d'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica.

Tercer. Assumir el compromís que els programes socials de l'Ajuntament de Terrassa contemplin de forma prioritària fer suport a les famílies que es troben en situació vulnerable en termes de pobresa energètica, elaborant, si s'escau, un pla específic de suport tècnic i econòmic que garanteixi que l'ajuntament de Terrassa pot aplicar la llei 24/2015 aprovada pel Parlament de Catalunya.

Quart. Traslladar aquest acord al Govern de l'Estat i al de la Generalitat de Catalunya per al seu coneixement i efectes.»

El Sr. Alcalde anuncia que aquest assumpte, a petició del Grup ponent, queda a sobre de la taula, en els termes previstos a l'article 83.3 del Reglament Orgànic Municipal.

Epígraf 33) Presentada pel Grups municipals de TeC i ERC-MES, per al reconeixement de la sobirania del poble de Catalunya per a decidir el seu futur.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals de TeC i d'ERC-MES, és el que a continuació es transcriu:

« Davant de la suspensió per part del tribunal constitucional de la declaració aprovada el passat 9 de novembre pel Parlament de Catalunya, hem de manifestar que:

1. Catalunya és una nació i com a tal la seva ciutadania té el dret a decidir el seu futur.
2. La sobirania de Catalunya resideix en la ciutadania i el Parlament de Catalunya i la Generalitat són les institucions que la representen.
3. La majoria de la ciutadania de Catalunya ha expressat de manera reiterada la seva voluntat de construir un nou escenari polític i de decidir lliurement l'estatus polític de Catalunya.
4. Cal respectar la voluntat de la ciutadania de Catalunya i les decisions del Parlament de Catalunya a fi de què la ciutadania exerceixi la seva sobirania.

5. El Tribunal Constitucional ha demostrat reiteradament que és un tribunal que respon a interessos partidistes i sempre ha emès sentències contràries a la sobirania del poble català o a les lleis que el Parlament impulsa per tal de garantir a la ciutadania els serveis bàsics que cap persona hauria de veure negats.

Pels motius expressats anteriorment proposem al Ple els següents acords:

ACORDS

Primer.- L'Ajuntament de Terrassa rebutja la instrumentalització política del Tribunal Constitucional que ha suspès la declaració aprovada el passat 9 de novembre pel Parlament de Catalunya i aposta per la via política i no la judicial.

Segon.- L'Ajuntament de Terrassa rebutja que qualsevol persona o càrrec públic pugui ser imputat o inhabilitat per donar acompliment a la Resolució aprovada pel Parlament de Catalunya.

Tercer.- L'Ajuntament de Terrassa manifesta que Catalunya té el legítim dret a l'autodeterminació, i es compromet a treballar perquè pugui exercir democràticament la seva sobirania com a nació i decidir lliurement el seu futur.

Quart.- L'Ajuntament de Terrassa mostra el seu desacord en l'oposició que han mostrat fins ara les institucions de l'estat espanyol davant la necessitat de convocar un referèndum per tal que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya puguin decidir democràticament l'estatus polític de Catalunya.

Cinquè.- L'Ajuntament de Terrassa mostra el seu suport a un escenari de ruptura democràtica i d'inici d'un procés constituent que doni resposta a les demandes de canvi polític de la ciutadania, a través de l'exercici de la sobirania popular.

Sisè.- L'Ajuntament de Terrassa es compromet a apoderar la ciutadania i col·laborar en el desenvolupament d'un procés constituent democràtic que permeti treballar per un país més just i que defensi els drets de tots els seus ciutadans i ciutadanes.

El Sr. Alcalde anuncia que aquest assumpte, a petició dels Grups ponents, queda a sobre de la taula, en els termes previstos a l'article 83.3 del Reglament Orgànic Municipal.

Epígraf 34) Presentada pels Grups municipals de TeC, ERC-MES i CUP, per garantir la correcta reversió del servei d'aigua, l'adequada construcció dels diferents escenaris de gestió i un procés de deliberació participativa amb totes les garanties democràtiques.

Per part de la Presidència es posa de manifest que aquesta proposta queda retirada, atès que el seu contingut ja ha estat substanciat amb motiu del debat de l'epígraf número 25 de l'Ordre del dia.

Epígraf 35) Presentada pel Grup municipal de TeC, per fer el Programa d'Actuació Municipal obert, participatiu i transparent.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de TeC, és el que a continuació es transcriu:

« Vivim en una situació de profunda desafecció política i desconfiança envers les institucions polítiques del nostre país. Segons el CIS del mes d'octubre de 2015 el 70,4% de la població espanyola creu que la situació política actual és dolenta o molt dolenta. Als darrers anys s'ha posat de manifest el creixent descontentament respecte a la situació política d'aquest país, a través de nombroses mobilitzacions que han vingut a reivindicar un paper actiu de la ciutadania en la presa de decisions de les qüestions comunes, o el que es pot dir en definitiva, més democràcia.

» A la ciutat de Terrassa la situació té avui molts dèficits. La participació en les eleccions municipals de 2011 va ser del 48,5% i, encara que en les darreres eleccions municipals aquesta participació pugés fins al 54,5%, el que indica és que només 5 de cada 10 habitants majors d'edat i amb dret a vot han decidit la composició de l'actual consistori.

» Obrir processos participatius on la ciutadania sigui la protagonista hauria de ser la prioritat de qualsevol govern municipal, processos de caràcter vinculant que permetin anar generant una cultura de la participació democràtica que incentivi la ciutadania a prendre part activa de les qüestions que l'afecten més de prop.

» El Programa d'Actuació Municipal és una eina que permet definir les principals línies estratègiques, els objectius, les mesures i les accions que es duran a terme al llarg d'un any o de mandat, per tant una eina de planificació política del govern de la ciutat.

» Atesa la importància del Programa d'Actuació Municipal, es presenta la necessitat » d'obrir el procés d'elaboració del PAM a la ciutadania de Terrassa, així com a les organitzacions de la societat civil de la ciutat. En aquesta direcció hi ha diverses experiències de processos participatius vinculats a l'elaboració del PAM, com és el cas de Barcelona, on s'ha elaborat una proposta de procés participatiu que garanteix una participació oberta a la ciutadania i transparent, amb desenes de trobades presencials per eixos i per barris, i amb una plataforma digital a través de la qual elaborar i incorporar noves propostes, generant un complet ecosistema de diàleg, deliberació ciutadana, prioritització de propostes i, en definitiva, de construcció col·lectiva del PAM per aquest mandat.

» Atès que ni l'actual reglament de participació ciutadana ni l'esborrany del nou reglament de participació, aturat des de fa mesos, no contempen accions de participació en el PAM ni en matèria de pressupostos, i la necessitat de tenir una normativa clara i un compromís polític amb la participació ciutadana.

» Atès que el compromís de l'actual govern, com així ho ha expressat en ocasions anteriors en relació al pla de mandat, de "facilitar en un entorn de govern obert i transparent, el rendiment de comptes davant la ciutadania".

» Atès que la voluntat de l'actual consistori, tal com ha estat manifestat públicament, és que el Pla de Mandat sigui aprovat juntament amb els Pressupostos abans que acabi l'any en curs.

» Atès que hi ha una voluntat manifesta de l'actual govern de redactar anualment PAM's que permetin fer el seguiment dels resultats assolits, avaluar el grau d'execució i determinar les possibles propostes de millora o de revisió dels objectius plantejats al llarg del mandat.

» Atès que fins a la data de presentació d'aquesta proposta de resolució, el procés d'elaboració del Pla de Mandat per l'actual govern de coalició s'ha dut a terme a porta tancada, sense informar a la ciutadania de Terrassa ni del procés, ni de la metodologia seguida, ni dels continguts que s'hi pensen incloure, ni de si hi ha alguna voluntat d'obrir a la participació ciutadana una qüestió tan fonamental com és el Pla de Mandat i els Plans d'Actuació Municipal.

És per tot això que proposem al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents:

ACORDS

Primer. Obrir un procés participatiu per l'elaboració del Programa d'Acció Municipal amb els següents criteris:

- a) Que la ciutadania pugui plantejar nous objectius, mesures i actuacions concretes tant en l'àmbit de ciutat com a escala de districtes.
- b) Que existeixin espais de debat i de discussió sobre l'estratègia operativa i de gestió, així com les actuacions concretes a desenvolupar.
- c) Que tot el procés sigui transparent, obert a tota la ciutadania de Terrassa i documentat públicament a Internet.
- d) Que s'estableixi un mecanisme de seguiment de cadascuna de les propostes ciutadanes que permeti saber si les propostes han estat contemplades, modificades o desestimades en el Programa d'Acció Municipal final.
- e) Que s'estableixi un sistema de prioritització de propostes ciutadanes i el govern de la ciutat es comprometi com a mínim a acceptar un 30% de les propostes ciutadanes amb més suport.

Segon. Que cada PAM anual vagi acompanyat d'un procés de pressupostos participatius, de tal manera que les actuacions definides en el programa de manera participativa vagin acompanyades de partides pressupostàries específiques també elaborades de manera participativa.

Tercer. Elaborar, amb tots els grups municipals, el disseny del procés participatiu per l'elaboració del Programa d'Acció Municipal i el procés de pressupostos participatius durant el primer trimestre del 2016 per tal d'iniciar-los al segon trimestre.

Quart. Creació d'una comissió de seguiment del procés participatiu dels Programes d'Actuació Municipal Anuals.

El Sr. Alcalde anuncia que aquest assumpte, a petició dels Grup ponent, queda a sobre de la taula, en els termes previstos a l'article 83.3 del Reglament Orgànic Municipal.

Epígraf 36) Presentada pel Grup municipal de TeC, per iniciar un procés de treball per a implantar la Renda Social Municipal complementària per a famílies sota el llindar de la pobresa a Terrassa.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de TeC, és el que a continuació es transcriu:

« La crisi ha afectat durament a les famílies de Terrassa i ha generat noves situacions de pobresa i exclusió social. Les polítiques injustes, a més, han fet pagar el preu de la crisi als col·lectius i als barris més vulnerables. Avui la pobresa a Catalunya arriba al 20% de la població i a Terrassa les xifres són similars.

» Terrassa ha de disposar de recursos suficients perquè cap de les seves famílies visqui per sota del llindar de pobresa, o que no pugui fer front a la cobertura de necessitats bàsiques, i per tant, s'ha de traslladar aquesta situació a l'àmbit de les prioritats col·lectives, de les polítiques municipals. Avui els serveis socials assignen ajudes econòmiques d'urgència social en el marc del que podem considerar una política reactiva, molt fragmentada i infradotada en el seu pressupost. Des de TeC creiem que hem d'anar més enllà i per això proposem;

- Superar l'actual política d'ajudes i establir un suport econòmic d'inclusió, dirigit al conjunt de persones i/o famílies en situació de pobresa i/o exclusió i amb dificultat de cobertura de qualsevol tipus de necessitat bàsica.
- Incorporar aquest suport econòmic al catàleg de serveis socials municipals i fixar una quantia que assegurí a cada persona i/o família, de forma complementària, un nivell de renda per sobre del llindar de pobresa.
- Avançar, mentre el parlament no aprovi la Renda Garantida de Ciutadania, cap a la consolidació del suport econòmic en forma d'una Renda Municipal Complementària, finançada amb recursos municipals a partir d'una clara reorientació de les prioritats i vinculada a la resta de mesures que ja hi ha en marxa per a la lluita contra la pobresa i l'exclusió social a la nostra ciutat.

» La situació d'emergència social que vivim a Terrassa fa que una part important de famílies no puguin cobrir o tinguin importants dificultats per cobrir moltes de les seves necessitats bàsiques (alimentació, vestit, subministraments, lloguer o hipoteca, subministraments). Les dades així ens ho demostren:

- Manteniment d'atur elevat i tendència a atur estructural. Alt percentatge d'atur de llarga durada, amb tendència a convertir-se en atur estructural. Les dades del mes d'octubre ens mostren una taxa d'atur del 18,7% (19.367 persones), dels quals el 46% són de llarga durada, el 54% són dones i un 58%, aproximadament, no reben cap prestació.
- La situació general de dificultats d'accés al mercat laboral és generalitzada. Malgrat això la perspectiva de gènere i la d'aquells i aquelles que accedeixen per primera vegada a una feina o que busquen estabilitat laboral ajuda a descriure per col·lectius un escenari cru. La taxa d'atur en dones des de 2011 a 2014 ha restat quasi invariable amb augments i davallades no significatives, malgrat que l'atur entre les dones supera en més de 4 punts al dels homes. Els joves inscrits en les oficines de treball (els considerats que activament cerquen feina) són el 7% del total, però presenten una taxa d'atur del 23%.

- A finals de 2014, s'estimava que la població en situació de pobresa o en el seu llindar estava entorn al 19% a Terrassa, unes 40.948 persones.
- A conseqüència de la crisi econòmica, que alguns anomenen estafa, existeix un greu problema a Terrassa de pobresa energètica que pateixen moltes llars de la nostra ciutat. Moltes d'aquestes llars estan integrades per persones que no perceben cap ingrés i viuen dels ajuts socials i del suport familiar. Segons dades de l'Ajuntament de l'1 de gener al 30 de setembre de 2015 s'han aprovat un total de 1.882 ajuts d'urgència social en concepte de subministraments bàsics (electricitat, aigua i gas). 1.190 llars tenen aplicada la Tarifa Social de l'Aigua. I segons dades facilitades per la Mina pública d'Aigües de Terrassa en els 3 primers trimestres de 2015 s'ha produït un total de 17.546 sol·licituds de talls d'aigua (algunes famílies poden rebre dues notificacions), i entre talls efectuats i establerts, podem veure que s'han produït 147 talls d'aigua a la nostra ciutat.
- Es calcula que les empreses subministradores de gas i electricitat tenen al voltant d'un 5% d'impagats. A nivell català es calcula que gairebé el 13% de la població no pot mantenir l'habitatge a una temperatura adequada i al 2011, un 19% de la població catalana vivia per sota del llindar de la pobresa, un percentatge elevat de persones que, en gran part, són també vulnerables energèticament.
- Elevada xifra d'habitatges buits i execucions hipotecàries. Terrassa és el segon municipi de Catalunya en habitatges buits. A juny 2015 hi havia a Terrassa un parc d'habitatges privat de 95.183 unitats. D'aquests, 14.380 estaven buits. D'aquesta bossa d'habitatges buits, 3.924 unitats, el 27,29%, pertany a persones jurídiques (empreses i entitats financeres) i l'altre 72,71% pertany a persones físiques.
- Segons Creu Roja Terrassa a l'any 2014 van ser ateses pel seu dispositiu de lluita contra la pobresa i l'exclusió social un total de 7.737 persones, una 34% més que al 2013.
- L'evolució de les persones beneficiàries de la RMI a Terrassa, segons IDESACT, ha anat en augment. Percebre la RMI es considera factor de risc per a l'exclusió social:
  - 2012 → 2.858
  - 2013 → 2.981
  - 2014 → 3.544

» A part d'aquestes dades necessitaríem tenir altres dades més precises, que caldrà obtenir en aquest procés de treball per implantar la Renda Municipal, al mateix temps que caldrà redefinir i reorganitzar les polítiques municipals en matèria d'urgència social. Necessitarem saber quantes famílies serien susceptibles de rebre la Renda Social Municipal, definir-ne el perfil -aquí han de jugar un paper fonamental les treballadores/rs socials de l'Ajuntament- i les condicions per a poder rebre-la. Aquest procés de treball hauria de finalitzar amb l'elaboració d'una ordenança de la Renda Social Municipal per ser aprovada pel ple municipal al setembre de 2016.

» La Renda Social Municipal serà una prestació periòdica que hauria de servir per a totes les persones que no perceben la RMI o altres prestacions autonòmiques, i que donarà cobertura a les necessitats més bàsiques: alimentació, habitatge (quotes de lloguer o hipoteca), roba i/o subministraments. Les persones que puguin accedir a aquesta prestació hauran de complir una sèrie de requisits, entre ells, col·laborar en el seu itinerari socio-laboral que elaborarà conjuntament amb

la seva treballadora social de referència. Les quanties que podrà percebre el/la sol·licitant de la Renda Social Municipal dependran del número de membres que formin part de la unitat de convivència.

» La crisi econòmica i els canvis estructural de l'economia provoquen la persistència de grups poblacionals en risc de pobresa i exclusió social, així com l'aparició de nous perfils menys tradicionals, com és el cas de les i els treballadors/es pobres. Aquesta situació justifica la posada en marxa de mesures i recursos nous orientats a la inclusió activa de persones en situació de risc d'exclusió social.

ACORDS

Primer.- Iniciar al gener de 2016 un procés per a l'estudi de la Renda Social Municipal a Terrassa, i que finalitzi al setembre de 2016.

Segon.- Constituir una Comissió tècnica, amb la participació de les treballadores/rs socials municipals, que s'encarregui d'elaborar un estudi sobre el projecte de Renda Social Municipal, en el termini de 3 mesos, amb el següent contingut:

- Perfil dels/les beneficiaris/es, quantia de la prestació, condicions d'accés, duració.
- Viabilitat econòmica. Pressupost anual necessari i disponible.
- Estimació unitats de convivència beneficiàries.
- Redefinició i reorientació de les ajudes d'urgència social municipals.

Tercer.- Obrir un procés d'1 mes de participació/aportacions per part dels principals agents socials de la ciutat (entitats del tercer sector que treballen temes d'exclusió i pobresa, sindicats i altres actors relacionats amb aquestes polítiques de suport a persones en situació de risc d'exclusió).

Quart.- Portar l'ordenança de la Renda Social Municipal al ple municipal del mes de setembre de 2106 per a la seva aprovació i preveure la seva implantació als pressupostos municipals de 2017.

Cinquè.- Notificar els acords a totes les entitats socials susceptibles d'estar interessades en la proposta de la Renda Social Municipal.»

Pren la paraula el Sr. Xavier Martínez, qui comença assenyalant l'objectiu de la proposta és iniciar un procés de treball per implantar la Renda Social Municipal complementària per a les famílies que es troben sota el llindar de la pobresa a Terrassa. El que es planteja és que s'està vivint una situació d'emergència social per part de moltes famílies. La situació és molt greu. Es calcula que hi ha unes 10.000 persones a Terrassa que no reben cap tipus d'ingrés. S'està parlant de taxes d'atur, el mes d'octubre, del 18,7%, amb prop de 19.500 persones. S'està parlant de moltes famílies que han de demanar ajudes per cobrir necessitats bàsiques d'alimentació, subministrament i habitatges. El Sr. Martínez considera que davant aquesta conjuntura Terrassa ha de disposar dels recursos suficient per e què cap de les seves famílies no pugui tenir cobertes aquestes necessitats bàsiques. Per tant, aquesta problemàtica ha de ser prioritària en les polítiques municipals, que facin tot el possible per tal d'abordar la situació. El Grup de TeC considera que cal anar més enllà de les polítiques que s'estan aplicant, i en concret respecte els ajuts d'urgència social. L'any 2010 el context requeria un replantejament i una redefinició, i es va aprovar un Reglament que regulava aquestes ajudes. Actualment la situació requereix també d'un pas endavant, un pas valent i

implementar noves eines que permetin lluitar de forma més eficaç contra les situacions d'emergència. S'ha de superar l'actual política d'ajuts, i establir un suport més periòdic. Cal incorporar aquest suport periòdic al catàleg de serveis socials municipals. Cal fixar la quantia que asseguri la cobertura d'aquestes necessitats bàsiques. El Sr. Martínez afegeix que la Proposta de Resolució que es planteja és una proposta de mínims. Hi ha altres ciutats, com ara Corunya, on la Renda Social municipal estarà ja contemplada en els pressupostos de 2016, amb una partida de tres milions d'euros. En aquest cas, el Grup de TeC ha plantejat una proposta que pugui ser assumible, davant la situació d'emergència i davant la necessitat d'establir prioritats. Per al Grup de TeC, i a diferència del que ha dit el Sr. Sàmper, aquesta és, si no la més important, una de les més importants del present Ple i del que es porta de mandat. Tot seguit, el Sr. Martínez dona lectura als acords que es proposen.

Intervé seguidament el Sr. Turmo, qui comença dient que aquesta Proposta de Resolució, tot i que benintencionada, planteja molts dubtes. El Sr. Turmo demanaria que es reformulés la mateixa, i quedés només en l'àmbit de l'estudi previ de l'actuació que es planteja, i que en funció dels resultats d'aquest estudi es valori el que en definitiva es planteja a la proposta. El Sr. Turmo considera que s'hi va un pas més enllà del que requeriria una valoració prèvia. El Grup del PPC sempre recolzarà aquelles propostes que tinguin com a objectiu incrementar les partides i recursos socials. El propi Grup del PPC presenta esmenes en aquest sentit al Ple on es debat la proposta de Pressupost per l'any vinent. És indubtable que, malauradament, hi ha moltes situacions de necessitats, d'emergència social, moltes demandes d'ajuts socials. Però l'Ajuntament de Terrassa, al llarg dels darrers anys, sempre s'ha destacat que la vessant social en la qual s'ha dut a terme una política adequada, tot i que millorable degut a la manca de recursos. Si no es cobreix, per tant, s'hauran d'incrementar els recursos. La qüestió és si la manera d'incrementar els recursos és fixar una renda fixa, com es planteja, o altres línies d'actuació. Fixar una renda d'aquestes característiques planteja dubtes sobre si és realment la solució a un problema de vulnerabilitat econòmica de les famílies, si no va acompanyada d'un itinerari socio-laboral, que és una qüestió fonamental. En el cas de la Generalitat, on s'impulsa la Renda Mínima d'Inserció, si no s'exigeix l'itinerari o no se supervisa a posteriori es generen problemàtiques, com s'han donat en alguns moments. El Sr. Turmo considera que dins de l'àmbit de les competències de la Generalitat, i atenen a la situació de les famílies i els índex de pobresa, és evident que el sistema no està funcionant. Per tant fóra interessant introduir elements d'estudi del perquè no funciona la Renda Mínima d'Inserció, per tal que no es reproduïssin en la Renda Social Municipal que es planteja a la proposta. Tenint en compte la Llei de Serveis Socials, de 2007, seria convenient també l'estudi de la viabilitat jurídica de la Renda Social Municipal, tenint en compte quina és la distribució de competències que es fa en la llei, i si seria possible la implantació d'una renda d'aquestes característiques tenint en compte l'existència de la renda d'àmbit autonòmic. El Sr. Turmo reitera que caldria un pas previ d'estudi. Per això el Sr. Turmo lamenta no poder donar suport a la Proposta de Resolució que és benintencionada. El Sr. Turmo demana, en darrera instància, reformular la proposta en els termes de fer un estudi previ, per valorar més endavant tot el que s'hi planteja. Si fos així, el Grup del PPC votaria a favor. D'una manera inicial, apostar per un sistema que se sap si funcionarà i veient com de malament ha funcionat la Renda d'Inserció, i per tal que no es repeteixen les mateixes errades, primer s'ha d'estudiar la seva viabilitat i la capacitat econòmica de l'Ajuntament per mantenir una actuació d'aquestes característiques. El Grup del PPC dona, però, suport moral a la proposta.

La Sra. Sirvent considera que aquesta és una proposta molt interessant, que el Grup de CiU comparteix plenament. En el context actual de la ciutat, amb un increment sever de les privacions materials i un augment del nombre de llars amb ingressos molt baixos, amb un impacte directe sobre la infància i l'adolescència, la PIRMI ha quedat caduca i desfasada. No és suficient la

voluntat caritativa de contenció assistencial i perpetuació i reproducció permanent de les lògiques de les desigualtats socials. La PIRMI era insuficient quan va néixer i és raquítica a dia d'avui. Moltes persones que la tenen reconeguda, però, no la cobren. Es fa efectiva en un termini entre sis i vuit mesos, i no cobreix ni de lluny totes les situacions actuals de pobresa severa. En un moment de crisi és quan més cal expandir drets i blindar serveis públics. L'únic que cal fer és complir amb el que preveu l'Estatut d'Autonomia, en el seu article 24.7, que obliga al govern a garantir els mínims per una vida digna. Per aquest motiu és necessària la implementació de la Renda Social Municipal, donat que aquesta renda, en contra de la PIRMI, és un dret subjectiu, i se sustenta en uns requisits molt concrets que cal definir, sense mirades culpabilitzadores, estigmatitzadores ni criminalitzadores. No serveixen excuses sobre l'estabilitat pressupostària. Si cal optar entre l'article 24.2 de l'Estatut d'Autonomia, o bé per l'article 135 de la Constitució, el Grup de la CUP ho té molt clar. Tampoc serveix d'excusa la manca de recursos, donat que hi ha diners i és qüestió de reorientar-los. L'aposta pel creixement econòmic sempre passa, per la CUP, pel desenvolupament social i per l'eradicació de la desigualtat. El que es proposa a la proposta és un pas.

El Sr. Aguinaga assenyala que la proposta que planteja el Grup de Ciutadans és la del salari anual garantit, no la renda garantida. La manera d'enfocar el problema, per part del Grup de C's, no és tant des d'un punt de municipal, sinó supramunicipal. Des del punt de vista municipal, cal mirar de quina manera, en el context actual, es pot contribuir a la creació d'ocupació. Aquesta és la prioritat no només de Ciutadans sinó també d'altres Grups, independentment de què l'emergència social sigui el cavall de batalla que el Grup de TeC sempre utilitza per demanar l'aposta del Ple anterior. El Sr. Aguinaga manifesta que la prioritat de Ciutadans és la creació d'ocupació, i és en aquesta qüestió en la que vol focalitzar la seva atenció. Les mesures de xoc, com les que ara es proposen, són les que els treballadors i treballadores municipals han dut a terme durant els darrers set anys, sovint amb un gran sacrifici personal, en termes de la seva pròpia salut. En aquests moments cal anar més enllà. Aquesta Proposta de Resolució ultrapassa les competències municipals i situa l'Ajuntament com un ens legislador, però dotat en la pràctica d'una limitadíssima capacitat recaptatòria. Aquesta és una mesura que li hauria de pertocar al Parlament de Catalunya, i un cop aprovada el govern de la Generalitat hauria de dotar l'Ajuntament de recursos per fer el que avui proposa el Grup de TeC. El Sr. Aguinaga afegeix que d'acord amb la LRSAL, l'Ajuntament té un ventall d'obligacions assistencial força limitat, i en la major part dels casos aquestes obligacions li pertoquen a la Generalitat, tot i que l'Ajuntament les estigui duent a terme des de fa temps, d'una manera que permet que tothom pot considerar com raonablement satisfactòria. De fet, si hi ha alguns ens que deuen alguna cosa a aquesta ciutat és la Generalitat de Catalunya, que deuen nou milions d'euros a l'Ajuntament de Terrassa, i amb els quals es podrien fer moltes coses. En darrera instància, el Sr. Aguinaga considera que aplicar una agenda econòmica a base de mesures de xoc equival a deixar de posar en pràctica mesures per a la reactivació econòmica, per exemple a través de l'Àrea de promoció econòmica. En aquest moment, ha de ser la promoció d'ocupació i la recuperació econòmica la prioritat número 1. Sense ocupació continuarà havent-hi emergència social.

La Sra. Labòria assenyala que el Grup d'ERC-MES comparteix la Proposta de Resolució, tot i que considera que des d'un punt de vista pràctic és pràcticament inaplicable a nivell local. En tot cas, caldria reclamar la seva implantació a nivell nacional. Totes les forces polítiques municipals haurien de fer front comú i reclamar-ho als seus respectius representants a nivell autonòmic. El Grup d'ERC-MES s'hi ofereix a reclamar-ho a la plaça de Sant Jaume. La Sra. Labòria demana també a tots els Grup municipals que s'hi sumin a reclamar, a la Delegació del govern a Catalunya, un millor finançament per al país. Hi ha diferents definicions de risc de pobresa. En funció de quin indicador s'apliqui un resultat de persones incloses o no. Per tant, no se sap exactament de quantes persones s'està parlant. És obvi que cal fer l'estudi sobre les necessitats

a la ciutat, de quantes persones hi són afectades. És incoherent que sense tenir aquests resultats, es decideixi l'aplicació de la Renda Social Municipal. E. Grup d'ERC-MES votaria a favor del primer, segon i tercer acords, però s'abstindria, per no disposar d'aquest estudi, en l'acord quart.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Duque, qui es mostra d'acord en què la situació és d'emergència, i que cal revisar, repensar i reorganitzar els ajuts socials. El Sr. Duque agraeix que el Grup de TeC s'hagi posat en contacte amb ell, i que hagi estat possible debatre i intercanviar impressions sobre el tema. No obstant, el Sr. Duque considera que quan s'arriba a un acord de totes els Grups municipals en el Ple per lluitar contra l'exclusió, que un Grup polític decideixi plantejar la PIRMI municipal suposa no seguir els passos que es van marcar. Es va dir en el seu moment que hi hauria un debat, que es parlaria amb tècnics i entitats, i que a partir d'aquí es començarien a buscar solucions per la situació. El Sr. Duque considera que el Grup ponent hauria d'haver esperat al començament del procés. El Sr. Duque, en tot cas, reitera que es mostra d'acord en revisar els ajuts socials. El Grup de TeC posa l'accent en donar liquidesa a les persones que viuen tota el llindar de la pobresa, que és una forma d'intentar solucionar el tema. Una altra solució es enfortir aquestes persones per tal que puguin sortir d'aquesta situació. El Sr. Duque és més partidari de la segona, atès que la primera ja s'està duent a terme. El Sr. Duque recorda al Sr. Grau, que ha al·ludit en una altra intervenció a la malnutrició infantil, i a les treballadores socials, que estan passant una per una solució difícil, que el Grup de TeC està parlant de qüestions tot saltant-se el protocol Parlar de malnutrició infantil, sabent que no n'hi ha, és força greu. El Sr. Duque li demana que deixi de fer-ho. En cas contrari, el Sr. Duque demana que es parli de casos concrets. El Sr. Martínez ha parlat d'anar més enllà, i ha posat l'exemple de Corunya. Quan el Sr. Duque es va assabentar del cas de Corunya, el primer que va fer va ser investigar, perquè el va considerar molt interessant. També considera que la Proposta de Resolució ho és, tot i que cal fer-ho entre tots. No pot ser que al mes següent de parlar de treballar conjuntament sobre el PLIS, el Grup de TeC faci un plantejament volent solucionar la situació. L'Ajuntament de Corunya està treballant en implantar la Renda Social Municipal, destinada a garantir recursos econòmics de subsistència a aquells ciutadans que no poden cobrir les seves necessitats bàsiques. Aquesta Renda, amb un pressupost per a l'any 2016 de tres milions d'euros, només es lliurarà en metàl·lic excepcionalment i es pagarà als proveïdors de béns i serveis relacionats amb aquestes necessitats bàsiques, quan el ciutadà presenti les factures. S'atorgarà per un termini de sis mesos prorrogable, i anirà vinculat amb un pla d'inserció social i laboral. El Sr. Duque considera que el projecte de la Corunya està molt bé. El Sr. Duque llegeix tot seguit un fragment del Reglament municipal d'ajudes socials de Terrassa, en el qual es diu que els ajuts que es regulen en el mateix tenen com a objecte pal·liar les necessitats bàsiques en alimentació, vestit, allotjament i subministraments bàsics. Aquest tipus d'ajudes poden aplicar-se, si s'escau, a les diferents categories d'ajudes recollides al Reglament, tenint com a especificitat la periodicitat del pagament de l'ajut concedit en aquells casos en què es valori tècnicament que per les característiques de les necessitats socials que originen la demanda, i per la millor consecució dels objectius de la intervenció, és necessària l'aplicació d'aquesta prestació econòmica durant un període de temps, realitzant-se en pagaments mensuals. També es parla de què per pal·liar aquestes necessitats socials i econòmiques d'urgència de les famílies, també es contempla l'objectiu a mig i llarg termini d'incidir en la consecució de l'autonomia personal de les mateixes. És a dir, afegeix el Sr. Duque, el mateix que es proposa a Corunya existeix a l'Ajuntament de Terrassa des de l'any 2010. El Sr. Duque es refereix al catàleg d'ajuts d'emergència social, i en són unes quantes. El Grup de TeC hauria d'haver-lo demanat abans. Aquest Grup ja té el titular que buscava. El Sr. Duque lamenta que aquest Grup parli de què es necessiten ajudes per a subministraments, quan l'Ajuntament ja les dona, i des de fa temps. El Sr. Duque considera que el Grup de TeC planteja incorporar la renda social al catàleg de serveis socials, i això suposaria que els serveis socials també al·loquessin. Aquesta és una renda que respon a criteris econòmics. El Sr. Duque pregunta com es pot fer el treball social del que es parla a

la proposta, si es tracta d'una renda que respon a criteris econòmics. El Sr. Duque pregunta quina resposta es pot donar a la gent. A les persones que no tenen ingressos econòmics, i que aquest és el seu únic problema, se l'ajuda econòmicament. A la persona que necessita un treball educatiu afegit, se li ajuda mitjançant un treball educatiu i un itinerari, i també econòmicament. El que no es pot fer, afegeix el Sr. Duque, és presentar una proposta que és només un títol, i plantejar començar a treballar-la. El Grup de TeC l'hauria d'haver treballat i articulat una mica més, i no ho ha fet. El Sr. Duque reitera el seu acord en repensar els ajuts socials i veure si és viable dur a terme la Renda Social Municipal. Però cal fer-ho tots plegats, sense que un determinat Grup municipal marqui els temps. El Sr. Duque afegeix que les coses també poden anar per una altra via. Com ha dit la Sra. Labòria, totes les forces polítiques municipals han de lluitar per assolir una renda mínima garantida en el Parlament de Catalunya. El Sr. Duque espera que tothom hi estigui d'acord. No vol utilitzar arguments de competències, perquè allí on no puguin arribar altres entitats o institucions ha d'arribar l'Ajuntament. Però cal fer força per tal que des de la Generalitat o l'Estat central s'aprovi la concessió d'una renda. Però l'Ajuntament ha d'aprofitar la seva proximitat a la població per donar altre tipus d'ajudes, més relacionats amb la persones, en projectes més rics, i no només ajuts econòmics. Cal assolir que la gent tingui un accés digne a l'habitatge, un posicionament davant les empreses energètiques, etc. El Sr. Duque considera que no es pot remetre tothom als serveis socials, sinó al contrari. El que necessita la gent és tenir un futur. Potser el que pertoca és buscar sortides a la situació i no tant remetre-ho tot als subsidis. Ben segur que ningú en té la clau, però si es treballa entre tots, conjuntament, serà més fàcil. El Grup municipal del PSC votarà en contra de la Proposta de Resolució, però no perquè no estigui d'acord sinó pel procediment seguit.

El Sr. Martínez agraeix al Sr. Turmo la seva proposta constructiva, en el sentit de buscar possibilitats per saber si el que es planteja és viable, si funcionaria, si milloraria la situació actual, etc. El Sr. Martínez té la sensació d'una clara manca de voluntat per part de l'equip de govern d'assumir plantejaments de mínims, com els que es fan a la proposta. No serveix l'excusa de què la viabilitat jurídica. El Grup de TeC no ha volgut incorporar el projecte d'ordenança que està a punt d'aprovar-se a Corunya, tot i haver parlat amb el seu Ajuntament, perquè tal vegada a Terrassa s'hauria de fer de manera diferent. Corunya és un model que es pot fer servir. Però s'ha decidit fer un procés propi de Terrassa, un procés liderat per les persones que es en contacte diari amb les situacions d'emergència per valorar o no de la proposta. De fet, a nivell legal, els serveis jurídics de Corunya on donat el seu vist-i-plau a l'ordenança, i per tant no hi ha cap problema legal per a què en un ajuntament es pugui fer. El Sr. Martínez demana al Sr. Aguinaga que allò que ha plantejat demana ho faci públic, a través de la premsa, a les 10.000 persones que en Terrassa no tenen cap ingrés o les 49.000 persones que es troben a l'atur, la meitat de les quals tampoc perceben cap prestació; que digui que el Grup de TeC faci en cada Ple una aposta més gran, i que l'emergència social no és quelcom real. Pel que fa a la intervenció del Sr. Duque, el Sr. Martínez manifesta són coses diferents. El PLIS és un pla d'inserció, mentre que el Grup de TeC planteja una proposta que es podria complementar. Cal analitzar com estan funcionant les ajudes d'emergència social, en quins supòsits s'estan donant. De fet, en la darrera reunió de la Comissió Informativa de Drets Socials i Serveis a les Persones, el Grup de TeC va demanar informació sobre aquests ajuts, el seu funcionament, quines són les partides a les quals es carreguen, etc. Així va quedar recollit en acta. Hi ha la intenció de repensar i elaborar tota aquesta qüestió. Per al Grup de TeC també és prioritari crear ocupació. Però no es poden generar falses expectatives. Mirant les taxes d'ocupació en el passat, es pot veure que pràcticament mai el 100% de la població activa de la ciutat ha estat ocupada. Al marge de la crisi, hi ha una atur estructural clarament determinat. A més, hi ha una situació d'emergència de gent que va perdent prestacions, que va deixant de rebre ajuts. En paral·lel es pot anar creant ocupació, però cal fer un plantejament d'urgència per tal de garantir les necessitats bàsiques d'aquestes persones. El Grup de TeC se sent avui novament decebut, havent presentat una proposta amb tota la bona voluntat, per tal de ser treballada conjuntament, estenent

una mà a l'equip de govern per tal que la pugui liderar. En canvi, de nou apareix un mur, i es defensa de forma atrinxada el que s'està fent, com si no es pogués millorar. El Grup de TeC anuncia que està disposat a rebaixar encara més la proposta, acceptant la proposta del Sr. Turmo, convenint-la en una petició de realització d'un estudi, amb els terminis plantejats en la proposta, per estudiar la viabilitat de l'aplicació d'una Randa Social Municipal a Terrassa.

Per tant el nou redactat de la Proposta de Resolució, en els termes anunciats pel Sr. Martínez quedaria de la següent manera:

« Primer.- Iniciar al gener de 2016 un procés per a l'estudi de la Renda Social Municipal a Terrassa, i que finalitzi al setembre de 2016.

Segon.- Constituir una Comissió tècnica, amb la participació de les treballadores/rs socials municipals, que s'encarregui d'elaborar un estudi sobre el projecte de Renda Social Municipal, en el termini de 3 mesos, amb el següent contingut:

- **Perfil dels/les beneficiaris/es, quantia de la prestació, condicions d'accés, duració.**
- **Viabilitat econòmica. Pressupost anual necessari i disponible.**
- **Estimació unitats de convivència beneficiàries.**
- **Redefinició i reorientació de les ajudes d'urgència social municipals.»**

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	EN CONTRA
TeC	(6 vots)	.....	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(3 vots)	.....	EN CONTRA
Ciutadans	(3 vots)	.....	EN CONTRA
CUP	(1 vot)	.....	A FAVOR
PPC	(1 vot)	.....	A FAVOR

Epígraf 37) Presentada pel Grup municipal de TeC, sobre la recollida de residus i la neteja dels espais de contenidors.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de TeC, és el que a continuació es transcriu:

« A causa de les queixes formulades per veïns i associacions de veïns, respecte a l'estat de la recollida dels residus i la neteja dels contenidors de les escombraries que es fonamenten en les causes:

» Tenim zones i barris bruts i plens de brossa, les bateries de contenidors són punts de brutícia constant i les queixes veïnals no paren de créixer. És un problema a tota la ciutat. El sistema de recollida, sobretot des de fa uns tres anys, ha degenerat fins a un punt que no és capaç de mantenir la ciutat en condicions de neteja. Els veïns veuen com les seves queixes no són resoltes per l'administració.

» Tenim un sistema de recollida d'Eco-Equip que es reactiu. Actua sota comanda. No té un projecte global i en aquests moments té un greu problema estructural incapaç d'afrontar els reptes actuals. Els veïns ens troben que fan una queixa darrera d'una altre, i el que passa és que Eco-Equip passa a netejar el lloc concret en el moment concret i aquí es queda la cosa, no es va a l'arrel del problema per donar solucions. L'Ajuntament espera a que es generi la incidència i vagi creixent sense posar més remei que el de la neteja puntual. Es tracta d'analitzar perquè passa això i promoure solucions, el propi model de recollida hauria d'evitar que es reproduïssin aquestes situacions, ja sigui augmentant freqüències, ampliant o creant noves bateries de contenidors, etc... Des de fa tres anys la situació s'ha agreujat amb el canvi de comandaments, la manca de recursos mecànics i de personal, i de manca d'objectius professionals que intenti afrontar el problema d'una forma integral. La manca d'aquests recursos no justifica el grau d'ineficàcia actual, per tant, el problema s'ha agreujat i la incapacitat de resposta s'ha reforçat.

» Com és possible, que contenidors estiguin trencats dies i dies, sense que ningú ho resolgui, contenidors d'envasos i matèria orgànica totalment desbordats i el terra ple, que els contenidors d'envasos i orgànica no es netegin i facin pudor, o sigui, ningú veu el rentat contenidors operatiu, que els mobles estiguin abandonats dies i dies amb entorns bruts i voreres ocupades. Que alguns operaris barregin residus al dipositar-los en els camions de recollida, fet que al marge de la mala imatge a la ciutadania i generar el desànim, augmenta el nivell d'impropis i agreuja els resultats de la recollida selectiva.

» Els caps de setmana hi ha un empitjorament clar en les bateries de contenidors, ja sigui perquè la ciutadania llença més residus i/o perquè disminueix la freqüència de recollida. Aquest tema, el problema, està detectat i s'ha de tenir previst i donar una solució. Encara més quan el cap de setmana el telèfon d'incidències d'Eco-Equip no està operatiu, fet que deixa al ciutadà sense eines directes per resoldre el tema ràpidament, només queda l'opció de trucar a la policia via denuncia.

» Sabem que hi ha ciutadans i ciutadanes incívics i que generen brutícia i mals comportaments. El que cal veure és que aquest fet és part del problema i no l'únic problema. La ciutadania de Terrassa és més incívica que fa 4 o 5 anys? La sensació que tenim és que, en part, l'incivisme es vol fer servir d'excusa per a evitar fer autocrítica en la millora del model de gestió dels residus i del funcionament de l'empresa municipal Eco-Equip. Cal anar al fons del problema, perquè avui Eco-Equip, té un problema estructural que abans no tenia? Perquè no s'han derivat recursos tècnics i mecànics, així com de personal? Cal reforçar les campanyes cíviques amb la ciutadania a l'hora de dissenyar-les, cal millorar la senyalització i retolació dels serveis, cal aprofitar els recursos de les entitats ciutadanes amb criteris de corresponsabilitat, fer i promoure xerrades de conscienciació, ampliar les accions a les escoles per a educar als ciutadans del futur, perquè siguin millors i amb les entitats cíviques de la ciutat perquè participin en els processos i es comprometin. Però quedar-nos en una actitud auto justificativa de que som incívics no soluciona absolutament res. A la ciutadania a més de demanar-li compromís cívic i corresponsabilitat, cal que els serveis municipals funcionin correctament, tant Eco-Equip responsable de la gestió, com dels serveis d'inspecció i sanció a l'hora d'actuar contra l'incivisme.

» Tota la ciutadania sap (o no), que els mobles, matalassos etc... s'han de treure els dies i hores indicades pel servei d'Eco-equip. Però, el model, no acaba de funcionar, doncs la gent treu els mobles als contenidors quan els hi va millor, ja sigui o per incivisme o per desconeixement. Resultat: els carrers plens de mobles vells cada dos per tres.

» Criteri de distribució de contenidors esta adulterat: és un aspecte difícil i de solució complexa, ja que tothom vol els contenidors a prop, però ningú a la porta de casa seva... Per a evitar

queixes dels veïns i/o comerciants les bateries es reubiquen a davant de solars buits o es concentren en bateries mes grans. L'Ajuntament pretén minimitzar les queixes puntuals dels veïns que tenen el contenidor al davant de casa seva, en part no és mala idea, el problema neix quan aquest criteri s'imposa per davant d'altres importants, com el de tenir una bona cobertura de la demanda, distància, un correcte repartiment dels contenidors en una mateixa zona... Els solars buits són on són i no té perquè ser la millor ubicació possible. Aplicant aquest criteri de manera primordial, tenim un model de distribució de bateries desdibuixat i condicionat, segons les ubicacions dels solars buits, que a vegades no coincideix amb les necessitats de demanda en la recollida de residus, generant per tant punts de bateries col·lapsades o infrautilitzades. A més, ens trobem que els solars poden convertir-se en un abocador paral·lel als contenidors, generant espais de brutícia i rates. La falta de freqüència de neteja dels contenidors fa que aquets desprenguin males olors, especialment en les èpoques de calor. Tal com dèiem, el problema és que moltes vegades el renta contenidors no surt, ni apareix durant mesos, ja sigui, per manca de vehicles o per manca de personal, la qüestió, és que els contenidors estan bruts i deixats.

» O posen els contenidors davant els passeigs, dificultant el pas dels vianants i deixant lleig el passeig natural, com passa al Passeig Lluís Muncunill. O l'Avinguda Barcelona tots els contenidors en l'eix central obligant als veïns a creuar el carrer perillósament, quan els contenidors haurien d'estar posats a les dues bandes (eix central i costat vorera) amb l'objectiu d'afavorir la recollida selectiva i atendre als criteris tècnics que el mateix Ajuntament incompleix.

» La posada en marxa de la recollida lateral de residus, hauria de permetre racionalitzar i millorar la recollida, sobretot perquè és un model més que aplicat a molts municipis. Amb contenidors més grans i amb menys bateries. S'incrementa la distància entre les bateries i obliga als veïns ha fer recorreguts majors a l'hora de fer l'aportació de les diferents fraccions. Aquest fet no ajuda gens a promoure la recollida selectiva i sobretot perquè aquesta distància més que a respondre a criteris tècnics, només intenta resoldrà els dèficits de la mateixa empresa Eco-Equip, davant de la manca de recursos i deficiències. A la vegada que alliberà recursos humans de la empresa Eco-Equip per a millorar la neteja de la ciutat. Aquest increment en la neteja no s'ha notat. El que troben es que la ciutat esta igual que abans.

» La recollida lateral no té cap problema en la seva aplicació, se suposa que ha de ser una millorà del servei, però la seva aplicació no s'ha fet correctament atenen a criteris tècnics, sinó atenen només als dèficits i necessitats del servei i de l'empresa, per tant, s'ha aplicat sense atendre a les necessitats de la ciutadania, apropant-li el sistema amb l'objectiu de millorar la recollida selectiva i la neteja dels entorns dels contenidors. Per Alguns dels criteris aplicats semblen més, l'intent d'evitar problemes amb els comerciants, que criteris de racionalitat i accessibilitat de la ciutadania. Problema, que no s'ha complert cap dels dos objectius, ni de millorar la neteja, ni la recollida selectiva. La limitació de posar els mitjans necessaris atenen a les necessitats de la ciutadania, s'han contraposat, com dèiem, als interessos de l'empresa i els seus problemes de recursos i sobretot, de greus problemes estructurals que impedeix prendre determinades decisions que garanteixin la millorà de la gestió i funcionament.

» La ciutadania de Terrassa, és diferent de la resta de municipis on aquest sistema s'està aplicant? Per què tenim tants problemes en la seva aplicació? El problema no està en la ciutadania, sinó en qui l'està aplicant i els problemes greus que té en la gestió i de no dotar dels recursos necessaris a la seva aplicació, i sempre fer-ho a mitges.

» I volem aclarir, que creiem en el sistema públic de gestió com el que tenim, que hi ha més la sensació que hi ha un objectiu de carregar-se'l per part de l'equip de govern, que no

d'anar al fons del problema i fer una veritable aposta pel servei públic en quan a professionalitat i transparència així com de dotació de recursos.

» Per tant, tenim un problema de gestió, de la forma en com es gestiona el servei de recollida del residu. Sí, de com es gestionen aquests recursos. Que no son falta de recursos financers o humans. Cal que l'Ajuntament reconegui el problema, és la primera pedra per avançar. No es tracta de manca de recursos de personal i de recursos econòmics, o d'augmentar la taxa de Residus i incrementar la partida pressupostària d'Eco-Equip i quedar-nos aquí, cal millorar també la gestió, l'eficiència i el model de recollida. Mirem models de recollida en ciutats on funcioni amb un nivell pressupostari similar o inferior, potser hi ha ciutats que ho fan bé sense la necessitat d'incrementar brutalment els impostos als ciutadans...

Per tot això proposem lo següent:

ACORDS:

1. Revisar la distribució de les bateries de contenidors de recollida de residus, d'acord als criteris de racionalitat, de distància, de concentració de veïns en la zona, de no travessar els carrers i avingudes per dipositar la brossa d'escombraries. I posicionar-les en funció dels criteris esmentats.
2. No posar les bateries en les zones de passeig. I salvaguardar els espais d'interès públic per a tothom. Per això, es reubicaran els contenidors de:
  - a. Els contenidors de recollida posterior que taponen el passeig Lluís Muncunill, donant-li un aspecte poc acollidor.
  - b. Els contenidors grans de recollida lateral, que estan posats a sobre el passeig central de la Avda. Barcelona.
3. Incrementar les freqüències de buidatge dels contenidors de recollida selectiva als barris. Tant de l'orgànica, com la de cartons, envasos lleugers...
4. Incrementar les freqüències de neteja dels contenidors, per evitar les males olors i la brutícia a dins dels contenidors.
5. Establir els caps de setmana un telèfon d'urgència d'avisos per casos de brutícia.
6. Realitzar campanyes de civisme i de promoció de la selecció de residus i consum responsable en origen. Aquestes campanyes seran constants i continuades. Amb l'objectiu de destinar a prop d'un euro per habitant i any, vist com a una inversió no com a una despesa.
7. Revisar i actualitzar la gestió del sistema de neteja i recollida dels residus que comporti una racionalització de los recursos, una millora en la gestió, un increment en la neteja de la ciutat y en un increment en la selecció en origen, i per tant, en una reducció de rebuig que portem a l'abocador.
8. Cal revisar la gestió de l'empresa municipal, amb l'objectiu de garantir una major eficiència i professionalitat, més exigència i control per part de l'Ajuntament. Generar els mecanismes de control i qualitat que garanteixen un millor

funcionament. Dotar-la dels recursos tècnics i de personal necessaris per a garantir la seva tasca amb la màxima exigència i rigor.

9. Cal treballar amb la ciutadania, i sobretot les seves entitats cíviques per a dissenyar les millors formes d'actuació i utilització de recursos, de les mateixes. Ajuntament i entitats han de treballar conjuntament amb els temes d'informació i sensibilització.
10. Presentar, esmenar i aprovar amb la màxima celeritat possible el Pla de Prevenció i Gestió de Residus de Terrassa 2016 – 2020, introduint una proposta/esmena que faci referència en els objectius específics i les accions sobre l'empresa municipal amb els objectius de millorà del servei i la dotació de recursos necessaris.»

El Sr. Alcalde anuncia que aquest assumpte, a petició del Grup ponent, queda a sobre de la taula, en els termes previstos a l'article 83.3 del Reglament Orgànic Municipal.

Epígraf 38) PROPOSTES URGENTS

Per part de la Presidència s'informa de què no hi ha Propostes Urgents.

SEGUIMENT I CONTROL DE LA GESTIÓ D'ALTRES ÒRGANS DE GOVERN MUNICIPAL

Epígraf 39) Donar compte del llistat extractat dels Decrets i Resolucions, números 8.454 a 9.659/2015, així com els tramitats electrònicament, 1.251 a 1.409/2015, dictats per l'Alcalde-President i Regidors i Regidores delegats.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori el llistat amb el contingut extractat dels Decrets i Resolucions dictats per l'Alcalde-President i pels Regidors i Regidores delegats, i que duen els números del 8.454, de 6 d'octubre, al 9.659/2015, de 21 d'octubre d'enguany, així com els tramitats electrònicament (del número 1.251 al 1.409). Els membres del Consistori han pogut, igualment, sol·licitar a la Secretaria General la consulta de cadascun d'aquests Decrets i Resolucions.

Epígraf 40) Donar compte del llistat d'acords adoptats per la Junta de Govern Local.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori informació sobre els acords adoptats per la Junta de Govern Local en les reunions dels dies 6 i 20 de novembre d'enguany (sessions números 17 i 18/2008, respectivament).

Epígraf 41) PRECS I PREGUNTES

Pren la paraula el Sr. Turmo per tal de formula un prec. S'acosta una data molt significativa per a tot demòcrata, el 6 de desembre, Dia de la Constitució espanyola. Aquest Ple va aprovar, ja fa temps, que des de l'Ajuntament es commemoraria amb un acte institucional el Dia de la Constitució espanyola. Atès que encara no s'ha rebut cap informació, el Sr. Turmo demana que s'informi en aquest Ple de l'acte previst a realitzar, i que també s'informi pels mitjans habituals a la ciutadania sobre l'acte que organitzarà l'Ajuntament, en compliment d'un acord de Ple, el proper 6 de desembre.

El Sr. Alcalde anuncia que el Sr. Turmo serà degudament informat sobre la realització o no d'acte acte.

I no havent-hi cap més assumpte que tractar, quan passa un minut de les dues de la matinada del dia vint-i-set de novembre, per part de la Presidència s'aixeca la sessió, de la qual s'estén la present Acta, que com a Secretari ***CERTIFICO***.